



ريوار سيوهيلي

الشي

منتدى اقرأ الثقافي

www.iqra.ahlamontada.com

تصويرات من عند الرحمة الكوردية

200



ريوار سيوهيلي

کتیبی نالی

رئیوار سیومیلی

مہولتر - 2001



■ دہزگای چاپ و بلاوکر دنهوهی موکریانى
■ کوردستان ت «۲۲۲۹۹۲»

e.mail:mukriani@yahoo.com

■ کتیبى ژماره: « ۶۷ »

■ کتیب: کتیبى نالى

■ نووسینى: ریبوار سیوهیلی

■ بابەت: خویندنهوهی تینگستی شیعر

■ دەرھینانى هونەری: ناوات خضر

■ بەرگ: قاسم قادر

■ تابلوی بەرگ: پۆل کلی (نەرشیفی مالی شەرەفخانی بەتلیسی)

■ چاپی یەكەم: ۲۰۰۱ - کوردستان

■ ژماره‌ی سپاردن: (۲۶۲) ی سالی ۲۰۰۱ ی دراوهتی

■ تیراژ: ۱۵۰۰ دانە

■ چاپخانه‌ی: وهزارهتی پهروه‌رده

مافی له چاپدانهوهی بۇ دہزگا پاریزراوه

ناومرۆک

- 7..... به رایى - (هیرمیتوتیکا له نیتوان نه وه کاندایه)
- 21..... باسی یه کهم: چه مکی میتولۆژیا و جیهانبینی شیعی نالی
- 23..... - هه ندی روونکردنه وه ی پیتویست
- 31..... به شی یه کهم: چه مکی میتولۆژیا
- 34..... - (کات) ی پیروژ له میتولۆژیا دا
- 37..... - (شوتین) ی پیروژ له میتولۆژیا دا
- به شی دووهم: ره گزی میتولۆژی بنه ماله ی بابان و
- 39..... به میتولۆژیکردنی دروستبوونی شاری سلیمانی
- به شی سێیه م: جیهانبینی شیعی نالی
- 47..... - پێشدهستی
- 49..... - قه له مه روی خه یالی نالی
- 55..... - چه قی گهردوون، پیروژترین شوتین
- به شی چواره م: دهستنیشانکردنی په یوه ندییه کان
- 61..... په یوه ندی یه کهم: دهروه / ناوه وه، یان: پیری / لاوی
- 68..... په یوه ندی یه دووهم: دهسه لات / چاره نووس
- به شی پینجه م: دوو تاییه تمه نیدی ئاو:
- 73..... (۱) مه رگ خوازی
- 73..... (۲) ئه به دییته
- 81..... باسی دووهم: «مهستوره» له روانگه یه کی تره وه
- 83..... - پێشه کییه کی گشتی
- 87..... به شی یه کهم: ترۆری جهسته و نیگای هه رام
- 101..... به شی دووهم: - ربوایه ت
- 107..... - مه سخبوون
- به شی سێیه م: وه همی مهستوره / مهستوره ی وه هم
- 119..... - کورته یه ک له به شی پێشووه وه

- 122..... - دیمه‌نی وه‌همی وه‌ک چه‌مکیتی ده‌روونشیکاری
- 137..... به‌شی چواره‌م: ته‌م‌نی نالی له «مه‌ستوره» دا
به‌شی پینجه‌م: په‌یوه‌ندی ده‌قه‌کان:
- 143..... یه‌که‌م: په‌یوه‌ندی ده‌قه‌کان له‌گه‌ل ده‌ره‌وه‌ی خو‌یانداندا:
- 145..... (۱) سه‌رچاوه‌ی رو‌شنبیری دوور
- 146..... (۲) سه‌رچاوه‌ی رو‌شنبیری ناماده
- 147..... (۳) سه‌رچاوه‌ی رو‌شنبیری بیسراو
- 150..... دووه‌م: په‌یوه‌ندی ده‌قه‌کان له‌گه‌ل یه‌کترا
- 155..... نه‌نجام: شیعر و جه‌سته
- 167..... باسی سییه‌م: له ستایشی که‌ردا
- 169..... - پیشه‌کی: «عاق‌ل» و «که‌ر»
- 173..... به‌شی یه‌که‌م: - میژووی که‌ر
- 175..... - نه‌ده‌ب و که‌ر
- 181..... به‌شی دووه‌م: به‌ده‌نگه‌اتنی که‌ر
- 197..... به‌شی سییه‌م: بیرکردنه‌وه له حیوان
- 203..... به‌شی چواره‌م: که‌ری ناو مرو‌ف، مرو‌فی ناو که‌ر
- 211..... به‌شی پینجه‌م: بیرکردنه‌وه به شیعر
- 216..... - تیروانینی نامرازگه‌رایانه له سروشت
- 225..... باسی چواره‌م: شاعیری‌ک له‌نیوان دوو تیکشکاندا
- 237..... په‌راویزه‌کان
- 252..... سه‌رچاوه‌کان
- 255..... پاشکۆی یه‌که‌م: ده‌قی قه‌سیده‌کان
- 317..... پاشکۆی دووه‌م: وینه‌کان

«هیرمینیوتیکا»
لە نیوان نەوێکاندا

سالی ۱۹۸۶، کە ئەو دەم لە رۆژھەلاتی کورستان، لە گوندی (گەرماو لە نزیک شاری بانە) ئاوارە بووین، پیاویکم سەرلەنوێ ناسییەووە کە نۆزده سال بوو من کورپی ئەو بووم و ئەویش تەمەنیکی لە چاوەروانیی گەرمانەووە بۆ گوندە سووتاوێکە بەسەر بردبوو.

ئەو پیاوێ شەوانە خەوی لێنەدەکەوت و هەمیشە چاوەروانیی گەرمانەووە بوو بۆ مەلبەندی خۆمان، کە هەمووی سەعات و نیوتیک لێمانەووە دوور و دەکەوتە ئەمدیو چپای (سوورکیو)ی بناری سیوھیل. ئەو شەوانە، من و ئەو پیاوێیان لە رێگەی خۆیندەنەووی دیوانی «نالی» یەو لێکدی نزیکخستەووە و من لە کەسایەتی باوکمدا عاشقیکی دلگەرم و شیعردۆست و لە خوداترس و نیشتمانی پەرورەم ناسییەووە، بەلام ئەو بە پێچەوانەی زۆری عەشقی و شیعردۆست و خوداناس و نیشتمانی پەرورەمانەووە، خۆیندەواریی نەبوو.

غۆریەتی ئەم پیاوێ بۆ شوێنی لەدایکبوونی خۆی، بۆ باخی نەمامی دەستنیژ و ژێر سیبەری دارگۆتیز و بەر خۆرەکی کانیاوێکانی گوند و پاشان یادی مزگەوت و مەرقەدی پیاوچاکی ئەو، لە خەمیکی قوول و گۆتێرادیوانی بەردەوامدا بۆ رادیۆکانی جیهان رەنگی دا بۆ، بەونیازەکی «خەبەرێکی دلخۆشکەر» لەبارەکی چارەنووسی نەتەوێ ئێمەووە بلاویکەنەووە. ئەو خەمە قوولە، ئەگەر خۆیندەواریی رێگر نەبایە، دەبوو جگە لە فرمیسک و پارانەووە لە یەزدان و گەلی جاریش توورەیی و هەلشاخان بەرەو رووی ئاسماندا، شیعی لێ بەرھەم هاتبا. وەلێ کاتیکی نەخۆیندەواریی رێگری سەرەکیی بوو لە بەردەم دەرپرینەکانی ئەودا، ئەو پەنابردن بۆ گۆتێرتن لە

شيعر و ته ماهيكردن له گه لّ دنيای شاعيراندا، تاقه ريگايه ك بوو ئه و پياوه بو هيتور كرده و هې ناخې خوي په ناي بو ده برد. من يه كه مجار گه ليك شيعري (نالي و مه حوي) م نه و كاتانه به وردې ده بيست، كه باوكم دواي نوټز كړدن گوښه يه كي به رماله كه ي به لاي خوږدا هه لده دايه وه و ده كه و ته دو عا كړدن و مونجات و زه مزه مه كړدنې به يته شيعره كاني ئه و دوو كه له شاعيره .

به لام هه له يه كي گه وره يه نه گهر وا تيبگه ين، هوي په نابردنې ئه و پياوه بو دنيای شيعر، هر ته نيا ئه و ه بوو كه دوور بوو له مه لبه ند و شويتن و جيگاوريگاي خوي. شيعر هر ته نيا يادگار ه كاني ئه و ي له ناست نيشتيمان و گوند و سروشتي ناوچه كه دا هيتور نه ده كرده وه؛ به لكو شيعره كان خوږان ده بوونه شويتنې كه ئه و ده يتواني به و هاوري و خوشه ويستانه شي بگاته وه، كه دنيای شيعري (نالي) يان پي ناسان دبوو، دياره له پيش هه مووشيانه وه «مه لا فهره ج (شه كي ب) و مه لا سه ييد بيلالي كوري مه لا موساي شاهه دين» .

به و جوړه، شيعري نالي بو باوكم، هم شويتنې بوو كه تيايدا ته عبيريك هه بوو بو غوربه ت و ته نيایي، هم هيتيكي شي پيده به خشي بو به زيندووي راگرتنې يادگار ه كاني له گه لّ ئه و دوو زاته دا، كه زوره ي شيعره كاني هر له زمان ئه وانه وه، به تايه تيش له زمان (مه لا سه ييد بيلال) وه گوي ليبوو. شيعري نالي ئه و يان په لكيشي دوو لا ده كړد: نيشتيمان و مروث، سروشت و بوون، خاك و فه نازيا و بيره وه ري.

ئيستا كه پاش پتر له سيازده سال تيپه رين به سر يه كه م هه ولدا مندا بو به ره مه يتناني تيگه يشتنيكي ديكه له سر دنيای نالي، بير له شيعره كاني ئه م شاعيره نه مره ده كه مه وه، ده بينم ئه م شيعرانه هه مان روټيان له ژباني مندا بينيوه كه له ژباني باوكمدا ديتيان: ديواني نالي بو من له سالاني تاراوگه دا، هم شويتنې بوو كه تيايدا ته عبيرم بو غوربه ت و دووري له نيشتيمانه وه ده دييه وه، هم شويتنيكي شي بوو كه تيايدا به يادي ئه و شه وانه ي

رۆژهللاتی کوردستانهوه، یادهوهیری پیاویک، مرۆفیک، یان رۆحیکی مهزن به زیندوویی دهماههوه، که ئیدی مهرگ راپیچی ناو زولمهتی ههمیشهیی قهبری کردبوو. منیش بهههمان شتیهی باوکم تهنیا و چاوهروانکردوو، گوئی قولای رادیۆکانی جیهان بووم، تاکو خه بهریکی دلخۆشکه ر لهسه ر چاره نووسی ئیمه بلاو بکه نهوه..

به مجۆرهش ئهم کتیبه ی دهیخوئیتیهوه ئهنجامی په یوهندی نیوان چه ند مرۆقه به دنیای شاعیریکه وه، که ههم ئه و مرۆفانه و ههم شاعیره کهش به چه ندین فرسه خی زه منی له یه کتیرییه وه دوورن، به بی ئه وه ی ئه و شیعرانه نرخ خویان بۆ دنیای ئه و مرۆفانه دۆراندبێ. لیروه شیعی نالی بۆته شوئینی پیکه وه بوونیتیکی «شوئین/کات» به زین و چه ندین نه وه ی پیکه وه به ستۆته وه، که ههریه که یان به جوئ دنیای شیعی شاعیره که مان ده دوئین و گفتوگۆی له گه لدا ساز ده که ن.

به لای هاوړیکانی باوکه وه، نالی مسولمانیکی ئیماندارو زمانشیرین بووه، که جگه له شیعر، شاره زایه کی وردی یه کیک بووه له دهرسه بنه رته ییه کانی ههر فقه قی و مه لایه کی ئه و سه رده مه، واته دهرسی به لاغی عهره بی (به لگه شیان بۆ ئه مه قه سیده که یه تی له وه سفی پیغه مبه ر و ریگاوبانی حج و سه رجه می شیعه دینییه کانی دیکه یدا و راستیشیان کردوو). ئه وان نالیان له و شوئنگه په روه رده ییه وه بینیه که سیسته می خوئیندی حوجره و فه قییه تی پتی به خشیون. به لای باوکه وه، نالی ئه و شاعیره نیشتمانه په روه ره هه ستاسکه بوو، که ته عبیری له غوربه تی ناو ناخی ئه م ده کرد و ناچار کرابوو نیشتمان و زیدی خۆی «شاره زوور و سلیمانی» به جی به یلیت (به لگه شی قه سیده که یه تی بۆ «سالم» ی هاوړیتی و ئه و شیعرانه ی که تیایاندا باسی شکۆداریی بابانییه کان ده کا و له مه شدا جوانی پیکابوو). باوکم له شوئنگه ی خۆیه وه، وه ک ئاواره کراو و گوند سووتاوئیک، ته ماهی له گه ل غوربه ت و ئاواره یی نالیدا ده کرد و له زمانی ئه ودا هه ستیاریی خۆی به یان ده کرد. ئه و ته منیش له م کتیبه دا ده مه ویت

به شپوه په کی دیکه (نالی) به پینه زمان و له دهغه کانیدا بۆ وهلامی نه و
 پرسیارانه ده گهریم که پرسیری ئیستای ئیمه ن و به لگه کانیشم له م کتیبه دا
 خستونه ته روو که نه وه تا له بهرده ستایه .

له نیوان ئەم سێ نهوه یه و نهو سێ جوړ جه ختکردنه وه یه له سهر گرنگیی
 شیعرى نالی، شتیکی هاوبهش هه یه که «دهقى شیعره کان» خو یانن.
 شیعره کان سنووری بازنه ی چالاکیوونی ئیمه یان پیکه پینانه وه و ده کرى جوړی
 چالاکییه که ی ئیمه ش به «لیکدانه وه و ته ئویلکردن: یان به هیرمیتۆتیک» ی
 شیعره کان ناوبه رین. واته ئیمه هه موومان له ناو بازنه ی هیرمیتۆتیکای دهقى
 شیعرى شاعیرتیکى میژوو بییدا ده سوورتینه وه و به پیتی هه لومه رج و ناسوی
 تیروانین و سه رقالبوونی خو مان به جیهانه وه، نهو دهقانه ده هینینه قسه و
 گفتوگو یان له گه ل ساز ده که یین و بهو جوړهش تیکه لیان ده که یین به دنیای
 خو مان.

که واته خالتیکی هاوبهش که باسه کانی ئەم کتیبه پیکه وه گریده دات،
 بریتیه له: هه ولدان تیکى هیرمیتۆتیکى بۆ به ده نکه پینانی هه ندیک له
 دهقه کانی نالی و خو شکردنی زه مینه یه که بۆ په یوه ندی به ستان له گه ل گوتاری
 ناو نهو دهقانه دا به یین خۆبه ستنه وه به «کات» ه وه. بۆیه ده مه ویت لیره
 به دواوه که مێ له باره ی به کاره پینانی مانای چه مکی (هیرمیتۆتیک)، وه ک
 نه وه ی له م کتیبه دا به کار هاتوه؛ روونکردنه وه ی پتوبست بده م به دهسته وه.

وشه ی هیرمیتۆتیک (یان: ته ئویل) له چا وگی «hermeneuین» ی
 گریکیه وه هاتوه، که مانای تیوری، یان هونه ری تیگه یشتن و لیکدانه وه
 ده گه یه نیت و ئامانجی ئەم تیورییه ش بریتیه له ئیشکردن له مانای
 تیکستیکدا به مه به ستی هینانه سه ر زمانى خو مان، رووشنکردنه وه ی

ماناكانی و شیکردنه‌وه‌ی به‌شیوه‌یه‌ک که ئیمکانی تیگه‌یشتنیمان هه‌بیت. له‌بنه‌ره‌تدا ئەم تیۆرییه‌ له‌کاتی ئیشکردندا له‌سه‌ر تیگه‌سته‌ کلاسیکییه‌کانی یۆنان و رۆم، به‌مه‌به‌ستی هه‌ینانه‌دی «تیگه‌یشتنیتکی راسته‌قینه» له‌و تیگه‌ستانه‌، به‌کارهاتوه. هه‌لبه‌ت ئیستاش هه‌ر ده‌توانین هه‌رمیتۆتیک وه‌ک «هونه‌ری تیگه‌یشتن له‌ تیگه‌سته‌کان» پیناسه‌ بکه‌ین. به‌لام له‌ کو‌تایی سه‌ده‌ی نۆزده‌ و به‌دریژایی سه‌ده‌ی رابردوو، هه‌رمیتۆتیک بووه‌ ئاراسته‌یه‌کی تایبه‌تی فه‌لسه‌فی و خاوه‌ن میتۆدی سه‌ره‌خۆی خۆی.

خالی یه‌که‌م: له‌ هه‌ر کاریکی هه‌رمیتۆتیکیه‌یانه‌دا، لیۆر دبوونه‌وه‌ و پرسیارکردنیتکی ره‌خه‌نیه‌ له‌ شتیکه‌ به‌رجه‌سته‌، دیارده‌یه‌کی به‌رچاو، ره‌فتاریکی جه‌سته‌یی، یان ده‌قیکی دیار و ئاشکرای ئه‌وتۆ، که‌ بتوانین به‌ روونی بیخۆتینه‌وه‌ و په‌یوه‌ندی پتوه‌ به‌ستین. **من ناتوانم ته‌ئویلی شتیکه‌ بکه‌م که‌ نه‌توانم له‌ ریگه‌ی هه‌سته‌کانه‌وه‌ شوناسی بکه‌م.** له‌ حاله‌ته‌دا، یا باوه‌ر (ئیمان)ی پتیده‌هینم، یاخود ته‌ئویلی ده‌که‌م و به‌ پرسیار و گومانه‌وه‌ رووبه‌رووی ده‌به‌وه‌: ئیمانداریتکی یه‌هوودی، مه‌سیحی و مسو‌لمان، دوا‌ی خۆتندنه‌وه‌ی ته‌ورات و ئینجیل و قورئان، ته‌ئویلی بوونی خودا ناکه‌ن، به‌لکو‌ یه‌کسه‌ر باوه‌ری پتیده‌هین و پتویستیان به‌ هیچ لیکدانه‌وه‌یه‌کی دیکه‌ نییه‌ له‌و باره‌یه‌وه‌؛ چونکه‌ بوونی یه‌زدان له‌ لای ئه‌وان بوونیک نییه‌ شوونیی پرسیارکردن بیت، به‌لکو‌ بوونیکه‌ یه‌قین هه‌لگره‌ و مرۆفیش پرسیار له‌ شتیک ناکات که‌ یه‌قینی هه‌بیت له‌ حه‌قیقه‌تی بوونی ئه‌و شته‌. که‌واته‌ ته‌ئویلکردن به‌ پتچه‌وانه‌ی باوه‌ره‌ینانه‌وه‌، پرۆسه‌یه‌که‌ له‌ریگه‌ی هه‌ست و تواناکانه‌وه‌ له‌ پیناوی شوناسکردنی شتیک، دیارده‌یه‌ک یاخود ده‌قیکدا جیبه‌جیتی ده‌که‌ین و روونکردنه‌وه‌کامان (واته‌: پرۆسه‌ی ته‌ئویلکردنه‌که‌مان) به‌هۆی خسته‌نرووی به‌لگه‌ شیکاری و هه‌ندیجار سه‌لمینراوی پتویسته‌وه‌، دیاری ده‌که‌ین. به‌م پتیه‌ش هه‌رمیتۆتیک پرۆسه‌یه‌کی لیکدانه‌وه‌ی فه‌لسه‌فی و عه‌قلانییه‌ و ناكریت له‌گه‌ڵ ده‌ركی شه‌وودی و میتافیزیکیه‌یانه‌دا بۆ جیهان، تیکه‌لی بکه‌ین.

خالی دووهم: ئەو یە لەم کتیبەدا وەک «مرۆڤتیکی میژوویی» مامە لە
 لەگەڵ شاعیرە کە ماندا کراوە و بە جوۆرەش نالی کە سیکی تایبەتی ناو
 قوناغیکی تایبەتی کۆمەلگای ئیمە بوو، کە بیرورا و لیکدانە وەکانی خۆی
 لە چوارچێوەیەکی شیعریدا بەرجهسته کردوون. نالی نە فریشتە یە ک بوو و
 نە قارەمانیکی ئەفسانەیی، بە لکو مرۆڤتیکی کوردی هەستیار بوو بە هەموو
 ئەو توانایانە ی مرۆڤتیکی کوردی هەستیار لەو قوناغە ی کۆمەلگادا خاوەنیان
 بوو و توانیویەتی بە پیتی ئیمکانییەتەکانی زمانی ئیمە خۆی دەربیریت. نالی
 وەک هەر مرۆڤتیکی دیکە ی زیندوو خاوەنی تێگە یشتنیک بوو و بە
 تێگە یشتنیکی تایبەت و حوکمی پیشینەشەو ه رووبەرووی دیار دەکان بۆتەو ه.
 واتە ئەو کە سیکی بوو بە تێگە یشتنیکەو ه لەبارە ی ئەو دەو رووبەرەو ه ژباو ه،
 کە خۆی تیدا بینووەتەو ه و خاوەنی «جیهانبینی» یە ک بوو. واتە ئەو
 مرۆڤتیکی کراو بوو لە ئاست جیهانیکی بەرجهسته و واقیعیدا. ئەم قسە یە
 پیمان دەلێت: مرۆڤ هیچ کات ی بی مەرج و لیکدانەو ه لە دنیا دا ناژی،
 هەمیشە تێگە یشتنیکی پیشینە ی لەسەر شتەکان هە یە و حوکمی پیشینە ی
 بەسەردا داو ن. بە بی ئەو حوکمە پیشینە ییانی ناتوانین لە شت و دیار دە
 تازەکان، یاخود بۆ نمونە لە دەقە ئە دە بییە کۆنەکان تیبگە ی ن. کە واتە
 هەرچە نە دە باسەکانی ئەم کتیبە بە جوۆرە بی نە پیشچاو، کە بیانەو ی لە
 کە سایەتی نالی بلیمە تیکی (بائمرۆ یی/فوق انسانی) و پە یامبەر ئاسا
 دروستبکە ن، ئەو هیشتا تە ئولی ئیمە، بریتی یە لە تە ئویلکردنی کۆمەل ی
 دەقی شیعری، کە زاده ی توانا و هەستیار یی مرۆڤتیکی کۆنکریتی و
 میژوویی ن. بەم مانایە لەم کتیبەدا «هیرمی نۆتیک» واتە ئەو جوۆرە
 لیکدانە وە یە کە کاراکتەری مرۆڤانە دە بە خشیتهو ه بە شاعیرە کە مان، ئاسۆ ی
 لیکدانە وەکانی ئاشکرا دەکات و رووتی دەکاتەو ه لە هەموو خەسلە تیکی
 ئەفسانە یی و بان مرۆ یی و پیروزمە نە دە.

خالی سیټهم: ټووه په بگوتړی: له بهرهمی هر مرؤقیټکی میټروویدا، ئاستیټکی لیکدانه وه و تیگه یشتن و دواچار ده برین ئاماده په، که مۆرکی فیکری، ټه ده بی، فه لسه فی و ئیستاتیکی و ئایینی سه رده م و ژینگه ی خویانیان ه لگرتوه. بویه هر ته ئوبلکردنیک بو ټو بهرهمانه که رؤلی فیکر و ټه دهب و فه لسه فه و جوانی و ئاین به کم بگریټ و بیه ویت شاعیر دابر بکات له و سیاقه میټروویبه ی که تیایدا په روه رده بووه، سیمایه کی تاکر ه هند و ټه نجام گیری به کی ئاراسته کراومان پیټشکه ش ده کات، که ده یه وئ خسه لټه تیکی ئینسانی له و شاعیره بستینیته وه. لیره شه وه سنووریک هدی له نیوان «ته ئوبلی کراوه» و «ته ئوبلی داخراو» دا: په که میان خسه لټه تیکی نه مر و زیندو و ده به خشیته ئاسوی ده ق و دووه میشیان خسه لټه تیکی ئایدیولؤژی ده داتی. په که میان ریخؤشکه ری ده کا بو ټه وه ی ده ق خوی بیته زمان و له هر زه مه نیکدا به ئازادی قسه ی خوی بکات؛ دووه میشیان ده ق ناچار ده کا به پتی هه لومهرج و بهرزه وه نندیه کانی هه نووکه، ټو قسانه بکات که خزمه تی ئایدیولؤژیایه کی دیاریکراو ده کن، جا ټو ئایدیولؤژیایه ټه ده بی، فه لسه فی، ئیستاتیکی یاخود ئایینی بیت. که واته هر ته ئوبلیک که بیه وئ له سه ر ئاستی شیعه ره کانه وه، ته نیا وهک «ناسیؤنالیستیک»، وهک «مسوولمانیک» یان وهکو «یاخیهک» نالیمان پی بناسیتی، ته ئوبلیکی داخراوه و ده یه ویت خسه لټه تی مرؤقیټکی هه ستیار له م شاعیره وه برگریټه وه، که مرؤقیټکی کراوه بووه به رووی جیهاندا و دنیای له فره ره هندیدا ټه زمون کردوه. وه لئ به پیچه وانه وه، هر ته ئوبلیک که بیه ویت شیعی به تی بهرهمه کانی نالی و تاییه تمه ندیی ره نگاورهنگی ټو بهرهمانه وهک بهرهمی ئیبداعی بخونیتته وه، ته ئوبلیکی کراویه و به دووره له به ئایدیولؤژیکردنی شیعر. ته ئوبلی کراوه، واته خؤئاماده کردن بو وازه تان له حوکمه پیټشینه کانمان و قه بوولکردنی تیگه یشتنی پالیوراوتر و نویتسر له سه ریان.

خالی چوارەم: وهختیک نه مانه ویت ته ئوبلیکی داخراو بو دهق بکهین، نهوه زیاد له ریگایهک و زیاد له میتو دیکمان ههیه بو چونه ناو جیهانی ئهوه دهقه وه. هیرمیتو تیک، واته گرتنی زیاد له ریگایهک بو گه یشتن به ئامانجه کانی دهق و لهم ریگه یه شه وه بو «بهرده وامی» به خشین به ژیانی ئهوه دهقه. لیردها زهمه نی به ره مه اتنی دهق و زهمه نی خوتندنه وهی دهق تیکه له بیه کتر دهبن و ئاسوی روانینیان به ره و رووی یه کدی ده بنه وه. هانس جوړج گادامیر نه مه به «یه کانگیروونه وهی ئاسوکان» ناو ده بات، چونکه به وهی ئاسوی تیروانین و حوکه کانی من روو به رووی ئاسو و حوکه کانی ده قیکی دیرینه بینه وه، بۆم ده رده که وی که لیکدانه وه کانی من سنووردان و ناچار ده بم بیر له گورینیان بکه مه وه و پرسیاری نوئی به هژتیم. به م پیه ش «دووری» و «کونیی» زهمه نی سه ره له دانی دهق و «تازهی» و «نزیکی» زهمه نی خوتندنه وه که ی نابنه پارسه نگ بو بایه خپیدان و که مبوونه وهی گرنگیه که ی. له هه موو ده قیکی «دوور» و «کون» دا، هینده بایه خ و گرنگی هه یه، که نه وه بیتیت «تازه به تازه» و لهم «نزیکه وه» به ده نگی به تین و «ئیس تابه کی هاوبه ش» ی له که لدا دروست بکه یین تاکو شتیک دروست بیت که ناوی «به رده وامی» یه.

به مانایه کی دیکه: لهم کتیه دا به جوړه بیر له دهقی نالی کراوه ته وه، که پیوستیه کن، ئیمه ئیستا و هه نوکه له رابردووه وه وهریاند ه گرین بو به رده وامیی خۆمان له ئاینده دا. بو نه وهی ئه م رۆله به دهق بیه خشین، ده بیت به شتیه یه کی کراوه بیخوتینه وه و ته ئوبلی بکه یین و سوود له هه موو، یان به شتیکی زۆری ئه و ئیمکانیه ته ره خه یی و مه عریفیانه وه ریگرین که له ئامانجه کانی دهق نزیکمان ده خه نه وه، زۆرتین قسه به دهق ده که ن و ئاسوی بیرکردنه وهی ئیمه ش به رفراوان ده که ن. پۆل ریکۆر لهم باره یه وه ده لیت: ئامانجی هه ر نه ئوبلیک زالبوونه به سه ر ئه و دووری و مه ودایه دا که له نیتوان ئه و قوناغه که لتوورییه جیاوازانده ا هه ن، که دهق و لیکده ره وهی دهق لیتوهی سه ربان هه لدا وه. ته ئوبلیکه ر به هۆی سه رکه وتن به سه ر ئه م مه ودایه دا، واته به

خوځسته روژگاری دهقه‌وه، ده‌توانیت مانای دهق بکاته هی خوځی. واته‌وه غه‌ربه‌یه‌ک ناشنا ده‌کات و ده‌یکاته به‌شی له خوځی. که‌واته‌وه‌ی لی‌کده‌ره‌وه له راه‌وی تی‌گه‌بش‌تنی‌وه‌وانی‌تره‌وه‌بوی ده‌گه‌ریت، بریتیه له تی‌گه‌بش‌تنی‌کی زی‌تر له خودی خوځی. به‌م پی‌یه‌ش: هر ته‌ئوبلی‌ک، به‌شی‌وه‌یه‌کی راش‌کاو یان شار‌اوه، بریتیه له تی‌گه‌بش‌تن له خود له ری‌گه‌ی تی‌گه‌بش‌تن له «ته‌وانی‌تر»‌وه.

که‌واته خالی پینجه‌م: نه‌وه‌یه که بگوتی: هر به‌ته‌نیا دهق قسان ناکات، به‌لکو ئیمه‌ش له بواری ده‌قه‌کانه‌وه‌دینه‌سه‌کردن: ئیمه له ئاسوی بیر و سنوره‌کانی هزری خو‌مانه‌وه‌ته‌ئوبلی ده‌قه‌کان ده‌که‌ین و به‌روونا‌کایی تی‌روانی‌نه‌کانی خو‌مان روونا‌کیان ده‌که‌ینه‌وه. نه‌وه هر ته‌نیا روونا‌کایی دهق نییه هزر و خه‌یالی ئیمه‌ رو‌شن ده‌کاته‌وه، به‌لکو نه‌وه روونا‌کایی ناو خه‌یال و نه‌ندی‌شه‌کانی ئیمه‌یشه که به‌سه‌ر تاری‌کاییه‌کانی ده‌قدا ده‌پژیت و په‌خش ده‌بی‌ته‌وه. چه‌نده ده‌قه‌کان هی داهیتنه‌ره‌کانیان، نه‌وه‌نده‌ش هی خویننه‌ره‌کانیان، بویه هر خویننه‌وه‌یه‌کی کراوه‌بو دهق، به‌ره‌مه‌ینانی ده‌قی‌کی کراوه‌یشه و پرۆسه‌یه‌کی دیموکراتی‌یانه‌ی ئیش‌کردنی مه‌عریفی و ئیستاتی‌کی ره‌خه‌نیه له بواری نه‌ده‌ب و رو‌شن‌بیردا.

لی‌ره‌شه‌وه، بی‌مانایه له‌بواری ره‌خه‌نی نه‌ده‌بی و ته‌ئوبلی‌کردنی شی‌عیردا ئیدیعای «خویننه‌وه‌ی بابه‌تی‌یانه»‌بکه‌ین. چه‌مکی «خویننه‌وه‌ی بابه‌تی‌یانه» نه‌وه چه‌مکه خه‌له‌تینه‌ریه که له‌بواری لی‌کۆلینه‌وه‌ته‌کادی‌یه‌کانی ئیمه‌دا له‌به‌ر دوو هۆی سه‌ره‌کی زۆر دووباره ده‌کریته‌وه: یه‌که‌م: بو‌شاردنه‌وه‌ی قسه‌ی لی‌کۆله‌ره‌وه و را‌کردن له‌هر به‌رپر‌سیاری‌یه‌ک له‌ناست ده‌قی نه‌ده‌بیدا، بو‌نه‌وه‌ی دوا‌جار پیمان بلیت: «نه‌وه‌ی له لی‌کۆلینه‌وه‌که‌دا هاتوه قسه‌ی شاعیر خو‌یه‌تی و نه‌م ده‌خلی نه‌بووه و بابه‌تی‌یانه لی‌کۆلی‌وه‌ته‌وه». دووم له‌پیتاوی شارده‌وه‌و دا‌پۆشینی نه‌و راستی‌یه‌ی که ده‌ریده‌خات، له واقی‌عدا لی‌کۆله‌ره‌وه‌که‌مان هی‌چ قسه‌یه‌کی له‌سه‌ر نه‌ده‌ب و ماده‌ی لی‌کۆلینه‌وه‌که‌ی

نییه و نایه ویت له ئه نجامی رووبه رووبوونه وهی له گه‌ل ئاسۆی ده‌قی‌کدا ده‌ست له‌ حوکمه پیشینه‌کانی هه‌لب‌گرت و تی‌گه‌یشتن‌تیکی نو‌ی به‌رهم به‌یتیت. لی‌کۆلینه‌وه‌ی زۆر له‌سه‌ر ژبانی شاعیرانمان و کردنی ئه‌مه به «ده‌رسی‌کی ئه‌کادیمی» له‌ کۆلیژدا بو‌ وردوخا‌شکردنی زه‌وقی ئه‌ده‌بیی قوتابییانی ئیمه‌، خۆی له‌ خۆیدا را‌کردنه له‌ هه‌ر جو‌ره رووبه‌رووبوونه‌وه‌یه‌کی جیدی‌ی له‌گه‌ل ده‌قی شی‌عیرماندا و خۆیه‌ستنه‌وه‌یه‌کی وشکه به‌ حوکمی پیشینه‌وه له‌سه‌ر یه‌ک تی‌گه‌یشتن بو‌ ئه‌ده‌ب. هه‌روه‌ها ده‌ره‌ینانی ئه‌کادیمیانه‌ی «گو‌ل له‌ شی‌عری نالی» دا و لی‌کدانه‌وه‌ی ته‌عبیری «کانی‌یه‌کی روون» له‌ شی‌عری گو‌راندا به‌وه‌ی که «له‌ کوردستان ده‌ریا نییه‌ بو‌یه‌ گو‌ران وشه‌ی کان‌یی به‌کاره‌یناوه‌»، کۆمیدیایه‌که مه‌گه‌ر ته‌نیا له‌ زانکۆکانی کوردستاندا ناوی «لی‌کۆلینه‌وه‌ی ئه‌کادیمی» و «بابه‌تی‌یانه‌» و «زانستی» ی لی‌بنریت. بو‌یه‌ هی‌رمیتۆتی‌کا و هه‌ر ته‌ئو‌یل‌یکی جیدی‌ی بو‌ به‌رهمی ئه‌ده‌بی، له‌هه‌مان کاتدا که رووبه‌رووبوونه‌وه‌یه‌کی شه‌خسی‌یه له‌گه‌ل ده‌قدا، هه‌ینده‌ش زی‌اتر خۆ دروست‌کردنی‌کی شه‌خسی‌یه له‌ ری‌گه‌ی ده‌قه‌وه. له‌و کاته‌وه که ده‌قی‌ک ته‌ئو‌یل ده‌که‌ین، وه‌کو که‌سی‌کی زیندوو د‌یینه قسه و ئه‌وه‌ی ده‌ی‌لی‌تین لی‌کدانه‌وه‌ی تاکه‌که‌سی ئیمه‌یه چونکه ئیمه له‌ زماندا ته‌ئو‌یل ده‌که‌ین و زمانیش ئیمه‌ین.

خالی شه‌شه‌م: له ئی‌شکردنی هی‌رمیتۆتی‌کی‌یانه‌دا، بریتی‌یه له‌ روونا‌کردنه‌وه‌ی سه‌رجه‌می ده‌قی‌ک به‌هۆی «به‌شه‌ پی‌که‌یتنه‌ره‌کانی‌یه‌وه» و رو‌ش‌نایی خسته‌سه‌ر به‌شه‌ پی‌که‌یتنه‌ره‌کانی ده‌قی‌ک به‌هۆی «سه‌رجه‌م» ی ده‌قه‌که‌وه: کاری من له‌م به‌رهمه‌دا ئه‌وه نه‌بو‌وه، له‌ پیتا‌وی تی‌گه‌یشتن له‌ شی‌عری‌کی نالی، ته‌نیا خۆم به‌ستم به‌ لی‌کدانه‌وه‌ی مانای تاکه وشه‌یه‌ک، یان د‌یر‌پ‌یک یاخود هی‌مایه‌ک به‌ جیا جیا؛ چونکه ئه‌مه ناچاریده‌کردم «فه‌ره‌نگی وشه‌» بو‌ شی‌عری نالی ساز بکه‌م. به‌ پی‌چه‌وانه‌شه‌وه، ئیدی‌عای ئه‌وه‌ناکه‌م به‌بی تی‌گه‌یشتن له‌ به‌شه‌ پی‌که‌یتنه‌ره‌کانی هه‌ر قه‌سیده‌یه‌ک بتوانین

له كۆى قه سیده كه تیبه گه ین. بویه ده بیت دان به وه دا بنیم، كه بۆ تیبه گه یشتن له به شه پیکهینه ره كانی شیعی نالی، گه لیک منه تباری لیکدان وه ورد و پر چه سه له كانی مامۆستایانی «موده ریس» م، به لام بۆ به ره مه هیتانی مانای گشتیی ده قی نالی، ریگایه کی ته و او جیا و ازم گرتۆته بهر و ویستوو مه به شیوه یه کی دیکه گف تو گو له گه ل ده قه كاندا بکه م. له م کاره دا سوو دم له هیرمینۆتیکای فه لسه فی، وه ک هه لبرژاردنیکی شه خسی له زماندا وه رگرتوو، به جوړی که له یه ک کاتدا زمان بیته روونا که ره وه ی ده قی کی کۆن و له هه مان کاتیشدا روونا کایی ئیمکانییه ته رۆحی، که لتووری، جوانناسی و فیکری و ره خنه ییه کانی خویشم په رچ بکاته وه. مه به ستم نه بو وه له ریگه ی هه ندی لیکدان وه ی فه لسه فی و فیکرییه وه، که سایه تی فه یله سووف و بیرباریک له نالی دابتاشم، به لکو ویستوو مه فیکر و لیکدان وه ی فه لسه فی بخه مه خزه مه ده نگه اتنی شاعیریکه وه له سه رده می ئیستا ماندا. بیگومان نه مه ش پیچه وانیه ئه و مامه له یه یه که میژووی نه ده ب له گه ل نالی و شیعه ره کانیدا کردوویه تی و ته نیا وه کو به شیک له رابردوو ناوړی لیداونه ته وه.

خالی چه وته م: هیرمینۆتیکای فه لسه فی، چ وه کو تیوړی و چ وه ک هونه ری تیبه گه یشتن له ده ق، پرۆسه یه کی جیا وازی قه بو لکه ره، پی شبنینی مه رگی لیکدان وه کان و به تالبوونه وه ی ته ئوبلی نه وه کان ده کات، به لام مانای ده ق به کراوه یی ده هیلتیه ته وه: هاوړیکانی باو کم نالییان به زمان شیرین ناو بردبو و له بهر رۆشایی پرنسیپه به لاغیبه کانی حوچه و سیسته می خویندنی مه لایه تیدا مانا کانیان لیکدان بوونه وه. باو کم له گه ل ئه و ئیمان قووله شیدا به دین و ته فسیری ئایینی، متمانیه به ته ئوبلی هاوړیکانی بۆ ده قی نالی نه بوو. هیشتا نه یتوانی خو ی له ته ئوبلیکی شه خسی رزگار بکات و بارودۆخی ناواریه یی و دلشکانی خو ی تیکه ل به لیکدان وه کانی نه کات، چونکه ئه و له شو تینگه و له ئاسوی تیبه گه یشتنی خو یه وه تیکه ل به شیعه ره کان

دهبوو، ئه‌و نه‌یده‌توانی «بابه‌تیپانه» بیر بکاته‌وه. دلتیاشم ئه‌م لیکدانه‌وانه‌ی لیره‌دا من بو شیعری نالیم کردوون، له‌لایه‌ن که‌سانیک و له‌ ئاسۆی قوناغیکی دیکه‌ی فره‌ه‌نگییه‌وه، نیشانه‌ی پرسیاریان ده‌چیته‌ سه‌ر و سه‌لماندن و به‌لگه‌کانیان پوچ ده‌کرینه‌وه و که‌سیکی دیکه‌ دیت به‌جو‌رتیکی جیاواز «نالی» ده‌دوینتی. به‌لام ئه‌وه‌ی به‌ نه‌گو‌ری ده‌مینیته‌وه، بریتیه‌ له‌ خالی هاوبه‌شی نیوان هه‌موومان: واته «ده‌قی شیعه‌ره‌کانی نالی»، ئه‌و ده‌قانه‌ی به‌ تپه‌پرینی زه‌مه‌ن و گو‌رانی ئاسۆ فره‌ه‌نگی و می‌ژوو‌یه‌کان به‌رده‌وام بیرمان ده‌خه‌نه‌وه، که‌ شتییک هه‌یه‌ به‌ناوی «ده‌قی کراوه» و «نازادی ته‌ئویلکردن» وه‌ک ئیمکانیک بو‌ژیانیک نازاد و نازادییه‌کی هه‌میشه‌یی له‌ ریگه‌ی وازه‌ینانی به‌رده‌وام له‌ حوکمه‌ پیتشینه‌کان و له‌ پیتناوی کرانه‌وه له‌ ئاست جیهانی ده‌ورو به‌رمان و بو‌تیکه‌یشتنی تازه‌تر له‌ خو‌مان. ره‌نگه‌ هه‌ر ئه‌مه‌ش بیت پالنه‌ری سه‌ره‌کیی نووسینی بابه‌ته‌کانی ئه‌م کتیه‌، چونکه‌ شیعی کراوه ده‌عوه‌تیکه‌ی هه‌میشه‌یه‌ بو‌ خو‌ناسین و ده‌ریازبوون له‌ سنوره‌کانی ره‌قه‌ه‌لاتن، به‌و جو‌ره‌ش ده‌عوه‌ته‌ بو‌ رزگاربوون و ریگایه‌که‌ بو‌ گه‌یشتن به‌ نازادی له‌ بیرکردنه‌وه‌دا که‌ به‌ردی بناخه‌ی ژیانیک نازادانه‌یه.

* * *

سه‌باره‌ت به‌ چاپ و بلا‌کردنه‌وه‌ی ئه‌م باسانه‌ له‌یه‌ک به‌رگدا منه‌تباری گه‌لی که‌سم، که‌ به‌شیه‌ی جو‌راو‌جو‌ر ئه‌رکیان کیشاوه، سوپاسی هه‌موویان ده‌که‌م و نمونه‌یان زۆر بیت..

ر. س

٢٠٠١ / هه‌ولێر

- Jesper G & Martin M. : Hermeneutik. En antologi om forståelse. Gyldendal, København: 1999.

- Poul Lubcke (red.): Vor tids filosofi II. Politikens Forlag, København: 1988.

- Hans Fink: Menneske, Samfund, Natur. Gyldendal, København: 1993.

- بابک احمدی، م. مهاجر، م. نبوی: هرمنوتیک مدرن، گزینهء جستارها، مرکز، تهران: ۱۳۷۷.

بئاسى يەككەم

چەمكى مېتۆلۆژىيا و جىھانىيى شىعرى نالى

هه‌ندی روونکردنه‌وه‌ی پێویست

یه‌که‌م: ئەم باسه به نیوی (چه‌مکی میتۆلۆژیا و جیهانبینی شیعیری مه‌لا خدری نالی) یه‌وه پێشکه‌ش ده‌کری. ئەمه‌ش به‌و مانایه‌ی ده‌مانه‌وێت ره‌گه‌زی میتۆلۆژیا له‌جیهانبینی شیعیری نالی - دا بکه‌ینه ته‌نگوچه‌له‌مه‌ی لی‌کۆلینه‌وه‌که‌مان، تا بتوانین هه‌ندی پرسیار ئاراسته‌ی لایه‌نه جیاوازه‌کانی شیعیری نالی بکه‌ین.

مخابن، مه‌به‌ستمان وه‌لامدانه‌وه‌ی پرسیاره‌کان نییه، هه‌نده‌ی مه‌به‌سته چون پرسیاره‌کان دا‌په‌ژین. دياره وه‌دی‌ارخستنی لایه‌نی «میتۆلۆژی» له جیهانبینی شیعیری نالیدا، ناچارمان ده‌کات هه‌لو‌تسته‌یه‌ک له ئاست چه‌مکی میتۆلۆژیدا بکه‌ین، که ره‌نگه به‌لای هه‌ندی که‌سه‌وه کارتیکی زیاده بیت. ئەمه‌ش تاراده‌یه‌ک دروسته، چونکه له‌ زمانی کوریدا به میتۆلۆژیا ده‌گوتری ئەفسانه. ئەفسانه‌ش «خورافیات و پرپوچی و درۆ و بیرو‌پای گشتی چاخه‌ دێرینه‌کانی ناعه‌قلانیه‌تی بیرى مرۆف» مان دینیته‌وه‌ یاد! بێگومان ئەمه‌ش بو‌خۆی پێویستی به‌ توێژینه‌وه‌ی گرنگ هه‌یه تا‌کوره‌هه‌ندی هه‌ر یه‌کی‌ک له‌و زاراوانه به‌ روونی و له‌سه‌ر بنه‌مایه‌کی زانستی ئاشکرا بکات.

په‌یه‌ندی چه‌مکی میتۆلۆژیا به‌ باسه‌که‌ی ئی‌مه‌وه، له‌وه‌دا نییه به‌رپه‌رچی ئەو بیرو‌پایانه‌ بده‌ینه‌وه، یاخود زیاده‌یه‌کیان بخه‌ینه‌سه‌ر، به‌ل‌کو په‌یه‌ندییه‌که له‌ئاستی به‌ ته‌نگوچه‌له‌مه‌کردنی بینینی نالی له‌ چوارچێوه‌یه‌کی میتۆلۆژیدا خۆی ده‌نوێتی. دياره بو‌ ئەو مه‌به‌سته‌ش به‌ر له‌ هه‌موو شتی‌ک ناچارین پێناسه‌ی میتۆلۆژیا بکه‌ین.

دووهم: مه به ستمان له چه مکی میتولۆژیایا زیاتر کۆسمۆسی بوونی (الکونیه) ئەم چه مکەیه، نهک میتولۆژیای کورد. وه رگرتنی ئەم چه مکە بهو شیوه فراوانه بواری ئەوه مان دهداتی تاکوله ئەزه لیه تی جیهانبینی و نااگایی به کۆمهلی مرۆقی کورد تی بگهین که نالی به جوانترین و ئاشکراترین شیوه ده بریه تی و ده کړی به کۆی بیره وه بریه دیرینه کاتمان ناوی به رین، ئەو بیره وه بریه ی زانستی «ئەسل و فەسل» مان پیکده هیئن و په یوه ندیمان به رووداوه ئەزه لی و ئەفسانه ییه کانه وه، له ئاستیکی پیروژدا ده پارێزن.

سێههم: به مه بهستی ئاشکراکردنی زه مینه ی نااگایی به کۆمهلی کورد (کۆنهستی کورد)، که نالی له شیعردا ده بریه ته وه و ههروهها له پیناوی ئاشکراکردنی هه ندی لایه نی بیری کۆسمۆسی کورد - دا، که به شیوه یه کی ره مزی خویان دهنوتین، به شی دووه می ئەم باسه بۆ لیدوان له ره گه زه میتولۆژییه کانی بنه ماله ی (بابان) و به میتولۆژییکردنی دروستبوونی شاری (سلیمانی) ته رخان ده که یین. بنه ماله ی بابان وهک ئاکامیکی شارستانییه تی کورد، رۆلئیکی گرنه گ له ناخودئاگای مرۆقی کورددا ده گپیت و ئەمه ش له هه ندی میتولۆژی و داستانی کوردیدا به روونی ده بینری.

ههروهها دروستبوونی شاری سلیمانی وهکو پتیوستیه کی مانه وه ی بنه ماله ی نیوبراو له سالی ۱۷۸۴ دا وه و لی مرۆقی کورد بۆ به میتولۆژییکردنی ئەم پرۆسه یه و دا برکردنی له «سه ردمی، یاخود زه مهنی میژوویی» گرنگی تاییه تیان هه یه له ئاست جیهانبینی (نالی) دا.

چوارهم: ئیمه بۆ ئەوه ی له دنیای به رینی شیعر و ئەندیشه ی نالیدا سه رگه ردان نه بین، ته نیا قه سیده ی (قوربانی تۆزی ریگه تم ئەی بادی خوش مروور...) ده که ینه برپه پشتی باسه که مان. ئەم هه لئشاردنه ش هۆی تاییه تی و گشتیی خۆی هه یه، که پاشان ده ستیشانیان ده که یین، به لام به

مه به ستيشه وه به م كار هه لده ستين، تا سه رنجي خوينه ري كورد به شيويه كي
دي بو ناوه روكي قه سيده كه ي (نالي) رابكيشين. هيو دارم مه به ستمان
پيكا بيت.

پيئجه م: له م باسه دا زور جار هه ندي رسته و چه مكي هاو مانا دوو باره
ده بنه وه، ته م كار ه مان به ناگاييه وه كردو وه و مه به ستمان له م دوو باره
كردنه وان ه زياتر گرنگي ته و چه مكانه يه له باسه كه دا. هه روه ها مه به ستمان
نه بو وه له سه رجه مي باسه كه دا خالتيكي هاو به ش بدوزينه وه و ته نجام و
به ره م يك بو ته و خاله له به رچاو بگري ن. به پيچه وان وه هه و لي ته وه مان
دا وه له گوشه نيگاي جيا وازه وه سه رنجمان ناراسته ي لايه نه كان ي ته نديشه ي
نالي بكه ين، دلنياشين له وه ي تيبيني و شي كردنه وه كان پيوستيان
به ده وه له مه ند كردني زياتر هه يه.

دهقی قه سیده تاراوگه بیه کهی نالی

(۱)

قوربانی توژی ریگه تم نهی بادی خویش مروور!
نهی په یکی شاره زبا به هه موو شاری (شاره زوور)!
نهی لوظه کهت خه فییو هه وا خواه و هه مده مه!
وهی سر وه کهت به شاره تی سهر گوشه یی حوزوور!
نهی هه میزاجی نه شکی ته پ و گهر می عاشقان:
طوفانی دیده وو شه ره ری قه لیبی وه ک ته نوور!
گاهه دهبی به ره وح و ده کهی باوه شیتنی دل
گاهه دهبی به دم ده ده میتنی ده می غورور
مه حوی قه بوولی خاطری عاطر شه می مته
گهردی شیمال و گیتژی جه نووب و کزه ی ده بوور

(۲)

سووتا ره واتی خانه یی صه برم، دل و دهرن
نه یماوه غهیری گوشه یی ذیکر تیکی یا صه بوور
هه هه عه نانی ئاهم و، هه هه ریکابی نه شک
ره حمی بهم ئاه و نه شکه بکه، هه سته بی قوصوور
وهک ئاهه کهم ده وان به هه تا خاکی کوئی یار
وهک نه شکه کهم ره وان به هه تا ئاوی (شیوه سوور)
بهو ئاوه خوت بشو له کو دوور اتی سه رزه مین
شاد بن به وه صلی یه کدی: که توئی طاهیر، نهو طه هوور

(۳)

نه مجا مه وه سته تا ده گه بیه عهینی (سه رچنار)

ئاوتیکه پر له نار و چنار و گـوـل و چنور
 چهشمیکه میثلی خۆر که له سه د جی، به رویشنی
 فهورانی، نووری صافه له سه ر بهردی وهک بلوور
 یا عه کسى ئاسمانه له ئاوتینه دا که وا
 ئەستیره کانی رابکشین وهک شه هابی نوور
 یا چهشمه ساری خاطری پر فه یضی عاریفه
 یه نبوووعی نووره دابڕژیننی له کی یوی طور
 ده م وت دو چاوی خۆمه ئەگەر (به کره جو) یی ئەشک
 نه بوايه تیژ و بی ئەمه ر و گهرم و سویر و سوور

(٤)

داخل نه بی به عه نه بری ساریی (خاک و خۆل)
 هه تا نه که ی به خاکی (سوله یمانی) یا عوبوور
 یه عنی ریاضی ره وضه که تیدا به چهند ده منی
 موشکین ده بی به کاکۆلی غیلمان و زولفی حوور
 خاکی میزاجی عه نه بر و، داری ره واجی عوود
 بهردی خه راجی گه وهه ر و، جو باری عه ینی نوور
 شامی هه موو نه هار و، فو صوولی هه موو به هار
 توژی هه موو عه بیر و، بوخاری هه موو بوخوور
 شاریکه عه دل و گهرمه، له جیگیکه خویش و نه رم
 بو ده فعی چاوه زاره ده لئین شاری شاره زوور
 ئەهلیکی وای هه یه که هه موو ئەهلی دانشن
 هه م ناظیمی عوقودن و هه م ناظیری ئومور
 سه یری بکه له بهرد و له داری مه حه لله کان
 ده وری بده به پرسش و ته فتیش و خواری و ژوور
 داخو ده روونی شه ق نه بووه (پردی سه رشه قام)؟!

پير و فوتاده تن نه بووه (داری پيرمه سوور)؟!
 ئیستهش به بهرگ و باره عه له م داری (شیخ هه باس)،
 یا بی نه واوو بهرگه گه راوه به شه خسی عوور؟!
 ئایا به جه مع و دائیره یه دهوری (کانی با)،
 یاخۆ بووه به ته فریقه یی شوژش و نوشوور؟!
 (سه یوان) نه ظیری گونبه دی که یوانه سه بز و صاف،
 یاخۆ بووه به دائیره یی ئه نجومی قو بوور؟!
 ئیستهش مه کانی ئاسکه یه (کانی ئاسکان)،
 یاخۆ بووه به مه له به یی گورگ و لووره لوور؟!
 ئیستهش سوروشکی عیشقی هه یه (شیوی ئاودار)،
 یاخۆ بووه به صوفی یی وشکی له حه ق به دوور؟!
 داخۆ دهروونی صافه، گوره ی ماوه (تانه ره ژ)،
 یاخۆ ئه سیری خاکه به لیلی ده کا عو بوور!؟

(۵)

سه یرتکی خوش له چیمه نی ناو (خانه قا) بکه
 ئایا ره بیعی ئاهووه، یا چایی سـتـوور؟!
 سه بزه له دهوری گول ته ره وه ک خه ططی روویی یار
 یا پوشی وشک و زووره وه کو ریشی (کاکه سوور)؟
 قه لبی مونه ووره له حه بیبانی نازه نین،
 یا وه ک سه قهر پره له ره قیبانی له نده هوور؟
 دهس به ندیانه دین و ده چن سه رو و ناره وهن،
 یا حه لقه یانه صوفی یی مل خوار و مهنده بوور؟
 مه لیلی بکه له سه بزه دره ختانی مه دره سه:
 ئه وراقیان موقه ددیمه یی شینه یا نه سوور؟
 حه وزی پری که ناییبی دیده ی منه له ووی،

لیلاوی دانہ ہاتوہ وہک سہیلی (شیوہ سوور)؟
 ٹیستہش کہناری حہوشہ کہ جیتی باز و کہوشہ کہ،
 یاری تیاہ، یا بوہ تہ معرہ ضی نو سوور؟
 چاوی بخہ لہ سہ بزوہ و سی رابی دائیرہ
 جی جیلوہ گاہی چا وہ کہ مہ نہ رمہ یا نہ زوور؟
 تو خوا فہ ضایی دہشتی فہ قی کان نہ میستہ کہش
 مہ حشر میثالہ یا بوہ تہ (چوئی سہلم و توور)؟

(۶)

واصیل بکہ عہ بیری سہ لامم بہ حوجرہ کہم
 چیی ماوہ چیی نہ ماوہ، لہ ہہ یوان و تاق و ژوور؟
 نہ و غاری یارہ ٹیستہ پر نہ غیارہ، یا نہ خو
 ہر غاری یارہ، یا بوہ تہ غاری مار و موور؟

(۷)

زارم وہ کو ہیلال و نہ حیفم وہ کو خہ یال!
 تیا دہ کہومہ زار و بہ دلدا دہ کہم خو طور؟
 لہم شہرحی دہردی غور بہ تہ، لہم سوژی ہجرہ تہ
 دل رہنگہ بی بہ ناو و بہ چاوا بکا سوور!

(۸)

تیا مہ قامی روخصہ تہ لہم بہینہ بیمہ وہ،
 یا مہ صلہ حہت تہ وہ ققوفہ تا یہومی نہ فخی سوور؟
 حالی بکہ بہ خوفیہ: کہ نہی یاری سہنگ دل
 «نالی» لہ شہوقی تو بہ دہ نیری سہ لامی دوور...

چەمکی میتۆلۆژیا

تا سەدەى نۆزدهیەم و سەرەتای ئەم سەدەیه لیکۆلەرەوکان لە باسکردنى میتۆلۆژیا دا شیلگىر نەبوون و ئەم زاراوہیەیان بە مەبەستى جیواز بە کاردەهینا. لە گشت ئەو بەکارهینانانەشدا روخسارىکى نیتگە تیشانە دەبینرا کە میتۆلۆژىای لە بابەتى «خەيالپىلاو» و «رووداوى ھەلبەستراو» نزىک دەخستەوہ. بەلام لە سەرەتای ئەم سەدەیهوہ، چەمكى میتۆلۆژیا، وەکو سەرچاوەیەكى بە نرخ بۆ ناسینەوہو ھەلسەنگاندنى «بىر و رەفتارى مرۆفى کۆن» سەرنجى لىدرا، بە ھەمان دىد و بۆچوونەوہ شىکردنەوہى لەسەر ئەنجام درا، کە لىکدانەوہى ھزر و تىگەيشتن لە ئاوەزى مرۆفى کۆن خوازىارى بوو.

راستە لە سەدەى بیستەمدا چەمكى میتۆلۆژیا برەوى جارانى خۆى سەندەوہو لەبوارى شىکردنەوہى کۆمەلایەتى، تايىنى، دەروونشىکارى و رەفتار و ئاکارى مرۆفدا، رىگەى بۆ لىکۆلەرەوان تەخت کرد، تا ئەنجام و ھەلھىتانى قوول لەسەر مرۆف و شارستانىیەتە جیوازەکان بەدەست بەین، بەلام بەدەگمەن رىدەکەویت دوو باسکار یاخود دوو رىبازى شىکردنەوہ لە سەرىک پىناسە بۆ ھەمان چەمک رىکبکەون. ئەم رىکبکەوتنەش فراوانى و دەولەمەندىی ئەو جىھانە ئاشکرا دەکات کە بىنىنى میتۆلۆژى دەىگرىتە خۆى.

«ماکس مۆلەر»، میتۆلۆژیا بەو ھىزە دادەنیت کە زمان لە ھەر یەکیک لە قەلەمرەوکانى چالاکىی زەیندا، دەىخاتە خزمەتى بىرى مرۆفەوہو دەگاتە ئەو ئەنجامەى کە بلىت، ئەگەرچى میتۆلۆژیا لەسەردەمى دىرىنى بىرى مرۆفدا زىاتر رەواجى ھەبووہ، بەلام ھەرگىز لەناو ناچىت و لەناو نەچووہ. . بەلام نىمە توانای دەرک پىکردنىمان نىیەو لەبەرەمبەر پىرشنكى حەقىقەتى رەھادا

خۆمان پئی راناگیریت (۱). ئیرنست کاسیتره ریش باسی جادووی وشه دهکات و له بواری زماندا له چه مکی میتۆلۆژیا دهکۆلیته وه دهگاته ئاکامیکی ئه وتۆ که وشه وهکو هیتزیکى میتۆلۆژى ته ماشا بکات و به سه رچاوه ی وجودی له قه له م بدات. (۲)

که سانى وهکو «مالینۆفسکى و رافاییل پیتازۆنى» ش، ههر یه که یان روونکردنه وهی زانستی یانه یان له سه ر میتۆلۆژیا پیشکه ش کردوه. به لām له نیوهی یه که می سه دهی بیسته مدا، ئاییناسى رۆمانى به نیویانگ میرچا، یان میرسیا ئیلیاده (Mircea Eliade) به دانانى پیناسه یه کی بنه ماىی و هه مه لایه نى بۆ چه مکی میتۆلۆژیا و کارکرده کانى و سامۆئیل هنرى هوک (S.H. Hooek) به دابه شکردن و خانه کردنى هه مان چه مکی نیوبراو، توانی یان میتۆلۆژیا له مانا گشتى و باوه که ی رزگار بکه ن و له بواری شیکردنه وهی زانسته مرۆفایه تى و کۆمه لایه تیه کاندایه بره ی پئی بدهن (۳)

به ره له وهی ئیسه خۆمان یابه ندی پیناسه که ی ئیلیاده و خانه کردنه که ی هیتزى هوک بکه ین، پتویسته رۆلى دهرووناس و رۆحانیى به ناوبانگ (کارل گۆستاڤ یۆنگ) له یاد نه که ین که له بواری دهرووناسیدا میتۆلۆژیاى وهکو زه مینه یه کی له بار بۆ ناسینه وهی هیتما و سیمبوله کانى مرۆف به کارهیتنا و کردیبه دهروازه یه ک بۆ چوونه ناو نهیتنییه کانى ناخى به شه ره وه، که ئه مه ش به تاییه تى له کتیبه گرنکه که ییدا به ناوی «مرۆف و سیمبوله کانى» رهنگى دایه وه.

شایانى باسه، له دوای ئه م سى که سه ی ناومان بردن زۆریه ی پیناسه کانى دى بۆ چه مکی میتۆلۆژیا، یان دووباره کردنه وهن یاخود پیناسه ی دهستی دووه من و به رهنگى دیکه رازیتراونه ته وه. میرسیا ئیلیاده له ژیر ناو نیشانى (هه وڵدانیک بۆ پیناسه ی میتۆلۆژیا) دا، ده لیت: «میتۆلۆژیا میتروویه کی پیروژمان بۆ ده گیترپته وه، باس له رووداوێک دهکات له سه ره تاي کات (زمن) وه روویدا بیت، به لām گیترا نه وهی میترووی پیروژ واته ئاشکرکردنى نهیتنى، چونکه که سایه تیه میتۆلۆژیه کان ئاده میزاد نین، به لکو خودا وهند و

پالّه و انانی ژیارن. بهم پییه‌ش بیت، میتۆلۆژیا بریتییه له میتۆوی ئه‌و رووداوانه‌ی «کاتی خۆی» له‌و سه‌رده‌مه‌دا روویانداوه. گۆته‌ی میتۆلۆژیاش، واته‌ ئاشکراکردنی ئه‌سل و فه‌سل» (٤) له‌م پیناسه‌ چرّه‌وه ئه‌وه‌مان ده‌ستگیر ده‌بیت که میتۆلۆژیا ناوه‌ بۆ ئه‌و رووداوانه‌ی له‌ سه‌ره‌تای بوونه‌وه روویانداوه، که‌سایه‌تی ئه‌م رووداوانه‌یش خوداوه‌ندان و ئه‌و پالّه‌وانانه‌ن که نه‌ینی و سیرپی پرۆسه‌ی دروستبوون -خلق- یان له‌لایه. ئیله‌یاده، له‌سه‌رچاوه‌یه‌کی دیکه‌شدا که چوار سالّ دوا‌ی پیناسه‌که‌ی له‌مه‌وبه‌ره‌وه نووسیه‌یه‌تی، ده‌لیت: «میتۆلۆژیا به‌یانکه‌ری کرداری دروستبوونه، ئه‌وه‌مان بۆ باس ده‌کات چۆن شتیک دروستبووه‌و وجودی په‌یدا کردوه. باسی پله‌ی که‌مالی ئه‌و رووداوانه‌ ده‌کات که به‌راستی روویانداوه» (٥). ئه‌م پیناسه‌یه‌ دوو خالی روشنتری تیدا به‌دی ده‌کرت: یه‌که‌م، پله‌ی که‌مالی ئه‌و رووداوانه، دووه‌م: پله‌ی که‌مالی ئه‌و رووداوانه‌ی به‌راستی روویانداوه.

له‌م روانگه‌یه‌وه بیت، میتۆلۆژیا بریتییه له‌ سه‌رگۆزه‌شته‌و میتۆوی ئه‌و رووداوه‌ پیرۆزانه‌ی له‌ پله‌ی که‌مالدا روویانداوه. جا له‌به‌ر ئه‌وه‌ی خواوه‌ندان و پالّه‌وانه‌کانیش ده‌وری گرنگیان له‌م رووداوانه‌دا هه‌بووه، ئه‌وا بی هیچ گومانیک ئه‌م رووداوانه‌ راستن و نکولییان لێ ناکرێ.

له‌لای (برۆنسیلا مالینۆفسکی)ش، میتۆلۆژیا بریتییه له‌و حه‌قیقه‌ته‌ زیندوه‌ی له‌سه‌ره‌تای کاته‌وه هه‌بووه و له‌پاشانی‌شدا چاره‌نوسی جیهان و مرۆڤایه‌تی خسته‌ته‌ ژیر کاربگه‌ری خۆیه‌وه (٦). ئه‌وجا بۆ ئه‌وه‌ی له‌ (سه‌ره‌تای کات)ی مالینۆفسکی و (میتۆوی پیرۆزی) ئیله‌یاده بگه‌ین، پیوسته‌ بگه‌رینه‌وه بۆ رافایل پیتازۆنی، که ده‌لیت: «میتۆلۆژیا ئه‌فسانه‌ نییه‌ داستانیکی واقیعییه‌ که به‌هۆی ناوه‌رۆکه‌که‌یه‌وه له‌ رووداوه‌ راسته‌قینه‌کان ده‌دوێ. واته‌ سه‌ره‌تای رووداوه‌ ئه‌زه‌لییه‌کانی وه‌کی: سه‌ره‌تای دروستبوونی که‌ون، هاتنه‌ ئارای ئاده‌میزاد، ژیان و مردن، په‌یدا بوونی جۆری زیندوه‌رو رووه‌ک، سه‌ره‌تای راو، کشتوکالّ و ئاگر، ئایین و بۆنه‌ پیرۆزه‌کان... به‌ کورتییه‌که‌ی سه‌ره‌تای هه‌موو ئه‌و رووداوه‌ دیرینه‌ی له‌

کاتی پیروژدا روویان داوه و بوونه ته بنه ماو پایه ی ژبانی نه ورۆکه» (۷).
 نه گهر به پیتی ئەم پیناسانهی سهری بیت، ئەوه بو مان هه به بلتین: له
 روانگه و جیهانبینی مرۆقی دینداره وه ئەو شتهی پایه ی ره گهزی گشت
 دیارده و بووه کان دیاری ده کات، له سهره تای «کات» هوه روویداوه و ئەم
 سهره تایهش سهره تایه کی پیروژه، چونکه خواوه ندان و هه تزه میتافیزیکیه کان
 رۆلی سهره کییان تیدا گه یاره. مرۆفیش، بو ئەوه ی هه رده م په یوه ندیی خۆی
 به و (کات) هوه به پارتیت، ئەوا له سهره تی ئەو رووداوه پیروژانه به هۆی بو نه
 و ئاههنگه جوژاوجۆره کانه وه دووباره و نوێ بکاته وه تا کوره سه نیتی ره گهزی
 خۆی به پارتیت. لیره ی شه وه چه مکی «بیره وه ریی نه زه لی» وه کی بیره وه ریی به
 کۆمه لی هه ر نه ته وه یه ک، یاخود «سه رجه می مرۆفایه تی» سه ره له ده دات و
 لایه نی کۆسمۆسی، واته گه ر دوونیه تی (Cosmos) میتۆلۆژیا له
 ناخودئاگای به کۆمه لی گه لانددا ده رده که ویت.

«کارل یۆنگ» به وردی له م لایه نه ده کۆلیته وه وه ده گاته ئەو ئاکامه ی
 بلتیت، به شیکێ ناخودئاگای مرۆف بریتیه له «مه خزه نی نه سرار» و
 به شیه وه کی چر رابردوی ئەفسانه یی مرۆقی تیدا سه قامگیر بووه. هه ر ئەم
 رابردوه ئەفسانه ییه که جه وه هری ده روونی مرۆف پیکده هیتیت.

(کات) ی پیروژ له میتۆلۆژیا دا

ئه گه رچی له پاشاندا به شیه وه کی دووردریتر له مه سه له ی (کات) ی
 پیروژ له لای نالی، ده دویتین، به لām چاکتره لیره دا به شیه وه کی گشتی هه یما بو
 ئەو خاله بکه ین که جه خت له سه ر نه زه لیه تی زه مه ن ده کات و ئەمه یه له
 ئاههنگ و بو نه ئایینی و کۆمه لایه تییه کاندرا رهنگ ده داته وه. دووباره
 بوونه وه ی هه ر رووداویک که له سه رده می پیروژدا رووی دا بیت، په یوه ندیی
 به و نه زه لیه ته وه هه یه که چاره نووسی به ره ی ئاده میزاد له چوارچیه
 میتۆلۆژیه که یدا ده ستنیشان ده کات.

هه وه کو له پاشاندا دیتینه وه سه ری، دووباره کردنه وه ی رووداوه سه ره تاییه

پیرۆزه‌کان ته‌نیا ههر راهاتنیکی عاده‌تی نییه، به‌لکو ئەم کرده‌وانه هه‌ولدانێ مرۆڤن به‌نیازی به‌شداریکردن له‌ پرۆسه‌ی (دروستکردن/خلق)دا. ئەم به‌شداریکردنه‌یش له‌سه‌ر بنه‌مای خۆدۆزینه‌وه له‌ زه‌مه‌نی ئەزه‌لیدا و ئەزه‌لییه‌ت به‌خشین به‌ زه‌مه‌نی میژوویی، خۆی ده‌نوێنێ. ههر کاتیک مرۆڤ توانی له‌ ریگه‌ی په‌یوه‌ندی به‌ستن و به‌شداریکردنه‌وه له‌ پرۆسه‌ی (دروستکردن)دا هاوبه‌شی خۆی پێشان بدات، ئەوه مانای وایه له‌ کات و سه‌رده‌می میژوویی خۆی رزگار ده‌کات و له‌ ناو شه‌پۆلی تیشکی (ئیشراق)دا ده‌بووژیته‌وه. به‌م پێیه‌ش زه‌مینه‌ی دووباره له‌ دایکبوونه‌وه‌ی گه‌ردوون (Cosmos) ده‌ره‌خسێ. به‌ کورتیه‌که‌ی تراژیدیای سه‌رده‌می میژوویی مرۆڤ، به‌ کۆمیدیا و که‌رنه‌قالی تیشکی ئەبه‌دییه‌ت کۆتایی پیددیت. (٨) له‌ ناوه‌رۆکی زۆریه‌ی ئەو جه‌ژنانه‌ی له‌ روه‌تی سالتیکدا خۆیان دووباره ده‌که‌نه‌وه، ده‌لاله‌تی ئەم له‌ دایکبوونه‌وه‌یه به‌دی ده‌کری. جه‌ژنی نه‌ورۆز، له‌ نیوه‌رۆکی میتۆلۆژیانه‌ی خۆیدا ئەم قسه‌یه به‌ روونی ده‌سه‌لمێنێ. (٩)

خالیکی گرنگ لی‌ره‌دا ئەوه‌یه، که‌ سه‌رده‌م (کات)ی میتۆلۆژی له‌ فره‌هنگی نایینه‌کانی جیهاندا روخساری جیاواز به‌ خۆیه‌وه ده‌گریت. به‌لام ئامانجی هه‌موو ئەو فره‌هنگانه هه‌میشه یه‌ک ئامانجه، ئەویش بریتیه له «خۆده‌ریازکردن له‌سه‌رده‌می نیسبی و خۆیه‌ستنه‌وه به‌سه‌رده‌می پیرۆزی ئەبه‌دییه‌وه» (١٠) دیاره لی‌دوان له‌و روخساره جیاوازانیه‌ی (کات) له‌ناو کولتسووره جیاوازه‌کانی به‌شه‌رییه‌تا، توانایه‌کی زیده‌تری له‌م هه‌ولدانه سه‌ره‌تاییه‌ی ئیمه‌ گه‌ره‌که، بۆیه ته‌نیا له‌ ئاست چهند نمونه‌یه‌که‌دا هه‌لوێسته ده‌که‌ین که‌ زیاتر خزمه‌تی ئەو ئامانجه ده‌که‌ن، که‌ بۆ لی‌کۆلینه‌وه له‌ جیهانبینی نالی، له‌به‌رچاومان گرتوه.

له‌ نایینه‌کانی هیندستاندا، کات سه‌ره‌تاو کۆتایی هه‌یه، به‌لام هه‌موو کۆتایی هاتنی‌ک سه‌ره‌تایه بۆ زانه‌وه‌و دووباره بوونه‌وه‌یه‌کی دی، واته هه‌موو مه‌رگی‌ک زیندوو بوونه‌وه‌یه‌کی له‌دوایه‌و ههر له‌دایکبوونه‌وه‌یه‌کیش

دو باره بوونه وهی پرۆسهی خه لک کردنه وهیه. له لای ئایینزای شیعه (کات)ی پیروژ سهرده می هاتنی چه زه تی (مه هدی)یه و به گشتیش ئایینی ئیسلام باس له «رۆژی چه شر» ده کات. هه ر دووباره له دایکبوونه وهیه کیش شیوهی بازنه ییبوونی (کات) مان بو دهنه خشینتی. واته سوورانه وهیه کی ده ورانییه که ره گه زی هه مسوو بووه کان ده باته وه سه ر بنه چه ی خو بان و بواری له دایک بوونه وه یان بو دابین ده کا. ته نیا له ئایینی مه سیحی دایه که سهرده می میتۆلۆژی شیوهی بازنه یی و ده ورانی خو ی ده گۆریت و له سه ر ئاستیکی ئاسۆبی، که (سه ره تا، ناوه راست و کو تایی) هه یه، گوزه ر ده کات. ئه مه یش له بهر ئه وه ی خودا له سه رده م و کاتی میژوویدا فه رمانه کانی خو ی نارده خوارئ. به م پتیه ش سه ره تای کات بریتیه له رۆژی له دایکبوونی (مه سیح) له چوارچێوه ی سهرده می میژوویدا.

(قه دیس ناگۆستین)ی فه یله سووف و خواناسی مه زن، شانازی به میژوویی بوونی (کات)ی مه سیحیه وه ده کات و ده لیت: «به راستی مه سیح یه کجار و بو هه میشه له پیناوی گونا هه کانا ندا مرد» (۱۱)

ئهم قسه یه ی ناگۆستین هێما بو ئه و شه به قه ده کات که ده که ویتته بازنه ی (کات)ه وه به «میژوو په رستی ئایینی مه سیحی و مه رگی میتۆلۆژیا کو تایی پیدیت» (۱۲)

ئیدی لیره وه، چه مک و کارکردی بیره وه ری ئه زه لی پیروژی خو ی له ده ست ده دات و له شیوه ی بازنه یی خو یه وه ده گۆرئ بو خه تیکی راست، که په له رووداوی میژوو یی. ئه و رووداوانه ی له رۆژ و کاتی زانراودا روویان داوه و کاره کته ره کانی شیان نه خوا ونده کانن و نه پاله وانه کانی ژباری مرو ف! ئه م گۆرانکارییه له شارستانیه تی خو رئاوادا به «مه رگی خواکان» ناوی ده برئ و نیه یلیزم و زه مه نی پووچی و سه رگه ردانی له ده سته که وته کانی ئه م گۆرانکارییه ن.

(شوین) ی پیروژ له میتۆلۆژیا دا

ئەگەرچی زیاتر مەبەستەمە لە ئەنجامی قسەکانمەوه لەسەر جیهانبینی نالی، لەمەر پیروژی شوین (قدسیە المکان) ی میتۆلۆژیاوه بدویم و لەروانگە ی جیاوازهوه سەنجی ئاراستە بکەم، بەلام بەو ھۆیەوه که (شوین و کات) لە فەزای میتۆلۆژیدا، نرخ بەیەکتەری دەبەخشن، بەپیتوبست دەزانریت ھیما بۆ چەند خالێکی گەرنج بکەیت. دەبێ ھەر لە سەرەتایشەوه ئەو بەگوتری، لیدوان لەم بارەیهوه بەپیتی ئەو میتۆدە فیکرییە ی بۆ شیکردنەوه بەکار دەبریت، دەگۆرێ و لە ئاستیکی شیکردنەوه دا بەند نابیت. ئەو ی لە باسەکی ئیمەدا گەرنج، سیمبۆلی بوونی (شوین) ەو رەنگدانەوه ی ئەم سیمبۆلانەیه لە ژبانی مەروڤدا. لەکاتی باسکردنی (شار = مدینە) لە جیهانبینی شیعیری نالی - دا زیاتر خۆمان بەم لایەنەوه دەبەستینەوه.

لە روانگە ی مەروڤیکەوه، که ئەم جیهانە بە نمونە ی جیهانیکی مەزنتەر بزانی و ھەموو بوو ەروھی و ماددیەکانی ئەم جیهانەیش نمونە ی روخ و ماددیاتی ئەو جیهانەبن، ئەو ھیچ شتیک سەرەخۆ (مستقل) و سروشتی (طبیعی) نییە. بەلکو لە بازە ی پیروژی جیهانی مەزندا سروشتیکی گەورەتر و پیروژتر ھەیه، که ھەموو دیار دەو شتەکانی ئەم جیهانە بە رەچەلەک دەچنەوه سەر ئەو. بە پێچەوانە ی (کات) ەوه، که تەنێ لە رتی دووبارە دروستکردنەوه ی نیو ئاھەنگ و جەژنەکاندا، رەھەندی پیروژی بە خۆیەوه دەگەرت، تەماشای دەکەین (شوین) ھەردەم رەھەندی پیروژی (قدسیە) ی خۆی پاراستوو. بەبێ دوودلی دەتوانرێ بەگوتریت: شوین لە میتۆلۆژیا دا، مەروڤ خۆیەتی... واتە شوین و مەروڤ لە پەییەندییەکی ریشەیی و بنەمایدان و لیکدی ھەلاواردنیان مەحالە:

لە لایەکەوه، مەروڤ خۆی جیهانی بچووکه (العالم الصغیر) و نمونە ی جیهانە گەورەکەیه. لە لایەکی دیکەشەوه، ئەم مەروڤە بەردەوام لە زانەوه و پەییەندی بەستن لەگەڵ جیهانی گەورەدایە و بەھۆی دەورانی ئاھەنگ و بۆنەکانەوه دەیەوێت خۆی بە بازە ی سەر دەمی پیروژەوه گری بەدات و

ئامادەبوونی ئەم سەردەم و کاتەیش لەوێدا پێشان بەدات.

ئەم پرۆسەى گەرانەووە و دروستکردنەووەیە، پلەى پیرۆزى بۆ جوگرافىیای جەستەى مرۆڤ داڤین دەکات و رینگەى تۆنەووە و گەرانەووەى بۆ سەر رەگوریشە پیرۆزەکانى بۆ تەخت دەکات. بیری سۆفیزمى ئىسلامى ئەمە بە «تۆنەووە لە خوادا» ناو دەبات، چونکە خودا ریشەى ئەزەلیى گشت بوویە کە. غەزەلەکانى مەولانای رۆمى و عەتار و حەللاج و گەلیکی دى نمونەى بەرزى ئەم رەنگدانەووەیەن.

کەواتە گەر بمانەوێت رۆشنایی ئاراستەى جوگرافىیای میتۆلۆژیا بکەین، پتۆبستە ئەم کارە بە پشتیوانى و بەراوردکردنى جەستەى مرۆڤ و جەستەى سروشت لە ئاست یەکدیدا، ئەنجام بەدەین (۱۳). هارمۆنىیای نێوان جەستەى مرۆڤ و جەستەى سروشت لە فەزای میتۆلۆژیا دا، نەک هەر تەنیا بەلگەى پیرۆزى و نمونەى جیهانى بچووک دەدات بە دەستەووە، بەلکو نرخ و پلەى ئەم جیهانەیش لە ئاست جیهانە گەورە کەدا ئاشکرا دەکات. لێرەدا یە کە مرۆڤ دەبێتە خاوەنى جوړیک (ناوەندى پیرۆز) لە چەقى گەردووندا. ئەم ناوەندى تىیەش بە هۆى (ماندالا) یاخود (بازنەى گەردوون) کە مرۆڤ دەکەوێتە ناوەراستى، لە زۆربەى ئایینەکانى جیهاندا رەنگى داوەتەووە. لە ئایینى مەسیحیدا، ئەم بازنەى سیمبولى پلەى (کەمال)ى مەسیح دەردەخات و لەشپۆهێ تاجى نووریندا بەسەر سەرى عیسا و حیوارییەکانەووە دەبێنریت. هەمان بازنە لە ئایینى ئىسلامیشدا خۆى لە تەواف بەدەورى کابە (کعبە) دا بەدیاردەخات. (۱۴)

ره‌گه‌زی میتۆلۆژیی بنه‌ماله‌ی (بابان) و به میتۆلۆژیکردنی دروستبوونی شاری سلیمانی

هەر به‌پیتی ئەو بنه‌مایانه‌ی میتۆلۆژیای گه‌ردوونی، که له به‌شی پێشودا لێیان دواين، ده‌مانه‌وێت لێره به‌دواوه چهند سه‌رنجێک له‌مه‌ر سیمبولیزمی بنه‌ماله‌ی بابان و دروستبوونی شاری سلیمانییه‌وه، بخه‌ینه پێش چاو. ئەوه‌ی له‌م باسه‌دا به‌لای منه‌وه گرنگه‌ لایه‌نه‌ میتۆلۆژییه‌که‌ی ئەم بنه‌ماله‌یه‌ نییه‌، مه‌به‌ستی گرنگم ئەوه‌یه ئاشکرای بکه‌م، که چۆن میتۆلۆژی هه‌ندی ره‌مزی میتۆلۆژی له‌ خۆی گرتوون. دیاره‌ وه‌رووخستنی بابه‌تییکی ئەوتۆو خۆتندنه‌وه‌یه‌کی له‌م جو‌ره‌، توانایه‌کی گه‌لیک زیاتری گه‌ره‌که‌، له‌وه‌ی من پیتی هه‌ستاوم، به‌لام پێویستی ئەو ئاکامانه‌ی که ده‌مه‌وێت له‌به‌شی سیمبه‌می لیکۆلینه‌وه‌که‌دا، له‌جیهانبینیی شیعیری نالی وه‌ده‌ستیان به‌یتم ناچاریان کردم ئەم لایه‌نه‌ له‌بیر نه‌که‌م.

مامۆستا عه‌لاه‌ددین سه‌جادی، له «میتۆلۆژی ئەده‌بی کوردی» یه‌که‌یدا، له‌ زمان «مستهر ریچ» ه‌وه داستانی بنه‌ماله‌ی (بابان) مان به‌ شیوه‌یه‌ک بۆده‌گێڕیته‌وه‌ که: «ئه‌فسانه‌یه‌کی ده‌وری ترواده» مان بێته‌وه‌ بێر (۱):

{ له‌ ناوایی (دارشمانه‌) دا دوو برا هه‌بوون: خدر و فه‌قی ئه‌حمه‌د له‌ ده‌ست عه‌شیره‌تی بلباس به‌ ته‌نگ هاتبوون. فه‌قی ئه‌حمه‌د پریاریدا سه‌ری خۆی هه‌لگرێ و نه‌یه‌ته‌وه‌ به‌ خاکی دارشمانه‌دا تا به‌ جو‌ری نه‌بی که (بتوانی) تۆله‌ی خۆی له‌م بلباسانه‌ بکاته‌وه‌. لی (ی) داو روشت بۆ ئه‌سته‌مبول، شای ئه‌سته‌مبول له‌گه‌ڵ فه‌ره‌نگه‌کانا له‌ جه‌نگا بوو، نه‌میش چوو خۆی کرد به‌

سەرباز و چو و بۆجەنگە. ئەو دەورە یەکی یەکی دەبووایە بچوونایە مەیدان و شەر بەشیر و تیر دەکرا. سوارێکی فەرەنگی لە مەیدانەکان پێنج رۆژ مابوو، گەلێن کارەساتی گێتیا بوو: هەرکە دەچوو مەیدانی دەیکوشت، فەقێ ئەحمەدیش پاراڵەو لە پادشا کە بینیریتە مەیدان، پادشا ناو و شوێن و جێگە ی پرسی بۆ ئەو ی ئەگەر سەرکەوت خەلاتی بکا، نینجا ئەسپ و تەدارەکتی چاکی داو و چوو مەیدان لە گەل فەرەنگییە کە دا کەوتنە جەنگەو لە پاش چەند سەرتیک (فەقێ ئەحمەد) فەرەنگییە کە داو بەرز و چۆکی داداوە سەر سنگی (تا) بیکوژی. ئەویش وتی مەمکوژە بە کەلتکت دیم و مێردت پێ دەکەم. رووبەنە کە ی لە روومەتی لادا. فەقێ ئەحمەد سەیری کرد ئەمە ئاوەرەتییکی شوخ و شەنگە و ئەم چەند رۆژە ئەم کارەساتە ی گێتیا!...}.

لە درێژە ی ئەم مێتۆ- داستانە دا بۆمان ئاشکرا دەبێت، کە فەقێ ئەحمەد، ئاوەرەتە ئازاکە واتە (کە یغان) خاتوون ماره دەکات و دوو کوپیان دەبێ بە ناوی (بابا سلیمان و بوداغ کیغان)، کە پاشان (بابا سلیمان) دەبێتە بناوانی بنەمالە ی بابان (۲)

مێتۆ- داستانە کە گەلێک زانیاری دیکە یشمان دەدات بە دەستەو، کە دەتوانین بۆ شیکردنەو ی بنەما مێتۆ لۆژییە کە ی بنەمالە ی بابان سوودیان لێو بەرگرن: رۆژێک فەقێ ئەحمەد لە مال ناییت، بلباسەکان فرسەت لەمە دەهێن و هێرش دەبەن، بەلام (کە یغان) خاتوون هەلمە تیان بۆ دەباو دەیانشکێت. دوای ئەم کارەساتە ش پریار دەدات سەری خۆ ی هەلگری و بگەریتەو بۆ ولاتی خۆ ی. کاتێک فەقێ ئەحمەد دەگەریتەو بە کوچی کە یغان دەزانیت، ئارامیی لە بەر دەبێ و دەووی دەکەوێ، بەلام کە یغان خاتوون ملی گەرانیو نادات و فەقێ ئەحمەد پێ هۆمێد دەبێ... .

لە پاش ماوێهە ک، فەقێ ئەحمەد، دیسانەو یادی کە یغان دەکەوێتەو سەری و تا ولاتی فەرەنگستان بە شوێنیان دەروات!:

{چوو شارێکی گەورە، سەیری کرد دەنگی دەهۆل و زورنا و ناھەنگی

زهماوند له‌م شاره‌دا گوټی ناسمانی که‌ر کردووه. سه‌ری سرماو نه‌یزانی روو بکاته کوټی؟ هه‌روا جله‌وی نه‌سپه‌که‌ی به‌ره‌لا کردو خوټی دا به‌ده‌ست قه‌زاو قه‌ده‌روه، نه‌سپ هه‌ر روټشت تا له‌به‌ر مالی پیریزټیکا وه‌ستایه‌وه. نه‌ویش بوو به‌ میوانی پیریزټنه‌که. له‌پاش به‌ینټ لیتی پرسى نه‌م شایی و ناهه‌نگه چییه؟. پیریزټنیش وتی: کچی پادشای نه‌م شاره وه‌ختی خوټی چوووو بوو جه‌نگی مسولمانه‌کان و به‌ دلیل گیراو چند سالتیک مابووه‌وه. ئیسته‌ وا تازه هاتوته‌وه و ماره‌کراوه له‌ کورټکی ناموزای، نه‌م زهماونده بوو نه‌وانه‌ا. فه‌قی نه‌حمه‌د دلی داخوریواو گه‌لټ له‌ پیریزټنه‌که پارایه‌وه، به‌لکو نیشټیکی وا بکا بیخاته ناو نه‌م شاییه‌وه. پیریزټن برپاری دایه، به‌لام به‌و شه‌رته ده‌بن جلی ژنانه له‌به‌ر کا نه‌گینا ناتوانټ (له‌گه‌ل خوټی) بوو شاییه‌که‌ی بیات. نه‌میش (فه‌قی نه‌حمه‌د) ده‌ستی جلی ژنانه‌ی له‌به‌ر کرد و له‌گه‌ل پیریزټن به‌رټکه‌وتن و چوونه ناو شاییه‌که‌وه و چوو له‌ نزیک شوټنی هووک و زاوا وه‌ستا}.

نه‌م میتو-داستانه، هه‌ر چوټنیک بیت و زاده‌ی هه‌ر قوټاغی‌کی بی‌ری مرؤقی کورد بیت، نرخی ره‌چه‌له‌کی بنه‌ماله‌ی بابانمان له‌ بی‌ره‌وه‌ری به‌کو‌مه‌لی نه‌ته‌وه‌ی کورددو بوو ئاشکرا ده‌کات. گه‌ر له‌ پیکه‌هاتووه میتوټوژییه‌کانی ورد وه‌بین، ته‌ماش ده‌که‌ین زمان، زمانیکی گه‌ردوونیه‌وه پاله‌وانه‌کان سه‌ر به‌ هه‌ر ره‌گه‌زیکیش بن، به‌ هه‌مان زمان قسان ده‌که‌ن. فه‌زایه‌کی بی‌سنوور له‌ داستانه‌که‌دا ده‌بینرټ و پاله‌وانه‌کان هه‌ستی نامو بوون به‌ (شوټن) له‌بیر کرده‌وه‌ی‌اندا به‌دی ناکریت و شوټنگوټکیتی قاره‌مانه‌کان شټیکی ئاساییه. ئافره‌تیکي وه‌ک که‌یغان خاتوون ئازایانه شه‌ر ده‌کات نه‌مه‌ش به‌لگه‌یه بوو به‌هټیزی ره‌گه‌زی (نیرینه‌یی، ذکوریه) له‌ که‌سایه‌تیدا. به‌ پی‌چه‌وانه‌یشه‌وه، فه‌قی نه‌حمه‌د لایه‌نی (میتینه‌یی/ انشوی) لاوازه. به‌م‌جوره‌ش هه‌ردووکیان له‌دوای پرؤسه‌یه‌کی ئالوگوټر ده‌بنه ته‌واوکه‌ری که‌سایه‌تیی یه‌کدی و هه‌ردوو ره‌گه‌زی نیرانه و میتیانه‌ی کاراکته‌ره‌کان هارمونییه‌تی خوټیان له‌یه‌ک جه‌سته‌دا ده‌دوژنه‌وه. مه‌رجی (که‌یغان) نه‌وه‌یه،

گەر فهقی ئەحمەد دەست لە کوشتنی ھەلگری ئەوا ئەم شوی پێدەکات. دەست ھەلگرتنی فهقی ئەحمەدیش لە کوشتنی کە یغان خاتون، لە ھەمان کاتدا و ھەستانە و ھەبە لە دژی لایەنی (نیرینەیی) خۆی. ھەر و ھەکو چۆن ملکہ چکردنی نیریتی کە یغانیش، گەر ھەوانە و ھەبە دۆخی سروشتی کە سایە تیی ئافرەتانە. ئەگەر ئەم دوو پالەوانە بەر لە ھەموو شتیک دەگەرینەو ھەبە دۆخی سروشتی خۆیان، ئەوا زەمینە ی داستانە کە یغان بە پیت دەبیت و بەرھەم و ھەبە دەھیتن. واتە پرۆسە ی خەلقکردن و لە دا ی کونە و ھەبە ئەنجام دەگات.

لەم میتۆ-داستانە دا لایەنی خۆمالیبوون زۆر کزە. ھەندی ناوی و ھە (دارشمانە)، (بلباس)، (فەقی ئەحمەد) و ھەندیکی دی کە بەلگەن بۆ بە خۆمالیکردنی بابەتە کە بە شتو ھەبە کی میترووی، لە لایەن بیرو ھەری نەتو ھەبە مانە و ھەبە مەبەستی پیرۆزی بە خشین و دۆزینە و ھەبە دروستکردنی ئەسل و فەسل بۆ بنەمالە ی بابان لە چوارچێوە ی پیرۆزی میتی-دا، ئیدی سەرپای رەمزەکانی، رەمزی گەردوونین.

لە ھەبە شت یە کە مەدا ھێمان بۆ ئەو ھەبە کرد، کە لە بیرو کردنە و ھەبە مرۆقی دینداردا، ھەبە گیزشت و بوو ھەکان سروشتی نین و پەردە بە ک دا ی پۆشیون. پێویستە مرۆف ئەو پەردە بە لابەت تا کو بە گاتە جەو ھەر و سنووری نیتوان کاتی میترووی و کاتی ئەبەدی و پیرۆز بیرویت. ئەم پرۆسە ی ھەبە جۆریک دۆزینە و ھەبە (اکتشاف) کە مرۆف دەتوانیت لە رێگە ی ھەبە شوین و رۆلی خۆی لە جیھانی پیرۆزی ئەبەدییەت-دا دیاری بەکات.

لادانی رووبەنە کە ی کە یغان، نەک ھەر تەنیا کە شفی راستییە ک پیشان دەدات، بەلکو لە پرۆسە ی دروستکردنە و ھەبە شدا بە شدار دەبیت (۳). ملدانی فهقی ئەحمەد بۆ لە ھەبە کردنی جلو بەرگی ئافرەتان و ھەکو رەمزیک، سنووری درنەدایە تیی میتروو = (بیرۆژنە کە) دەبۆ و لە پێناوی گە یشتنە و ھەبە کە یغان و ھەبە حەقیقەت پێ بە خشین (بوونی کە یغان) لە خۆدیتیی خۆیدا، ھەموو رێگایە ک دەگرتە بەر تا کو بتوانیت درێژە بە ژبانی خۆی لە بۆتە یەکی

پیرۆزدا، بدات.

ئەلبەتە دەکرۆ چەند لایەنئیکی دیکەى ئەم میتۆ-داستانە لەبەر رۆشناى رەمزە میتۆلۆژییەکاندا شى بکرتنەو، (وەکو جلەو شلکردن بۆ ئەسپەکە)، بەلام ئیدی لە باسەکهەمان دەچینە دەرى، بۆیە ئەم قسانە بە تییینییهک لەمەر بونیادی ئەندیشه و جیهانبینی میتۆ-داستانەکە، کۆتایى پێدەهینم تاوێکو بەم کارە شتیک لەسەر قوناغى بیرکەرەوێ سازینەرى ئەم بابەتە بدەین بەدەستەو.

ئیمە لایەنى زالى کەسایەتیی کەیفانمان بە نیرینهییهکەى ناوێرد و گوتیشمان لایەنى مێینەى لە کەسایەتیی فەقئ ئەحمەددا زۆر لاوازه. بۆ ئەوێ هەر دوو کەسایەتییەکەیش بچنەو دەوخی سروشتیی خویان، پێویستە بە ئالوگۆرێکدا رەت ببن. بەلام ئەوێ جینگەى سەرئجە، کۆتایى و بەرھەمى ئەم ئالوگۆرێیە بریتییە لە ئاکامیکی نیرانە. واتە لە دایکبونی (بابا سلیمان و بوداغ کەیفان). بەم پێیەش دەتوانین بلتین بنەمای بیرکەرەوێ میتۆ-داستانەکە، بنەمایەکی (نیرخوازە)، چونکە رەمزە میتۆلۆژییەکان ملکەچکراون بچنە ژیر رکئیى بیری دەسەلاندارەو. دیارە لیرەشدا مەبەست لە دەسەلاتى سیستەمى باوک سالارى و یاساکانیتى.

لە فەرھەنگى ئایینی یەھوودیدا، باسى ئافەرەتیک هاتوو بە ناوی لیلیت (Lillith) گوايە ئەمە یەکەم ئافەرەتە خوا دروستى کردبى لە پێش ئادەمەو، بەلام بەو ھۆیەو کە ناتوانى بە تەواوی ملکەچى ئادەم بى و لاقرتئ لە بریارەکانى دەکا، خوا لەلای چەپى ئادەم (حەوا) دەخولقینئ و بەمچۆرە سزای لیلیت دەدات. مەسەلەى زالبوونى بیری پیاو رەچەلەکیکی میتۆلۆژی ھەیە ئەم میتۆ داستانە کوردییەش ھەر لەگەل ئەو رەچەلەکەدا پەيوەندیدارە.

ئىستا با پێینە سەر مەسەلەى کى دى: واتە بە میتۆلۆژیکردنى دروستبوونى شارى سلیمانى و ناو بۆ دۆزینەوێکەى.. ئەو زەینییەتە بیرکەرەوێی رەگەزى بنەمالەى بابانى بردەو سەر (بابا

سلیتمان) که ئەویش زادهی پرۆسهی ئالوگۆری کهسایهتیی دوو پالەوان بوو، دیاره ده‌بی پرۆسهی دروستبوون و ناولیتانی شاری سلیمانیش، وهک پیتتهختی بنه‌ماله‌ی بابان و یادگاری ئەو شارستانیته، بخاته ژێر جووره سیمبولسازی و پیرۆزیه‌که‌وه.

ئه‌لبه‌ته به پیتی سه‌رچاوه‌و به‌لگه‌نامه‌ی میژوویی، دروستبوونی شاری سلیمانی ده‌گه‌ریتته‌وه بوو دوو هۆی سه‌ره‌کی له ناوه‌وی سیسته‌می بابان -دا. هۆی یه‌که‌میان له ده‌ره‌وی بنه‌ماله‌که سه‌رچاوه‌هه‌لده‌گری و په‌یوه‌ندی به: «دووری، بندهستی و نزیکیی، کهم ئاوی و شاخاوی» بوونی پیتتهختی پیتشووی بابان، واته‌قه‌لاچوالانه‌وه هه‌یه، که ئەم هۆیانه‌ش ریگر بوون له‌به‌رده‌م: «گه‌شه‌سندن، سه‌ربه‌خۆیی بوون، فراوانبوونی قه‌له‌مه‌وه‌و چالاکیی» ده‌وله‌تی باباندا.

هۆی دووهم، په‌یوه‌ندی به ئاستی رۆشنبیری و پله‌ی گه‌شه‌سندنی کهسایه‌تیی کورده‌وه هه‌یه له‌و قۆناغه‌دا. له لایه‌که‌وه گواستنه‌وه‌ی پیتتهخت، شکاندنی سوننه‌ته‌و عه‌وداڵ بوونه به‌ دووی ره‌وتی سه‌رده‌مدا، ره‌تکرده‌وه‌ی مه‌ندی ژیان له‌پیناوی بزاون و چالاکیدا، که ئەم سه‌ر بزویی و چالاکیه‌ش له‌ژێر ده‌سه‌لاتی پاشاکانی ئێران و له‌ناوچه‌یه‌کی وه‌کو قه‌لاچوالاندا مه‌سه‌ر نه‌ده‌بوو. له‌لایه‌کی دیکه‌یشه‌وه چاوکه‌راوه‌یی سه‌رکرده‌کانی بابان، که نه‌یانده‌ویست له‌میلله‌تانی دراوسێ که‌متر حسیبیان بو بکری، خۆی هانده‌ریکی باش بوو تا پیتتهخت گواستنه‌وه‌که سه‌رکه‌وتن به‌ده‌ست به‌هیتیت. (٤)

به‌ کورتیه‌که‌ی: له‌م قۆناغه‌دا خه‌ونه‌کانی مرۆقی کورد بواریکی به‌رفراوانتریان گه‌ره‌ک بوو تا بینه‌دی، که ئەمه‌ش له‌ پیتتهختی کۆندا مه‌سه‌ر نه‌ده‌بوو. رهنه‌گه‌یه‌کیک له‌و به‌لگانه‌ی ئەم بو‌چوونه‌ توندوتۆڵ ده‌که‌ن، ئەو چاره‌نوسه‌ بیته‌که‌ قه‌لاچوالان له‌ بیره‌وه‌ری کورده‌ها: مه‌به‌ستم له‌بیر چوونه‌وه‌یه‌تی!

سه‌باره‌ت به‌ ناولیتانی پیتتهختی تازه‌چهند رېوايه‌تیک له‌به‌ر ده‌ستدان،

به‌لام ئەوه‌یان که هێما بۆ دۆزبنه‌وه‌ی ئەمۆستیلە، لە بناخە‌ی شاردا دەکات و ئەم ئەمۆستیلە‌یه‌ش نێوی (سلمان)‌ی لە‌سەر هه‌لکە‌ندراوه‌، زیاتر به‌‌لای ئێمه‌وه‌ شوێنی سه‌رنجە... ئە‌گەر بێت و له‌‌جیهان‌بینیی سیمبولیزمی میتۆلۆژیاوه‌، له‌ ئەمۆستیلە دۆزراوه‌که‌ بکۆلینه‌وه‌، دوو ره‌گه‌زی میتۆلۆژی به‌‌هه‌یزمان چنگ ده‌که‌ون که زاده‌ی بیر مرۆقی کوردن له‌و سه‌رده‌مه‌دا، جا ئەم ره‌گه‌زانه‌ له‌سه‌ره‌تای دروست‌بوونی شاره‌وه‌ زه‌ینی کوردیان بزواندبێ و خولق‌بان، یاخود له‌وه‌دوا، ئەمه‌یان زۆر گزنگ نییه‌. گزنگی له‌وه‌دایه‌ ئاشکرا بێت که چۆن بیره‌وه‌ری نه‌ته‌وه‌یی کورد پیرۆزی به‌ دروست‌بوونی شاری سلێمانی، له‌سه‌ر ئاستی (ئایینی-میتۆلۆژی) به‌‌خشیه‌وه‌ بۆ ئەوه‌ی له‌سه‌رده‌م و روخساره‌ میژوویه‌که‌ی پاک بکاته‌وه‌و به‌رگێکی (پیرۆز)‌ی به‌ به‌ردا بکات. په‌یوه‌ندی ناوی (سلێمان) به‌ ناولێنانی شاری سلێمانیه‌وه‌ (به‌ مه‌رچیک بروامان به‌ ناوه‌رۆکی میتافیزیایی ناوه‌که‌، وه‌کو هێماکردنیک بۆ ناوی چه‌زهره‌تی سلێمان پیغه‌مه‌به‌ر(٥) له‌بیرکردنه‌وه‌ی ئەو قۆناغه‌دا هه‌بێت)، ئەوه‌ شیوه‌ی بازنه‌یی ئەمۆستیلەکه‌، ئیستیعاره‌یه‌ بۆ پله‌ی که‌مائی پرۆسه‌ی دروست‌بوونی شار، که ئەمه‌ش (ماندالا) یاخود بازنه‌ی گه‌ردوونیمان به‌بیر ده‌هێنێته‌وه‌. سه‌یر له‌وه‌دایه‌ هه‌مان بابته‌ له‌ قه‌سیده‌که‌ی نالیشدا دووباره‌ ده‌بێته‌وه‌ که پاشان لێیده‌دویم.

ئەم دوو سه‌رنجە ئە‌گەر له‌گه‌ڵ لۆژیکی میژوویی و به‌‌لگه‌نامه‌یشدا ته‌با نه‌بن، گزنگیه‌کی ئەوتۆی نابێ، چونکه‌ مه‌به‌ستممان هه‌ر ئەوه‌نده‌ بوو تیشک‌یک ئاراسته‌ی بیره‌کردنه‌وه‌ی میتۆلۆژیانه‌ی مرۆقی کورد بکه‌ین و سیمبولیزمی ئەو بیره‌کردنه‌وه‌یه‌ پیشان ده‌ین، تاکو بتوانین له‌‌جیهان‌بینیی شیعری نالیدا، که پێشتر به‌ کۆی بیره‌وه‌رییه‌ نه‌ته‌وه‌یه‌که‌مان و ده‌رپری نااگایی به‌ کۆمه‌ڵی میلیله‌تی کوردمان ناوێرد، سوودیان لێ وهریگرین.



جیهانبینی شیعرینی نالی

پیشدهستی:

به‌له‌وه‌ی بچمه نیو بریره پشتی باسه‌که‌وه، هه‌ز ده‌که‌م چهند خالیتک
بچمه روو.

یه‌که‌م: له‌سه‌رحه‌می ئەم باسه‌دا، قه‌سیده دوورو درێژه‌که‌ی نالی:
(قوربانی تۆزی ریگه‌تم، ئە‌ی بادی خۆش مروورا)، ده‌که‌ینه به‌لگه‌ی
قه‌سه‌کاغان. جارێ ئەم ده‌قه شیعریه بو‌خۆی یه‌کیکه له‌ شاکاره‌کانی
(تیکرای شیعی سهرانسهری رۆژه‌لات...)(۱) و له‌ ئە‌ده‌بی کلاسیکی
کورديشدا نمونه‌یه‌کی بی‌هاوتایه.

دووهم: باسی شاری سلیمانی ده‌کات له‌ دوا‌ی رووخانی شارستانییه‌تی
بابانه‌کان، که ئەم شارستانییه‌ته‌ش وه‌کو یۆتۆپیا‌ی نااگایی مرۆقی کورد خۆی
ده‌نوینیت.

سییهم: هه‌روه‌ها نمونه‌یه‌کی ده‌وله‌مه‌ندی تیکستی شیعریه‌که
خویندنه‌وه‌ی به‌رده‌وامی جیا‌واز هه‌لده‌گریت و سه‌رچاوه‌یه‌کی به‌ نرخه‌ بو‌
دۆزینه‌وه‌ی هه‌ندی لایه‌نی بنه‌مایی ئەو ده‌مه‌ی کۆمه‌لی کورده‌واری و ته‌نانه‌ت
دروستکردنه‌وه‌ی نه‌خشه‌ی شاری سلیمانی (۹) له‌ دوا‌ی ئە‌مانه‌یش،
قه‌سیده‌که له‌ غوربه‌تدا نووسراوه، هه‌تا کوردیش چ له‌ هه‌نده‌ران و چ له
نیشتمانیدا (غوربه‌تی)بیت، بی‌هیچ گومانیتک ئەم قه‌سیده‌ی نالیسه
(قوربه‌ت)ی ده‌بیت و یه‌کیکه ده‌بیت له‌و قه‌سیدانه‌ی خۆراکی رۆحی به
مرۆقی ئیمه‌ ده‌به‌خشیت.

هه‌ر وه‌کو له‌ به‌شی یه‌که‌می ئەم باسه‌دا هێما بو‌ئوه‌ کرا، ده‌مانه‌وی
دووباره‌ی بکه‌ینه‌وه‌ که شاعیریتکی وه‌کو نالی رۆحی بیره‌وه‌رییه

ئەزەللىيە كائىناتىدا ۋە دووبارە بولۇپ بارىدىغان سەردەمى پىرۋزە. تراژىدىيە
 دووبارە بولۇپ بارىدىغان ئىنسانى كوردە بە نىستمانە كەيەۋە ۋە ياد ۋە ئەمەكى
 ئەم مۇۋەقەمان لە ئاست سەردەمى پىرۋزى سەردەتادا بۇ ئاشكرا دەكات. نالى،
 لەم شاكارەدا نەك ھەر پەي بە رەمىزى بازىنەي زەمەن دەبات ۋە ھەندى
 پىرسىيە ئەزەلى دەھەزىنە، بەلكو لە رىگەي پىرسىيە كانىشىيە ۋە بەردەۋام
 ھەۋلى خەلق كوردەۋى رابردوۋى پاك ۋە سەردەمى سەردەتاي ۋە جود دەدات!

پىرسىيە كانى، جارىك لە نىرخى مېتروۋىي شارى سلىمانى يا خود (چەقى
 كەۋن لە لاي نالى) نىكىمان دەخەنەۋە، جارىكىش نىرخى سەردەمى پىرۋز،
 بەر جەستە دەكەن. بە ئاشكرا ديارە، نالى دەپەۋىت لە پىي بە شىعەر
 دروست كوردەۋى شارى سلىمانىيە ۋە، پەي بە (ماندالا) بون بەرپىت ۋە
 شۋىنى شىۋى خۋى لەۋىدا دەستنىشان بكات. ئايا نالى لەم پىرۋز بە دەست
 سەركەۋتن بە دەست دەھىنەت؟ ئايا دەتوانى سەردەتاي زەمەنى پىرۋز بە دەست
 بەھىنەتەۋە؟ يان رەۋتى كارەساتە كان بە لايەكى دىكەدا دەشكىنەۋە؟ ئايا
 (نالى) بە كام پەلى زمانى شىعەر دەۋى؟ دەكرى خروشى نالى بە دوان ۋە
 ئاخاۋتنىكى ئاسايى ناۋ بەرىن، يا خود ئەم ئاخاۋتنە تەقىنەۋە زەمەنى شىعەر
 ۋە خولقاندنى گوتار (خطاب) يەكە لە پىناۋى لە دايكوبونەۋەدا؟ ئايا مەبەستى
 نالى، لە ئامادەيى دەرپىن لە فەزاي شارداۋ دروست كوردن ۋە لىكدانەۋە
 پارچە ھەلۋە شاۋە كانى بىرەۋەرى، پىشېنى كوردنى مەرگىك نىيە كە نالى
 بە جاۋى دل بىنېۋەتى؟

ئەي خودا، تۆ بلىتى ئەم قەلەندەرى زىردەستە ۋە سىتېتى بلىتى: بە
 ياد كوردەۋى شارى سلىمانى ۋە دروست كوردەۋى لە شىعەردا، بەرى رى لە
 مەرگ دەگرم؟ ئەگەر نالى نەيتوانى لەم بەردەمى مەرگ گرتەدا سەركەۋتو
 بىت، ئەي بۇچى ئىمە ھەتا ئىستاش بە خوتىندەۋە نالىيەۋە سەركەرمىن؟
 ھىچ دوور نىبە ئىمەش بەھۋى ياد كوردەۋە دووبارە خوتىندەۋە نالىيەۋە،
 مەبەستمان بىت بە شدارى لە پىرۋزى خەلق كوردەۋى سەردەمى پىرۋز ماندا
 بىكەن ۋە ئەبەدىيەتى ئەفسانە بىمان بە دەست بەھىنەۋە؟

قه‌له‌مړه‌وی خه‌یالی نالی

(قوریانی تۆزی ریگه‌تم نه‌ی بادی خوش مروور)

فهره‌نگی «معین» ده‌لټیت: قوریان، واته‌ نزی‌کب‌و‌ن‌ه‌وه، شتیک به‌ه‌وی‌ه‌وه
مرۆښ له‌خودا نزی‌ک بیټه‌وه، نه‌وه‌ی له‌رتی‌ خوادا قوریانی بکرټ. (۳)
نالی ده‌لټیت: قوریانی تۆزی ریگه‌تم. لیره‌دا شاعیر قوریانی نه‌سلی
قوریانی بۆ‌کراو نابی، به‌لکو قوریانی تۆزی ریگه‌یه‌تی، قوریانی تۆزی
ریگه‌ی با. به‌م کاره‌ش (با) له‌ جیتی خودی، یان نه‌وه‌ی قوریانی‌یه‌که‌ی بۆ
ده‌دری، داندراوه!

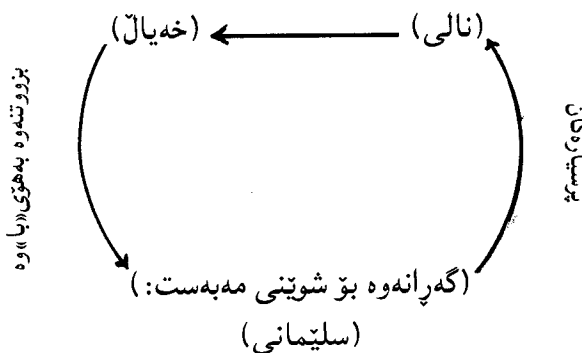
نه‌ک هر نه‌وه، نالی نه‌گه‌ر یه‌ک‌سه‌ر قوریانی (تۆزی) ریگه‌ی با ده‌بی،
واته‌ بۆ (با) له‌ قوریانی‌یش گه‌وره‌تر شک ده‌با! نه‌گه‌ر نه‌م دل‌فراوانی‌یه
شاعیرانه‌یه نه‌بایه، ده‌یتوانی راسته‌وخۆ بلټی: قوریانتم، قوریانتم نه‌ی...
سه‌یر له‌وه‌دایه نالی گوتوو‌یه‌تی (تۆزی ریگه‌ت)! تۆز له‌باوه‌ه‌ل‌ناستی،
به‌لکو تۆزه‌ه‌ستان نه‌نجامی جوول‌ه‌ی (با) ناشکرا ده‌کات. پاشان بۆچی ده‌لی
تۆزی ریگه‌ت؟ (با) ریگه‌ی نییه. بای باشور و بای باکور ده‌گوتری. واته
ناراسته‌ی (با) هه‌یه نه‌ک ریگه. نیوه‌ی دووه‌می شیعره‌که وه‌لامی
پرسیاره‌کامان ده‌داته‌وه:

(نه‌ی په‌یکی شاره‌زا به‌ه‌موو شاری ساره‌زور)

که‌واته‌ رووی قسه‌ی نالی له‌ (با)ی سروشت نییه. سیفه‌تی په‌یکی
شاره‌زا ده‌ستکردی خه‌یاله‌ شیعری‌یه‌که‌یه‌تی و پټی به‌خشینی سروشتی‌کی
دیکه‌یه به‌ توخمی (با). نه‌م کاره‌ی نالی نه‌گه‌رچی زاده‌ی خه‌یاله، به‌لام هر
ده‌شچیته‌وه خزمه‌ت خه‌یاله‌که‌خۆی، تا به‌ شاره‌زوری بگه‌یه‌نیته‌وه. نالی
زه‌مینه‌ی تۆز هه‌ستانه‌که‌یش ناو ده‌بات: واته قوریانی تۆزی خاکی شاره‌زور
ده‌بی که له‌ نه‌نجامی جوول‌ه‌ی باوه به‌رز ده‌بیته‌وه. نه‌گه‌ر رۆلی خه‌یال له‌م
دیره‌دا وه‌درنرابا، نالی‌ش جگه له‌وه‌ی که بلټیت (به‌قوریانی شاره‌زور به‌م)
هیچی دیکه‌ی بۆ نه‌ده‌هات!

له دپړې يه که می ئەم قه سیدیه وه، نالی ستراتیژی بیره که ی داده پریژئ. ئەو لاری له سیفته سهروشتیه کانی (با) نییه، به لام ناشیه وی لیمان بشاریته وه که با ی خه یال له شیعریه که ی له (با) ی سهروشت جیا وازه. پرسینه وه و ههست و سهزه کانی نالی، گهرم و گورن، با ی سهروشتیش ناتوانی ئەم گهرم و گورپیه به ریته وه بۆ نیشتمانی نالی....

ناالی، له هه مان دپړی یه که مه وه، راناوی تاکه کهس به کار ده با: (قوربانی تۆزی ریگه تم)، واته (من) قوربانی تۆزی ریگه تم: نالی. که واته قه سیده که له (ناالی) خو به وه دهست پیده کات، پاشان بزوتنه وه یه کی خه یالی (با) ده خاته جووله، ئەو جا شوینی مه بهستی بزوتنه وه که، یا خود ئەو شوینه ی خه یال (با) ی تیدا چالاک ده کات، به رجه سهته ده بی: (نیشتمان) و پاشانیش هه موو په یوه ندییه کان له (ناالی) دا به رجه سهته ده بن. گهر بیته و نه خشه ی ئەم په یوه ندییه بکیشین، ئەوا باز نه یه کی پیکه وه گریدراوی له م جو ره مان دهست ده که ویت:



ئەم بزوتنه وه باز نه ییه، هه ر ته نیا له پیناوی دروست کردنه وه ی نیشتماندا نییه، به لکو هه ژاندنی پرسیاریشه له ئاست ئەو (بوون) هی نالی-ی به نیشتمان وه به سهتوته وه. سهیر نییه که نالی له دوا دوا ی قه سیده که دا ئەم مه سه له یه به روونی باس ده کات: ده لئ ئایا ئەم بوونه خه یالی یه ی من

نرخیکى ئەوتۆى ھەيە و بايى ئەوندەم كە باسەم بىكرىت؟

(زارم وەكو ھىلال و نەحىفم وەكوو خەيال)

ئايا دەكەومە سەر زار و بە دلدا دەكەم خوڭوور)؟

يان راستەوخو رووبەرۈۈى زەمەنى ئەبەدىمان دەكاتەوۈ دەلئىت ئەگەر
خەلقكردنەوۈكە، ئەگەر لەدايك بوونەوۈ گەرانەوۈكەيش وەكو بوونە
خەيالئەكە وا بىت، ئىدى چ پىتۈستە لە (كات)ى دونيايى و نىسبى
بدۈيىن؟

ئالى ئامانجى گەرانەوۈيە، بەلام ئەگەر ئەمە مەيسەر نايىت و نامومكىنە،
ئىدى (كات)ى دونيايى كۆتايى پىتھاتوۈ. چاكتەر وايە رەتكردنەوۈى ئەم
سەردەمەش بە خۆبەستەنەومان بە (يەومى نەفخى سوور)وۈ پىشان بدەين:

(ئايا مەقامى روخصەتە لەم بەينە بىمەوۈ

يا مەصلەحت تەوۈققوفە تا (يەومى نەفخى سوور)!

* * *

لاى گاستۆن باشلار، چوار توخمەكان: (ئاو، ئاگر، خاك، ھەوا)، لە
ويژدانى مەرۆقدا رەنگدانەوۈى قوول و بەمانايان ھەيە. لەلاى شاعىرىش،
خەيال دەورئىكى گىرنگ، لەئاشكراكردنى ئەم رەنگدانەوۈيەدا دەگىرئى.
پىتۈستە شاعىر، وئىنە و كەرەستە شىعەرەكانى لەگەل تايبەتمەندى رەگەزىكدا
بگۈنچىنى بۆ ئەوۈى بتوانىت، بەردەوامىي، يەكگرتۈۈى و مانەوۈى خەيالە
شاعىرانەكەى دەستەبەر بىكات.

لەم روانگەيەوۈ، خەيالئى نالى لە قەلەمپەۈى (با)دا بەرەو مەبەستىكى
دىارىكراو دەبزوئىت. مەبەستى ئاشكراى نالى، گەرانەوۈيەكى خەيالئىيە بۆ
ولاتى سلېمانى و دەورۈپشتى: لەئاسمانى خەيالەوۈ، بەرەو گۆرەپانى
بىرەوۈرەبىيەكانى دەفپى. لەمەنزلى ھەر يادىكا، بە گومانەوۈ «ھەلۈيىستەبەك
و دوو پىرسىار دەكات» دواجارىش بەرەو ھەيوانى خانەقا و كوئى حوجرەكەى

دهكشې. واته دهگهړيتهوه بۆلای خۆی و خولگه‌ی بیره‌وه‌رییه‌کانی.

کوښشی نالی له‌م پرس و جو‌ی‌دا، به‌مه‌بستی وده‌سته‌یتنای و‌ه‌لام‌یکه تا‌بتوانیت پیناسه‌ی خۆی پښ بکات. پیناسه‌ی خۆی و‌ه‌کو‌مرؤیه‌کی دووره ولاتی و‌ئاو‌اره. ئه‌و له‌را‌بر‌دوویه‌کی پی‌روژ ده‌دو‌یت. ده‌یه‌ویت به‌را‌بر‌دوو بر‌دنه‌ ژیر پرس‌یاره‌وه، و‌ه‌سفی ئیستا (حاضر)‌ی خۆی بکات. به‌لام‌ نایا مرؤفی ئاواره‌ ده‌توانیت به‌نقومبوونی نو‌ستالیژیانه له‌را‌بر‌دووا، ریگه‌ی (سو‌وتانی ره‌واقی خانه‌ی صه‌بر) بگریت؟ سه‌یر له‌وه‌دایه، نالی و‌ه‌لام‌ی ئه‌م پرس‌یاره‌ش ده‌دانه‌وه و‌ه‌ر له‌سه‌ره‌تاوه‌ تیکشکانی پرؤژه‌که‌ی پیده‌زانی‌ت:

قوربانی توژی ریگه‌تم، ئه‌ی «باد»‌ی خو‌ش مرو‌ر

(با) توخم‌یکي نه‌دیده‌یه. ه‌ه‌وا به‌هۆی ره‌نگه‌وه‌ ده‌ستنیشان ناکریت، به‌لکو‌ه‌ستی پیده‌کری، ئه‌ویش له‌ئه‌نجامی به‌رکه‌وتنی به‌ته‌نه‌ ماددییه‌کانی دیکه‌وه. که‌چی نالی گه‌ره‌کیه‌تی به‌هۆی ئه‌م توخمه‌ نادیاره‌وه، و‌ینه‌ی خه‌یاله‌ شیعریه‌که‌یمان بۆ ره‌سم بکات و‌ره‌نگی یادگار‌ه‌کانی له‌زه‌ینماندا حه‌قیقه‌ت پښ بیه‌خشی‌ت!

نایا ئه‌مه‌ بیه‌ووده‌یی و‌عه‌به‌س نییه؟ نایا دژایه‌تی ناخاته‌ نیوان‌ نامانجه‌ شیعریه‌که‌ی و‌که‌ره‌سته‌ شیعریه‌کانییه‌وه؟ له‌دایکبوونه‌وه‌که‌ی نالی، گه‌رانه‌وه‌که‌ی، سازدانه‌وه‌ شیعریه‌که‌ی، ته‌نانه‌ت له‌خایالی‌شدا روونادات، ئه‌مه‌ش چاره‌نووسی شاعیرو مرؤفی ئاواره‌یه.

بزووتنه‌وه‌ی خه‌یاله‌ شیعریه‌که‌ی نالی، بزووتنه‌وه‌یه‌کی ده‌ورانیه‌، شپوه‌یه‌کی بازنه‌یی پیکه‌وه‌ به‌ستراوی ه‌یه. خالی سه‌ره‌تای ئه‌م بزووتنه‌وه‌یه له‌ (نالی - ئیستا - ی غوربه‌تی)‌یه‌وه‌ ده‌ست پیده‌کات: (واته‌ ساته‌وه‌ختی نووسینی شیعره‌که‌). ئه‌وجا له‌خه‌یالدا به‌هۆی (با)‌وه‌ بزووتنه‌وه‌یه‌ک دیته‌ دی، که‌ ئه‌رکی ئه‌م بزووتنه‌وه‌یه‌ گه‌یرانه‌وه‌ی (نالی)‌یه‌ بۆ ئه‌و زه‌مینه‌یه‌ی له‌ دایکبوونه‌وه‌که‌ی تیدا مه‌یسه‌ر ده‌بیت، واته‌ بۆ (نیشتمان).

به‌لام‌ به‌و هۆیه‌وه‌ که‌ جه‌سته‌ی نالی، له‌بیره‌وه‌ریدا، له‌گه‌ل جه‌سته‌ی نیشتمانه‌که‌ی تیکه‌ل بووه، ئه‌وا ه‌موو گه‌رانه‌وه‌یه‌کی نالی بۆ نیشتمان

گه‌رانه‌وه‌ی‌شه بۆ لای خودیتیی خۆی... هه‌موو پرسیارێک له قه‌له‌م‌په‌وه‌ی
 جه‌سته‌ی نیشتمان، پرسیاریشه له جوگرافیای بوون (وجود) ی خود. لێره‌وه
 گه‌رانه‌وه‌ی نالی، گه‌رانه‌وه‌یه بۆ جه‌وه‌هر، به مه‌به‌سته‌ی گه‌لاله‌کردنی
 پیناسه‌یه‌ک، یان به ده‌سته‌پینانی نرخیک بۆ بوون. هه‌ر بۆیه‌شه کاتی‌ک له‌م
 پرۆژه‌یه‌دا هه‌ست به تیکشکان ده‌کات، گومانیش له بوونی خۆی په‌یدا
 ده‌کات:

(زارم وه‌کو هیلال و نه‌حیفم وه‌کوو خه‌یال
 ئایا ده‌که‌ومه سه‌ر زار و به دل‌دا ده‌که‌م خوطوور؟)

* * *

یه‌کی‌ک له گه‌رنگترینی ئه‌و وێنانه‌ی خه‌یالی قه‌له‌م‌په‌وه‌ی (با) دروستیان
 ده‌کا، فرینه. هه‌وا ئازادیه‌ و ئازادیش فرینه. هه‌ناسه دان ئازادیه‌، واته
 لێره‌دا پینوستیمان به بال نیه، چونکه «فرینه‌که، فرینیکی خه‌یالی-
 یه» (٤) یا خود ئازادیه‌که، ئازادیه‌کی شاعیرانه‌یه.

نالی ده‌یه‌وی بفری، ده‌یه‌وی له‌خۆی بیته‌ ده‌ر و هه‌ناسه‌ بدات، ئه‌مه‌ش
 به‌مانای ئه‌وه‌یه: ئه‌و ئازاد نیه. دووری له نیشتمان ئازادی بۆ مرۆف
 فه‌راهه‌م ناکات. شوینی به‌دیها‌تنی ئازادی، شوینی زانه‌وه و سک‌په‌په‌ونه‌وه‌ی
 خه‌یاله. ئه‌و شوینه‌ی هارمۆنیای ته‌بایی رۆحی تاک له‌گه‌ل رۆحی کۆمه‌ل‌دا
 چۆ ده‌کات. لێره‌دا مه‌به‌ست له ئازادی، بریاری سه‌ر کاغه‌ز، یان به‌یانیکی
 (ئه‌نجومه‌نی سه‌رکردایه‌تیی شو‌رش) نیه، به‌لکه‌ مه‌به‌ست له ئازادیی
 مه‌عنه‌وی و رۆحیه‌.

نالی-ی دووره و لاتان، نالی-ی عه‌ودالی سه‌رده‌می په‌ڕۆز و له تاو زید و
 نیشتمان هه‌راسان بوو، نالی-ی مسو‌لمان و بروادار، به ئاشکرا ژبان و
 سه‌رده‌می (دووری) له زادگایه‌وه ره‌ته‌ده‌کاته‌وه، رۆحی مه‌زنی نالی له په‌ڕیزی
 ئازادیی ولاتی غوره‌تدا ئارام ناگریت:

«وهك ئاهه كه م وان به هه تا خاكي كۆيى يار»
 «وهك ئه شكه كه م ره وان به هه تا ئاوى شيوه سوور»
 «ئه مجا مه وهسته تا ده گه ييه عه ينى سه رچنار...»
 «داخلى نه بى به عه نه رى سارايى خاك و خۆل»
 «هه تا نه كه ي به خاكي سوله يمانيا عوبوور...»
 «مه يلئى بكه له سه بزه دره ختاني مه دره سه...»
 «چاوى بخه له سه بزه و و سيراى دائيره...»

ئه گهر ئه م هه ولانه ي نالى و ئه م عه ودالبونه ي به دوای گه يشتنه وه به زيڤد و نيشتماندا، ره نگدانه وه ي چه مكي بيره وه ريبه ئه زه ليه كائمان نه بيت، ئه ي داخو ئاوى بنئين چى؟! ئايا مسوولمان بوونى نالى و بپروا و خوشه ويستيه كه ي بو پيغه مبه ر، ئيستيعاره يه ك نييه، كه نالى ده يه ويت به هۆيه وه خوشه ويستى نيشتمان كه يمان بو بسه لميئنى؟ باشه ئه گهر ناسنامه ي نالى له مسولمانيه ته كه يدا بچووك بكه ينه وه، نه ده بوو (قورب)ى نالى له (مه ككه) و (مه دينه) وه گرتى زۆر ته نگ و چه له مه ي بو كردباوه و ئارامى بو رۆحى ماندووى دابىن كردبا؟ ئايا نزيكى نالى له مه زارگه ي گه وره ترين كه سايه تى ئيسلامه وه (حه زه ته ي محمد) بايى زۆرشت نه بوو بۆى: يا خود (بوعد)ى نالى له ولات و ئاگرى دوورى له سلميانيه وه ناچارى ده كه ن هه زار (قورب) بكاته قوربانى (بوعد)يك؟! جيگه ي سه رنج و سه ر سوورمانه كه نالى به دريژايى ئه م قه سيده يه ي نئوى خودا و پيغه مبه ر به لپوانيدا نايه ت، تو بلئى ئه وه ي له ياد چووبيت كه رۆژگارئك به م جوړه باسى (حه وشى حه ره مى مه ككه)ى كردووه؟

«شوتوربانان! ئه مه په ررژينى باغى ره وضه يه، يا خود

عه رار و عه رعه رو بانى خيابانى بيبانه...

چ ره وضه؟ ره وضه يى جه ننه ت! چ جه ننه ت؟ جه ننه تى قوربه ت!

چ قوربه ت؟ قوربه تى راحت! چ راحت؟ راحتى جانه» (۵)

چه قی گهردوون؛ پیروژترین شوین

ئەم قەلەمەرەوی خەیاڵە شیعرییە لە درێژەیی قەسیدە کەدا، ئاراستەیی (شوین)ی مەبەست دەکریت. شوینی مەبەستی بیره و هریه کانی نالیس ولاتی سلیمانی و دەورو بهریه تی، یاخود جهستهی تواوهی خۆیه تی له ناو جهستهی نیشتماندا.

به لای نالییه وه، ولاتی سلیمانی پیروژترین شوینی ئەم گهردوونه یه و ماندالای که مالتی مرؤفایه تیبیه. له بیرو جیهان بینی ئەودا ولاتی سلیمانی هه مان پلهی پیروزی و هه مان نرخ ی هه یه، که زه مینه میتولۆژییه کان هه یانه. سیمبولیزی شوین (رمزیه المكان) له بیرو زۆریه ی گهلانی جیهاندا گرنگیی تایبه تی خۆی هه یه. زۆر شارستانییه ت پیمان ده لێن، هه ندی چیا، هه ندی شوین ده که ونه ناوه راستی گهردوونه وه و سهراپای جیهان له وتیه ده ست به دروستبوون ده کات: به لای هیندییه کانه وه چیا ی (البرز) یان (هه ره به رزایه تی) و له ئایینی زه رده شتیشدا ولاتی ئیران به گشتی ده که وتیه ناوه راستی گهردوونه وه (۶). هه مان شیکردنه وه پیمان ده لیت، شارو په رستگا پیروژه کانیش، ده که ونه دلێ گهردوونه وه، ئەمه ش ناچارمان ده کات هه لۆیسته یه ک به کین.

ئەو پیناسانهی، چیری دانیشتوان (کثافة السكان)، دامه زراوی ئابووری و پیشه سازی، خه تی شه مه نده فەر و ته له فۆن و ده زگا مه ده نییه کان ده که نه بنه مای لیکۆلینه وه له (شار)، که متر په یوه ندیان به باسه که ی ئیمه وه هه یه (۷)، چونکه هه ر وه کو روونم کردۆته وه، من زیاتر خۆم به سیمبولیزی هه ندی دیاره وه ده به ستمه وه که نرخیک پیروزیان به لای مرؤفی پرواداره وه هه یه. کاتیک ده گوتری، شوین به لای ئەم مرؤفه وه پیروژه (مقدس)، واته ئەو شوینه ره هه ندیک مەعنه وی هه یه. نالی، کاتیک باسی شاری (سلیمانی) ده کات، باسی «پیشکه وتن» و «دواکه وتن» ی ئەوی

ناکات... به لکو له په یوه نډیې له گه ل کومه لیک حالتی ده روونیدا باسی ده کات که خودی ئەم حالت ته ده روونییانه فه زای شیعی نالیان پیکه پیناوه. ئەو هارمونیایه ی روچی تاک له گه ل روچی کومه لدا ته با ده کات، شوینی لیخوردبوونه وهی نالییه نه ک میژووی سهره لدانی شاری سلیمانی! نالی له روانگه ی (ریاضی رهوض و جواری عهینی نوورو عه دل و دانشه وه) به ولاتی سلیمانی هه لده ل و ئەشکی (پرسشی ته فتیشی خواری ژووری) ی بو هه لده پیرتی...

* * *

له یونانی کوندا شار ده ورتیکی گرنگی هه بوو، نه ک هه ر له رووی ریکخستننی کومه لایه تییه وه، به لکو له رووی مه عنه وی و روچیشه وه. له و روژگار هدا، هاوولاتیان هه ر وه کو چون گوئیان بو فه رمانی ده ولت راده گرت و نومایشی قوربانیدان و سزادانیان به چاوی خویان ده دی، ئاوهایش گوئی قولاخ دی ده نگ و باسی ئەده بی بوون: قه سیده شیعییه کانی هومیرۆس سه ره تا له نیوژووری کۆشکدا ده کرانه گو رانی و رتی ئەوه یان نه بوو به ناو خه لکدا بلاو بینه وه و روخساری قه سیده ی میللی نیو ئا هه نگ و جه ژنه گشتییه کان به خو وه بگرن. به لام دروستبوونی شار، ئەم ده قه ی شکاند و ئەده ب بووه رو شنبیری گشت و ریکگی گو ره پانه کانی شاری گرت. به م پیتیه ش، شار ئەرکیکی رو حانیی که وته سه رشان تا ئارامگایه کی پر ئاسایش بو مرۆف دابین بکات.

فرانسوا شوای ده نووسی: «کۆبوونه وهی مرۆف له چوارچیه ی گوند و شارۆچکه کاندا، هه سترکدن و ده ربری هه وینی ئەو ئارامییه یه که مرۆف خودیتی خۆی تیدا گه شه پیده دات و له ئاست سروشتدا (جیهانی ده ره وهی مرۆف) شانازی پتیه ده کات» (۸)

جه غدکرده وهی نالی له سه ر دروستکرده وهی شوینه له ده ست چوه که ی به هیزی شیعر، جگه له وهی ئاگاداریبونی شاعیرمان له سه ر روئی

شارستانیانی شار بو تاشکرا دهکات و بهم پییهش نالی ده بیته یه کهم
 روشنبیری کورد ئەم مهسه له یه یه هژاند بی. له هه مان کاتی شدا له و
 «تارامی» یه یه فرانسوا شوای به زه مینه یه گه شه سنه ندنی خودی تی مرۆقی
 داده نی، دلنیامان ده کاته وه. نالی ته نیا به باسکردنی شار و نه خشه
 کیشانه وه که یه رازی نابیت به لکو پیوستی به چوونه ناوه وه یش هه یه.
 ئەوهش سه فه ریکه به ره و ناخ، به ره و سه ره تای بیگه رد، به مه به سستی
 دۆزینه وه ی خود! مامۆستای مه زن، مه لا عه بدولکه ری موده ریس ده فه رموی:
 «نالی له م پارچه شیعه ره پر سۆزه یدا تا دئ میگناتیزی ههستی زیاتر به
 شوینیکی تایبه تییه وه گیر نه بی، وه ک دیان «شاره زوور» و «شیوه سوور» و
 «سه رچنار» و نه لجا خواری ژووری سوله یمانی و پاشان سه یرانگاکانی ده ورو
 پشتی و روباره کانی، هه یچ کامی له ههستی بی و یادی خۆی بی بهش
 نه کرد. به لام بنیاده م هه ر چند باز نه ی خۆشه ویستی شی به ده ره تان و گوشاد
 بی و که سان و جی و شوینیکی زۆر بگرتته وه، شتیک یا که سیک هه یه له
 هه ر شتیک یا له هه ر که سیک زیاتر هه لا و تری و جیگای لای سه رووی له
 دلیا بو نه و ته رخان کرد بی. نه گه ره نه و جیگایه بهش به حالی نالی له جیهانا
 کوردستان و له کوردستانا سوله یمانی بووی، که وایشه، له سوله یمانی شا
 خانه قای مه ولانایه و وه ک پاشتر ده ره نه که وی، له خانه قایشدا به تایبه تی
 ژووره که ی خۆیه تی» (۹)

ئەم سه فه ره {له (من) ی نالی غوره تییه وه} به ره و شوینیکی ده ست پی
 ده کا که { (من) ی نادیار- (غیاب) ی نالی} تیدا جی ماوه! سه ره تا ده یه ویت
 غایب بوونی خۆی له شارو دووری له و سه رده مه وه بسپرتته وه و ئاماده بوونی
 خۆی به (باسکردنی ئەوی) پیشان بدات. واته ئیمه دوو نالیمان هه یه،
 یه کیکیان ئەوه یه که له ئیستای قه سیده که دا به راناوی که سی یه که می
 قسه که ره ده ویت و ئەم که سه ش مرۆقیکی تاراوگه کراوه، واته له نیشتمانی
 خۆیه وه دووره و تاقه هۆی په یوه ندیکردنیشی به و نیشتمانه وه له ریگه ی
 زمانه وه یه. لیره وه له ناو زمانه شیعه رییه که ی نالمیدا (من) یکی دیکه

دروستده بیت که له رابردوودایه و ئه و رابردووهش به نیسبته ئیستای
تاراوگه بی شاعیره که مانه وه، رابردوویکی غائیبه:

پرۆسه ی گه رانه وه

نالی: (۲) → نالی: (۱)

(من- رابردوو- غایب) → (من- ئیستا- غوربهت)

که واته: کیشهی نالی، کیشهی دووله تبوونی (خودی ئینسانیتکه، که
ته نیا به گرتیدانه وهی (ئیستا) و (ئه و کاته)، (ئییره) و (ئه وی) مانا به بوونی
خوی ده به خشی. ئەم پرۆزه یه ش کۆمه لیک پرسیری گومان لیکراو ده وربان
داوه که باز هه لدان به سهر سه رده می میژوو بییدا، مه حال ده که ن و مرۆف به
کویره پتی وه لامدان وه ده گه یه نن. نالیش به گومانیتکی شاعیرانه وه ده چرئ:

« زارم وه کو هیلال و نه حیقم وه کو خه یال.

نایا ده که ومه سهر زار و به دلدا ده که م خطوور

له م شهرحی ده ردی غوربه ته، له م سوژی هیجره ته

دل ره نگه بی به ئاو و به چاوا بکا عوبوور»

ئه م به بیتانه، ئەگه رچی ده رپری به کویره پتی گه یشتنی روچی نالین، به لام له
هه مان کاتیشدا ده رپری به کویره پتی گه یشتنی بیروه وریه کانی مرۆقی کوردن.
ئه و مرۆقه ی نزیک به دوو سه ده یه له دووربانی (که وتنه سه رزار و به دلدا
خوطور) کردندا هه مان پرسیری نالی دووباره ده کاته وه:

نایا مه قامی روخصه ته له م به یینه بیمه وه

یا مه صلحه ت ته وه ققوفه تایه ومی نه فخی صور؟

** ** *

سه رده می پیروژ به لای نالییه وه، کاتی به (به رگ و باری داری شیخ

هه‌باس، به‌جمع و دائیره‌یی ده‌وری کانیبا و ده‌روونصافی و گوره‌ی
 تانجه‌رۆ) بوو، که ده‌بویست به‌هۆی تقووسی شیعریه‌وه باز بدات به‌سه‌ر
 کاتی میژوویدا و ماناو نرخێ بۆ بوونی خۆی، له‌سه‌رده‌میکی دیکه‌دا به
 ده‌ست به‌یئیتیه‌وه. سه‌رده‌میک که (من)ی نالی ده‌ردی دووله‌تبوونی
 نه‌ده‌ناسی، سه‌رده‌می پاکی و بینگه‌ردیی بیره‌وه‌رییه‌کان... سه‌رده‌میک که
 تیایدا نالی نه‌که هه‌ر گومانی له‌بوونی خۆی نه‌ده‌کرد، به‌لکو ته‌واو پروای
 به‌نرخێ ئینسانیی خۆی پته‌و بوو.

نالی ده‌یه‌ویست به‌هۆی دووباره‌کردنه‌وه‌ی په‌یوه‌ندییه‌کان، شوئیتیکیش
 ده‌ستنیشان بکات که به‌لای خۆیه‌وه‌ پیرۆزترین شوئن بوو، شارێک که تیایدا
 نالی بۆ به‌شیکێ گرنگی وجودی خۆی ده‌گه‌رێ و به‌هۆی هیتزی خه‌یاله‌وه
 ده‌یه‌وی پڕۆسه‌ی له‌دایکبوونی خۆی دووباره‌بکاته‌وه، ولاتیک، که
 گۆزه‌پانی که‌له‌که‌ بوونی نه‌زموونی نالییه‌کانه له‌سه‌ر بوون. ئاوینه‌ی جه‌سته‌ی
 نالییه‌و به‌شیکه‌ له‌و. لیتره‌شه‌وه‌ نالی و نیشتمان، نیشتمان و نالی دوو
 هاوکێشه‌ن ره‌مزی ماندالای (خود)ی مروّقی کورد پیکده‌هینن. په‌ی بردن به
 نه‌یئیی ئه‌م ره‌مزی ماندالایه، دۆزینه‌وه‌ی نرخیکه‌ بۆ ژیان.. بۆ به‌رده‌وامی..
 به‌ده‌سته‌یئانی ئازادیی رۆحی و مه‌عنه‌وییه..

ئایا خوتندنه‌وه‌ی به‌رده‌وامی نالی و په‌ی بردن به‌ رازی جیهانبینییه
 شیعریه‌که‌ی، چ یاریده‌یه‌کمان ده‌دات له‌خوتندنه‌وه‌ی رازی (بوونی)
 (خود)ی ئینسانی کورد و ئاسۆی بیرکردنه‌وه‌یدا؟ ئایا دووباره‌خوتندنه‌وه‌ی
 نالی و په‌نا بردن بۆ په‌یامه‌که‌ی، ئیمکانی له‌دایکبوونه‌وه‌یه‌کی دیمان بۆ
 ده‌ره‌خسیتی؟ مه‌به‌ستم ئه‌و پڕۆژه‌یه‌یه که نالی تیایدا به‌کوێره‌پێگه‌ گه‌یشت:
 پڕۆژه‌ی گه‌رانه‌وه، پڕۆژه‌ی سازدانه‌وه‌ی نیشتمان و شوئیتێ که رۆح و جه‌سته
 تیایدا به‌هاوسه‌نگی و هارمۆنیای خۆیان ده‌گه‌ن؟!

ده‌ستینشانگردنی په‌یوه‌ندییه‌کان

په‌یوه‌ندیی یه‌که‌م:

ده‌روهه / ناوه‌وه، یان: پیری / لاوی:

له‌م به‌شده‌دا تیشکی سهرنج ده‌خه‌ینه سهر‌ئو په‌یوه‌ندییه‌ی نالی له‌نیوان جه‌سته و هیتلی درامیی شیعره‌که‌دا دروستیکردووه. مه‌به‌ستمانه بزاین په‌یوه‌ندیی نیوان جیهانی دهره‌وه‌ی جه‌سته‌ی نالی چۆن له‌قه‌سیده‌که‌دا ره‌نگی داوه‌ته‌وه و شاعیریش، به‌چ شیوه‌یه‌ک له‌ریگه‌ی باسکردنی‌ئو ره‌نگدانه‌وه‌یه‌وه وینه‌ی شه‌پۆلی‌ئو نندیشه‌ی سهرده‌مه‌که‌یمان بۆ ده‌کیشی. گرنه‌گه بتوانین له‌جیهانبینی نالیدا‌ئو هۆیانه‌ بدۆزینه‌وه که له‌ئو‌نجامدا بریاره‌که‌ی خۆی له‌سهریانه‌وه پته‌وه ده‌کا.

ماموستا عه‌لاه‌ددین سه‌جادی ده‌لتی: «نالی له ۱۸۳۰ دا‌ئو‌چی بۆ‌هج و سوله‌یمانی به‌جی‌دیتلی» (۱) پاش‌ئوه‌ی ده‌گه‌ریته‌وه بۆ‌شام، چهند سالتیکیش له‌وه‌مه‌ل‌ب‌نده‌یا به‌سهر‌ده‌با، ئه‌وجا له ۱۸۳۴ قه‌سیده‌که‌ی ده‌نووسی. به‌م پیتیه‌ئو‌گه‌ر بیت و سالتی ۱۷۹۷ یش به‌سالتی له‌دایک بوونی نالی له‌قه‌له‌م بدری، ئه‌وه له‌ته‌مه‌نی ۳۸ سالتیدا قه‌سیده‌که‌ له‌دایک بووه. به‌لام‌ئو بونیاده‌ی قه‌سیده‌که‌ی له‌سهر‌به‌نده‌چ له‌رووی که‌ره‌سته‌ی شیعرى و چ له‌رووی کامل‌بوونی‌ئو زموون و بۆ‌چوونه شیعریه‌کانییه‌وه ئو رایه‌ ده‌وله‌مه‌ند ده‌که‌ن که له‌لاپه‌ره‌ی (۴۱) ی دیوانی نالیدا ده‌لتی: «نالی ئه‌م نامه‌یه‌ی یا دوا‌به‌دوای شکانی‌ئو حمه‌د پاشا و بانگکردنی بۆ‌ئسته‌موول‌ناردووه، که ئه‌کاته سالتی ۱۸۴۷ ی زایینی، یا پاش‌ئی‌جگاری ده‌س له‌کار کیشانه‌وه‌ی عه‌بدو‌ل‌لا پاشای برای و نه‌مانی دوا

دهسته لاتی بنه مالهی بابان، واته سالی ۱۸۵۱ زایین که ئەکاته سالی ۱۲۶۸ کۆچی» (۲) که وایێ ئەگەر سالی ۱۸۴۷ یش وه کو ناوه پراستی رایه که ی مامۆستا سه جادی و سالی ۱۸۵۱ وه ربگیڕی، که نالی قه سیده که ی تیا نووسی، ئەوه به م پێبه ده بیته له ته مه نی نزیکه ی ۵۰ سالی دا بوو بیته . ئەم رایه به لای ئیمه وه زیتر جیگه ی سه رنجه وه به لگه ش بو ی له سه راپای قه سیده که دا هه یه که له مه و دووا ده یان خه ی نه به رده ست. ئەو ته وژمه فکریه ی مرۆقی کوردی دوا ی ده ول ته تی بابان تیا ژیا وه وه به روونیش له ولامه که ی سالم- دا ده بیئری (۳)، روونا کایی به رده م دیده ی نالیش لی ل ده کات و ئیدی ئەزموونی ته مه ن و واقیعی رووداو ده به نه دوو زه مه ی نه که نالی به هۆی ئەویانه وه هه سه رده ت بو ئە میان ده کیشی و له ئەنجامی هه سه رده تکی شانیشی بو سه رده می لاوی و تافی جوانی، سه روشتی ته رو بو رو بزه هی نه ری نی شتمان ه که شی به سه ر ده کاته وه. له به شی را بر دووی با سه که دا گو ترا کیشه ی نالی، کیشه ی دووله ت بوونی «خود» و ناوه ی ئینسانیکه، که به ته نیا گرێ دانه وه ی ئیستا (سه رده می نووسی نی قه سیده که) به و سه رده مه ی دیکه وه یا خود به گرێ دانه وه ی (ئیره) و (ئه وی) مانا به بوونی خو ی ده به خشی. ئاکامی ئەو پرۆژه یه شمان وه ها لی کدا یه وه که نالی به هۆی ره گه زی خه یاله شیعریه که یه وه، ده وری را بر دوو ده داته وه وه ئەمه ش پر سیاری لا دروست ده کات. له ئەنجامی پر سی شه وه گو مانی لا دروست ده بی، پاشانیش به قوناخی کوژانه وه و کویره یی ده گات و هه مو ولامه کانیش له دوو پانی چا وه پروانی (تا یهومی نه فخی صوور) دا راده گری!

به لام ئیستا ده مانه ویت ئەم مه سه له ی تیکشکان و کوژانه وه یه به لایه نی فیزیکی جهسته ی نالی به وه گری بده ی و بزانی داخو نالی چۆن مامه له ی شیعری له گه ل ئەم لایه نه دا ده کات؟ چۆن جارێک سلیمانی و ده ورو به ری ده کاته ئاوینه ی سه رده می گه نجیتی و جارێکیش له ئەنجامی پر سیار کردنی له ویرانه یی ولاتی سلیمانی، باسی ویرانه یی و پیری به که یان بو ده کات؟

با له و خاله وه ده ست پێبکه ین که چۆن شاعیره که مان هه ندی سیفه تی

ناسک و هه‌لبژارده‌ی بۆ پالّه‌وانه‌ خه‌یالیه‌که‌ی، واته‌ بۆ (با) قایل ده‌بێ و ده‌پرازی‌نیتته‌وه‌؟ ئه‌وه‌تا نالی له‌ دێری یه‌که‌مه‌وه‌ تا دوا به‌یتی به‌شی یه‌که‌می قه‌سیده‌که‌ی باسی (خۆش مرووری، (لوظفی خه‌فی)، (سروه‌ی به‌شاره‌ت) (هه‌م میزاجی) و گاهێ به‌ (ره‌وح) بوونی (با) ده‌کات و ئه‌نجامیش به‌م جوژه‌ ده‌شکیتته‌وه‌:

مه‌حوی قه‌بوولی خاطری عاطر شه‌میمته‌،

گه‌ردی شیمال و گێژی جه‌نوب و کزه‌ی ده‌بوور.

(با) له‌م به‌یته‌ شیعیریانه‌دا و به‌ پیتی ئه‌م به‌کاره‌یتانه‌ چرو ده‌وله‌مه‌نده‌، هه‌ندی ئه‌رک و فه‌رمان و پێره‌وابینی ده‌چیته‌ سه‌ر شان، که‌ ئه‌م ئه‌رک و فه‌رمان و پێره‌وابینیانه‌ زیاتر په‌یوه‌ندییه‌ ده‌روونییه‌کانی نالیمان بۆ ئاشکرا ده‌که‌ن، وه‌ک ئه‌وه‌ی مه‌به‌ست لێیان هه‌ر باسکردنی (با) بیته‌، راسته‌ (با) وه‌کو کاره‌کته‌ریکی بزووتنه‌وه‌ی خه‌یاله‌ شیعه‌که‌ی نالی، له‌ سه‌راسه‌ری قه‌سیده‌که‌دا رۆلی خۆی هه‌یه‌و ته‌نانه‌ت له‌ دوا به‌یتیشدا (سه‌لامی دووری) هه‌ر به‌ ئه‌ودا بۆ (باری سه‌نگ دل) ده‌نێردیتته‌وه‌؛ به‌لام ئه‌مه‌ به‌شیکێ ئه‌و داخوازی و فه‌رمانانه‌ن و دیویکی ئه‌و چالاکییه‌یه‌ که‌ شاعیر به‌ ره‌گه‌زه‌ هه‌لبژێردراوه‌که‌ی راده‌بینی. دیوی دووه‌می ئه‌و چالاکییه‌و ئه‌و ده‌ورکردنه‌وه‌یه‌ بریتیه‌ له‌وه‌ی نالی خۆی بیری لێ ده‌کاته‌وه‌و ده‌یه‌ویت بیته‌. شتیکی ئه‌وتویه‌ له‌ ده‌ره‌وه‌ی بازنه‌ی ریالیستی شوپنی نالی، به‌لکو ته‌نیا به‌هۆی خه‌یال لیکردنه‌وه‌یه‌وه‌ ده‌کرێ ده‌ستیکی کاتی، (به‌ پیتی درێژی و کورتیی خه‌یال لیکردنه‌وه‌که‌) به‌سه‌ردا بگه‌ڕیت. هه‌ر ئه‌م خه‌یاله‌ به‌هێزه‌یه‌ که‌ ئه‌رکی شیعی نالی-ی کردۆته‌ به‌خشین و عه‌تا، نه‌ک وه‌رگرتن و ده‌ست پانکردنه‌وه‌: ئه‌وه‌ی که‌ نالی ده‌کاته‌ کائینیکی لیواولیو له‌ وجود و ژياندۆست و له‌ مشه‌خۆری به‌ سه‌ر سه‌روشته‌وه‌ رزگاری ده‌کات؛ خه‌یاله‌ قووله‌کانیه‌تی له‌و شتانه‌ی که‌ ده‌بیت هه‌بن، یان له‌و شتانه‌ی له‌ده‌ست چوون و ده‌بی خۆلق بکرینه‌وه‌، نه‌ک ئه‌وانه‌ی که‌ هه‌ن.

نالی به‌ باسکردن و پێبه‌خشینی ئه‌و خروشی بزووتنه‌وه‌یه‌ به‌ ره‌گه‌زی (با)

ناراسته و خو سه رده می خرۆش و هه رته تی گه نجی تیی خو بشیمان به بیرده هینیتته وه. ئەو وه سفی به هاریبانه ی با ده کات، هه ر وه کو چۆن هه موو وه سف کردنیکی گه نجی و تافی خوین گه رمیش، به هارین. ئەو شوینانه ی پرۆژه کته ری خه یالئی نالیان به ر ده که وئی، ته رو پرو شیدارن و بوئی زیندوویی و پیکه نینان لی دی، به لام چونکه وه سف کردن و خه یال کردنه وه که ی له و دیوی رندووی هه ره سی زستانی پیرییه وهن، ته ماشا ده که یین ئەو شوینه ی پرسیاره کانی لیه ده کرتین، وشک و برینگه و خه زانه. به شی دووه می قه سیده که به هه وائ ده سپیده کات:

«سووتا...»

نالی سووتانی پیربوون و خه زانی عومر ده کاته دهنگ و وهک زه مینه جهسته ییه که ی خو ی پرۆژه کته ری ناراسته ده کات. مرۆقی خه سته و لاواز ناتوانی هه تا سه ر به بیر کردنه وه له تافی لایه تیی خو ی، ماندوویی پیرتییه که ی له بیر خو ی بباته وه. به لکو واقعی (ئیستاش) ده بیته به شیکی گزنگی سه رجه می په یوه ندییه کان و دابرا نیکی ریا لیستی یانه له گه ل (هه ریمی خه یالدا) دروست ده کات. ته ماشای ئەو هه ولّه خو به ده سته وه دان نامیزه ی بکه یین، که چۆن دابرا نه که ی پیدروست کردووه: له م به یته دا وهک ئەوه ی نالی به (با) بلتیت: ئیدی با بهس بی، ناتوانم هه ر له سه ر وه سفی تو پڕۆم، هه دادانم له بهر برا.. ئیدی ئاوا به دیارمه وه دامه نیشه به نیازی گو پگرتن له وه سفی خو ت چونکه:

سووتا.. ره وافی خانه یی سه برم، دل و ده روون
 نه یماوه غه ییری گو شه یی ذیکرکیکی یا سه بوور
 هه م هه م عه نانی ئاهم و، هه م هه م ریکابی ئەشک
 ره حمی به م ئاه و ئەشکه بکه هه سته بی قو صوور.

* * *

جیگه ی سه رسوپمان نییه نالی له ده جار زیاتر به شیوه یه کی راسته و خو، یان ناراسته و خو باسی ئاوی کردووه: (ئاوی شیوه سوور، عه ینی سه رچنار،

به کره جو، پردی سهرسه قام، کانیبا، کانیسکان، شیوهی ئاودار، تانجه پرو،
 حهوزی خانه قا...) ئایا به بیتهوهی خویمان به شیکردنهوهی ده لاله ته کانی ئاو
 لهم به کارهیناناندا خه ریک بکهین، ناتوانین جه غد له سهر تونییه تی
 سه رده می پیری شاعیر بو تافگهی جوانییه که ی بکهین؟ ئایا گه رماو که م
 ئاوی و لاتنی «شام» ی نهو سه رده مه لهم دپرانده دا کاریگه رییان به سه ر
 قه سیده که وه جی نه هیشتوه؟ بیگومان نه م قوناغهی ژیاننی شاعیر قوناغی
 تیپه ربوون و ده ست چزانه به قوناغیکی دیکه دا. قوناغیکه ناوه راستی نیوان
 دوو دژه: (پیری) و (لاوی). هه ر بویه شه له پرسه کانیشدا جاریک
 ده مانگیترپته وه بو سه رده می لاوی شوینه کان و (گه نجییتی خویشی)،
 جاریکیش گومانی ویرانه یی و تیکشکان و پیریانمان ده خاته دلته وه، به لام
 سه ر له وه دایه تا کو تایی نیوه ی یه که می به شی چواره می قه سیده که نالی به و
 چاوه وه ته ماشای بیره وه ربیه کانی ده کات که گه نجییتی خوی تیا یاندا دیاره.
 زمانی بیرهینانوه و وه سه فه کانی زمانیکه باس له و شتانه ده کات که (هه ن)،
 نه ک نه و شتانه ی گومان له بوونیان پهیدا بووه. نالی ده فهرموئ:

ئاوتیکه....

شارتیکه...

ئه هلیکی وای هدییه...

ئه م ده ربیرانه دلنیا بوونمان له گویدا ده زرنگینه وه، دلنیا بوونیتی پشت
 به بیره وه ری و خه یال به ستوو، به لام نه و ده مه ی، نه و چرکه ساته ی خرۆشی
 بیرکردنه وه به شاعیر ده برئ و چاویلکه ی گه نجییتی لیده ستینیتته وه و قه له می
 پیری ده داته ده ست، ئیدی ده ربیرنه کانی نالیس، زمانه جه غدکه رو به روا به
 خو بووه که ی ده که ویتته له رزۆکی و به گومانه وه دپته گو:

«داخۆ، ده روونی شه ق نه بووه»

«یاخۆ...»

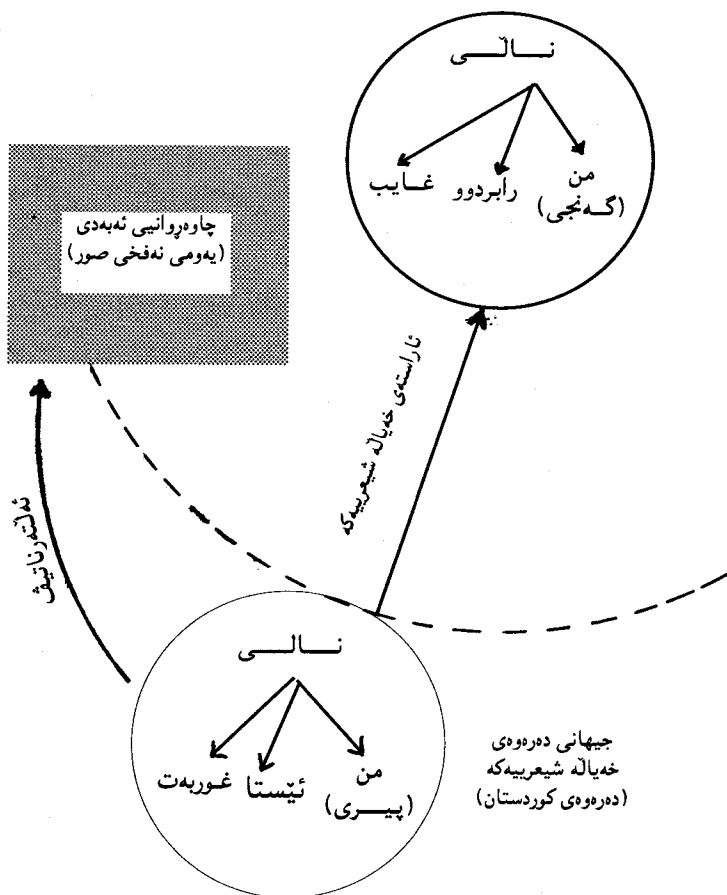
له ناوه راستی به شی چواره مه وه، هه موو نیوه ی یه که می به یتیک شاییه و
 نیوه ی دووه می هه مان به یت شینه. نه و شاییه شایی سه رده میتیکه که نالی

تیایدا گهنج بوو. ئەم شینهش، شکستی پیری دروستی کردوو. ئەو شاییه وینهی خوشی و نارامی و تهبایی سەردەمێکمان بوو دەکیشی، که جوانی و خرۆشی تەمەنی شاعیریشی تیدا براو تە سەر. ئەم شینهش شینی شاعیرێکی حەسرت دیدە ی پەکەوتە یە بوو ئەو سەردەمەو ئەو جوانییە.

هەر وەکو پێشتریش هێمای ئەو مان کرد، نالی لە شێوەی بازنە یە کدا جیهان بینیە کە ی بە مەبەستی گە یشتنە وەو خۆ دیتنە وە دادە پێژی و هەتا دیت بازنە کە بە رووی خۆیدا دادە خات، تا ئیدی خۆی دەبیتە مەرکەزی ئەو جیهان و نیشتمان و شوێنە ی که پێشتر بە هۆی ئیستیعارە وە سۆراغی دە کردو دە یویست مانای بوو بدۆزیتە وە (٤). بە مەجۆرەش شێوە ی بازنە کە بچووک و بچووکتر دەبیتە وە، حوجرە کە ی یە کێکە لەو شوێنانە ی که زیتەر سەرنج رادە کیشی و ژوورە کە شی دوا شێوە ی ئەم بازنە ی جیهان بینی نالی یە. نالی کاتیک سەر دە کات بە ژوورە کە یە دا، وە ک ئەو وایە لە جەستە ی خۆی پڕوانی. راستە لێرە دا بە خۆی دە گاتە وە، بە لام بە وێرانە یی خۆی و بە هیچ جۆرێ کیش بواری هاتنە دەرە وە ی نییە. جەستە یە ک بوو تە (غاری مارو موور)، هەر وە کو چۆن حوجرە کە شی خالی یە لە (یارو ئە غیار). سە یر نییە کاتی نالی حوجرە کە ی خالی لە یارو ئە غیار دە بین، لە باسکردنی بیره وە ریه کانی شی دە وە ستی. . بیره وە ری لە گە ل کێ؟ ئایا دەر دی غوربە ت و لێ کدانە وە پڕ عە زابە کان، که وە کو مارو موور لە جەستە ی نالیدا لانە یان کردوو، بواری مانە وە ی بیره وە ریه کان دە دن؟ ئایا ئە زمونی دوورە و لاتی رێگە دە دات مەرۆ ف لە نیوان (رابردوو) و (ئیستا) دا تە رازووی رۆ ج بە یە کسانی رابگری ت، یاخود (ئیستای غوربە تی) هیندە قورسە که هیچ کیشی کی رابردوو هاوتای ناکات؟

ئەم هە وڵە ی نالی لە جیهانی (دەرە وە ی کوردستانە وە) بەرە و (ناخی بیره وە ریه کان) و، لە سە ر دە می (پیری) یە وە بەرە و (گە فنجی تی) و لە (ئیستای غوربە تی یە وە) بەرە و (رابردووی لە دە ست چوو) میتۆ دی پڕۆ ژە ی گە رانە وە کە ی پێ کدە هینتی ت:

جیهانی خه‌یاله شیعریه‌که (کوردستان)



به‌لام کاتییک نالی له‌م پرۆژه‌یه‌دا شکست ده‌هیتیت و ناتوانیت خۆی له ناوه‌راستی بازنه‌ی وجوده‌ پیرۆژه‌که‌دا به‌رجه‌سته بکات و باز به‌سه‌ر زه‌مه‌نی می‌ژوویدا هه‌لدات، چ پیتشیا‌ز و ریگایه‌ک هه‌لده‌بژیری؟ ئایا ئه‌م پیتشیا‌زه چ پاشکۆیه‌کی فه‌ره‌نگی و چ رابدوو‌یه‌کی زه‌ینی پش‌تیوانه؟ بۆچی نالی چاره‌نووسی وجودی خۆی ده‌به‌ستیته‌وه به‌ سه‌رده‌می زێرینی بابانییه‌کانه‌وه و

نه گهر نه توانیت نه و سهردهمه به دهست بهینیتته وه، یاخود نه گهر نه و سهردهمه
گورابی (که بیگومان هدر و ایشه) بوچی به (رژژی نه فخی صوور) مان
دهسپیری؟

به یوه ندیی دووهم:

دهسه لات - چاره نووس

نالی له قه سیده که پیدا به شتیوه یه کی راسته و خو باسی (دهسه لات) ی
نه کردووه به لام له و ده مه دا که ده گاته نه وه ی مه سه له ی (مه سه له حه ت
ته وه ققوفه تا یه ومی نه فخی صوور) بهینیتته پیش، ته ماشا ده که ی
دهسه لات ده وری خو ی به جوانی بینیوه، به جو ری که نالی وه کو بو یی کی
دهسه لات خو از (سلطوی) ئاشکرا ده بیت. با جار ی نه وه بلتین هه ر کات
چه مکی (دهسه لات) به کار ده هتین مه به ستان دهسه لات داری و شیوازی
په روه ردیی سیسته می بابانه که بیگومان به شتیوه «ته قلیدی، خو ره لاتی،
ئیسلامی» یه که موماره سه ی حو کمی تیدا کراوه. نالیش وه کو که سایه تیه کی
زور نریک (۵) له خوانی دهسه لات داری فه رمانه وایی بابانیسه کانه وه به
شتیوه یه کی ره مزی و له نانا گاییدا هه مان په پره و دووباره ده کاته وه، وه کو
هه موو مرؤقیکی دیکه ی نه و قوناغه نه یه توانیوه له ژیر ته وژمی نه و
سیسته می په روه ردیه یه خو ی رزگار بکات که فه رمانه وایی بابان به هویه وه
بیرو رای خو بان ئاراسته (توجیه) ده کرد. به بیتته وه ی خو مان به جو ری نه و
یاسا په روه ردیه وه خه ریک بکه یین، چاکتره سه رنجی خو تهر بو نه و وتاره ی
هه لکه وت حه کیم (۶) رابکیشم که تیایدا به نمونه وه هه ندی هه لو تستی
حوکمدارانی بابانی له ناست ته ریه ته ی نه قشبه ندی و که سایه تیه مه ولانا
خالید روون کردو ته وه. نه گهر چی نا ویرا و نه یو یستووه سه رجه می نه و
هه لو تستانه به زمینه ی بو چونی ئیسلام بو ده ولت و دهسه لات داریه وه
به ستیتته وه و نه و ئاکامه به ده ست بهینیت که (عه بدوللا عه ره وی) به
«که مایه سیی نازادی له سیسته می سولتان» دا ناوی ده بات، به لام به جوانی

دهستنیسانی ئەو (گری پیستی = عقدة الحقارة) یه ی کردوو که دهسه لاتدارانی بابان له بهرانهر دهرهوهی خویندا بوویانه. به بی ئەوهی زیاتر بچینه مهیدانی ئەو باسهوه، گهره کمانه هیتا بو ئەو رهنگدانهوه ره مزیهی دهسه لاتخوازی میرهکانی بابان بکهین له ئەندیشهی نالیدا و ئەمهش بهستینهوه بهوهی نایا ئەم رهنگدانهوهیه له ئەنجامی خوشهویستی نالی بو فرمانهروایانهوه هاتوه، یا خود به لگهیه بو دهستهسه بوونی فیکری شاعیر و ملکه چوونیتی له ئاست جیهانبینی سیاسی دهسه لاتداریتی باباندا، که ئەمهش به «نیشتمانپهروهه ری نالی» لیکدراوه تهوه. له ئەنجامیشدا به پیوستی ده زانین خویمان بو پرسپاریک ناماده بکهین که چەندین سهدهیه له بیرکردنهوهی مرۆفی کورددا خوئی دووباره دهکاتهوه. ئەو پرسپاره ی به بی ئەوهی جهوههری ئەنجامه که ی بیری لیکرابیتتهوه، ههز به وهلامدانهوهی دهکری..

بهلام با جاری بچینهوه به لای ره مزیه تی دهسه لات له جیهانبینی نالیدا و خالی هاوبهشی نیوان نالی و فرمانهروایانی بابان دهستنیسان بکهین. له شوینهکانی دیکه ی ئەم باسهدا، به شیوهیهکی فراوانتر باسی پرۆسهی گهرانهوهی شاعیرمان به مه بهستی به دهستهینانهوه و خولقکردنهوهی رۆژگاری (پیرۆز) کرد، ههروهها باسی ئەوهش کرا که نالی سهردهمی گهنجیتی خوئی لهو رۆژگارهدا بهسهر بردوووه ئەمهش ریکهوتی سهردهمی حوکی بابانییهکان دهکات. مامۆستا محهمه دی مهلا که رهیش له باسی چامه که ی نالیدا دهلیت: «رابردوو لهم شیعرانهدا سهردهمی حوکی «به به» یه و کاتی پرسپاریش سهردهمی رۆمییه کانه. کهواته نالی لایهنگری خوئی بو سهردهمی بابانهکان دهر نه بری و ری چوونی خراپتر بوونی باری ژبانیش بو سهردهمی رۆمییهکان دانهنی (۷). ههر له ههمان باسدا مامۆستای نیوپراو ئەم «لایهنگری» یه ده بهستیت به «نیشتمان پهروهه ری» یهوه. بیتگومان ئەمانه دوو چه مکی جیاوازن و پیوسته له بهکارهیناندا به دیکهت به کار بری. ری تیدهچیت له قوناغی ژبانی گه لیکدا لایهنگری فرمانهروایانی ئەو گه له

نیشانه‌ی نیشتمانپه‌روه‌ری بیت، به‌لام ئەمه ریتسا نییه. ئەوه‌ی ئیمه گه‌ره‌کمانه جیای بکه‌ینه‌وه ئەم دوو چه‌مکه‌ن له یه‌کتر، واته ئەوه‌ی مامۆستا به لایه‌نگری نالی بۆ بابانه‌کان ناوی بردوووه به‌لای ئیمه‌وه بریتییه له (چاره‌نووس) به‌ستنه‌وه به‌و رۆژگاروه که بابانییه‌کان فه‌رمانه‌واییان ده‌کرد و ئەوه‌یش که نالی ناچار کردوووه چاره‌نووسی خۆی به شیتویه‌کی ره‌ها به‌و رۆژگاری حوکمه‌وه به‌ستیته‌وه بریتییه له‌و سیسته‌می په‌روه‌رده سیاسیه‌ی ده‌سه‌لاتداریی بابه‌نییه‌کان بۆ ئیحتیواکردنی عه‌قلییه‌تی سه‌رده‌م. هه‌رچی مه‌سه‌له‌ی نیشتمانپه‌روه‌ری نالیشه ئەوه بابه‌تییکی دیکه‌یه و بواری دیکه‌ی گه‌ره‌که.

به‌لام ئایاچۆن بیرى ده‌سه‌لاتدار له جیهانبینی شیعری نالیدا خۆی ده‌نوینى؟

ئهو ده‌مه‌ی نالی له پرۆسه‌ی گه‌رانه‌وه‌که‌یدا به تیکشکان ده‌گات و ئەو ئەنجامه‌ی نایه‌ته ده‌ست که بیرى لیکردبۆوه و ناتوانیت به‌و (المدینه الفاضله) یه بگاته‌وه که نرخى وجودی خۆی تیا ده‌بینى، ئیدی ئەو پرسیاره سه‌ر هه‌لده‌دات که ئایا ده‌توانیت له ژیر سایه‌ی ده‌سه‌لاتییکی تر دا بژی؟ بیگومان وه‌ختیک پێشنیازه‌که‌ی نالی خۆی ده‌نوینى، وه‌لامى ئەم پرسیاره‌یش ده‌دریته‌وه: نالی ناتوانیت جارێکی دیکه له ژیر ده‌سه‌لاتییکی دیدا، جگه له ه‌ی بابانییه‌کان درێژه به ژبانى دنیایی بدات. چونکه سیسته‌می بابان له لای نالی سیسته‌میکی ئایدیالییه، ئایدیالییش قابیلی نه‌مان و تیکشان نییه. بۆیه کاتیک شاعیره‌که‌مان به هه‌والی مه‌رگی ئەم ئایدیاله‌ی ده‌زانیت، نایه‌ت خۆی به هۆی نه‌مان و تیکشانیه‌وه خه‌ریک بکات و بیر له ئایدیالییکی دی بکاته‌وه، چونکه هه‌یج یه‌کیکی دی جیتی له ده‌ستچوووه‌که‌ی بۆ ناگریته‌وه. «نازادى، سه‌ربه‌ستى، عه‌داله‌ت و پروا» ته‌نیا له‌ژیر سایه‌ی ئەو ئایدیاله‌دا مومکین بوون و جه‌وه‌ه‌ری راسته‌قینه‌ی خۆیان ده‌خسته‌پوو؛ به‌لام ئیستا، که ئەوه نه‌ماوه، ئەوا ئەو چه‌مکه‌نه‌یش له مانای خۆیان به‌تال ده‌بنه‌وه و نه‌رخیان نامینى. نالی که ده‌لتى:

تایا مهقامی روخصه ته له م بهینه بېمه وه،

یا مهصله حهت ته وه ققوفه تا یهومی نه فخی صور

مه رچی ههیه، مه رجه که یش ئه وه یه ئه گهر بارودوخی ولات به و جوړه بیت که نالی خوئی بینیبووی و روخساری به هه شتی نیشتمان نه گورابیت (۸).
ئه واه له بت هه لیکي باشه بو هاتنه وه و نالیش پرسیار له وه هله ده کات. خو ئه گهر بارودوخ به لای ویرانه ییدا رویشتبیت، ئه وه چاتره خو مان به و روژه بسپیرین که له دایکبونه وه گوره که ی تیدا دیتنه ئه نجام، اته «یهومی نه فخی صور». به م پییه، ئه گهر کوشی شاعیر بو گه رانه وه به مه بهستی به دهسته تیانن نرخیکه بو وجود، ئه وه ئه م نرخیه یش له گه ل ئایدیالیکدا په یوه ندیداره که لای نالی بریتییه له روژگاری حوکی بابانییه کان. ئه و روژگاری دهسه لاتهی له رووخان و نه مان به دهره و ئه گهریش شتیکی ئه و تو رووبات پیویسته رته ی بکه ینه وه وه کو سیمبولیکي ئه به دی و نه مر ته ماشای بکه ین. نالیش به شیویه کی نه بینراو (غیر مرئی) مامه له له گه ل ئه م سیمبولیزمی دهسه لاته دا ده کات و وه کو ئایدیالیکي نه مر تیروانینه پوزه تیقانه که ی خوئی له سه ر چه مکی «دهسه لات» داده پرتی.

ئیتستا با بیینه وه سه ر ئه و پرسیاره ی که پیشتر نیازی خستنه رویمان هه بوو: تایا ئه م تیروانینه پوزه تیقانه یه له سه ر چه مکی دهسه لات و ده ولت، که تا کو روژگاری ئه و ورؤکه یش زهینی مرؤقی کوردی به خو یه وه گیرداوه و له چه ن دین گو تاری ئه دهبی و رو شنبیری و فیکری و سیاسیدا ره نگیدا وه ته وه؛ تا چ راده یه ک تیشکیتک به ره مه ده هینی بو چاره سه رکردنی کیشه کانمان؟ تایا ئه م کابووسی دهسه لاتهی ئیمه وه وه کو مه سه له یه کی ئایدیالی ته ماشای ده که ین، تا چ ئه ندازه یه ک له به دیه اتنی دواروژماندا ده وری ده بیت؟ تایا ئه و دهسه لاتهی به درتزیایي چه ن دین سه ده یه ئیحتیوای فیکری و رو شنبیری کردوین، له حه قیقته دا چییه؟ ئه مانه ئه و پرسیارانه تنیا ئه و قهیرانه وه لامیان بو ده دوزیته وه، که سیسته می ئه و دهسه لاته ده به ینیته کایه وه.

دوو تاییه‌ته‌ندیی ناو

۱- مه‌رگ‌خوازی

۲- نه‌به‌دییه‌ت

به ئاسانی تیپه‌رېوون و گوئی نه‌دان به ره‌هنده‌کانی ناوی نیو قه‌سیده‌که‌ی نالی، شه‌به‌قیکی مه‌زن ده‌خاته ده‌زگای خه‌یالی شاعیره‌وه. ته‌نیا له نه‌نجامی شیکردنه‌وه‌ی نه‌و ره‌هنده‌ان‌وه ئیمکانی تیگه‌یشتنمان له بیروکه میتولوزییه‌کانی (Myth) ناو نه‌ندیسه‌ی نالی بو هه‌لده‌که‌وه‌ی. نه‌ک هه‌ر نه‌وه، به‌لکو هه‌رگیز له نیوه‌روکی نه‌و ململانی میتافیزیکیه‌ ناگه‌ین که شاعیر ده‌یه‌وه‌ی به هوی ده‌ستنیشان‌کردنی جه‌مسره‌کانیه‌وه شوپن و پله‌ی بوونی خوئی قامک نیشان بکات.

خوشبه‌ختانه بوونی توخمی «ناو» وه‌کو یه‌کیتک له بنه‌ما هه‌ره دیاره‌کانی قه‌سیده‌که، بواری نه‌وه‌مان بو ده‌ره‌خسیتی، له‌م به‌شه‌ی باسه‌که‌دا چهند تیپینییه‌کی سه‌ره‌تایی ده‌رپرن. له‌م تیکسته‌دا گوتاری ناو هیتنده ئاشکرا دیاره، پئویست به به‌لگه له‌سه‌ر هینانه‌وه ناکات، ناو نه‌ک هه‌ر ته‌نیا توخمیکی سروشتیه به‌لکو سروشتی سه‌رحه‌می قه‌سیده‌که‌یش ده‌ستنیشان ده‌کات و له‌گه‌ل هه‌موو بنه‌ما شیعریه‌کانی دیکه‌دا، له په‌یوه‌ندییه‌کی هارمونیایی پته‌ودایه. ته‌نانه‌ت پاله‌وانی خه‌یاله شیعریه‌که‌یش که (با) یه سیفه‌تی ناوی هه‌یه و وه‌کو (هه‌م میزاجی نه‌شکی ته‌ر و گه‌رمی عاشقان) حسیتی بو‌کراوه. به‌لام قورسایی ناو کاتیک بی‌هاوتا خوئی ده‌نویتی که ده‌بینین له‌گه‌ل وشه‌ی (خاک/نیشتمان) و چه‌مکی (یار) دا دو‌الیزمیک پی‌کده‌هیتنی، که نه‌م دو‌الیزمه خوئی له خویدا جه‌مسره‌کانی نه‌و ململانییه

دهرده خات که شاعیری تیدا ده تلپته وه: (مردن / ژيان) و (وشک بوون / سهوز بوونه وه).

پرۆسه ی بوونه ئاو (بوون / ئاو) له گه ل ئه نجامی کیشدا په یوه نیداره که نالی به (حوضوور) ی ناو ده با. به لام باجاری له چۆنایه تیی سروشتی ئاوه که ی نالییه وه ده ست پیکه یین.

له لای نالی نه ک ههر هیچ شتیک به پاکی نه ماوه ته وه و «گهرد» و «کودووراتی زه من» هه موو شتیکی دا پۆشیوه، به لکو (ئاو) یش ئه به دییه تی پاکیی خۆی له ده ست داوه و بۆته توخمیکی دوو لایه نه ی دژ به یه ک و پتویستی به خۆشته وه هیه هیه تا کو سیفه تی ژیان به خشی ئاو زال بیت به سه ر سیفه تی ئیستیبدادی و ئه هریمه نییانه ی ئاودا. چاوی نالی سه رچاوه یه کی ئاوه، یان سه رچاوه ی ئه شکه. ئه شکیش دیوی ئه هریمه نی و مه رگخوازیی ئاوه. شاعیر خۆی ده لئ: ئه گه ر فرمیسکی چاوانم (تیژ و سویر و بی سه مه ر) نه بوونایه، ده مگوت له جۆگه ی به کره جو ده چن. تیژی و سویری و بی سه مه ربی ده لاله ت له سروشتی مه رگخوازی ئه شک ده که ن ههر کاتیکیش ئه شک هینده ی جۆگه ی (به کره جو) زۆر بیت، واته لایه نی ژیان به خشیی ئاو ده مرئ. مه رگی ئاو به فرمیسکبوونی هه موو ژیانه که ئاو سه رچاوه که ی بوو. له م کاته دا ده بی ریگایه ک هه بی تا مه رگی لایه نه ژیان به خشه که ی ئاو له ئیستیبدادییه تی ئاو رزگار بکرئ، واته شوشته وه ی ئاو به ئاو... نالی ریگای چاره سه ری ئه م کیشه یه به خۆ شوشتن له ناو سه رچاوه پیروژه که ده ستنیشان ده کا، واته خۆشته وه له ئاوی پیروزی: (شیوه سوور، به کره جو سه رچنار و هتد) دا:

وهک ئاهه که م ده وان به هه تا خاکی کۆبی یار
وهک ئه شکه که م ره وان به هه تا ئاوی شیوه سوور
به و ئاوه خۆت بشۆ له کودووراتی سه ر زه مین
شاد بن به وه صلی یه کدی: که تۆی طاهیر ئه و طه هوور

که واته ناوی شیوه سوور (له پاشانیشدا ناوی: سه‌رچار، به‌کره‌جو،
 حه‌وزی خانه‌قا و هتد) سه‌رچاوه پیرۆز و ژیانبه‌خشه‌کانی ئاون، یان وه‌کو
 نالی ده‌لّیت: (طه‌هوور) و پاک‌کهره‌وه‌ن. ئەم گه‌رانه‌وه و شاد بوونه له
 (وه‌صل) دا، خوۆی له بنه‌رتدا (وشکاو داها‌تنی) لایه‌نی ئەه‌رمه‌نی ئاو
 پێشان ده‌دات، که ئەمه‌یش مانای (حوضوور) په‌یدا کردنه له بوونه
 ئەبه‌دییه‌که‌دا، ئەمه‌ش دوا‌ی ئەوه‌ی (خود‌ای بووه‌که خود‌یتیی خوۆی نه‌فی
 ده‌کات. ئەم بیره‌ فله‌سه‌فیه‌ به‌ جوانترین و قوولترین شیوه له‌م به‌یته
 شیعه‌ری نالیدا ده‌رپراوه:

«له‌م شه‌رحی ده‌ردی غوره‌ته، له‌م سوۆی هیجره‌ته

دل‌رهنگه‌ بی‌ به‌ ئاو و به‌ چاوا بکا عوبوور»

«شه‌رحی ده‌ردی غوره‌ته و سوۆی هیجره‌ته» ده‌لاله‌تییکی دیکه‌ی ئەشک
 رشتن و مویته‌لا بوونن به‌ بیماری ئەو مه‌رگه‌ی که غوره‌تی شاعیر و دووری
 له سه‌رچاوه بی‌گه‌رده‌که‌یه‌وه، به‌ هوۆی لایه‌نی مه‌رگخوازی ئاوه‌وه هیتناو‌یتیه‌
 دی. نالی پێشتر گوتووبه‌تی:

هه‌م هه‌م عه‌نانی ئاهم و هه‌م هه‌م ریکابی ئەشک

به‌لام گریانی ئەوه‌ی که (دل‌رهنگه‌ بی‌ به‌ ئاو) خوۆی به‌ ته‌نیا مانای
 پاک‌بوونه‌وه، گه‌یشتنه‌وه به‌ سه‌رچاوه ده‌گه‌یه‌نیت. واته‌ شاعیر به‌ حه‌قیقه‌تی
 (وه‌صل) ده‌گاته‌وه و له ئەنجامیشدا ده‌بیته‌ ئاو، ده‌بیته‌ جه‌وه‌هر و که‌ینوونه
 چونکه به‌ چاوا عوبوور ده‌کاته‌وه. ئەمه‌ش ده‌لاله‌ت له ئارامی و هیتور
 بوونه‌وه‌ی ره‌وتی ژیا‌نه پیرۆزه‌که ده‌کات. ئەم بیره، هه‌ر (وحدة الوجود) ه‌که‌یه
 که پێش‌ره‌وانی سو‌فیزم په‌یره‌ویی لیده‌که‌ن و له سه‌ر ئاستی په‌یوه‌ندییه‌کی
 په‌کلایه‌نی بروایان پیتی هیتناوه. ئەو په‌یوه‌ندییه‌ش بریتیه‌ له خوۆنه‌فیکردن له
 ئاست و جوودی خوا‌دا، چونکه خوا سه‌رچاوه‌ی پاک‌ی هه‌موو (بوو) یه‌که‌و
 مرۆف کاتیک به‌ قو‌ناعی «توانه‌وه له خوا‌دا» گه‌یشت، ئیدی خوۆی له یاد
 ده‌کات و حه‌لللاج گوتنه‌ی ده‌بیته‌ خوا.

له لای نالی ئەم پرۆسه‌یه کێشه‌یه‌کی مه‌رگه‌ساتیه‌یه و له به‌رده‌وامیه‌کی

هه‌میشه‌بیدایه. نالی ده‌لٔیت: له نه‌نجامی به‌رده‌وامببون له‌م شهرحی ده‌ردی غوربه‌ته، که به هۆی نه‌شکه‌وه ده‌ری ده‌بری، واته به هۆی زمانی مه‌رگ‌خوازی ناوه‌وه: ره‌نگه (دل)، که خۆی له خۆیدا سه‌رچاوه‌ی ژبانه، پاش مه‌رگی غوربه‌تی و له‌هه‌نده‌ران سه‌رنا‌نه‌وه، بی‌سته‌وه به (ئاو). چونکه «شهرحی ده‌ردی غوربه‌ت واته: نه‌شک رشتن» له‌گه‌ل نه‌وه‌دا به‌لگه‌ی مه‌رگی یه‌که‌می شاعیره، له هه‌مان کاتیشدا به‌لگه‌ی گه‌یشتنه‌وه‌یه به سه‌رچاوه، له به‌ر نه‌وه‌ی «دل» وه‌کو سه‌رچاوه‌ی ژبانه‌که نه‌فی ده‌کری و ده‌بیته‌وه جه‌وه‌هر که «ئاوه». ئاویش به چاوا عوبوور ده‌کاته‌وه. واته پرۆسه‌که به نه‌فیکردنی خودی شاعیر و تیکه‌لبونه‌وه‌ی له‌گه‌ل سه‌رچاوه‌ی پیروژدا کوتایی دیت.

ئه‌م تیکه‌یشتنه دوو چۆنایه‌تی بۆ سروشتی ئاو له سه‌ر بنه‌مای دو‌الیزمی قایل ده‌بی: یه‌که‌میان ئاویکه «تیش و بی سه‌مه‌ر و گه‌رم و سویر و سوور» که ئه‌م خه‌سله‌تانه‌ش هه‌موویان بۆنی مردنیان لٔیدئ و سه‌رچاوه‌ی ئه‌م ئاوه‌ش چاوی نالی خۆیه‌تی. دووه‌میشیان ئه‌و ئاوه پاک‌که‌ره‌وه‌یه‌ی شاعیر له شیوه‌ی خۆریکی روژندا ده‌بیینئ و سه‌رچاوه‌که‌شی له ده‌ره‌وه‌ی خۆیه‌تی.

ئاو/خۆر:

په‌یوه‌ندیی ئاو و خۆر له‌م قه‌سیده‌یه‌دا چه‌ند ئاستیکی به‌ خۆبه‌وه‌ گرتووه، بۆ نمونه: نالی له کاتی باسکردنی ئاوی سه‌رچناردا ده‌لٔیت:

چه‌شمیکه‌ میثلی خۆر که له‌ صد جی به‌ روژنی
فه‌ورانی نووری صافه له سه‌ر به‌ردی وه‌ک بلوور

ئه‌و جا کاتیک ئه‌و به‌یته و نیوه‌به‌یتی:

«دل ره‌نگه‌ بی به‌ ئاو و به‌ چاوا بکا عوبوور» به‌راورد ده‌که‌ین، به‌ ئاشکرا ده‌رده‌که‌وئ که نالی خۆر و ئاو له یه‌ک پله‌ی گرنگیی وزه‌ به‌خشیندا سه‌باره‌ت به‌ دلئ خۆی ده‌بیینئ. چونکه لٔیدانی دل به‌لگه‌یه بۆ زیندوویه‌تی

ههروهكو چۆن تيشكى خۆريش پيويستيه بۆ بهردهوامىي ژيان. جا له بهر نهوهي شاعير دهلتى: «چشميكه ميثلئ خۆر» و پاشان ئيمكاني/دل بوون به ناو (كه له هه مان كاتيشكدا بوون به تيشكه) دهخاته بهردهست، نهوه ماناي پرکردنهوهي وشهئ «تيشك» و «ئاو» به ناوهرۆكيك كه نهو ناواخنهيش ژيانه. ژيانيش نهوهيه به چاوا بكا عيوور و تيشك بداتهوه، يان له روخسار و سيمادا رنگ بداتهوه. له زماني كورديدا گهليك نمونه ئاخواتني واهيه كه دهيسهلمين دم و چاو، يان روخسار بهگشتي «ئاوينهئ ناخه» و زيندوويي ژيانئ ناوهوهي مرۆف پهرجدهكاتهوه. بۆ نمونه كورد دهلتى: چاوي گهش، چاوي قرژالئ (له بهر برسكانهوه و گهورهئ چاوي قرژالئ)، چاوي قهتراني (قهتران پهشاييه تي رهشاييه كه له تاريكيان ده برسكيتتهوه)، ياخود دهگوترئ: دهلتئ مانگه، دهلتئ تۆپه گوله و گهليكي دي له مابهته.

ئاو/خۆر/خاك:

دواي نهوهي خۆر و ئاو وهكو دوو سههراوهي ژيانبهخش له شيعرهكهئ ناليدا ئاشكرا بوون، پيويسته هئما بۆ پهيوهنديهكي ديكهش بكهين كه نه م دوو توخمه زياتر له تهباييدا دههئلتتهوه و بهلگهئ قسه مان پتهوتر دهكات. نالي فهرماني روشتنهوهي رهگهزه ههلبژاردهكهئ، واته «با» تاكو «خاكي كوئي يار» دهردهكات و نهوجا رايدة سپيرئ كه «بهو ئاوه» واته ئاوي «خاكي كوئي يار» خۆ له كودوراتي زهوي پاك بكاتهوه. چونكه له (خاكي كوئي يار) دا ئاويك ههيه به ناوي «شيوه سوور» كه پيويسته نه م خۆي بهو ئاوه بشواتهوه تا نه مئ «طاهير» و نهوي «طه هوور» له «وهصل» ئه بهديه تي ژياندا پيک بگه نهوه. نه م تهئويله له كاتيكدا ئامانجي خۆي ده پيكتئ، كه ئاگاداري نهوه بين چه مكي (خاك/نيشتمان) سيمبوليزمي «دايك» يش له خۆيدا جيده كاتهوه: دايك و نيشتمان له وه دا ههردوو كيان شوئني فهرر و زانه وهن، نهوه يهك سروشتيشان ههيه. پيشتريش له لايهني ژيانبهخشي و نه بهديه تي ئاو دواين و نالي خۆيشي نه مئ ناو ناوه پاك

بوونهوه و «وهصل». دياره هه موو گه يشتنهوه به سه رچاويه كي پيرؤزيش ده لالهت له به ده ست هيتاني نهمري دهكات. نهمهش هه مان پرؤسه يه كه خدر (خضر) ده يو يست به هو ي دؤزينه وه ي (ئاوي حه يات) هوه نهمري به ده ست به يه نييت. ههروه ها په يوه نديي (خؤر/ئاو) يشمان سه بارت به ژيان، له يه ك ناستي گرنگيدا ليكدا يه وه، بو به ليروه وه ده گه ينه ئه وه نهمه ي كه بليين: هه ر يه كييك له وه ره گه زانه له گه ل ئه وه ي ديكه ياندا تا يبه تمه ندييه كي هاويهش كو يان ده كاته وه، كه ئه وه تا يبه تمه ندييه هاويه شهش بري تيه له هه بووني ماهيه تي ژيان تيا ياندا و ليروه شه وه ده بنه كه ره سته ي گونجاو له به زده م شاعيردا تاكو ژيان دؤست يي خو ي له رپنگه يانه وه ده ر يبرئ.

بهرد/سەنگ:

سروشتي خاك (به له بهر چا و گرتني ئه وه يش كه گوتمان له گه ل خؤر، ئاو و دا يكدا هاويه شه) له گه ل سروشتي «بهرد/سەنگ» يشدا هه مان شته. بهر له وه ي بچينه سه ر شيكردنه وه ي ئه م لايه نه با ده ست نيشاني ئه وه بكه ين كه نالي چؤن و له چ كاتي كدا «بهرد/سەنگ» به كار ده هيتني و په يوه نديي ئه م به كار هيتانهش له دوا هه مين دي تري قه سيده كه دا چؤن خو ي ده نويني؟

به كار هيتاني يه كه م: فه وراني نوور-ي صافه / له سه ر بهرد-ي وهك بلوور
{كو كرده وه ي (نوور/ بهرد)}.

به كار هيتاني دووهم: يه نبووع ي نووره دا برژيني له / كي يوي طوور
{كو كرده وه ي (نوور/ كي يو)}.

به كار هيتاني سيههم: بهردي خه راجي / كه وهه ر و.. {كو كرده وه ي (بهرد/ كه وهه ر)}.

به كار هيتاني چوارهم: ئه ويه كه نالي له دوا به يتي قه سيده كه دا «ياري سهنگ دل» و «شهوقي تو» كو ئه كاته وه.

ئه مجا بو ئه وه ي خو مان له تي گه يشتنه ته قليدييه كه ي «ياري سهنگ دل» كه به ماناي «ياري دل رهق» ليك درا وه ته وه رزگار بكه ين، پتويسته

روونکردنه‌وهی زیاتر له‌سه‌ر چۆنیه‌تیی ئه‌و چوار به‌کاره‌یتانه‌ی نالی بده‌ین به ده‌سته‌وه:

له‌به‌کاره‌یتانی یه‌که‌مدا نالی («عه‌ین»ی سه‌ر چنار) به‌خۆرێک ده‌چوینی که‌ تیشکی خۆی به‌ سه‌ر به‌ردی وه‌ک بلووردا په‌خش ده‌کاته‌وه و به‌و جووره‌ش وزه‌ی ژبان له‌ ریگه‌ی (ئاو/خۆر) وه‌ه ده‌کرتیه‌وه ده‌روونی به‌رده‌وه. واته‌ به‌رد ده‌بیته‌ هه‌لگری تایبه‌مه‌ندیی خۆر و ئاو، که‌ بریتیه‌ له‌ ژبان و زیندووویه‌تی.

له‌به‌کاره‌یتانی دووه‌مدا کیتی‌ی طور (له‌گه‌ل ئه‌وه‌دا سیفه‌تی ره‌قی و وشکی له‌گه‌ل به‌رد کۆیان ده‌کاته‌وه)، ده‌بیته‌ سه‌رچاوه‌ی رووناکی. واته‌ وشکی و ره‌قیی به‌رد/ کیتی‌ریگر نییه‌ له‌به‌رده‌م هه‌بوونی نوور و روشنایی/ ژبان و به‌رده‌وامیی تیاياندا..

له‌به‌کاره‌یتانی سییه‌مدا، ئه‌گه‌رچی گه‌وه‌هر هه‌م به‌هۆی به‌نرخ‌ی و هه‌م به‌هۆی بریقه‌ و رووناکییه‌وه به‌های تایبه‌تی خۆی هه‌یه، به‌لام هه‌شتاکو به‌رد گره‌وی لێده‌باته‌وه و له‌ گه‌وه‌هر به‌ نرختر ده‌خه‌ملێندری! که‌واته‌ له‌به‌رده‌کانی نالیدا نوور و روشنایی و ژبان خۆیان هه‌شار داوه. کاتیکیش ده‌لێت:

حالی بکه‌ به‌ خوفیه: که‌ ئه‌ی یاری سه‌نگ دل

«نالی» له‌ شه‌وقی تۆبه‌ ده‌نیتری سه‌لامی دوور

دیسانه‌وه جه‌خت له‌سه‌ر ئه‌و په‌یوه‌ندییه‌ ده‌کاته‌وه و روو ده‌کاته‌ یاری دل وه‌کو به‌رد روشنایی تیا هه‌شار دراوی و پیتی ده‌لێ، له‌ ئه‌نجامی شه‌وق برینته‌ من وزه‌ی سه‌لامی دوور ناردنه‌وه‌م تیدا ماوه.

ئێستا پرسیا‌ری ئه‌وه‌ دێته‌ پێشه‌وه: ده‌بی ئه‌م یاره‌ کێ بیته‌ که‌ جورمی روژگار روشنایی ژبانی له‌ دلدا یێ شارده‌وته‌وه؟ تو بلێی که‌سیک بیته‌ یان نشتیمانێک؟ یاخود ته‌نیا بووێکی روچییه‌ که‌ نالی بو‌ هه‌تورکردنه‌وه‌ی نازاره‌کانی په‌نای بو‌ ده‌بات؟

ناوه‌راستی سالی ۱۹۹۱

بئاسی دوووم

«مہستوورہ» لہ روانگہ یہ کی ترہ وہ

(لیکۆلینہ وہ یہ کہ لہ نیرۆتیکای شیعری نالی)

پیشہ کیبھی گشتی

لہ بہشی یہ کہ می ئەم کتیبہدا بەدوای ئەو رەگەزانەدا وێڵ بووم کہ نالی دەبویست بە ھۆیانەو، وەلامیک بۆ کیشە رۆحییەکانی خۆی بدۆزیتەو، واتە عەودالی ئەو بووم پەییوەندی نالی بە دەرەوہی خۆبەو (نیشتمان) وەکو سەرەتایەک بدۆزمەو تا دواجار ئاکامیک بەئینم دەست کہ ئەو ئاکامەش جیھانبینی شاعیرانە نالییە و دەرپری بەشیکە لەسەر جەمی ناگایی بە کۆمەڵی ئینسانی کورد.

لەم باسەدا دەمەوێت لە کلاورژنە یەکی ترەو سەرنجی خۆنەر بۆ جیھانبینی شاعیر رابکێشم. ھەلبەتە ئەم باسەش لە رووی مەبەستەو دەرژەدانە بە بەشی یە کہ می پرۆژە کەمان، بەو مانایە لێرشدا کۆششم لەسەر ئەو بەندە لە ریتی بەکیشە کردنی ھەندی دیاردە و پاشانیش قسە لەسەر کردنیان بپیک لەو پیناسیە نزیک بکەومەو کہ نالی ویستووہتی لە رەوتی پرۆسە شیعرییە کەیدا، تاریفی بوونی ئینسانییانە خۆی پێ بکات.

دیارە ئەزموونی نالی لە قەسیدە ی قوربانی توژی رێگەتم-دا بەنێسبەت ئەزموونی قەسیدە ی (مەستورە) وە جیاوازە، بەلام وەک لەم باسەدا ئاشکرا دەبێت، ئەو ئەنجامە ی شاعیر لە ھەردوو قەسیدە کەدا دیتە دەستی ھەر یەک شتە. ئەمەش بۆ قە لەندریکی مەزنی مەرگەساتینی وەکو مەلا خدری نالی، کہ دیدیکی تاییەتی بۆ ژیان و دونیا ھەیە، نابیتە جیتی سەرسورمان. بۆ چوونە نیو ئەم باسەش وا لە خوارەوہ چەند تیبینییەک دەخەمە روو:

یە کہم: ھەرکات ناوی قەسیدە ی مەستورە دیت، یە کسەر لایەنی روو ھەلمالینی ئەم قەسیدە یەمان بیر دیتەو، یاخود سەرپای کۆششمان

تهرخان ده که این بۆ سهلماندن ئه وهی که مه بهستی شاعیر روو هه لمالین نه بووه و مه بهستی پیا هه لگوتن بووه، له کاتیکدا هیچ کام له و دوو زاراوه یه له باسه که ی مندا روو به ریکی ئه و تو به خو یانه وه ناگرن. ئه و به شهش که بۆ لایه نی جنسانی قه سیده که تهرخان کراوه، جیا وازه له هه موو ئه و بۆ چوون و لیکدانه وانه ی پیتشتر له م باره یه وه به ئه نجام که یشتوون و من له بهر درپژه نه دان به م باسه نامه ه ویت سه رجه می ئه و بۆ چوونانه به سه ر بکه مه وه.

دووه م: خوینهر نابیت چاوه رپی ئه وه له م دپیرانه بکات که له ئاسته میژوو ییه که دا له مه ستووره ده کۆلریته وه. واته به پشت به ستنمان به سه رچاوه و به لگه نامه ی میژوو یی، چونکه به لای منه وه گرنگ نییه، ئه و مه ستوریه ی نالی باسی کردوه، هه مان مه ستووره بیت که سه رچاوه کان لیتی ده دوین. نه ک هه ر ئه وه به لکو هیچ به لامه وه گرنگ نییه که مه ستووره ی نیو قه سیده که هه ر ده بیت ناوی مه ستووره بیت، بگره ده کری ناویکی دیکه شی هه بیت، ئه مهش له بهر ئه وهی من له «فه زای خه یالی نالی» ده کۆلمه وه که «زمان» ی کردۆته ده ربری راسته و خو ی ناوه وه و توانیویه تی کائینیکی ئینسانی بخولقی نیی تا له رتگه ی قه سیده که یه وه (ده رپینه زمانیه که یه وه) باسی په یوه ندیبی خو ی و ئه و کائینه ی دیکه مان بۆ بکات. بۆیه دوو باره ی ده که مه وه، که هیچ گرنگ نییه له م باسه دا مه ستووره ی نالی هه مان «ماه شه ره ف خانم» ی بنه ماله ی ئه رده لانی سنه و خیزانی «خوسره و خانی ناکام» بیت، هینده ی ئه وهی مه به سه ته مه ستووره له بۆته ی «شعیرییه تی نالی» دا بینه مه وه.

سپه م: بیگومان من نامه ویت له روانگه ی ته کنیکی ره خنه ی کلاسیکی عه ره بییه وه، به تاییه تیش به لاغه ی عه ره بییه وه، ته ماشای شیعری نالی بکه م. به لام پیتوسته خوینهر ناگاداری ئه وه بیت که تیگه یشتنی ئیمه بۆ قه سیده ی نالی بناخه یه کی به لاغیی هه یه و سه رچاوه ی هه ره گرنگیش بۆ ئه و

تیگه‌یشتنه دیوانی گه‌وره‌ی نالییه که مامۆستایان مه‌لا عه‌بدو لکه‌ریمی مودهریس، فاتح عه‌بدو لکه‌ریم و محهمه‌دی مه‌لا که‌ریم لیکیان داوه‌ته‌وه. واته هه‌رچهنده ئیمه له ده‌روه‌ی ته‌فسیری نیو دیوانی نالی قسان له‌سه‌ر شیعرى نالی بکه‌ین، دواچار هه‌مان ته‌فسیر و شه‌رح بو‌خۆی یه‌کیکه له‌وه‌سه‌رچاوه گرنگانه‌ی تیگه‌یشتنمان له نالی بو‌ئاسان ده‌کات و له هه‌مان کاتیشدا بواری ئه‌وه‌مان بو‌ده‌ره‌خسێ له مه‌نه‌ه‌جی شه‌رح و ته‌فسیر بچینه ده‌روه‌وه و بو تیگه‌یشتنی زیاتر له شیعرى نالی په‌نا ببه‌ینه به‌ر مه‌نه‌ه‌جی دیکه.

چوارهم: هه‌ر ده‌قییک خاوه‌نی کۆمه‌لیک زه‌مینه و پیتشه‌مینه‌ی تایبه‌ته به‌خۆی، که ئه‌م زه‌مینه و پیتشه‌مینانه‌ش له پیکهاتنی گوتاری هه‌مان ده‌قدا رو‌لیکی گرنگ ده‌گێرن و سنووری جیهان‌بینیی ئه‌و ده‌قه ده‌ستنیشان ده‌که‌ن و دواچار ئیمکانیه‌تی ئه‌وه ده‌ره‌خسێتن تا ده‌قییک بتوانی خۆی له ده‌قیکی دیکه جو‌ی بکاته‌وه. من بو‌ئاسینه‌وه‌ی بونیاده‌کانی ده‌قی مه‌ستووره زیاتر خۆم به‌ستوته‌وه به ده‌قی مه‌ستووره‌وه نه‌ک په‌نا بردن بو‌ده‌قه‌کانی دیکه‌ی نالی. واته گوتاری نیو ده‌قی مه‌ستووره به به‌راورد له‌گه‌ڵ گوتاری ده‌قه‌کانی دیکه‌دا ناخوینمه‌وه. چونکه ئه‌گه‌ر ئه‌و کاره بکه‌م ئه‌وا له ستراتیژی لیکۆلینه‌وه‌که‌م ده‌چمه ده‌ری و ئه‌و ئاکامه‌م ده‌ستگیر نابیت که ده‌شی دوا‌ی خویندنه‌وه‌ی ده‌قی مه‌ستووره بیته ده‌ستمان. دياره شتیکی ناشکرایه که ره‌خنه‌ی ئیمه زۆر که‌م ئازادیی ئه‌وه‌ی به ده‌قییک ره‌وا دیتووه که ئه‌و ده‌قه ته‌نیا له‌به‌ر رو‌شنایی بونیاده‌کانی هه‌مان ده‌قدا بخوینریته‌وه، که ئه‌مه‌ش به پله‌ی یه‌که‌م به‌ره‌نجامی ئه‌و میتۆده سواوانه‌ی نیو رو‌شنیری ئیمه‌یه له بواری لیکۆلینه‌وه‌ی ده‌قی ئه‌ده‌بیدا.

ترۆری جهسته و نیگی حهرام

قهسیدهی مهستوووره به هۆی گهلیک بهلگهوه خۆی له سهراپای ئه و دهقانه جوئی دهکاتهوه که شاعیرانی قهلهمرهوی ئیسلام لهبارهی ئهندامهکانی لهشی ئافرهتانهوه بهرهمیان هیناون. زۆریه ی ئه و شاعیرانه مهلی خهیاڵ و بیرکردنهوهیان چهندی ئازاد و بهرزه فر بویت، له باسکردن و وهسفی ئهندامه «قهدهغه» کراوهکانی لهشی ئافرهتدا بویر نهبوون (۱). خو ئه گهر چهند کهسیکیشیان ئهسپی سهرکهشی خۆیان بهرهو رووبهری جهستهی ئافرهت تاودابن، ئهوا زیاتر بهسهروسیمما و شان و مل و گهردن و سینهوه گیرسانهتهوه، یا خود له ژیرپراوه ئهوپهری ناوی ساق و پیتیان به زاردا هاتوووه له نهرمه ی راندا وهستاون (۲).

نابن ئه و راستییه له یاد بکهین که ئه و شاعیرانه وهسفی ئه و ئهندامانهیان به چ ئاستیکی جوانکاری و داهینان گه یاندوو، جا ئیدی ئهوان له سیمای دلداره مهجازییهکانیاندا، سیمای دلداری راستهقینهی خۆیان دیبیتهوه، یان ههر بهراستی مه بهستیان ئافرهت بووبن و وهسفی ئه و، ئه مهیان باستیکی تره و ئیره شوینی نییه. ئه وهی ئیمه دهمانه وئ قسانی لهباره وه بکهین، دهقی مهستووهریه که شاعیری گهره مان نالی تیایدا پیتی ناوه ته شوینتیک و قهلهمرهوی، که متر کهسانی ویراویانه لیتی نزیک ببنه وه. تایینی ئیسلام به شیوهیهکی رهها دیمه نی ئیروتیکای ئهندامهکانی لهشی ئافرهتی یاساخ کردوو، قورئان به ئاشکرا و چهند جارئ حوکمی ترۆری جهستهی ئافرهتانی داوه. ئه و جا بو ئه وهی له گرنگیی ئه و ههنگاوه بکهین که مه لا خدر له کۆمه لگایهکی موته قی ئیسلامیدا سهبارت به باس و تاریفی

ئەندامى جنسى ئافرەت ھەلپھىناوۋەتەو، پىتۈستە لەو خالەو ھەستىپىكرىت
 كە قورئان ئەو دىمەنانەى ياساخ كروون كە دەبنە ھۆى بىدار كروندەو ھەستى
 شەھوۋە ترانى. لۇژىكى قورئان و ئامۇژگارىيە كانى بۆ مسولمانان بەردەوام ئەو ھە
 دووپات دەكاتەو، كە نابىت مسولمان دىدەى بچىتتە سەر قەلەمپروى حەرام.
 قورئان فەرمان بۆ پىغەمبەر دەنىرى تا ئافرەتانى مسولمان ئامۇژگارى بكات
 و پىيان بلتى كە چاوى خۆيان بەستەن و دامەن و نامووسى خۆيان بپارىزن.
 سەرپۇشە كانيان بئالئىن لە گەردن و مليانەو ھە (سورەى نور ئايەتى ۳۱).
 ھەر لىرەشەو، ژنانى پىغەمبەرىش نمونەى ئافرەتانى تەقواكار و لە خوا
 ترسن. ھەز بۆبەشە كاتىك قورئان روويان تىدەكات قورسايى
 ئامۇژگارىيە كانى چەندىن جار زىاد ئەبى چونكە: ئەى ھاسەرانى پىغەمبەر
 ئىو ھەكو ھەر ئافرەتتىكى تر نىن، ئەگەر تەقواكارن، ئاگادار بن لە قسە كروندا
 نەرمىى ژنانەى و پەيغى شەھوۋەت ئالوود دەكار مەھىتن، نەبا بىنە ھۆى
 تەماحى چاوچنۆكان (سورەى ئەحزاب، ئايەتى ۳۲) پاشان داوايان لى
 دەكات لە نىو مالە كانياندا ئۆقرە بگرن و ھەكى سەردەمى جاھىلى بۆ خو
 نواندن و ئاراشكردن نەچنە دەرەو ھە (احزاب، ۳۳).

بىدار بوونەو ھەستى جنسانى بەھۆى باسكروندى ئەندامە
 قەدەغە كراو كانى لەشى ئافرەتەو، مەسەلە يەكە لە حەدىس، فەرمايش و
 فەتواى زۆرىرى رىبەرانى ئايىنى ئىسلامدا باسى لىو كراو ھە بىر بارە
 مسولمانە كانى ھاوچەرخىش لەسەر ھەمان بىنە ماو ھەر جۆرە بەركە و تىكى
 جەستەى نىوان ئافرەت و پىاو بە حەرام ناو دەبەن. چونكە پىدەچىت ئەو
 بەركە و تەن ھەستى شەھوۋە ترانى بە دووى خۆيدا بەھىتن، تەنانەت تەوقە
 كروندىش بە دەسكىشەو، ئەگەر نىسەتى چىتر و رەببە لە ئارادا بىت ھەر
 حەرامە (۳).

ئەم بونىادە ئايىنىيە لەسەر ئاستى گوتارى شىعەرىشدا رەنگى داوۋەتەو ھە
 شاعىرانى قەلەمپروى ئىسلام بە شىوۋە يەكى گىشتى پەپرەو پىيان لە
 «قاعدە» يەك كروو ھە، كە بە پىتى ئەو قاعىدە يە باسكروندى ئەندامى جنسى

ئافرهت پشتگوي خراوه (٤). بهم پييهش ئيدي دهرهوهي ياسا نه بوته جاييز و به گومراکه و (خيلافي شرع) حسيتي بو کراوه و دهرچونيتکي ياخيگه رانه بووه له خيتابي قورئاني. جا له بهر ئه وهي که باس و تاري فکردني ئه ندامي نيويراو پيويستي به به کارهيناني وشه و په يشه و په يقيش له روانگهي ئيسلامه وه ده چيته خانهي دو اليزمي (چاک و خراب) وه، ئه وانهک هر خودي باس و تاري فکردنه که گومراکارييه، به لکو ئه و زمانه يش که تاري فکه ي پي ده کري، زمانيتکي به دو خراپه، زمانيتک که دوو چاري گه وره ترين عه زاب ده کريت. چونکه «خوای گه وره به شيويه ک زمان سزا ده دات که هيچ ئه نداميتکي تري له ش وه ها سزا و ئه شکه نجه يه کي به خو به وه نه بيني بيت، جا ئه و زمانه روو ده کاته خوای گه وره و ده لئيت: ئه ي خوای گه وره به سزايه ک ئه شکه نجه ت داوم که هيچ شتيتکي تريت وه ها ئه شکه نجه نه کردوه، له وه لامدا پتي دهوتريت: وشه يه ک له تو دهرچووه که روژه هلات و روژئاوای زهويي گرتوته وه، به هو به وه خويني حه رام رژيترا، مالي حه رام ئالان کرا، نامووسي حه رام پي شيل کراو قه تره ي تکيترا و ده سترتري کرايه سه ري، به گه وره يي و شکوي خو م سوپند ده خو م به شيويه ک سزاو ئه شکه نجه ت بده م که هيچ ئه نداميتکي تري له ش وه ها سزايه کي نه دراييت» (٥).

ئيدي به پتي ئه م روانگه يه، نهک هر ته نيا نالي له باسي جوگرافيای ئازاد بووي له شي ئافرهت لايداوه و فه رماني خوداي پشتگوي خستووه، به لکو به هو ي گومراکردني وشه و زمانيشه وه سزايه کي سه ختي به خو ي ره و ا دي تو وه. ئه مه جگه له خو جياکردنه وه ي شاعيره که مان له به شيتکي زوري ها وه له شاعيره کاني.

ههنگاوي نالي له و ئاسته دا ههنگاويکي ياخييانه يه، که کوردستاني سه رده مي نالي و ناوچه ي روژه هلاتي ناوه راست، بييري له و جو ره ياخي بوونه نه کردبو وه که مه لا خدر رچه که ي شکاند. نالي به م کاره ي نرخ و به هاي ئه نداميتکي له شي ئافره تي له پانتايي نووسيندا هيتايه وه گوړي، که ده بوو ئه و ئه ندامه له سه ر سووننه تي موحه مه دي خه ته نه کرابا و له سه رجه مي بووني

ئىنسانىيەت ئافرىقا جودا بىر تەنە. ياخىگە رىبى ناخودئاگايانە نالى (۶) كاتىك بە پەلە ھەرە بەرزى خۆى دەگات كە دەبىنن تىروانىن و بىننى شاعىر بۆ ئەندامى جنسى ئافرىقا سەرجەم و بە شىتوھىەكى ئاشكرا، «شىرنایەتى» ئەو ئەندامە دەردەخەن، نەك ژاراوى بوونى و گومراى (۷).

گومان لەو ھەدا نىيە كە دەروونى شاعىر دەپھەوى لە رىنگەى زمانىھەو خۆى ئاشكرا بكات (كە پاشان بە دوورودرىژى دىنەھەو سەرى)، بەلام پىتوئىستە لە ئىستەو ئاگادارى ئەو بەین كە «دەروون» ى نالى دەروونىكى پاك و بىگەردە، ھەر بۆھەشە لەسەر ئاستى زمانىشدا شىرىن خۆى بەیان دەكات، كە دوا جار ئەم زمان شىرىنىيە دەپتە بەلگەھەك بە روى ئەو تاوانانەدا كە دەشى بۆ گوناھبار كەردنى شاعىر خۆيان قوت بكەنەھە.

ھەرچۆنىكە بىت ئەم دەقە بەرلەھەوى گوزارشت لە ناخى ھەراسانبووى مەرقەتەك بەدات و روى پەردە لەسەر كەلپنى جنسانى ئەو مەرقەھەلداتەھە، دەقەتەكە راپۆرت لەسەردەم و ژىنگەھەكى ئايىنى ئەوتۆ دەدات كە ترۆر كەردنى جەستەى ئافرىقا و بەھا ئىنسانىيەكانى، يەكەك بوو لە خاسىھەتە ھەرە ديارەكانى ئەو ژىنگەھە. ئەم دەقە بە پەلە يەكەم گوزارشتەكە لەسەر رەنگدانەھەوى گوتارى قورئانى لە ئاست لەشى ئافرىقا. بەرلەھەوى نالى پەردە لەسەر بوونى فەردىي خۆى ھەلمالى، پەردە لەسەر ئەو ژىنگە شارستانىيە ھەلمالىھە كە سزای ئافرىقا بە شەللاق و زەرىت لىدان بربوھەتەھە و بە كىلگەى پىاوانى ناوېردوون (و نساكەم حەرت كەم).

بە بۆچوونى مەن گەنگىي ئەم دەقە لىرەدا دەردەكەھەوى، چۆنكە تا ئىستە نەك ياسا ئايىنى و دەزگاكەنى فەكەرى دىنى لە ناوچەى ئىمەدا نەيانتوانىھە ياساخى بکەن، بەلكو خۆشيان لىحالى نەكەردوھە و نەيان وىستوھە لەبەر ياسا ئايىنىيەكاندا ئەم دەقە لىك بەدەنەھە، ئەگەرجى لە ناوھەركەدا دەقەكە تەجاوزى ھەموو حەرامىكى ئايىنى كەردوھە.

ئەگەر رۆژگارى بزووتنەھەكى فەمىنىستانە لە ناوچەى ئىمەدا لە پىناوى كىرەنەھەى بەھا لە دەستچوھەكانى و جودى بايۆلوجىي ئافرىقا، لە دەست

ترۆریزمی دینی و باوک سالارییه که پیدای سهره لډات، گومانی تیدا نییه ئەم قهسیدهیهی نالی به شتیهیه کی شیلگیرانه ئاوری لێده درتته وه.

دهقی قهسیدهی «مهستووره»

سهره تا: (ریوایهت)

(١)

مهستووره که هه سناو و ئه دیه به حیسابێ هاته خهوم ئه مشه و به چ نازیک و عیتابێ

بهشی یه که می خهونه که:

(٢)

هاتووم، وتی، عوقدهم ههیه، قهط مومکینه وابێ؟ هیهی تۆم ئه گهره م ههسئه له حهله که می به جه وابێ؟

(٣)

هه م ههسئه له بیکرێ که به تۆ شه رحی کرابێ مومکین نییه کهس ده خلی بکا (چین و خه طا) بێ

(٤)

ٹایینہ بہ مایینہ دہبی رنگ نومابی
(مہستوورہ) بہم ٹہستوورہ دہبی موہرہ گوشابی

(۵)

نوکتیکی ظہریفہ بہ نہصیبی ظورہفابی
تہعریفی دہکہم، بہلکولہ بو دہرد شیفابی:

(۶)

ٹہم سیرپرہ چییہ میثلی سواہابی، نہسواہابی؟
دورپری کہ وہکو دورپری سہماہابی، نہ سماہابی؟

(۷)

دوککانی توحہف، کانی حہیا، کانی بہقاہابی
قوبہہی لہقیبابی نوقہبابی، نہ قویاہابی

(۸)

وہک خہیمہ بہپہردیکی دوو ٹہستوونہ بہپاہابی
سہرتیلہکی نہختی بہ نہزاکت قلہشابابی

(۹)

وہک ہیمہتی صوفی کہ لہ نیوخہلہ خزابی
مہستوور و عہزیزی شہرف و ریفعدت و جاہابی

(۱۰)

یاکومہلہ زیوی بوخہلا دور لہسہخابی

موغلهق به به خیلی، به مه‌هل مشتی مه‌لا بی

(۱۱)

کاسیتیکی بلوورینی نخوونی له‌سه‌رابی
نه‌ختیکی له‌به‌ر مه‌وجی له‌طافه‌ت قلّه‌شابی

(۱۲)

یاخو پهلّه به‌فریکی که ئەسلهن نه‌شکا بی
قه‌ندیلی مونیرو گوزهری ئاب و هه‌وا بی

(۱۳)

کام ئاب و هه‌وا؟ موعته‌دیلی نه‌شئو‌نوما بی
یه‌عنی له‌ وه‌سه‌ط کانیه‌ گهرمیکی تی زابی

(۱۴)

له‌و کانیه‌ده‌ا چووزهره ریواسی رووا بی
به‌و چووزهره ریواسه که‌میکی قلّه‌شابی

(۱۵)

یا قه‌صری موعه‌للا که له‌ ئاوینه کرابی
یا غونچه‌یی نه‌شکوفته که ئاوی نه‌درابی

(۱۶)

یا گومبه‌دی نه‌زه‌تگه‌هی نیو باغچه‌ سه‌رابی
ئه‌لوانی گولامیز و شه‌که‌ریزی تیا بی

(۱۷)

یا قورصی نمک هر وه کو مه رمه ر به ضیا بی
جیی قه طره یه ئاویکی له نیودا قلّه شابی

(۱۸)

یا گرده کی گردیکی که شیرین هه لیدا بی
گردی نمکین، یه عنی گیای لی نه روا بی

(۱۹)

دامینی به نه نواعی گول و مل خه مالا بی
گه نجیکی تیدا بی که طیله سمی نه شکابی

(۲۰)

حوققیکی زه ری صافی له سهه ر بانی نه را بی
نه ختیکی به سه ده سه نه عه تی (مانی) قلّه شابی؟

(۲۱)

یا ره ئسی یه تیمیکی که بی بهرگ و نه وا بی
غه لطان و سهه راسیمه: نه دایکیک و نه بابی

(۲۲)

فیسیتیکی سپی و توندی له که لله ی که لی نابی
هیشتاکو له حه ق جیگه بی خاصی نه درابی

(۲۳)

چه سپیده و وخر هه روه کو به رقالبی دابی

نهختیکی له بهر توندی و سفتی قلّه شایې

(۲۴)

دورچیتکی موجه وهر که هه موو حوسن و به ها بې
دورپرتکی مونه وهر که هه موو ناوی صفا بې

(۲۵)

به یضیتکی شوتور مورگی که وا تازه کرابې
وهک به یضه یی به یضا به ضیاوو به سه نا بې

(۲۶)

خرچیتکی موده وهر، به عسه ل ناوی درابې
نهختیکی له بهر حوسن و حه لاوه ت قلّه شایې؟

(۲۷)

یا خود وه کو خوی شاهیده، با وه صفی وه ها بې:
سیمین مه مکتیکی هه که تازه هه لیدا بې.

(۲۸)

یا تازه هه نارپکی که ناری گولی ما بې
بې درز و قلیش میثلی شه مامیتکی ته لا بې

(۲۹)

بو ته جرهبه تا له ذذته تی شیرینی ئه دا بې
نهختیکی وکو دیده یی دهرزی قلّه شایې!؟

(۳۰)

یاخو، مه‌ته‌لا، می‌شلی نه‌وا بی‌ت و نه‌وا بی
مه‌شهور و خه‌فی هه‌ر وه‌کو عه‌نقا و وه‌فابی

(۳۱)

صاحب زهر و زیوی که فریبی عوقه‌لا بی
ئیکسیری طه‌لای نه‌حمه‌ری چند قه‌طره له‌لابی

(۳۲)

ده‌عوای ئومه‌را چهنده له‌سه‌ر ته‌ختی کرا بی
چهند خوین که رزابیت و چ خوینی نه‌پژابی

(۳۳)

کئی بی له جیهاندا چ گه‌دا بی‌ت و چ شابی
ته‌رکیکی وه‌ها ناسک و پر له‌ززه‌تی {گا بی}!؟

به‌شی دووه‌می خه‌ونه‌که:

(۳۴)

دیوانه که زانیی که ده‌بی عوقده گوشا بی
هه‌ستاوو گوتی: نه‌شکی ره‌وانم به فیدا بی!

(۳۵)

ئه‌م صاحبی ته‌شریحه ده‌بی هه‌یئه‌تی چا بی

ههه شاریح و ههه جاریح و موهوضییهه گوشا بی

(۳۶)

به توند و رهقی مهتینی مهتینی هوکه ما بی
تهدقیقی نه میش سیرپه ده بی خوفیه نه دا بی

(۳۷)

نهرم و خویش و مونتیج وه کو به سطی ئوده با بی
طوولانی و به رجسته وه کو دهستی دوعا بی

(۳۸)

شه و نائیم و قائیم، عه له می بابی رها بی
بی دیده هه لستی، به مه ته ل عه ینی عه صا بی

(۳۹)

مه جذووی طوروق، مورته عیسی له رزش و تا بی
سالیک رهوشی مه سه له کی ریگهی صوله حا بی

(۴۰)

فه رقتیکی هه بی: داخیلی میحرابی ره جا بی
چاویتیکی هه بی: غه رقه یی فرمیسکی بوکا بی

(۴۱)

رتی حورمهت و بی حورمه تی هه رگیز نه کوتا بی
چه ند ئاوی رژابیت و چ ئاوی نه رژابی

(۴۲)

لہم ریگہ سہریشی کہ بچی، یہ عنی کوڑابی
گہردن کہچی بہر پیتہ قہدہم رہنجہ کہ، سا بی

(۴۳)

تا گہرمپرہوی ریگہیی ظولماتی بہقا بی
(ماء الخضر) ت قہطرہ لہسہر قہطرہ فیدا بی

(۴۴)

کئی بی وہ کو تو بہم شہوہ رہحمی بہ منا بی!
مہجدووبہ صیفہت، یہ عنی صیلہی رہحمی تیدا بی!

(۴۵)

ہم جاذیبہ و قابیلہیی ئہخذ و عہطا بی!
مہستورہو و مہخفی، شہبہہی بادی صہبا بی!

(۴۶)

مہستانہ ہہلستیت و بہ کویری روقہبا بی
نہم باب زندہ گہرم و تہری کا بہ کہبابی

بیدار بوونہوہ:

(۴۷)

«نالی»! وہرہ ہہزلیکی کہ عاری شوہرا بی
روورہش مہکہ پیتی صہفحہیی ہہر لہوح و کیتابی

(۴۸)

ته حریری خه یالّ و خه و نه گه ر بیته حیسابی
دهرویش و گه دا شاه و، ده بی شاه گه دا بی

(۴۹)

وا چاکه خه یالّ و خهوت نه سراری هودا بی
نهک به حشی سرور و عه له م و بادی ههوا بی..

ریوایه‌ت

مه‌ستووره که حسناو ئه‌دیبه به‌حیسابێ
هاته‌ خه‌وم ئه‌مشه‌و به‌ چ نازیک و عیتابێ!

ریوایه‌ت و گێڕانه‌وه‌یه‌کی ساده‌ی خه‌ونێکه‌، که‌ تیایدا مه‌ستووره‌ هاته‌ته‌ پیش‌ چاوی شاعیر (۸). سه‌ره‌تایه‌که‌ به‌هۆیه‌وه‌ مه‌ستووره‌مان پێ ده‌ناسینێ، مه‌ستووره‌ی حسناو ئه‌دیبه‌ که‌ به‌ ناز و رازی (عیتاب) ه‌وه‌ خۆی پیشانی شاعیر داوه‌. ئا لێره‌دا هه‌روه‌کو چۆن له‌ زمان شاعیره‌که‌مانه‌وه‌ ئاشناییه‌کی که‌م له‌ گه‌ڵ مه‌ستووره‌دا ده‌به‌ستین، به‌هه‌مان شیوه‌ش پاشتر له‌ زمان مه‌ستووره‌وه‌ (نالی)مان پێ ئاشنا ده‌بێ، به‌م پێیه‌ (شاعیر) به‌ نیه‌سه‌ت مه‌ستووره‌ و نالییه‌وه‌ ده‌وری (راوی) ده‌بینێ و له‌ هه‌مان کاتیشدا نووسه‌ری شیعره‌که‌یه‌.

هاتنی مه‌ستووره‌، رووداویکه‌ له‌ شیعره‌که‌دا که‌ ده‌بیته‌ هۆی ونبوونی شاعیر، یاخود ونبوونی راوی و بوونی به‌که‌سی یه‌که‌می گۆتگر:
هی تۆم ئه‌گه‌رم مه‌سه‌له‌ حه‌ل که‌ی به‌ جه‌وابێ
شاعیر خه‌ونێکی دیتووه‌، پاشان قه‌سیده‌یه‌کی نووسیه‌وه‌، دێری یه‌که‌می قه‌سیده‌که‌ی ته‌رخانه‌کردوه‌ بۆ گێڕانه‌وه‌ی خه‌ونه‌که‌ (واته‌ بۆ ریوایه‌تکردنی).
له‌ دێری دووه‌مه‌وه‌ ئیدی خه‌ونه‌که‌ ریوایه‌ت ناگرێ، به‌لکه‌ خۆی خۆی ریوایه‌ت ده‌کات. به‌ زمانیکه‌ی تر: به‌هاتنی مه‌ستووره‌ (شاعیری راوی) و ن ده‌بیته‌ و «نالی» له‌ دایک ده‌بیته‌. نالیش ئه‌وه‌ که‌ سه‌یه‌ که‌ مه‌ستووره‌ عوقده‌ی خۆی هێناوه‌ته‌ لا، که‌واته‌ شاعیری قه‌سیده‌که‌ خۆی ده‌کاته‌ قوربانیی بۆ ئه‌وه‌ی

که سایه تیبیه کانی نیو خه ونه که ی خویان بینه گۆ.
به لآم ئەم نالییه کتیبه له لایه که وه راوی نایه ویت به زمان ئەوه وه بدوی و
له لایه کی تریشه وه ئەگەر «عوقده» ی مهستوره حهل بکات، ئەوا مهستوره
دهبیته هی ئەو؟

هاتووم، وتی عوقدهم ههیه، قهت مومکینه وایی؟
هی توّم ئەگه ره مەسئەله حهل که ی به جه وایی؟
بوچی مهستوره ئاوا دهسته مۆی بهرده می نالییه، ئایا جه وه هری
که سیتی نالی چ نهی تیبیه کی له خۆیدا شار دۆته وه؟
هەر مەسئەله بیکرئ که به تو شەرحی کرابئ
مومکین نییه که س ده خلی بکا (چین) و (خه تا) بی
مهسه له ی مهستوره، «مهسه له ی بیکره»، (بابه تیکه که س رتی به لیک
دانه وی نه بردووه.) به لآم یه که مین مهسه له نییه، چونکه مهستوره به
ناشکرا هیما بو رابردووش دهکات: (به تو شەرحی کرابئ)، واته
له مه وه به ریش هەر شتی نالی شەرحی کردبئ، مومکین نه بووه له پاشانی شدا
که س ده خلی بکات و خۆی تیوه هه لّقورتینئ ته نانهت ئەگەر (چین و
خه تا) ش بیت.

لیردها ئیمه ده که وینه نا کوکییه که وه له گه ل ته فسیر و لیکدانه وی چه مکی
«چین و خه تا» ی لاپه ره (٦٠٦) دیوانی نالی، که سیفه تی شه رانگیزی به
چین و خه تا دراوه، به بی ئەوه ی ئەم سیفه تدانه پالّه له گه ل مه به سستی
مهستوره دا یه ک بگریته وه که پیا هه لگوتنی نالییه. واته من ده مه وی به
هینانه وه ی به لگه له خودی ئەو شیعه ردها ئەو قه ناعه ته دروست بکه م که
چه مکی چین و خه تا هینده ی ئەوه ی یاد هیننه ره وه ی «حیکمهت و زانایی» چین
و خه تا و خوته نه، ئەوه ونده یاد هیننه ره وه ی «هه ستان و هیرش هینانی ولاتی
چین و خه تا و خوتهن» نییه وه ک مامۆستایان له لیکدانه وه ی دیوانی نالیدا
بو ی چوون.

جاری بهر له هه مووشتیک ئەگەر ته ماشای یه که م دیری قه سیده که بکه ین

ده‌بینین شاعیر که سیټی مه‌ستوره مان زور به‌ریزه وه پچ ده‌ناسیټی و ده‌لیت: مه‌ستوره که به ئا‌فره‌تیکی جوان و ئه‌دی بی داده‌نین ئه‌مشه و به‌نازه وه (که نازیش سیفه‌تیکی تری جوانی ئا‌فره‌ته) هاته خه‌وم. به‌مجوره شاعیر هر له‌سه‌ره‌تاوه به پال‌هوانی خه‌ونه‌که‌ی خو‌ی هه‌ل‌ده‌لی. کاتیکیش مه‌ستوره دیته گو، ئه‌ویش ده‌سته‌واوی ئه‌و ریزگرته‌ی نالی ده‌داته‌وه و به «شاریحی مه‌سه‌له‌ی بی‌کر» ی ناو ده‌بات، واته هه‌سه‌سه‌ترین مه‌سه‌له (وادیاره له‌زه‌ینی مه‌ستوره دا پی‌وانه‌ی زانست و حیکمه‌ت، زانست و حیکمه‌تی زانایانی چین و خه‌تاو خوته‌ن بووه و ئه‌مه‌ش یه‌ک‌ی له‌ناسته‌کانی رۆشن‌بیری مه‌ستوره ده‌رده‌خات). به‌لام هر که‌نالی هاتوته مه‌یدانی شه‌رح‌کردنی مه‌سه‌له بی‌کره‌کانه‌وه، ئیدی ئیمکانی ده‌خلی حه‌کیم و زانایانی چین و خه‌تا گو‌ره‌پان چۆل ده‌کات. به‌م پییه له‌لای مه‌ستوره حیکمه‌تی نالی پله‌یه‌ک به‌ره‌و ژوو‌رت‌ره له‌حیکمه‌تی چینیان، واته مه‌ستوره گه‌ره‌کیه‌تی بلیت: من بۆیه په‌نام بۆ تو -نالی- هیناوه و نه‌چوومه‌ته لای زانایانی چین و خه‌تاو خوته‌ن، چونکه دل‌نیام هر مه‌سه‌له‌یه‌کی وه‌کو ئه‌وه‌ی من بی‌کر بئ و به‌تو شه‌رحی کرابن، ئیدی قسه بۆ زانایانی چین نه‌ماوه‌ته‌وه. که‌واته عوقده‌که‌م حه‌ل بکه‌و بکه‌ به‌هی خۆت (۹).

به‌مجوره ته‌فسیر و لی‌کدانه‌وه‌ی «چین و خه‌تا» وه‌ک ئه‌وه‌ی له‌دیوانی نالی دا هاتوه له‌گه‌ل نییه‌تی مه‌ستوره‌دا نا‌گو‌نجی، ئه‌مه له‌لایه‌ک. له‌لایه‌کی تره‌وه، مه‌ستوره که هاتوته خه‌ونی نالی عوقده‌یه‌کی هه‌یه و دا‌وا‌ی «شه‌رح» ی عوقده‌که‌ی له‌نالی ده‌کات، شه‌رحی عوقده‌ش په‌ی بردنه به‌نه‌ینی و نه‌زانراو ئه‌ویش له‌ریگه‌ی به‌کاره‌یتانی دیق‌ه‌ت و زاناییه‌وه، نه‌ک له‌ئه‌نجامی به‌کاره‌یتانی زور و زه‌بروزه‌نگه‌وه.

ئێستا پی‌ویسته له‌باره‌ی وشه‌ی «عیتاب» و هه‌که له‌کو‌تایی به‌یتی یه‌که‌م دا هاتوه، قسان بکه‌ین:

مه‌ستوره که حه‌سناو ئه‌دی به‌حیسابی
هاته خه‌وم ئه‌مشه و به‌چ نازی‌ک و عیتابی

من به رده و ام نه و پرسیاره له خۆم ده کم، ئایا لیکدانه وهی وشه ی عیتابی به مانای «گلهیی و لۆمه کردنی نالی»، تا چ نه ندازه یه ک راسته و ئهم لیکدانه وهیه له گه ل نه و تاریفه جوانه ی نالی بۆ مه ستوره ی هه لبراردووه، تا چ ئاستیک گونجاوه؟ مه ستوره ی هه سنا و نه دیب بۆچی له نالی به لۆمه و گارنده یه؟ ئایا نه گه ر مانای وشه که له گه ل وشه کانی دوا ی خۆیدا لیک بدهینه وه، کار هه ر به و جو ره ده بیته؟

نه گه رچی پتوبسته ئاگاداری نه وه بین که لیکدانه وه ی په یقیک به ته نیا له گه ل وشه کانی یه ک لای خۆیدا، (پیشه وه یان دوا وه) له وانه یه بیته هۆی کوشتنی دینامیه ته ی نه و په یقه و دوا جار تیکدانی هارمۆنیای ده ق به شیوه یه کی گشتی (۱۰). به لām به بی نه وه ی به مۆی دینامیه ته ی نه م ده قه هه لبو ه شینمه وه، هه ز ده کم به نیسه بت مانای وشه ی (عیتابی) وه سه رنجی خۆنه ر بۆ چه ند شتیک رابکیشم.

مه ستوره په نای بۆ نالی بر دووه و نالی ش ئی عتراف به مه ده کات:

مه ستوره ده لئی: هاتووم،

نالی ده لئی: گو تی: هاتووم.

به لām هاتنی مه ستوره هاتنیکی ئاسایی نییه، به لکو هاتنه که له به ر نه وه یه که مه ستوره (عوقده) یه کی هه یه و عوقده که ش «نه یینی» یه کی تیایه که مه ستوره بۆ خۆی له کردنه وه ی ده سه ته وه ستانه. هه لکردنی عوقده که یشی هینه به لاوه گرنگه، که ئاماده یی تیدا یه خۆی له به یعا دابنئ و ببیته هی نه و که سه ی بۆی لیکده داته وه!

شکستی مه ستوره له به رامبه ر لیکدانه وه ی عوقده که یدا، بیتوانایی نه و پیشان نادات، به لکو نیشانه ی به ر پرسیارکردنی نالییه له ئاست هه له یانی سرپرێکدا که سیرپری عوقده که یه. مه ستوره هاتووه بلئیت: من بۆیه هاتووم چونکه عوقده م هه یه، تۆش خاوه نی حیکمه ت و زانستی، حیکمه ت و زانستیکی ش نه گه ر عوقده یه کی وه ک نه وی منی پئ نه کریته وه، نه و بۆ

نهمان باشه. ئیدی یهک ریگات له بهرهمدایه: یان ئهوه تا ئینکاری زانایی
خۆت بکه، یان ئهوه تا عوقده کم لیک بدهروهه و لهو ریگه یه شهوه بمکهره هی
خۆت.

بهمجۆره ئیمه ده که وینه بهرهدهم چه مکی دهروونشیکاری - التحلیل
النفسی - ی خودی نالی وهک که سیک، بهلام لیتره داوا له خویتهر ده که م
چاوه ریتی بهشی دووه می لیکۆلینه وه که بیت و ئیستا ده گه رینه وه سه ر ئه
مانایه ی که ده شی و شه ی «عیتابی» له خۆیدا شار د بیتیه وه.

هه ر وه کو پیشتر گوتم: هاتنی مه ستوره، هاتنیکی ئاسایی نییه، چونکه
عوقده یهک له ئارادایه که خودی عوقده که حاله تی عیتابی بو مه ستوره
وه پیش هیناوه. ئه و په نای هیناوه بو نالی، هه ر بو یه شه لیتره دا جیگه ی ئه وه
نابیته وه، عیتاب و گله بی مه ستوره به لای نالیدا بشکیتینه وه یان ساخی
بکه ینه وه، چونکه له حاله تی په نا بو بردندا هیچ به لگه یهک به ده ست
په نا هینه ره وه نییه به لۆمه کردن و گازنده کردنی په نا بو هینراو ده ست پین
بکات.

به کورتیه که ی ئه گه ر بمانه ویت مانای وشه ی عیتابی، ته نیا به په یوه ندی
له گه ل وشه کانی پیش خۆیدا: (حه سنا، ئه دیب، ناز) لیک بده ینه وه، ئه وا
ئه و فه زایه ی ئه و وشانه دروستیان کردوه ده سه لات به سه ر وشه ی
«عیتابی» شدا ده گری و ئه و ده مه لیکدانه وه ی به یته که به و جوړه ی لیدیت که
له دیوانی نالیدا لیکدراوه ته وه: «مه ستوره که به ئافره تیکی جوان و ئه دیبی
دائه نین، ئه مشه و هاته خه وم، به لام چۆن نازیکی به سه ردا ئه کردم و چۆن به
گله بی و لۆمه بوو لیم؟»، که ئه م مانا کردنه ییش باری وشه ی «ناز» به سه ر
وشه ی «عیتابی» شدا فه رز ده کات و ده یخاته ژیر کۆنترۆلی خۆیه وه.

به لام ئه گه ر بیت و مانای عیتابی به په یوه ندی له گه ل وشه کانی دوا ی
خۆیدا لیک بده ینه وه (ئه وه ی که ئیمه پیشنیاری ده که یین)، ئه وا مانای
وشه که نابیته گله بی و لۆمه کردن له شاعیر، چونکه مه ستوره که سیک ی
په نابهری عوقده داره و پرسبیاری «قه ت مومکینه وابی» ی له سه ر زاره، ئه م

عوقدهیه‌ش له دهره‌وه‌ی مه‌ستوره‌دا نییه، به‌لکو له مه‌ستوره‌ خۆیدا‌یه. بۆیه رتی تێده‌چیت عیتابی مه‌ستوره‌ش عیتاب بیت له خۆی و له عوقده‌که‌ی، یان عیتاب و لۆمه‌کردنی خۆی له ئاست ده‌سته‌وه‌ستانی و بیچاره‌بیدا له به‌رده‌م نه‌کرانه‌وه‌ی عوقده‌که‌ی بیت، به‌تایبه‌تی کاتی‌ک پر‌سیاره‌که‌ش جه‌خت له‌سه‌ر سه‌نگ و قورسای‌ی عوقده‌که‌ ده‌کاته‌وه.

لی‌ره‌دا نابیت باز هه‌ل‌ده‌ل‌دین به‌سه‌ر پی‌تی (و‌ی نیوان «نازیک -و- عیتابی» و رۆلی ئەم واوه به‌ نیسه‌بت هه‌ردوو وشه‌کانه‌وه له‌ یاد بکه‌ین، چونکه‌ نه‌گه‌ر دوای لی‌کۆلینه‌وه‌یه‌کی پی‌وستی زانسته‌ییانه له «و‌ی نیوان هه‌ردوو وشه‌کان به‌و نه‌نجامه‌ نه‌گه‌ین که‌ ری‌گه‌مان پی‌بدات شوینی «و‌» ه‌ که‌ به‌ نیشانه‌یه‌کی دی پر‌ بکه‌ینه‌وه، ئەمه‌ش به‌بی ئەوه‌ی کیشی به‌یته‌که‌ زیانی پی‌ بگات و ره‌چاو‌کردنی ماوه‌ی زه‌مه‌نیی ئەو نیشانه‌یه‌ له‌گه‌ل ئەو ماوه‌ زه‌مه‌نییه‌ی که‌ «و‌» ه‌ که‌ی تیدا ده‌خویندریته‌وه. بۆ نمونه‌ به‌مجۆره‌:

مه‌ستوره‌ که‌ هه‌سناو ئەدیبه‌ به‌ حیسابی

هاته‌ خه‌وم ئەمشه‌و به‌ چ نازیک «...» عیتابی

ده‌لیم نه‌گه‌ر دوای لی‌کۆلینه‌وه‌یه‌کی ورد نه‌گه‌ینه‌ ئەنجامی دۆزینه‌وه‌ی ئەله‌ته‌ناتی‌شیک بۆ شوینی «واو» ه‌ که‌ ئەوا پی‌وسته‌ بلتین: چ خویندنه‌وه‌ی به‌یته‌که‌ی نیو دیوانی نالی و چ ئەوه‌ی ئیمه‌ سه‌رنج‌مان بۆ راکیشا، خویندنه‌وه‌ی پراو پر‌ نین. له‌به‌ر ئەوه‌ی خویندنه‌وه‌که‌ی مامۆستایان مانای وشه‌ی عیتابی ته‌نیا له‌گه‌ل وشه‌کانی پیش عیتابی- دا لی‌ک ده‌داته‌وه‌ که‌ به‌لگه‌یش بۆ ئەو په‌یوه‌ندییه «واو» ه‌ که‌یه و به‌و جۆره‌ش عیتاب ده‌بیته‌ عیتاب له‌ شاعیر. له‌ کاتی‌کدا ئیمه‌ ده‌مانه‌و‌یت مانای وشه‌که‌ به‌هۆی ئەو په‌یوه‌ندییه‌وه‌ لی‌ک بده‌ینه‌وه‌ که‌ له‌گه‌ل وشه‌کانی دوای خۆیدا هه‌یه‌تی و ئەو وشانه‌یش بریتین له «عوقده، مه‌سه‌له‌ی بیکر» دیاره‌ لی‌ره‌شدا رۆلی واوی نیوان نازیک و عیتابی ئەو گرنگیه‌ی نامینیت و دینامیه‌تی ده‌که‌ش زولمی لی‌ نا‌کریت. ئەوه‌ی لی‌ره‌دا به‌لای منه‌وه‌ گرنگه‌، وه‌ستانیکه‌، ئیسته‌تیکی زه‌ینییه‌ له‌ کاتی خویندنه‌وه‌ی ئەو دوو به‌یته‌ی یه‌که‌مدا به‌و

مه‌به‌سته‌ی مانایه‌کی دی له فه‌زای وشه‌کانی دواتره‌وه بو وشه‌ی عیتابی
به‌یتینه ده‌ست.

مه‌سخبوون

ئیس‌تا بو زیاتر ناشابوون و گفتوگوکردنی پتر له‌سه‌ر مو‌تیقه‌کانی ئەم
قه‌سیده‌یه، سه‌رنج بو هه‌ندی مه‌سه‌له‌ی دی راده‌کیشم:

پاش نه‌وه‌ی شاعیر له دێری یه‌که‌مدا کلیلی قه‌سیده‌که‌یمان ده‌داتنی و
مه‌ستووهره‌مان پتی ده‌ناسینی، ئیدی ره‌وتی قه‌سیده‌که‌ به‌ره‌و ناوه‌وه‌ی خه‌ونه‌که
ئاراسته‌ ده‌بیت و رو‌لی راویی شاعیر نامینیت. . واته‌ نالی و مه‌ستووهره
هه‌ردووکیان به‌ره‌و زه‌مه‌نی (خه‌ون)ه‌که شو‌ر ده‌بنه‌وه (له پاشاندا دیمه‌وه سه‌ر
باسکردنی سروشتی ئەم خه‌ونه)ه‌ بو‌یه کاتییک شاعیره‌که‌مان وشه‌ی خه‌ون
به‌کار ده‌هینیت له راستیدا ره‌وا بوونیک ده‌داته قسه‌کانی و خو‌ی له‌و تابو و
قه‌ده‌غه‌ کراوانه (ممنوعیات) ده‌پاریزی که له‌جیهانی ئاگادا هه‌ن و ناگری له
کاتی ئاسایی و بیداریدا به‌ شیوه‌یه‌کی سروشتی و ئاسایی قسانیان له‌باره‌وه
بکه‌ین (۱۱). لێره‌دا خه‌ون ئازادییه‌ک بو دوان و قسه‌کردن له‌سه‌ر تابوکان
ده‌هینیته‌ ئاراهه‌ و چه‌کیکه‌ به‌ ده‌ستی قسه‌که‌ره‌وه تا به‌بێ شه‌رم و حسیب بو
کردنی مه‌سه‌له‌ ئەخلاقیه‌کانی کو‌مه‌لگا، به‌یانی حالی خو‌ی بکات. چونکه
له‌ زه‌ینی کو‌مه‌لدا خه‌ون بینین له‌ ئیراده‌ی فه‌ردیی مرۆف به‌ده‌ره‌، هه‌ر بو‌یه‌شه
فه‌رد له‌سه‌ر نێوه‌رو‌کی خه‌ونه‌کانی دووچاری ئەشکه‌نجه‌ نابیت.

نالیش، ئەو ئازادییه‌ ده‌خاته ئیختیاری مه‌ستووهره‌وه تا سه‌ره‌ستانه‌ باسی
عه‌وره‌تی خو‌ی بکات و وه‌کو ئافره‌تیک سه‌رنج بو هه‌ندی لایه‌نی ئیرو‌تیکی
ئهن‌دامی له‌شی خو‌ی رابکیشیت. هه‌لبه‌ته‌ ئەمه‌یش له‌ نالی-ی یاخی
چاوه‌روانکراوه و «نیشانه‌ی چاو نه‌ترسان و بزێوی و جه‌ساره‌تیکیی بی
سنووهره‌ له‌ نالییه‌وه و به‌لگه‌ی ئەو ئاگری یاخی گه‌رییه‌یه له‌ سینه‌یدا کلپه‌ی
سه‌ندبوو» (۱۲).

به‌ درێژایی به‌شی یه‌که‌می ئەم خه‌ونه‌ که مه‌ستووهره‌ تیایدا تا‌قه‌ سواره‌وه

سهر به ستانه عه وره تی خوئی به هه موو دیمه نیکی جوان و ناسک ده چوینتی، به لگهی نهو یاخیبونه پته وتر ده بیت که رو به رووی هه موو ترادستیون و ئایینیک ده وه ستیتته وه، که ئافرهت له ژیر سایه یاندا کائینیکی بی ناسنامه ی بی نرخکراوه. نالی به هوئی شوپرکردنه وهی رووداوی قه سیده که یه وه بو جیهانی خه ون، ئیحتیمالی هه ر دیداریکی هیناوه ته ئاراه، جا نهو دیداره دیدار و (روئیهت) ی پیر بیت، یاخود عه وره تی مه ستوره. ئایا نه گه ر شاعیر نه م ته کنیکه ی به کار نه هینابا، ده یتوانی ده قییکی شیعیی هینده به زر بخولقیینتی که یاخیبون تییدا مه زنترین رووداوی شیعییه؟

تائیره باس هه رباسی به شی یه که می خه ونه که بوو، به لام نه ی له به شی دو وه مدا چی روودهدات که نالی به هه مان شیوهی مه ستوره ده که ویتته وه سفکردنی زه که ری خوئی؟ (دواتر به دوورردیژی باسی نه وه ده که م که بوچی نالی و مه ستوره ته نیا باسی نه ندامی جنسی خو بیان ده که ن، نه ک سه رجه می له شی خو بیان؟)

ئامانجی مه ستوره و نالی له وه دا که، سه رنج بو نه ندامی جنسیی خو بیان راده کیشن و دیمه نی ئیرووتیکی زه ق ده که نه وه، هه ر یه ک ئامانجه، به لام وه سفی مه ستوره بو عه وره تی خوئی له ئاست وه سفی نالیدا بو زه که ری خوئی، زه وی و ئاسمانیان له نیواندایه.

ئیمه ده زانین که مه ستوره عه وره تی خوئی به و دیمه ن و شتانه ده چوینتی که له ده ره وهی خوینی:

نه م سپیره چیه میثلی (سوها) بی، نه سوابی؟!
 دورپی که وه کو (دورپی سه ما) بی، نه سما بی؟!

یان:

وه ک (خه میه) به په ردیکی ...
 وه ک (هیممه تی صوفی) که له نیو...
 یا قورصی (نمک) هه ر وه کو (مه رمه ر) به ضیایی
 خرچیکی موده ووه ر) به (عه سه ل) ئاوی درابی..

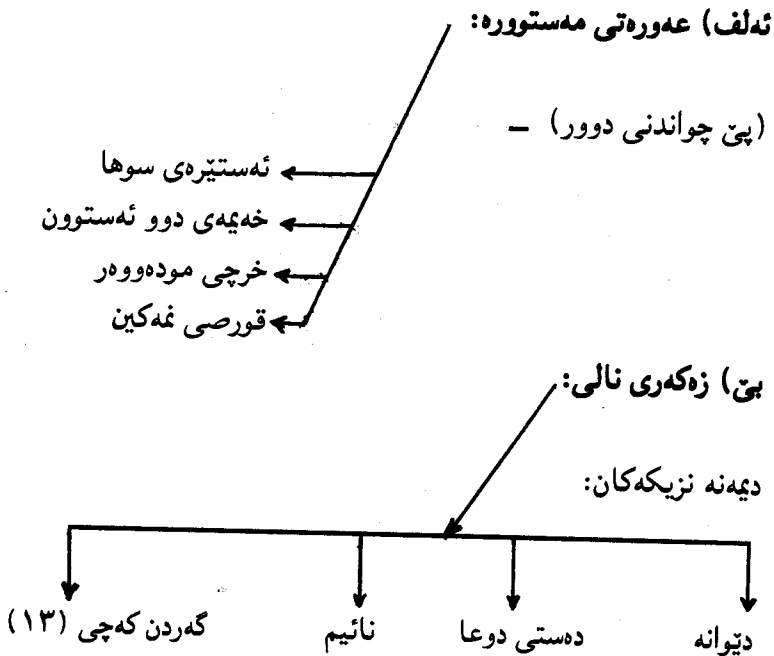
واته له وهسفه کانی مهستورده دا دهلالهت بهروه سهراوه یه کی مه دلوولی دوورترمان دهبات وهک له عه وره تی خوئی، که نه مهیش به لگه یه که دهیسه لمینتی مهستورده عه وره تی خوئی وهکو دیمه نیک له دهره وهی خوئی ده بینتی و مامه لهی له گه ل دهکات، نهک وهکو به شیک کی جودا نه کراوه له سه رجه می به دهنی خوئی. به زمانیکی دی، له وهسفه کانی مهستورده ا نه دمامی جنسی لهو دیاردهو دیمه نانه دهچیت که له دهره وهی رووبه ری جهسته ی مروقدان، کهچی له لای نالی وهسفی زهکهر، وهسفر دنیستی به سیفاتی مروث. زهکهر «دیوانه» یه کی پیتزانی قسه که ره! نالی لیره دا به نیوی خو به وه نا ناخقی، به لکو هیما بو زه کهری خوئی دهکات و ده لیت:

«دیوانه» که زانی که ده بی عوقده گوشا بی

ههستا و (گوتی): نه شکی ره وانم به فیدا بی..

به م پتییه ئاشکرایه وهسفه کانی نالی مهسخ بوونیک پیشان ددهن که تیایدا مامه له کردن له گه ل «زهکهر» وهکو مامه له کردن لی دیت له گه ل «نه ویتتر» دا. واته زهکهر سه ربه خو بیه کی هه یه و له ژیر کونترۆلی نالیدا نه ماوه، هه ر بو یه شه شاعیر به «دیوانه» ناوی ده بات. بو زیاتر تیگه یشتن له م په یوه ندیبه په نا ده به یین بو ئه م هیل کار بیه ی خواری:

هیتلکاری په کهم):



جیاوازیبه کی دی له نیوان وهسفی مهستوره بو عهوره تی خوئی و وهسفی نالی بو زه کهری خوئی، بریتیه له سروشت نه رمی و بوونی که شتیکی مامناوهندی له لای مهستوره و سروشتیکی شه رانگیز و تووره له لای نالی. مهستوره، عهوره تی خوئی به و دیمه ن و شتانه ده چوینی که جوړتیک هاوسه نگی له سروشتیاندا هه یه، واته چپر و رقاوی نین و به ناوهیتان و به کارهیتانیا ناساییش و خوئی و له ززه دپته دهست. له کاتیکدا نه و دیمه ن و شتانه ی نالی زه کهری خوئی پتیا ن ده چوینی، سروشتیکی رموزن، تووره و دیسپلینکراویان هه یه. له م دوو نه خشه یه دا هندی نمونه بو مه به سته که مان پیشان دراون:

| خانہ نالی | تہ شبیہ پیکراو | سیفہ تی دیاری تہ شبیہ پیکراو |
|-----------------|--|---|
| زہ کوری نالی | دیوانہ: جاریح: مہ تنی مہ تینی حوکہ ما: عصا: مور تہ عیش: | حال لیہاتوو، جہزہ و ہدیت و ہاوار. بریندارکہر، زام و دستوہ شانندن. پتہوی و قورسی، گرانی و نامہ فہووم. لیدان و دستہ پاراستن، کویری و تاریکین (عہسای کویران، دیوانی نالی: ل: ۶۲۴ موچرکہ پیہاتوو نہویش لہ نہنجامی ترس، یان حالہ تیکی ناٹاسایی، بوغونہ: گورانی ہہوا لہ گہرمہوہ بو سارد. |

| خانہ مہستورہ | تہ شبیہ پیکراو | سیفہ تی دیاری تہ شبیہ پیکراو |
|---------------------|--|--|
| عہورہ تی مہستورہ | ناوتینہ: نوکتہ: دورپ: کانی: خہیمہ: مہرمہر: نہکین: دورج: خرچ (کالہک، گنڈرہ): | یادہینہرہوی ناوی سازگار و زولال، رووناکیبہخش، و ہیما بو کراوہیی و سفا و خوڈیتن. قسہ و باسی خوش و پتیکہ نیناوی پرشنک و بریسکہ دانہوہ. سازگاری، شیرینی، حہسانہوہ و پشوو. شوینی ٹاساییش، پشوودان و خوہ پاراستن و مہنزلگرتن. بہ نرخی، جوانی و تیشک و سافیہ تی. خوش و بہ تام و خوئی. (قوتوویہ کہ ژنان زتر و خشل و شتی گرانہہای خوہانی تیا ہلہ لہ گرن)، جیگہی پاریزگار یکردن و ٹاساییش. شیرینی، ہلگری توو، کہ نیشانہی بہرہوام بہرہمہاتنہوہ تی. |

دوای چاوگپران به دوو نه خشه که ی پیشوودا، به ئاشکرا دیاره سیفه ته بهرجهسته کانی ته شبیهپیکراو له خانە ی مهستوره دا، سه رجه م رووناکن و رهنگی روشن به سه ریاندا زالە، ئە مه له کاتیکدا سی بهشی ته شبیهپیکراوه کانی خانە ی نالی، واته (وشە ی: دیوانه، مه تنی مه تینی حوکه ما و عه صا) له رووناکی بی به رین.

ئە گەر بیت و له هه مان نه خشه دا، یاخود به گه رانه وه مان بو خودی ده قه که، ده لاله تی «دهنگ» یش وه ربرگین، ئە وا به هه مان شیوه ی ده لاله تی «رهنگ» و سیفه ته بهرجهسته کانی هه ردوو گرووی ته شبیهپیکراو جیاوازی ده رده که وی. بو نمونه له کاتی خویندنه وه ی ئە و به شه دا که مه ستوره له باره ی عه وره تی خو به وه ده وی، هیچ به لگه یه کمان به ده سته وه نییه «دهنگ» به رز بکه ی نه وه:

ئە م سیرپه چیه میثلی سوهابی، نه سوابی؟!
دورپی که وه کو دورپی سه مابی، نه سمابی?!

یان:

وهک هیممه تی صوفی که له نیو خه لوه خزاین
مه ستور و عه زیزی شه رف و ریفعت و جابی

یاخود:

یاخو، مه ئە لا، میثلی نه و ابیت و نه وابی
مه شه ور و خه فی هه ره که عه نقاو وه فا بی

واته مونا سه به نییه له کاتی خویندنه وه دا دهنگی پیته کانی وهک (س، ص و هتد) بشیوتینین و به دهنگی به رز بلتین: ئە م سیرپه .. وهک هیممه تی صوفی و هتد... به لام بو خویندنه وه ی ئە و به شه ی نالی تیایدا وه سفی زه که ری خو ی ده کات، به نا چاری ده بیت تو نیکی به رز تر بدریته دهنگ. بو نمونه، بو خاتری ئە وه ی مانای نیوه ی دووه می بهیتی یه که م، که کردار (فعل) ی «هه ستان» ی تیدایه، بگه یه نری، پیو بسته له نیوه ی یه که می هه مان به دیته وه زه مینه سازیمان ناماده بیت، واته دهنگمان هه لبری بی. یاخود کاتی نالی ده لیت:

مه‌جذووبی طوروق..

مورته‌عیشی..

له‌رزش وتابی..

ئه‌وا وشه‌کانی وه‌ک (مه‌جذووب، مورته‌عیش و له‌رزش) خو‌یان ده‌لاله‌تی
جموجوولیان تیدایه و نائاسایین، بویه‌ئه‌گهر به‌ده‌نگیگی ئاسایی و تونی
لاواز بخویندرینه‌وه، ئه‌وه‌وینه و سروشتی وشه‌کانی وه‌ک مه‌جذووبی و
مورته‌عیشی و له‌رزشی حاله‌ته‌شعیرییه‌که‌ون ده‌بیت.

له‌ئه‌نجامی ئه‌م به‌راورده‌کورت‌ه‌وه‌ده‌گه‌ینه‌چهند ئاکام‌یک. بیسوود نابی
گهر که‌می زیاتر له‌باره‌یان‌ه‌وه‌بئاخین.

هه‌روه‌کو له‌سه‌ره‌تاوه‌گوتم، نالی-ی شاعیر ده‌روازه‌ی قه‌سیده‌یه‌کمان
به‌هۆی گه‌یرانه‌وه‌ی خه‌ونی‌که‌وه‌بو ده‌خاته‌سه‌ر پشت و رشته‌ی قسانیش
ده‌داته‌ده‌ست مه‌ستوره. به‌م پتیه‌نالی له‌ده‌پیری یه‌که‌مدا «راوی» یه‌و
که‌سایه‌تیی نالی هه‌مان که‌سایه‌تیی شاعیره‌که‌شعیره‌که‌ی نووسیوه. به‌لام له
به‌یتی دووه‌مه‌وه، ئیدی شاعیری راوی و ده‌بیت و پرۆسه‌که‌یش له‌وه‌دوا
«نووسین» ی شاعر نییه، به‌لکو ده‌بیته‌پرۆسه‌ی «رووداو» ی نیو قه‌سیده‌که.

به‌زمانیکی دی: ئیدی نالی-ی شاعیر و راوی نییه‌که‌به‌زمان
مه‌ستوره‌وه‌ده‌دوی و شاعر به‌ره‌م ده‌هینی، به‌لکو مه‌ستوره و نالی دوو
که‌سایه‌تین به‌کرده‌وه (فعل) له‌حاله‌تی رووداودان. بویه‌ئه‌رکی ئیمه‌له‌وه‌دوا
(دوا یه‌یتی یه‌که‌م) «خویندنه‌وه» نییه، به‌لکو «بینین» ه. بینینی ئه‌و
رووداوانه‌ی له‌دوا و وشه‌کانه‌وه‌روو ده‌دن. چونکه‌چ مه‌ستوره و چ نالی
زیاتر له‌وه‌ی بئاخین، سه‌رگه‌رمی نواندن و پیشاندان، نه‌ک گه‌یرانه‌وه و
ریوایه‌تکردن. له‌به‌ر ئه‌م هۆیه‌شه‌پتویسته‌خوینهر خه‌یال و روئیای بخاته‌کار
بو بینینی دیمه‌ن و رووداوه‌کان نه‌ک لیکدانه‌وه‌ی ئه‌قلی بو‌گه‌یشتن به‌مانای
وشه و رسته‌کان.

ئه‌مه‌ش ئه‌وه‌ده‌گه‌یه‌نی که‌له‌م قه‌سیده‌یه‌دا (له‌ززه‌تی بینین و
ته‌ماشاگردن) زاله‌به‌سه‌ر چیت‌وه‌رگرتنی لۆژیکی له‌ره‌هه‌ندی زمان و مانای

زمانه وانایی وشه‌کان (۱۴). به‌لام سه‌یر له‌وه‌دایه، کامی‌رای هه‌ل‌گره‌وه‌ی فیلمی رووداوه‌کان، یاخود دیمه‌نه شی‌عرییه‌کان له هه‌ر دوو حاله‌ته‌که‌یا (چ‌ئه‌و کاته‌ی له دیدی مه‌ستوروه‌وه ده‌بینی و چ‌ئه‌و ده‌مه‌ش له هی نالییه‌وه) ته‌نیا به‌شیک‌ی بچ‌ووک ده‌بینی که‌ئه‌ویش «ئه‌ندامی جنسی» ی مه‌ستوروه و نالییه. نه‌ک سه‌رجه‌می له‌شی مه‌ستوروه، یاخود ئه‌ندامه‌ تاره‌زوو به‌خشه‌کانی دیکه‌ی؛ یاخود سه‌رجه‌می جه‌سته‌ی نالی. با وای دابننن مه‌ستوروه خۆی رووت کردۆته‌وه، به‌لام ئایا ئیمه‌ سنگ و مه‌مکی وی به‌دی ده‌که‌ین؟ یان داخۆ ده‌توانن ورده‌کاری له‌شی نالی به‌هینینه‌ پیش چاوی خۆمان: ئایا تووکن بووه‌ یان کۆسه؟ له‌ر بووه‌ یان گۆشتن...؟ یاخود باواز له‌ جه‌سته‌ی که‌سایه‌تییه‌کان به‌هینن و پرسیار ئاراسته‌ی «ده‌ره‌وه‌ی نزیک‌ی» نالی و مه‌ستوروه‌ بکه‌ین: ئایا ئه‌و شوئینه‌ی مه‌ستوروه‌ هاتۆته‌ خه‌ونی نالی کوئیه؟ ئایا ژوروه‌که‌ی نالی خۆیه‌تی یان شوئینیکی تر؟ دیمه‌نی ئه‌و شوئینه‌ چۆنه؟ هه‌وا سارده‌ یان گه‌رم؟ و ده‌یان پرسیار دی. ئه‌مانه‌ هیچیان له‌ بونیادی قه‌سیده‌که‌دا ره‌نگیان نه‌داوه‌ته‌وه. چونکه‌ هه‌ر وه‌کو پیشتر گوتم: کامی‌رای هه‌ل‌گره‌وه‌ی رووداو‌کان به‌سه‌ر یه‌ک رووبه‌ره‌وه‌ نیشته‌تۆته‌وه‌ که‌ رووبه‌ری ئه‌ندامی جنسی نیر و مییه، به‌لام له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا هه‌ر خۆینه‌ریک بۆی هه‌یه به‌ پیتی سه‌لیقه‌ و خسته‌کاری خه‌یالی خۆی وه‌لام بۆ ئه‌م پرسیارانه‌ بدۆزیته‌وه. ئه‌گه‌رچی ئه‌وه‌ کاریکی هونه‌رمه‌ندانه‌ نییه، چونکه‌ خه‌یال له‌ ده‌قه‌که‌دا، ته‌نیا خه‌یال‌کردنه‌وه‌یه له‌ دوو ئه‌ندامی جنسی. جا ئه‌گه‌ر بیت و خۆینه‌ر خه‌یالی خۆی له‌ ده‌ره‌وه‌ی ئه‌و دوو ئه‌ندامه‌ بخاته‌ کار، له‌ خه‌یال‌ لیک‌کردنه‌وه‌ی دیمه‌نه‌ سه‌ره‌کییه‌که‌ ده‌پچری و ئه‌و چیرۆکی نایه‌ته‌ ده‌ست که‌ ده‌شیت له‌م ده‌قه‌ وه‌ربگیرئ. هه‌روه‌کو له‌ به‌شی دواییدا دیمه‌وه‌ سه‌ری. له‌ کاتی پرۆسه‌ی جووتبووندا، بیرکردنه‌وه‌ (خه‌یال‌کردنه‌وه‌) له‌ هه‌ر دیمه‌نیک خالی بی له‌ ئیحای جنسی، ئه‌وه‌ ده‌بیسته‌ هۆی خاوبوونه‌وه‌ی پرۆسه‌ی جووتبوونه‌که‌و مرۆف له‌ جیهانی خه‌ون و خه‌یال و خۆشی و روئیاوه‌ دیته‌وه‌ حاله‌تی بیداری و ژیرسته‌می ناگایی. یان له‌ «حال و جه‌زیه و فه‌نای

شه هوانییه وه» ده گهریته وه بو ملکه چی و فه رمان بهرداری بونیادی واقع. له
گفتوگۆی شانگاندنی تابوکانه وه دیته وه سه ر ئاستی بیدهنگی له به رامبه ر
تابوکاندا.

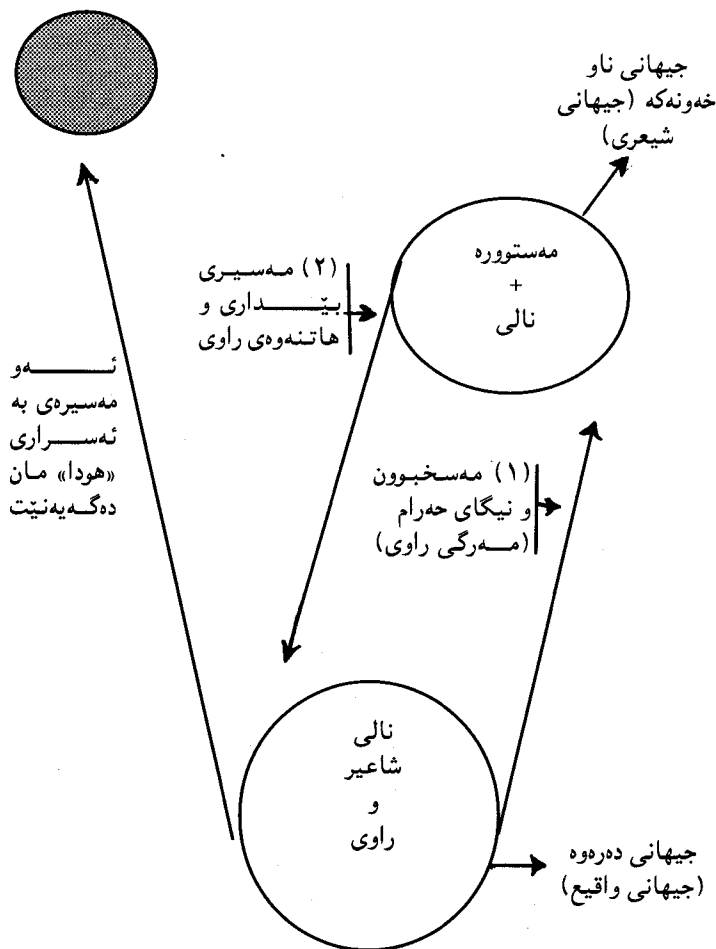
ئه وه تا نالیش له به شی سیته می قه سیده کهیدا له دیمه نی حالته
ئیرۆتیکیه کان ده پچرئ و ده بیته وه «شاعیری راوی». جیهانی خه ون
دائه خات و مه ستوره ش مه حو ده بیته وه. له م به شه دا نالی ده بیته وه هه مان
که سیته یی به یته یه که م و «داوا له خۆی ئه کا واز له م جوړه قسه بی جیهانه
بینه ی و، به خۆی ئه لئ بنیاده م به خه و و خه یال نابئ به هیچ و، چاتریش
ئه وه یه له جیاته ی قسه ی هیچ و پووج شته ی بلئی و بنووسی که بو داروژی
پاش مردنی چاک بی» (۱۵). له مه ییش زیاتر ده روات و ده لیت: وا چاکه
رازی په ی بردن به راستی و ریگه دۆزینه وه بو لای خودا بگری نه ک به حسی
سروور و ئالای شه کانه وه به بای «ئاره زوو» بازی.

* * * *

ئابم جوړه نالی جارێکی دی هه مان پێشنیازی کوتایی قه سیده ی
«قوربانی توژی ریگه تم ئه ی بادی خو ش مروور» دووباره ده کاته وه. مرۆف
ده بیته وه ئه و کائینه گونا هکاری به رده می ده روازه ی به زه یی و شکۆی
یه زدان، لیره دا به گه رانه وه مان بو سیته مین هیلکاری له به شی پیتشوی ئه م
کتیبه دا و به به راورد کردنی له گه ل ئه نجامی قه سیده ی مه ستوره چه ند ئاکامی
گرنگمان ده ستگیر ده بیت. دیاره به ر له هه ر شته ی ئه و ئاکامانه ده لاله ت له
یه ک سه رچاوه ی ده روونی و فیکریی هاوبه ش ده که ن به نیسه به ت بونیادی
هه ردوو قه سیده که وه.

نالئ نه ک هه ر له پرۆسه ی ته ماهی کردن له گه ل نیشتمان و خولق کردنه وه ی
رۆژگار و شوینی پیرو زدا به شکست ده گات، به لکو له ته ماهی کردن و
دۆزینه وه ی (ئه ویتتر) یشدا تیک ده شکئی و دوا جاریش یه ک ریگای
له به رده مدا ده مینه ی: ریگای گه رانه وه بو لای خوا، یان ملکه چکردن بو

رووبه‌ریکی یه‌زدانی و میتافیزیکی، که قورئان مژده‌ی هاتنی به ئوممه‌تی ئیسلام راگه‌یاندوو. بۆگه‌یشتنمان به‌و رۆژه «وا چاکه‌ خه‌یال و خه‌و» مان به‌لاوه‌ نابیت و که‌وتبینه‌ بیرکردنه‌وه له‌ ئه‌سراری هودایا. به‌لای منه‌وه ئه‌م شکسته، شکستی فه‌رد نیسه‌ له‌به‌رده‌م ئایین-دا، به‌لکو تیکشکانی بونیادی ژیانه‌ له‌ ئاست بونیادی مه‌رگ-دا. تیکشکانی ئیستای واقعییه‌ له‌ به‌رده‌م ئاینده‌ی وه‌می-دا. شکستی شارستانیه‌ته‌ له‌به‌رده‌م به‌هه‌شتی ئاسمانیدا. شکستی میژووی خویناویی میلیه‌تیکه‌ له‌به‌رده‌م یوتوپیادا. شکستی چاره‌نووسه‌ له‌به‌رده‌م بوونی بیچاره‌نووسماندا. ئیمه‌ش له‌ نالییه‌وه، له‌ ساته‌وه‌ختی تیکشکانی نالییه‌کانه‌وه، تیکشکانه‌کان دووباره‌ ده‌که‌ینه‌وه، ده‌یانلّیینه‌وه، به‌ حه‌ماسه‌وه‌ یادیان ده‌که‌ینه‌وه، شانازییان پیتوه‌ ده‌که‌ین و شکۆی ره‌نج و خوینی رژاومانی تیدا به‌دی ده‌که‌ین. به‌لام به‌داخه‌وه‌ نایانخوینینه‌وه، ده‌ترسین نه‌با له‌ شکۆمان بیته‌ خواره‌وه‌ و ئه‌و په‌یکه‌رانه‌ی خۆمان له‌ وجودی خۆمان دامان تاشیون رووبه‌رووی شکاندن بینه‌وه.



تییینی:

لهم هیتلکاریه دا بازنه ی - جیهانی واقعی - بریتیه له «خود ناگا» ی شاعیر و بازنه ی - جیهانی شیعری - بریتیه له «ناخود ناگا» ی شاعیر. دیاره ده کری سئ گوشه ی «یوتوپیا» ش به «سوپه رئاگا» ی نالی لیک بدریته وه.

وههمی مهستووره / مهستووره‌ی وههم

کورته‌یه‌ک له بهشی پیشووه‌ه:

له بهشی پیشووی ئەم باسه‌دا کۆششی من بو ئەوه بوو که سایه‌تی و سیفه‌تی که سایه‌تییه‌کان و چوارچیوه‌ی گشتی قه‌سیده‌که‌ی نالی ده‌ستیشان بکه‌م. ئەوه بوو له سێ بهشی قه‌سیده‌که دووام که ئەو سێ به‌شه‌ش بریتیبوون له‌مانه‌ی خواره‌وه:

یه‌که‌م: سه‌ره‌تا: که تیایدا (شاعیر- نووسه‌ر- راوی) مه‌ستووره‌مان پی‌ده‌ناسینێ و کلیلێ ده‌رگای خه‌ونه‌که‌یان ده‌داته ده‌ست.

دووه‌م: ئەلف: بهشی یه‌که‌می خه‌ونه‌که: ئەمه‌یش بریتییه له نه‌مانی ده‌وری «راوی» و په‌یدا‌بوونی مه‌ستووره وه‌ک تاقه بیژهر و تاریف‌که‌ری عه‌وره‌تی خۆی.

سێ: بهشی دووه‌می خه‌ونه‌که: هاتنه‌ گۆی نالی و تاریف‌کردنی زه‌که‌ری خۆی.

سێیه‌م: بێ‌داری و گه‌رانه‌وه‌ی «راوی»: مه‌حووبونه‌وه‌ی که‌سانی نیو فه‌زای خه‌ونه‌که و قه‌لب بوونه‌وه‌ی بونیاده‌کانی بهشی یه‌که‌م و دووه‌می قه‌سیده‌که له‌وانه‌یش «زال‌بوونی له‌زه‌تی بینین و ته‌ماشای به‌سه‌ر چێژی خوتینده‌وه‌دا، کۆتاییهاتنی دیمه‌نی وههمی حاله‌تیکێ ئیرو‌تیکێ.. دو‌جار زال‌بوونه‌وه‌ی مانای ئەقلی و شه‌کان و کۆتاییهاتنی «گێرانه‌وه‌ی رووداو» که به‌هۆی وینه‌ شیعرییه‌که‌نه‌وه».

گرنگترین تایبه‌تمه‌ندییه‌کانی ئەم بهشی سێهه‌مه، بریتییه له ره‌خنه‌گرتن و

خویندنه وهی سه رجه می خه ونه که له بهر بونیادی خه ونیکی تر دا (واته خوډانه دهست ته سراری هودا و رازی په ی بردن به راستی و ریگه دۆزینه وه بو لای خودا).

* * *

له م به شه دا دابه شکردنی قه سیده که وه کو خوئی ده هیلمه وه، هه ولیش دده م هه ندی نیوه ناچلییی به شی پیشوو زیاتر ده وله مه ند و پر بکه مه وه. ئەم دپرانه هه ولدانیکن بو چر کردنه وهی مه به ستمان له سه ر زهینی شاعیر، واته مه لا خدری نالی و روانگه یه که بو دۆزینه وهی لیکچوونه کانی «بونیادی ده روون» و «بونیادی زمان» که پیشتر په یمانم به خوینهر دابوو بگه ریمه وه سه ر ئەم باسه. هه روه ها ده مه وی هه ندی پرسیار سه باره ت به ژبانی سیکسیی مه لا خدر بهه ژینم، له وان هیش: ئایا نالی هه رگیز ژبانی سیکسیی هه بووه؟ یان به کوردیی هه کی: هه رگیز له گه ل تافره تدا جووت بووه؟ دیاره ته نیا له و رووه وه پرسیاره کان ده کرتین چونکه ماقولیی هه تیان تیا به دی ده کرتی و ده شبی ئەم پرسیارانه سه باره ت به ژبانی هه ر که سیکسیی تریش بینه ئاراهه. به لام سه باره ت به نالی له بهر نه وه نرخه ئەم پرسیارانه گرنگن، چونکه تا ئیستا لیکۆلینه وه یه کی تایبه ت سه باره ت به ژبانی خیزانیی شاعیره که مان به ره م نه هاتوه و بوچوونی جیاواز له و باره یه وه هه یه. هه ندیک به دوودلییه وه باسی نه وه ده که ن نالی هاوسه ریکی هه بووی و هه ندیکی دی به دلنیا ییه وه باسی ژن نه هینانی نالی - یان کردوه (۱).

با له و خاله وه ده ستپیکه م، که نالی له حاله تیکدایه تیدا ملکه چی ئاره زوویه کی سیکسیی بووه و بو ئەمه ش ده که ویتته نیو ته لیسمی «دیمه نیکی وه همییه وه». لیره وه «مه ستوره» دپته وه همی نالییه وه و نه میش به خه یال کردنه وه له عوره تی نه و و ویناندنی له فه نتازیای خویدا، گه ره کیه تی پیمان بلتی و پروای نه وه مان له لا دروست بکات که نه وهی رویداوه، له «خه ون» ی نالیدا رویداوه. به مجۆره، پرۆسه ی خه ون ده کاته په رده یه ک تا

لهو دیوهیه وه چند شتیگمان لی بشاریتته وه.

یه کهم: ئەو حالته ئاره زوومه ندییه ی شاعیری تیدا بووه، واته ئاره زووی بو ئافرهت (مهستوره).

دووهم: دروستکردنی دیمه نیککی وه همی له عه وره تی مهستوره.

سپههم: له قه له مدانی هه موو ئەو پرۆسه یه، که پتویستی سیکسیی شاعیره به «ههزل و رووره شکهری سه فحه ی له وح و کیتاب»

ئیسنا ئەگه ر توانای ئەوه مان هه بایه گه رانه وه یه ک بو سه رجه می ژیان ی سیکسیی پیاو ئەنجام بدهین، به بی هه لسه مینه وه ده کرا بلتین: ئەم شیعره زاده ی ئەو ساته وه خته ئاره زوومه ندییه یه که نالی تیایدا به په نابردن بو دیمه نی وه همی، ئاره زووی خو ی له پرۆسه یه کی ته حریفی وه ک ئیسستیمنا: (دهسپه ر) دا به کام گه یاندوو ه. به لام ئیمه بو چه سپاندنی ئەم تیزه ریگایه کی دوور و درتزمان دپته بهر و ئەویش له وزه ی ئیمه به دهره و پتویستی به زه خیره یه کی رۆشنبیری فراوان هه یه .. هیتنده هه یه، به لای منه وه «خه ون و مهستوره هاتنه خه ون» ته نیا له و نومایشه خه یالییه دا حه قیقه تیان هه یه که نالی، یان هه ر که سیککی دی له کاتی دامرکاندنه وه ی هتزه جنسییه کاندایه پهنای بو ده بات. ئەمه ش ئەو خاله یه گه ره کهم له مه ودوا لیتی بدویم.

به کورتییه که ی ئایا ده کری شاکاریکی ئاوا له دایک ببیت به بی ئەوه ی هتزیکی لیبیدویی له پشت خو یه وه هه شار نه دابیت؟ ئایا ده کرا نالی بو دامرکاندنه وه ی ئاره زوومه ندی خو ی به هو ی دیمه نی وه همییه وه، عه وره تی ئافره تییکی له زه ینی خویدا به رجه سته نه کردبا و له جیاتنی ئەو بیری له قیامهت و عه زابی دۆزه خ کردباوه؟ یاخود ده بوو قیامه تی له حالیککی وادا فه رامۆش کردایه، ههروه کو چۆن له دواییشدا ئەو حالته بو قیامهت وه لا ده خات و بگه سه رزه نشتیشی ده کات و به «هه زلی شو عه راو بادی هه وا» ی ناو ده بات.

قبوول نه کردنی ئەوه ی له ژیان ی نالیدا ئاره زوو دامرکاندنه وه ی جنسی به پرۆسه ی دیمه نی وه همی و ئیسستیمنادا رهت نه بووه، ئەمه ش له شیعری نالیدا

ره‌نگی نه‌داو‌ته‌وه (که مه‌ستوره‌که‌ی بی)، وه‌کو‌ئه‌وه وایه بگوتری: قه‌سیده‌ی «قوریانی تۆزی ریگه‌تم» به‌یانی هه‌ستی غه‌ریبایه‌تیی نالی ناکات و شیعیری «ئهم تاقمه مومتازه» بۆ «خولامه تاییه‌تییه‌کانی ده‌ریاری بابان» نه‌گوتراوه و قه‌سیده‌ی «وه‌ک قه‌فه‌س ئهم حوجره کۆن تییه» له‌ئه‌نجامی کیشی شاعیر به‌ده‌ست حوجره کۆنه‌که‌یه‌وه له‌دایک نه‌بووه.

واته‌ قایل نه‌بوون به‌وه‌ی هه‌ستی ئاره‌زوومه‌ندی له‌شیعیری نالیدا نییه و ئهم ئاره‌زوومه‌ندییه‌ش نالی-ی ناچار نه‌کردوه بیر له‌عه‌وره‌تی مه‌ستوره بکاته‌وه، قایل نه‌بوونه به‌هه‌موو ئه‌و به‌لگانه‌ی که ئیمه‌ی کورد تا ئهم کاته به‌هۆبانه‌وه نالی وه‌کو شاعیریکی می‌ژوویی مه‌زنی گه‌له‌که‌مان پیتاسه ده‌که‌ین.

به‌هه‌رحال، ئه‌گه‌ر هه‌یج نه‌بیت نالی هه‌روا له‌چوارچێوه‌ی مرۆڤیکدا ته‌ماشایه‌که‌ین و رووبه‌ری جنسانیش به‌لایه‌نیکی گرنگی چالاکییه‌کانی ژبانی مرۆڤ قبوول بکه‌ین، ئه‌وه به‌ئاسانیش له‌وه تیده‌گه‌ین که چۆن شاعیره‌که‌مان له‌ریزی ئه‌زمونه‌کانی تری ژبانی رۆحی و مه‌عنه‌وی و سه‌رحه‌م ئیسنانیی خۆی ئه‌زمونی سیکسیشی له‌شاعیردا ره‌نگ پیداو‌ته‌وه. به‌پیتی تیگه‌یشتنه (لاکان) ییه‌که‌ش، بۆ ناسینه‌وه‌ی مرۆڤ، پتیبسته له‌زمانی و له‌و وشه و ده‌سته‌واژه‌وه‌ ده‌رپینه‌ زمانییانه‌ی بکۆلینه‌وه که له‌کاتی ناخواتن دا به‌کاربان ده‌هینیت (۲).

دییه‌نی وه‌همی وه‌ک چه‌مکیکی ده‌روونشیکاری:

دییه‌نی وه‌همی بریتییه له‌یه‌کی‌ک له‌ره‌گه‌زه‌ گرنگ و سه‌ره‌کییه‌کانی په‌یوه‌ندی به‌ستنی ئاره‌زوومه‌ندان‌ه‌ی پیاو له‌گه‌ڵ له‌شی ئافره‌تدا. له‌بناخه‌دا ئهم زاراوه‌یه چه‌مکیکی فرۆیدییه و ئیمه بۆ روونکردنه‌وه‌ی په‌یوه‌ندی نالی و مه‌ستوره به‌کاری ده‌هینین، به‌بێ ئه‌وه‌ی زۆر خۆمان به‌که‌لین و قوژین و گشت ئه‌و ره‌هه‌ندان‌ه‌وه‌ به‌هه‌ستینه‌وه که ئهم زاراوه‌یه پیتاسه ده‌که‌ن، یان به‌بێ

ئەو ھى شۇئىنى ماناى وشەكە لە سەرجه مى رھوتى دەر وونشىكارىدا (التحليل النفسى) بناستىن و پى بخەينە ھەر تىمى كىشە تىۋرىيە سەختە كانەو (۳) (فانتازم: Fantasm)، پىرۆسەيەكە تىايدا ئەندام و بەشە جىاجىاكانى لەشى ئافرەت لە خەيالى پىاودا بەرجهستە دەبن و ھەر يەكەيک لەو ئەندام و بەشانە رۆلى جۆراوجۆر لە پىرۆسەي دىمەنى و ھەمى و وىناکردنى جەستەي ئەويتردا دەبين. لىرەدا پىتۋىستە ئەو زوونبىكرىتتەو كە غەرىزەي جنسىيە مەرۆف ھەردەم ئارەزوومەندى و تەمەننا بە دواي خۆيدا دەھىنى، كە خەسلەتى بنەمايى ئەو ئارەزوومەندىيەش خەسلەتى پىاوانە بوونىەتى (۴). واتە ھىز و رووبەرى لايەنى نىرانەي مەرۆف لە كاتى ئارەزوومەندىدا خۆي دەر دەخات و خۆي دەنوئىنى و بەرجهستە دەبىت. بەمانايەكى دىكە مەرۆف بە نىر و مى-و، كاتى ئارەزووى دەبزوى، ئەو وزە و پالئەرى پشتەوھى ئەو ئارەزوو، وزە و پالئەرىكى نىرانەيە. ياخود دەكرى بگوتى: ئارەزوومەندى (الرغبە) دەبىتە خەسلەتتىكى نىرانە. ئەمەش بە ھىچ جۆرىك بەو مانايە نا كە ئافرەت ئارەزوومەند نىيە، يا خود ئارەزوومەندى پىشان نادات. بەلكو دەبىت و ھەا لىك بەدرىتتەو كە «نىرانە بوونى پىرۆسەي ئارەزوومەندى دەلالەت لەو دەكات، و پىراي پىا، ئافرەتىش لە كاتى دەر پىن و پىشاندانى ئارەزووى خۆيدا سوود لە لايەنى نىرىنەيى كەسايەتتى خۆي و ھەردەگرتت، ھەر وەكو چۆن ئەگەر پىاوتىك دووچارى عەشق بىت ئەو ماناى وايە لايەنى مىتىنەيى كەسايەتتىيەكەي زالە بەسەريا. بەم پىتىش ئارەزوومەندىيە بنەمايەكى نىرانە و عەشق بنەمايەكى مىتىنەي ھەيە» (۵).

ئىستا بەرلەوھى لە چەمكى دىمەنى و ھەمى دوور بکەوئىنەو، درىژە بە قسان دەدەين. ئەگەر وەكو (فرۆيد) دەلىت (۶) لىبىدو، يان ھىزى بزوينەرى ژيانى جنسىيە مەرۆف، يەكەم پالئەر و پقدەرى ئارەزووى جنسى بىت بو خۆ پىشاندانى ئەو ئارەزوو، ئەوا ھەموو ئارەزوومەندىيەكى سىكىسيانەي مەرۆف بە پەلى يەكەم دەشىت لايەنى «نىرانە» ي كەسايەتتى مەرۆف تىايدا زال بىت، كە خەسلەتى دەستبەسەراگرتن (التسلط) سىفەتى ھەرە دىارى

لایه‌نی نیرانه‌ی که سایه‌تییه‌که‌یه. چونکه «ئه‌وه‌ی په‌یوه‌ندی پیاو به‌له‌شی نافرته‌وه‌ه دیاری ده‌کات، پابه‌ند و پشت به‌ستووه به‌ه‌زی ده‌ستبه‌سه‌راگرتن و به‌هی خو‌کردن» (۷)، که دیمه‌نی وه‌می ئه‌رکی سانا کردنی ئه‌و ه‌زی ده‌ستبه‌سه‌راگرتنه ده‌گریته ئه‌ستوی خو‌ی. واته به‌بی په‌رینه‌وه له‌که‌نالی پرۆسه‌ی دیمه‌نی وه‌می، پرۆسه‌ی به‌هی خو‌کردنیش روونادات.

که‌وابی ئیستا با بزانی گرنگی کانالی وه‌می به‌نیسه‌ت پیاو وه‌ه چییه؟ بو‌وه‌لامی ئه‌مه‌یش په‌نا ده‌به‌ین بو‌به‌شیک‌ی دیکه‌ی لیکۆلینه‌وه به‌نرخه‌کانی ده‌رووناس (که‌رامه‌تی مووه‌له‌لی) که ئه‌ویش له‌خانه‌ی تیۆری «لاکانی» دا خو‌ی ده‌بینیته‌وه.

نیو‌راو سه‌باره‌ت به‌گرنگی دیمه‌نه وه‌همیه‌کان ده‌لێت: «پیاو پیداو‌یستی گرنگی به‌دیمه‌نه وه‌می و شانۆنامه‌خه‌یالییه‌کان هه‌یه، چونکه به‌بی ئه‌وه توانای به‌رده‌وامیدان به‌چالاکی جنسی خو‌ی نامیتێ له‌کاتی جووتبوونی له‌گه‌ل نافرته‌دا، له‌م رووه‌وه دامرکانده‌وه‌ی ئاره‌زووی جنسی پیاو له‌سه‌ر زنجیره‌یه‌ک وه‌م و خه‌یال‌بهنده و ته‌نیا له‌م ریگه‌یه‌وه ده‌توانیت په‌یوه‌ندی به‌له‌شی نافرته‌وه‌ه دروست بکات» (۸).

به‌لام ه‌زی ده‌ستبه‌سه‌راگرتن له‌ پرۆسه‌ی ئاره‌زوومه‌ندیدا کاریکی وای کردوه که بکه‌ر، یاخود نه‌فسی ئاره‌زوومه‌ند زۆر جار له‌دیمه‌نه وه‌همیه‌که‌یدا له‌شی نافرته له‌شیه‌ی کۆمه‌له پارچه‌یه‌کی لێک جودایا بینێ، نه‌ک وه‌کو یه‌که‌یه‌کی ئۆرگانی و یه‌که‌گرتوو. ئه‌مه‌ش ده‌لاله‌ت له‌وه‌ ده‌کا: پیاو خاوه‌نی توانای پتوبست نییه بو‌چیژ وه‌رگرتن له‌له‌شی نافرته وه‌ک «ئه‌ویتتر» یاخود وه‌کو نه‌فسیک‌ی دی، چونکه به‌نیسه‌ت پیاو وه‌ه شوینی له‌ززه‌ت بینین له «سه‌رجه‌می» به‌ده‌نی نافرته وه‌ک بوویکی کاملی سه‌ره‌خۆ (مستقل) له‌ده‌ست ده‌رچوو. بۆیه ئه‌م پیاو ته‌وانایش نییه وه‌کو که‌سی دووه‌می موته‌لق رووبه‌رووی بوونی نافرته بیته‌وه، که ئه‌م حاله‌ته‌ش لای ژاک لاکان پتی ده‌گوتری «لادانی جنسی هه‌مه‌چه‌شن» (۹). دیاره پێچه‌وانه‌ی ئه‌مه‌ش هه‌ر راسته، به‌و مانایه‌ی ئه‌گه‌ر پیاوێک دووچارای لادانی جنسی هه‌مه‌چه‌شن

نه هاتیبی، ئەوا له کاتی پرۆسهی جنسیشدا ئەندامه کانی لهشی ئافرهت و جودویکی سهر به خۆیان ههیه و لهت و پهت و پارچه پارچه نه بوون و ئافرهت وهک بوویکی سهر به خۆی رها که ناکرێ دابه شبکریته سهر چه ند به شیک، قه بوول ده کرێ.

لیردها پێویسته ئەوهش بگوترێ که په نابردنی پیاو بو دیمه نی وهمی و کۆنترۆڵکردنی ئەندامیک له ئەندامه کانی لهشی ئافرهت له ژیر دهسه لاتی ئاره زوومه ندانه دا، نهینیه کی له خۆیدا شار دۆته وه، که ئەو نهینیه ش به کورتیه کهی «ترسی له دهستدانی ئاره زووی جنسی و توانای جودت بونه». یان گهر بمانه وی ئاشکراتر قسه بکه ین ده بی بلێین: په نابردنی پیاو بو خه یال کردنه وه له ته نیا به شیک لهشی ئافرهت و له ویشه وه خۆ ره حه تکردن به هۆی ده ستپه ر لێدانه وه، په یوه ندی نییه به وهی ئەو پیاوه له رووبه روو بوونه وهی (کۆنتاکتی) راسته قینه ی جنسیدا نییه له گه ل ئافره تدا. به لکو ئەمکاره بو ئەوهیه که ئەو پیاوه ده یه ویت به رده وام له قودرهت، هه رهت و برشتی پیاوانه ی خۆی دلنیا ببیته وه و به و جو ره ش وزه و متمانه بگێرته وه بو که سیتی خۆی.

ههروهکو (مووه له لی) هیمای کردوه، ئەم شانۆنامه وهمی و خه یالیانه دوو خه سلته تی باش و خراپ به خۆیان وه ده گرن. باشه که یان ئەوهیه: بوار بو پیاو ده ره خسین به شیوه یه کی کاتی ئاره زوو و ئالۆشی خۆی له ریکه یانه وه دابمرکینیته وه. به لام خه سلته تی نیگه تیقی ئەم پرۆسه یه له وه دایه، نه ک هه ر ته نیا توانای له ززه ت بینینی پیاو له «سه رجهم» ی لهشی ئافرهت وه رده گرنه وه، به لکو به جارێک پیاو له ئاست رووبه روو بوونه وهی دروست له گه ل ئافره تدا (وهک بوویکی سهر به خۆی کامل و رها) ده سته پاچه ده کن و ئافرهت له لایان ده بیته کائینیکی نوقسان. ئەم به «نوقسان» ته ماشا کردنه ی و جودوی ئافرهت تایبه ته ندیه کی هه موو کۆمه لگا ئایینی و باوکسالاریه کانه که کۆمه لگای کوردیش له پیش هه موویانه وهیه و ئەمه ش به ته وای له هه ندی پراکتیکی کۆمه لایه تی وهک «ته ماشا کردن» ی کچ-دا

پیش داخواریکردن، خوئی به دیار دهخات، بهوهی که وهسفی ته ماشاکه ران بو
 ئەو کچه ده بیته وهسفی به شه جیاوازه کانی جهستهی و دابه شکردنی به سه ر
 کۆمه لئی ئەندامی «جوان» و «ناشیرین» دا: بالایی جوانه به لام دەم و لیوی
 ناشیرینه، چاوی خوماره به لام ملی کورته، بالایی ته واوه به لام ناوچه وانی
 پانه و هتد.

** ** *

ئیسستا به ره وهی به چینه سه ر باسی زه که ری پیاو له دیمه نی وه همیدا با
 بزانی به هۆی ئەو زانیاریبانه ی له مه و به ره له فرۆید و شیکردنه وه ی لاکانییه وه
 وه رمانگرتن، چیمان له به ره ی نالییه وه پتده گوتری؟

وه ک له سه ره تادا خوینهرم ناگادار کرده وه، من له م به شه ی باسه که مدا
 نالی، له سه ر ئاستی دابه شکردنه که ی به شی پتسووه وه: («راوی شاعیر» و
 نالی نیو رووداوه خه ونییه کان) نابینم.. به لکو وه ک که سایه تییه ک
 تییده و وانم که به زهینی خوئی بیرده کاته وه. تاقه ریگه به کیش بو ئەوه ی بزانی
 بیر له چی ده کاته وه په نابردنه بو گوتاره کانی، چونکه: «زمانی گوتار هاواری
 وجوودی ناوه و دیه و ده لاله ت و وشه و دهنگی زمانیک فۆرمۆله ی له پیشه وه
 سازکراونین.. زمان له بنه مادا زمانی ره مز و هیمایه (Symbol) .. و
 له گه ل ههستی ناخی مرۆفدا خاوه نی یه ک سیسته مه» (۱۰).

ئاره زوومه ندیی نالی له م قه سیده یه دا شتی که به لگه هینانه وه ی پتویست
 نییه. ره وانییه له سه ر ئاستی ئەو ئەده بیاته وه، حسیتی بو بکه ین که له
 مزگه وته کانی کوردستانی جارندا به شیوه یه کی گشتی روانگه ی کۆمه لئی
 پیاوانی له ئاست جهسته ی ئافره تا راده گه یاند و له چوار چیوه یه کی
 گالته جارانه دا مه جلیسی پی گهرم ده بوو.. هه ندی له مه لاکان و
 خوینده وارانئ ئەو سه رده مه ش به «ره سمی سوننه ت» (نظم) یان له هه جوی
 به دهنی ئافره تا ده هۆنییه وه.. چونکه ئەم قه سیده یه جیاوازه و به راستی
 ده توانریت له سه رجه می ده قه که دا خه سه له ته کانی ده روونیکی ئاره زوومه ند
 ده ستیشان بکرتن.

نالی به هیئانه سهر شانۆی مهستوره و کردنی به پالنه وانى به شىكى دراما شيعر بيه كهى، خه لقى كه سىكى ترى له به رامبه ز خویدا نه كردووه، به لكو به يانى ئەو ئاره زوومه ندىيهى كردووه كه خوۆ تيايدا بووه. واته بكهري سه ره كىي نالييه كه له ژير كار بگه رى هيزى ئاره زوومه ندانهيدا به كارىك هه لدهستى؛ كه نيوه پوۆكى ئەو كار هيش له پوۆسهى «دهستبه سه راگرتن» و «کردن به هى خو» پىكهاتووه. له بهر ئەوهش كه نالى مرؤفئىكى راستبىژه، ياخود دهروونىكى پاكه، ئەوا ته ماشا ده كه ين ئەم مه سه لهى «به هى خوۆ كردن» ه، كه به پلهى يه كه م سروشتى نيرانهى ئاره زوومه ندىيه كه ده خاته روو، له سه ر ئاستى «زمان» يشدا رهنگى داوه ته وه. به ده ر پرىنىكى دى، كاتىك نالى له ژير كار بگه رى و هيزى ئاره زوومه ندانيدا په نا بوۆ ديمه نى وه همى ده بات و مه ستوره دپته خه يالپه وه و ويناى ده كات، ئەوا خوۆشى ده خاته به رده مى چاره نووسىك. ئەوه تا به زمان مه ستوره وه (كه ئىدى لپره دا مه ستوره كه سىكى تر نىيه، به لكو به شىكى دىي كه سىتى نالييه)، ده لئيت: (هى توۆ، ئەگه ره م مه سه له جه ل كهى به جه وابى)؟

جه وابى چى؟ نالى ده بىت (چ وه لامىك، ياخود وه لامى چى) بداته وه؟ تا ئەو به شهى دىكهى كه سىتى بكاته وه هى خوۆ؟.. ئەو جه وابه جگه له درپژه دان به ديمه نى وه همى و له و رىگه يه شه وه، دامر كاندنه وهى ئاره زوو، ده بى چىتر بىت؟! ئايا ئەو چاره نووسهى شاعىر خوۆ له به رده مدا ده بىنئته وه پيش هه موو شتىك «تواناى جنسى خوۆ» نىيه كه له گه ل ئەو توانا يه دا دوو چارى مملانئى هاتووه و ته نيا له رىگاي ديمه نى وه همى و وينا كردنى پارچه يه ك له جه ستهى ئەو بپره وه، ده شى خوۆ لى رزگار بكات؟

له راستىدا وه لامدان وهى نالى، وه لامدان وهى پرسىارى كه سىكى تر نىيه له ده ره وهى خوۆ، به لكو وه لامدان وهى پرسىارى ده روونه. پرسىارىك كه شاعىر ناچاره بوۆ وه لامدان وهى په نا به رپته بهر سروشتى دهستبه سه راگرتنى نيرانهى خوۆ و له ئەنجامى دامر كاندنه وهى ئاره زوومه ندىيه كه شىيه وه له قودرهت و تواناى جنسانىي خوۆ دلنيا بپته وه. خالى سه ره تا بى ههنگاونان

بۆ ئەو دەستبەسەر اگرتنەش، بریتییە لەخەیاڵکردنەوه لەعهورەتی (مەستورە). ئەمەش زۆر ئاساییە. چونکە نالی نایەوێت یان ناتوانیت لەریگەیی خەیاڵکردنەوه کە یەوه سەرپای کەسیتی نافرەتیک و لەشی ئەو نافرەتە بەسەر بکاتەوه، بەلکو تەنیا ئەندامی جنسی ئەو نافرەتە دەبینی. ئەمەش بەو مانایە کە شاعیرە کەمان توانای نییە لەگەڵ نافرەتدا وەک و جودیدیکی سەرەخۆ پەیوەندی دروست بکات. بۆیە ناخودئاگایانە و لە فۆرمیکی سیمبولیدا، ئەو نافرەتە دەبیته «مەستورە»، واتە بە «داپۆشراویی/مەستور» دەمیتهوه و ئیمە ریگەیی ئەوه مان نییە بزانی کێیه! دیارە هۆیه کی لۆژیکیش ئەوه تا لەپشتی ئەم نهییهوه، کە بریتییە لەوهی نالی دیهنی وههمی (تەنیا) لەعهورەتی نافرەت ساز دەکات، بۆیە دەکرێ ئەوعهورەتەعهورەتی هەر نافرەتیک بیت و گرنگیش نییە ئەو نافرەتە ناویشی چیه، چونکە «ناو» ئەو چێژە نابەخشی کە «بیرکردنەوه» لەعهورەت بە نالی دەبەخشی. واتە ئەوهی لەخەیاڵکەهی نالی-دا چێژی دەداتی، ناو نییە. «مەستورەیی نافرەت نییە» بەلکو «عهورەت»..

ئەمجۆرە خۆیندەوهیهی قەسیدەکە لەخۆ خەریککردن بەو کیشانەوه رزگارمان دەکات کە ئایا بەراستی مەبهستی نالی لە ناوهینانی مەستورە، مەستورەیی ئەرەلانە؟ لەکوێ ئەم قەسیدەیهی نوسیوه و لەکام تەمەندا؟ ئەوش لەبەر چەند هۆیه ک:

یهکەم: ئەگەر بیت و «مەستورە»ی نیو قەسیدەکە بەمەستورەیی ئەرەلانیهی شاعیر و میژوونوس و ئەدیب لەقەڵەم بەدین؛ هەر وهه بلێین: بەلگەمان بۆ ئەمە ماوهی خۆیندەکەهی نالییه لەشاری سنه (تەماشای لاپەرە ٦٨ و بەره دوای دیوانی نالی بکه)، یان بلێین؛ نالی مەستورە بە «ئەدیب» ناو دەبات و مەستورەیی ئەرەلانیهی خۆیندەوار و ئەدیب بووه، ئەمە رتی تێدەچیت. ئەویش بەمەرجیک کە بە بەلگەوه روونی بکهینهوه زاراوهی «ئەدیب» لەسەر دەمی نالیدا بەهەمان مانای ئەمرۆ بەکار هاتوه و پیتاسەیی

که سټیکي خاوهن قه له می پټکراوه که بابه تی شاعر و چیرۆک و ژانره کانی دیکه ی نه ده بی به ره هم هینابې. نه گهرنا کاتیک ئیمه ده گهرینه وه بۆ لای تیکسته شاعریه که، ئیدی هم موو به لگه ناماده کراوه کانی له وه و به ره له ده و شینه وه، چونکه «مه ستوره» ی نیو قه سیده که که سټیک نییه، «سهرجه می ئافره ت» یک نییه به هه موو ره هه نده ئینسانیه کانییه وه، به ره هه نده بایۆلوجی و فیزیکیه کانییه وه، به لکو نه ندای جنسی ئافره ته و به س. ناشکرې دلی خو مان به و نه گهره لاوازه خو شبکه یین و سیفه تی «نه دیبی» بده یینه پال نه ندای جنسی و کاری وانه شیاوه...

دووهم: راسته نالی مه ستوره به حه سناو و نه دیب ناو ده بات، به لام خو ده کرې وه سفی حه سناو و نه دیبی بدریته هه ر ئافره تیکي دیکه ش، هه ر وه کو چون دیمه نه وه همیه که ی شاعیر له باره ی عه وره تی مه ستوره وه، بۆ عه وره تی هه ر ژنیکیش ته فسیر ده کریت.. ده مه ویت بلیم: نه سیفه تی (حه سناو و نه دیب) و نه نه و به لگانه ی ده یانه وئ ئیسپاتی (سهنه یی) بوونی مه ستوره که ی نالی بکه ن؛ له دینامیه تی قه سیده که دا، له ره وتی ده قه شاعریه که دا دوریان نامیتن. نه مه ش له به ره وه ی وه کو له پیشاندا گوتم، نالی باسی که سټیک یان فه ردیک ناکات، به لکو باسی «نه ندای میتینه ی ژن» ده کات، واته هه ر ژنیک به هه ر ناویکه وه که ده شیت خاوه نی بیت.. یاخود ژنیکي تایبه ت که نالی خو ی زانیوبه کتیه و فه نتازای پتوه لیداوه.. چی له مانای قه سیده که ده گۆرې، گهر وشه ی «مه ستوره» بگۆرین و ناویکی تری هاوکیشی خو ی، یان نزیک له خو ی له جیگه دابنیتین، جگه له که مه ئالۆزیه ک له رووی ته کنیکی شاعریه وه که لایه نه کانی جیناس و ئیستیعاره و هتد. ده گرتیه وه؟ پروانه:

مه حبووبه که حه سناو و نه دیبه به حیسابې
هاته خه وم نه مشه و به چ نازتیک و عیتابې

یان

تایینه به مایینه ده بی رهنگ نوما بی
«شوکرییه» به مهستوره ده بی موهره گوشایی

هه لبه ته من کاتیک زاتی پیشنیازی ئاوام هه یه که ده بینم له لیکدانه وهی
قه سیده که شدا، وشه ی مهستوره جگه له وهی وه کو ناویک بو ئافره تیک
مامه له ی له گه ل کراوه، هیچ رو لیتیکی تری نه دراوه تی. بو روونکردنه وهی ئه م
قسه یه ش، لیره دا دوو نمونه له شهرحی خودی دیوانی نالییه وه قهرز ده که م
تا خوینه ر مه به سته که مانی زیاتر بو ئاشکرا بیتت.

نمونه ی یه که م:

(حه سنا: حه سناء، ئافره تی جوان. عیتاب: لۆمه و گله یی واته:
مهستوره که به ئافره تیکی جوان و ئه دیبی دا ئه نین، ئه مشه و هاته خه وم،
به لام چۆن نازیکی به سه ردا ئه کردم و چۆن به گله یی ولۆمه بوو لیم؟!).
ته ماشا ده که یین له م لیکدانه وه یه دا نرخه ی وشه ی «مهستوره» له وه دایه که
ناوه بو ئافره تیک، هه ر وه کو چۆن ده شبی وشه ی مه حبووبه ش ناو بی بو
ئافره تی.. واته ئه وه ی که ئه و ئافره ته ناوی مهستوره یه، یا وه کو ناویکی
دی (به مه رجی له گه ل جوانکاری و کیشی به یته شیعریه که دا بگونیجی)،
له گۆرینی مانای وشه کانی دوا ی خۆیدا ده ورتیکی نییه.

نمونه ی دووه م:

تایینه به مایینه ده بی رهنگ نوما بی
(مهستوره) به مهستوره ده بی موهره گوشایی

شهرحه که ی به مجۆره ی خواره وه کراوه:
(تایینه: ئاوینه. مایینه: ئاواوی، تیکه ل به ئاو. (X))

رهنګ نوما: ټوہی تیشک بداتہوہ، بہمہستورہ: بہم ټہستورہ، یاخود بہمہستورہ، واتہ بہ شتټی داپوشراوہ کہ ہینہکہی نالیبہ. موہرہ گوشا: سہر قاپکراوہ، کینایہیہ لہکچی بہژنکراو.

واتہ: ټہبی «ټاوتنہکہی» مہستورہ خانم بہشتیکی ټاواوی و وہک ټاو پاک بکریتہوہ تا رهنګ بداتہوہ، سہرقاپی مہستورہ خویشی بہم شتہ ټہستورہ یا بہم شتہ شاراوہیہی نالی بکریتہوہ» (۱۱).

لیرہدا تہ ماشا دہکہین «مہستورہ» ی یہکہم خراوہتہ دوو کہوانہوہو لہ شہرحیشدا ہیچ کاریگرہیبہکی بہلاعی و ماناسازی بہنیسبت وشہکانی ترہوہ نیبہ. بوہ ہہر وہکو خوئی، واتہ وہک ناوی بو ټافرہتیک ماوہتہوہ، کہ ټہم ناوہ لہم قہسیدہیہدا، دہکری ټاو بیت بو ہہر مہستورہیہک کہ لہ سہردہمی نالیدا ژیاپی، بہبی ټوہی مہبہستی نالی سہرجہمی کہسایہتی ټہو (مہستورہیہ) بیت.

پیشنیازی ټوہی کہ دنہمان دہدات بو گورپنی ناوی مہستورہی نیو قہسیدہکہ و جوئی کردنہوہی لہ «مہستورہخانہ سنہی»، فہرزیاتیکن کہ بو شیعری نالی راستن. چونکہ، ہرہوہکو دہزانین نالی لہہندی قہسیدہی دیکہشیدا، بو نمونہ ټوانہی باسی (حہیبہ) و (مہحبوبہ) یان تیدایہ، وشہی حہیبہ و مہحبوبہ ناویکی دیکہن بو ټافرہتیک کہ ټیمہ ټائیتاش ناوہ حہقیقی و ټہسلیبہکہی نازانین و نالی بہشاراویہی ہیشتوتیبہوہ. بہخوڑاپیش نیبہ، گہریدہ و شاعیری گہورہی کورد «پیرہمیرد» لہ مبارہیہوہ گوتوویہتی: «لہ نہظہر مندا حہتتا- حہیبہ-ی مالیاوش شہخصیہتیکہی حہقیقی نہبووہ و تہنہا رہمزیکہ حہضرہتی نالی کردوویہ بہواسطہی ټیظہاری دہہای شاعیرانہی» (۱۲).

لیرہشدا رتی تیدہچیت وشہی «مہستورہ» ناویکی خوآزراو بیت بو ټافرہتیکہی تاببہت، کہدیسانہوہ بو ټیمہ نہناسراوہ. دووریش نیبہ ټہم مہستورہیہ ناویکی خوآزراوی تر بیت بو «حہیبہ» و حہیبہش ناوہ بو

ناویکی تر و بهم پیته نالی ویستبیتی ئەسلی کەسە کەمان بەجاری
 لیبشاریتەووە و نی بکات. دیارە بە لە بەرچا و گرتنی بارودۆخی کۆمەلایەتی
 سەر دەمی ژبانی مەلا خدر و ئیستاشی لە گەلدا بیت، بە تایبەتی بۆ نووسینی
 قەسیدە یەکی لەم بابەتە، دەبوو ئەو کارە بکات، دەنا بۆ سبەی لاشەیان بە
 دەروازە ی شارەو هەلە دەواسی!

** ** *

ئێستا کاتی ئەو هاتوو بەچینەووە سەر باسی دیمەنی وەهەمی و زەکەری
 پیاو لەم دیمەنەدا.

ئەگەر ئێمە جارتیکی دی ئەو بەشە قەسیدە کە بخوینینەووە کە نالی تیایدا
 بە زمان مەستووڕەووە دەدوێ، خێرابی و تەوژمی شاعیرمان لەوینەسازی و
 تەشبیها تدا بۆ ئاشکرا دەبێ، کە ئەمەش بارودۆخێکە ئارەزوومەندی نالی
 هیناویتییە گۆڕی. واتە، نالی بۆ هەرچی زوو تر گەیشتن بە کام و لەزەت
 بینین لە ئەندامی جنسی مەستووڕە وەهەمیە کە، ناچارە بە توندی هەولێ
 ئەو بەدات لە شانۆنامە وەهەمی و ویناسازییەکانی دانەبڕی، چونکە بە تەنیا
 دا برائیک و بیرکردنەووە لە هەر شتێکی دی کە ئیحای سێکسی نەدات، ئەوا
 ئارەزوومەندییە کەشی دەمری و سارد دەبیتەووە. لێرەشدا بە ئاشکرا دیارە کە
 نالی عەورەتی مەستووڕە وەکو ئەندامێکی پاسیف دەبینی و نەرمییەکی
 لە ئەندازە بە دەری دەدات (بروانە: نەخشە یە کەم). ئەمەیش بە پێچەوانەووەی
 ئەو هەلمەت و ئاکیفبوونە لەو هەسەفەکانی لەووە دوایدا بۆ زەکەری خۆی بە
 رەوای دەبینی و بە هۆیانەووە زەکەر دەخاتە چوارچێوەیەکی توورپەیی و
 لە تاریکیی موتڵە قەدا بەندی دەکات (بروانە: نەخشە دووهم). ئەوجا بۆ
 ئەووە ی پێوەندی پیاومان لە کاتی ئارەزوومەندییدا بە زەکەری خۆیەووە بۆ
 ئاشکرا ببیت، پێویستە بە ناچاری بکەوینەووە قەرزکردنی هەندی ئەنجام لە
 کایە دەروونشیکاری. ئەمەش نەک لە پیناوی زۆر گوتن و سەر لەخوێنەر
 شیواندنا، بە لکو لە بەر ئەووە ناچارییەکی مەنەه جییە و دەچیتە خزمەتی
 لیکۆلینەووە کەمان لە بارە ی شیعری نالییەووە.

ئیمه پیشتر گوتمان، پیاویک ئەگەر دوو چاری «لادانی جنسیی هه‌مه‌چه‌شن» هاتبێ، له‌کاتی پرۆسه‌ی دیمه‌نی وه‌هه‌میشدا له‌شی ئافره‌ت دابه‌ش ده‌کات به‌چهند به‌شیکه‌وه و له‌و دیمه‌نه‌شدا گرنگی ده‌دات به‌ تاچه‌ ئه‌ندامیکی له‌شی ئافره‌ت.. ئیستا ده‌مانه‌وێ هه‌یما بۆ ئه‌وه بکه‌ین که‌ روانینی پیاو بۆ زه‌که‌ری خۆشی به‌دابه‌شکردنیکی هاو‌شیه‌وه‌دا ده‌روات. به‌ومانایه‌ی وه‌کو به‌شیککی جیا‌واز له‌سه‌رجه‌می له‌شی خۆی ته‌ماشای زه‌که‌ر ده‌کات: «وه‌ک ئه‌وه‌ی وجودی پیاو و ئه‌ندامی نێرینه‌یی ئه‌و دوو وجودی جیا‌واز بن. چونکه‌ زه‌که‌ر له‌ژێر ده‌سه‌لاتی پیاو‌دا نییه‌ و به‌لایه‌که‌ گۆی به‌فه‌رمانه‌کانی ئه‌و نادات.. هۆی جودایی زه‌که‌ر له‌سه‌رجه‌می که‌سیتی پیاو به‌و مانایه‌یه‌، که‌ زه‌که‌ر خاوه‌نی سه‌ربه‌خۆیه‌کی تایبه‌ته‌ و پیاویش له‌کاتی جوتبوون و پرۆسه‌ی جنسیدا وه‌ک مه‌وجودیکی جودا له‌ خۆی هه‌ستی پێده‌کات. له‌راستی‌دا ئه‌مه‌ش جوداییه‌کی فیزیکی نییه‌ به‌لکه‌ پهیوه‌ندی هه‌یه‌ به‌باری ده‌روونی پیاو‌وه» (١٣)

نالی له‌به‌شی دووه‌می خه‌ونه‌که‌یدا ده‌که‌وێته‌ تاریفکردنی زه‌که‌ری خۆی و ئاو‌ریک له‌ویش ده‌داته‌وه‌، یاخود راسته‌ر به‌لیم: زه‌که‌ر نالی ملکه‌چی تاریفکردنی خۆی ده‌کات!، چونکه‌ هه‌ر وه‌کو پیشتریش گوتوو‌مانه‌، شاعیره‌که‌مان له‌به‌شی یه‌که‌می خه‌ونه‌که‌یدا به‌داخ‌کردنی مه‌ستووره‌ و باسکردنی دووردرژی عه‌وره‌تی ئه‌و، خۆی خسته‌ به‌رده‌م چاره‌نووسی وه‌لامدانه‌وه‌ی پرسیا‌ریک که‌ ئه‌و پرسیا‌ره‌ش پهیوه‌ندی به‌توانا و هه‌رپه‌ت و ئاره‌زوومه‌ندی خودی نالییه‌وه‌ هه‌یه‌. بۆ وه‌لامی پرسیا‌ره‌که‌ش، پێویسته‌ نالی له‌پرۆسه‌ی دیمه‌نه‌ وه‌هه‌مییه‌که‌یدا لایه‌نی دووه‌می به‌زمه‌که‌ی به‌هینێته‌ مه‌یدانه‌وه‌ که‌ زه‌که‌ری خۆبه‌تی. ئه‌وجا بۆ ئه‌وه‌ی نیازی سه‌رجه‌می پرۆسه‌که‌یش بێته‌ ده‌ست، پێویسته‌ هه‌یز و قودره‌تی نێرانه‌ بدرێته‌ زه‌که‌ر، تا به‌و هۆیه‌وه‌ بتوانیته‌ ده‌سه‌لات به‌سه‌ر پاله‌وانی به‌شی یه‌که‌می شانۆنامه‌ شیعریه‌که‌یدا بگرێت و ملکه‌چی ژێر فه‌رمانی خۆی بکات که‌ ئه‌ویش عه‌وره‌تی مه‌ستووره‌یه‌. به‌لام هه‌ر وه‌کو پیشتر دیمان، نالی

له‌خه‌یا لک‌ردنه‌وه‌کانیدا ته‌نیا هینی مه‌ستووره‌ی دیتووه‌و دیمه‌نی وه‌همی له‌باره‌وه‌ سازداوه. واته مه‌ستووره‌ی دابه‌شکردوه. بۆبه به‌هه‌مان شیوه‌ش ته‌ماشای زه‌که‌ری خۆی ده‌کات، به‌و مانایه‌ی وه‌ک به‌شیتکی جودابووه‌وه له‌خۆی.. ئەم کاره‌ش وه‌نه‌بێ کاریتکی ئاگایانه‌ بیت به‌لکو په‌یره‌و‌کردنه له‌هه‌ستی ناوه‌وه (شعور الباطن) و گوزارشیکه، زمان داویتی له‌ ده‌روونی نالی. با گوێ له‌به‌یتی یه‌که‌می ئەم به‌شهی خه‌ونه‌که‌ی نالی بگه‌ڕین که‌تیایدا زه‌که‌ری خۆی، واته ئەندامیتکی خۆی له‌سه‌رحه‌می جه‌سته‌ی خۆی جوی ده‌کاته‌وه‌وه ده‌لێت:

(دێوانه) که زانی که ده‌بێ عوقده گوشابی
هه‌ستا و گوتی: ئەشکی ره‌وانم به‌فیدابی!

که‌لێرده‌دا وشه‌ی «دێوانه» هه‌ردوو تایبه‌تمه‌ندییه‌که‌ی له‌خۆ گرتوه‌وه، واته‌ چ نێریه‌تی و شه‌پانگیزی، چ ئەوه‌ش که‌نالی وه‌ک مه‌وجودیتکی دی ته‌ماشای زه‌که‌ری خۆی ده‌کات و به‌ «دێوانه» ناوی ده‌هینێ.

لێرده‌دا نامه‌وێت بێمه‌وه‌ سه‌ر به‌شی کۆتایی قه‌سیده‌که‌، واته‌ قوناغی «بێداربوونه‌وه»، چونکه له‌ دوادوای به‌شی یه‌که‌می ئەم لیکۆلینه‌وه‌یه‌دا که‌م تا زۆر قسه‌مان له‌باره‌وه‌ کردوه. به‌لام به‌لامه‌وه‌ گه‌رنکه‌ پرسیا‌ری سه‌ره‌تای ئەم به‌شهی باسه‌که‌مان دووباره‌ بکه‌مه‌وه‌ که‌تیایدا سه‌رنجمان راکیشا بۆ ئەوه‌ی ئایا ئەم قه‌سیده‌یه‌ ده‌کرێته‌ به‌لگه‌ بۆ بوونی ئافه‌رت له‌ژیانی مه‌لا خدردا؟

بێگومان ئەمه‌ پرسیا‌ریتکی قورسه، به‌ر له‌هه‌موو شتیکیش پتیبسته‌ تاگاداری ئەوه‌بین که‌ ژبانی سیکسی راسته‌قینه‌ رێگر نییه‌ له‌به‌رده‌م په‌نابردنی مرۆف بۆ دیمه‌نی وه‌همی و دامرکاندنه‌وه‌ی ئاره‌زووی جنسی به‌هۆی ده‌ستپه‌ره‌وه، چونکه وه‌ک (مووه‌له‌لی) ده‌لێت: ئەم پرۆسه‌یه‌ وه‌کو ئیمکانیه‌تیک بۆ به‌ده‌سته‌هینانی چێژی دوای ئاره‌زوو دامرکاندنه‌وه: «هه‌رگیز له‌ناو ناچیت و په‌یوه‌ندی نییه‌ به‌هه‌بوون، یان نه‌بوونی ژبانی

سیکسیی راسته قینه وه». هەر له بهر ئه وهیشه که هه ندیگ جار دیمه نی وه همی بو پووچکردنه وهی راپایی و تارانندی «له ناست ئاره زوومه ندیی مرؤفدا په نای بو دهریت. به مانایه کی دیکه، به هۆی ئه و کاره وه، واته به هۆی وینا کردنی دیمه نه وه همیه کان و دهسته رلیدانه وه، پیاو هه ولده دات بیسه لمینی که هیشتا پیتی ماوه و کو تایی به ئاره زوومه ندیی نه هاتوه» (١٤).

به لام ئه گهر بمانه ویت وه لامی ئه م پرسیاره به شیوه یه کی دی بدهینه وه، واته راستی و ناراستیی وه سف و وینه شیعییه کانی نالی له بابته عه وره تی ژنه وه له گه ل پیکهاته ی ئاناتومی کلێشه ی ئه ندای میینه ی ئافره ت به راورد بکه ین، ئه وه کاری ئیمه نییه و ناشمانه وێ خۆمانی له قهره بده ین. له گه ل ئه وه شدا ئه و رایه ی ماموستا محمه دی مه لا که ریم ده هینه وه که له راستای ئه م کیشه یه دا دهر بپروه و هیما بو بی ته جره به یی نالی ده کات: «قه سیده که ی له مه ر» مه ستوره» به بوچوونی من {بوچوونی کاکه حه مه} نیشانه یه کی «شاره زایی» تیا نییه و وای ئه گه یه نێ نالی تا ئه و کاته ش که ئه و قه سیده یه ی گوتوه، له م بابه ته دا چتوی هه ر له تاریکی وه شاندوه، ئه گینا شتی وا زۆر بوو به باسکردنیان بتوانی بایه ختیکی تر به قه سیده که ی بدات و ئه وسافه کانی که هینا و نییه وه زیاتر و رازاوه تر بکات» (١٥).

به پتوبستی ده زانم خۆینه ر ته ماشایه کی تری هیلکاری یه که می ئه م باسه بکات، که تیایدا هه ندێ له پینچواندنه «دوره کان» ی نالی بو عه وره تی مه ستوره پیشان دراوه. ئه م پینچواندنه دوورانه ش، واته ته شبیه کردنی عه وره تی مه ستوره به «ئه ستیره ی سوها، خه میه ی دو ئه ستوون، خرچی مو ده وه ر...» ده لاله ت له «دووری» شاعیر ده که ن له بواری پراکتیکی ئه زمونی راسته قینه ی جنسیدا. به لای منیشه وه ئه مه ساته و ختیکی ژبانی تراژیدیانه ی شاعیره، ساته وه ختیکی که نالی تیایدا پین ده نیته قه له مپه وه ی حه رامه وه ده بیته یاخیه کی بێ په روا، که چی له هه مان کاتیشا ملکه چی هینزیکی میتافیزیکیه .. هه م رۆحیکی سه رکه ش و هه م ده روونیتی شهرمه زار، لوتکه ی ئه م ساته وه خته تراژیدییه ش له وه دایه که نالی ناکامه،

بیٚ ٺه زموونه و به ٺومید نه گه یشتووه، ٺینسانیتیکی موته لاشی سه رده میٺکی
شکستی میٺرووی رۆحی و فیکریی ٺیمه یه که به دوور بووه له ههر
پراکتیکی راسته قینهی جنسی و ده توانین له گه ل هه زاران لاوی ٺیستای
ناو کوٺمه لگا که مان به راوردی بکه ین که و یرای هه لکشانیان له ته مه ندا،
هیشتا له رووی جنسییه وه سته ملیٺکراون.

تەمەنی نالی له « مەستوورە » دا

بێسوود نابێ ئەگەر لەم بەشەدا سەرنجی له قەسیدەى مەستوورە و پەيوەندیى به تەمەنى نالى-ى شاعیرەو بەدەین.

زۆریەى ئەو لیکۆلەرەوانەى من دەستم بە بەرھەمیان رادەگات، کاتیک باسى مەستوورەکەى نالیان کردبێ، مەسەلەى تەمەنى شاعیریان هیناوەتە پێش.. پێمواییت زۆریەشیان لەسەر ئەو ریک کەوتوون، کە ئەم قەسیدەیه زادەى ئەو قوناغەیه نالی تیایدا له پیتەختى ئەمارەتى ئەردەلان، واتە شارى «سنه» خوێندووێهەتى.

بەکورتیبەکەى، ئەو قوناغەش سەردەمى گەنجیتیبى شاعیر و هەرپەتى تەمەنى جوانیى ئەو بوو.. ئەو تا مامۆستا محەمدى مەلا کەریم له کتیبى «نالی: له کلاوورژنەى شیعەرەکانییهوه» لاپەرە: (ل ۲۶) دا دەلێت: «قەسیدە درێژەکەیشى کە باسى خەوبینینەکەى خوێبى بە (مەستوورەى ئەردەلان) هەو تیا ئەکا، دیارە له سنه و توویەتى، چونکە بابەتەکەى دیارە بابەتى سەردەمى لاویبەتى» (۱).

ئیمە لێردەدا هەلوێستەیهک دەکەین و بەگەرانهومان بۆ دەقى شیعەرەکە هەول دەدەین سەرنجى خوێنەر بۆ چەند شتیک رابکیتشین.

بەتەماشاکردنى بەشى دووهمى ئەم لیکۆلینەو هیه «وهمى مەستوورە/ مەستوورەى وههم»، دەرەکەو ویت پایەى کارەکەى ئیمە لەسەر ئەو بەندە کە ئەم قەسیدەیهى نالی، هینزیکى لیبیدوویى له پشتە کە نالی-ى بەرەو کردەیهکى جنسى راپیچ کردوو. بۆ دامرکاندنەو هى ئەو هینزەش شاعیر پەنا

دەباتە بەر ویتانندن و پرۆسەى سازدانی دیمەنى وەھمى. بە پیتی ئەو پیناسە یەش کە لە بەر دەستایە دیمەنى وەھمى پرۆسە یەك نییە تەنیا تایبەت بێت بە سەردەمى جوانى و تافى لاوتیى مرۆڤەو، تا بەھۆبەو ھەستى ئارەزوومەندى دابەرکیتیتەو، بەلکو جەختم کردە سەر ئەو راستییەى کە پەنابردن بۆ دیمەن و شانۆنامەى وەھمى ھەندى جار بۆ ئەو یە کە پیاو لە مان و نەمانى ئارەزوو و توانای جنسانى خۆى دلتیا بێتتەو. ئەو لیکۆلەرەوانەى سەردەمى نووسینى ئەم قەسیدە یە بە سەردەمى گەنجیتى شاعیرەو دەبەستتەو، بەلگەى ئەو دەخەنەرۆو، کە وەسفەکانى نالى بۆزەکەرى خۆى، وەسفى کەسێکى «شۆخ و قۆز و برمیت» مان دیننەو یاد کە خاوەنى تەکان و ھەلمەت بێ، .. بەلام بە پیتی ئەو بارودۆخە دەروونیەى کە ئیمە نالى-ى تیدا دەبینن و لە لاپەرەکانى پیشوودا کەم و زۆر لیوھى دواين، بە پشتیوانی ئەو تیزەشەو کە دەلێت دیمەنى وەھمى «خۆ تاقیکردنەو» ى پیاو لە ئاست مان و نەمانى توانای جنسى خۆیدا، ئەو رینگە بەخۆمان دەدەین کە بلین: ریتی تیدەچیت ئەم قەسیدە یە لە دایکبووى سەردەمى تەو و کاملبووى تەمەنى شاعیر و لەوانەیشە ھى قوناغى پیری ژبانى بێت، چونکە مەسەلەى راپایى و دوودلی پیاو لە ئاست مان و نەمانى وزەى شەھو ترانیدا، ھى سەردەمى پیاو تیایدا چووبیتتە تەمەنەو و گومانى لە ئاست توانای جنسى خۆیدا پەیدا کردبى، نەک ھى تەمەنیتى وەک ئەو ى دەیدەنە پال نالى و لە سیبەکانى عومر تیبەر ناکات (۲). چونکە لۆژیکی نییە نالى، یان ھەر کەسێکى دى لەو تەمەنەدا گومان لە قودەرتى خۆى بکات.

بۆچوونیتى دى کە دەکرى بۆ ئەم بابەتە سوودى لیوەر بگىرى، پەبوەندى بەرەفتارى کۆمەلایەتیی کوردەو ھە یە .. نووسینى قەسیدە یەكى ئەوتۆ و ناوردنى مەستورەى «ئەدیب و ھەسناو» ى ھاوسەرى «خوسرەو خانى ناکام» تیایدا، وەکو سەرچاوەکان باسى دەکەن، ھەر وەھا مانەو ى ئەم قەسیدە یە و چەندین جار لە بەر نووسینەو ى و (۳) دواجار بە ئاسایى باسکردنى لە نیتو

گۆرەپانی ئەدەبی و کۆمەلایەتی ئیمەدا، ھەموو ئەمانە رینگە ی ئەو ھەمان نادنێ کە نەیسەتی ئەم دەقە بەدینە پال تەمەنی لاوتیی شاعیر. چونکە بە لەبەرچا و گرتنی بارودۆخی ئەو سەردەمە و ئیستای کوردستانیش لەھیچ گەنجیک و دەستە کورێ چاوپۆشی نەدەکرا تەجاوەزی ھەموو ئەو مەسەلە ئەخلاق و داب و نەرتانە بکات و بە روژی رووناک قەسیدە یەکی و ھا بنووسێ، بێ ئەو ی بۆی بێتە مایە ی تەنگە تاوی. بۆیە زۆر ریی تیدە چیت نالی ئەم قەسیدە یە ی لە تەمەنیکی پیرتردا نووسیبی و بارودۆخی ئەو سەردەمەش لەبەر ئەو پیرتییە لیتی خۆش بوویت. . واتە «پیری و شاعیریتی و نزیکیی نالی لە بابانەکانەو» ئەو خەسڵە تانە بووبن، شەفاعە تیان بۆ نالی و سەرجمی قەسیدە کە یشی کردبێ. . کە ئەمەیش لە کورد چاوەرێکراو و پتووستیی بەو نەیی بەلگە ی لەسەر بەتیننەو.

بۆچوونیک ی دی بە دەست ئیمەو، بریتییە لەو بەیتە ی کە مەستورە تیا یا بەنالی ھەلدەلێ و لەگەڵ زانایانی «چین و خەتاو خوتەن» بەراوردی دەکات:

ھەر مەسئەلە بیکرێ کە بەتۆ شەرحی کرابێ
مومکین نییە کەس دەخلی بکا چین و خەطابێ

ھەر وەکو لەبەشی یە کە مەدا مەبەستی خۆمان لەم بەیتە روون کردۆتەو، لێرەدا قسە لەسەر حیکمەت و زانایی نالییە. دیارە مرۆفیش لە تەمەنیکی وەک ئەو ی بۆ سەردەمی نووسینی ئەم دەقە پیشبینی کراوە نابیتە حەکیم و زانایەکی وا لێھاتوو، تا بکرتتە «شاریحی مەسئەلە ی بیکر»، کە مەسەلە یە کە ھەموو یەکتی ناتوانی خۆی لە ھەندەر بدات، ئەگەر ئەو کەسە پلە یەکی دیاریکراوی لە زانست و حیکمەتا نەبێ کە ئەو ھەیش تەمەنیکی دیاریکراوی دەوێ.

ھەر و ھا لەسەر بنەمای ئەو بۆچوونانە ی پیشەو، ئیمکانی ئەو ھەمان لەبەر

دهستایه وشه‌ی «دیوانه» به مانایه‌کی جیاوازتر له‌و مانایانه‌ی پیشوو لیک بدهینه‌وه و بلتین: ئەگەر نالی به‌هۆی به‌کارهینانی ئەم وشه‌یه‌وه هیتما بکات بۆ خۆی «هه‌روه‌کو چۆن کینایه‌شی پیکردوو به‌زه‌که‌ری خۆی»، که زه‌که‌ریش به‌شیکه له‌سه‌رحمه‌ی ئەو، ئەوا ئەم هیتماکردن و ناو بردنی «دیوانه» یه‌ خۆی پرسیار لیک قوت ده‌کاته‌وه.

ئوه راسته مانای فره‌ه‌نگی وشه‌ی «دیوانه» به «گیل و حۆل و نه‌فام» لیکده‌دریته‌وه و به‌سه‌ر که‌سانی له‌ دهشت و دهر ژیاوی بیتانه‌دا براوه‌ته‌وه. به‌لام ده‌بێ ئەو ره‌ه‌نده فه‌لسه‌فیه‌ی ئایینی ئیسلام له‌ یاد نه‌کرێ که داویتی به «دیوانه» کان. لیره‌دا هیتنه به‌سه‌ گهر ناوی کتیبه‌که‌ی «ابو القاسم حسن نیشابوری» بیریته که له‌ سه‌رده‌می رینسانسی سه‌ده‌ی چواره‌می کۆچیدا به‌ناوی (العقلاء المجانین) وه نووسیویه‌تی و ئەم وشه‌یه‌ش «دیوانه» بۆ ده‌سته‌یه‌کی زۆر له‌و که‌سانه به‌کار ده‌بات که له‌ به‌رامبه‌ر که‌مالی موتله‌قی خوادا که‌وتبونه پرسیار و سه‌ربزێوی و په‌نایان بۆ گومانکردن بردبوو، هه‌روه‌ها له‌ زانستیکی زۆر بلند به‌رخوردار بوون و هه‌میشه ئەو شتانه‌یان به‌سه‌رده‌مدا هاتوو که عاقله‌کانی دی هه‌رگیز بۆیان نه‌چوون (٦).

به‌م تیگه‌یشتنه‌ی مانای وشه‌که، «حیکمه‌ت و زانایی وئه‌زموونداری دیوانه‌کان» زیتر ده‌چه‌سپێ و ئەگەر نالییش ئەم وشه‌یه بۆ هیتماکردن به‌خۆی به‌کار ئەهین، ئەوه ته‌ئکید له‌سه‌ر پله‌ی زانایی و ئەو حیکمه‌ته‌ ده‌کاته‌وه، که ئاگاداری لێی هه‌بووه. بۆ ئەوه‌ی په‌یوه‌ندی ئەم قسه‌یه‌شمان به‌کاملبوون و قو‌ناعی ته‌مه‌نی شاعیره‌وه بۆ دهریکه‌وێت، پێویسته هیتنه‌ش زیاد بکه‌ین و بلتین: که پله‌و مه‌قامی دیوانه‌یی له‌نیو خانه‌قاکاندا، پله‌و پایه‌ی سالانیتیکی زۆر عیباده‌ت و سه‌ر و ریش سپیکردن و له‌خزمه‌ت شیخدا شه‌وو روژکردنه‌وه‌یه، نه‌ک هی که‌سیکی بی ئەزموون و که‌م ته‌مه‌ن. جا ئەگەر ئەم مانا لیدانه‌وه‌یه‌ی نالی وه‌کو هیتماکردنیکی ئەو بۆ که‌سیتی خۆی قبول بکه‌ین و وه‌های لیک بده‌ینه‌وه که نالی نه‌یوستبێ ناوی راسته‌قینه‌ی خۆی بیات و خۆی به «دیوانه» له‌قه‌له‌م دابی (که بیگومان ئەمه‌ش هۆیه‌کی

تایبەت و ئایینی خۆی هەیه و پەيوەندی بەو دیدارەوه هەیه که هەر
مسولمانیک چاوەڕێیه له رۆژی ئاخیره تدا بەدیتنی یەزدان شاد ببیت و
له پاکیی خۆی دلتیا بیت) ئەوا بەم خۆ به «دیوانه» له قەلەمدانه هیچ نه بێ
هیمایه کی بۆ ته مەنی دیوانهیی و له ویشه وه بۆ زانایی خۆی کردووه، که
سەردهمی نووسینی قەسیدهی مهستوره دهگرتته وه.

هەر چۆنیک بیت، سه بارهت به بێ ته زمونیی نالی له مه سه له ی له گه ل
تافرهت نه خه وتنیدا، رایه که ی ماموستا محه مه دی مه لا که ریم به های خۆی
نادۆرینی، که ده لیت نالی تا ئەوکاته یش که ئەم قەسیده یه ی تیا وتوو،
چیوی هەر له تاریکی وه شان دووه .. به لگه ش بۆ ته مه نه وه له لانه ن که شاعیر
له وه سفکردنی عه و ره تی ژندا تییان که وتوو، ئەمه یش کیشی نه و تراژیدییه
چهند قات زیاده کات که پیشتر له ژبانی نالیدا هیمامان بۆ کرد.

بەشى ۋىلجەم: ۴۵

پەيوەندىي دەقەكان

يەكەم: لەگەل دەرەوھى خۇياندا

دووھم: لەگەل يەكتردا

يەكەم: پەيوەندىي دەقەكان لەگەل دەرەوھى خۇياندا:

بەشى كۆتايى ئەم لىكۆلىنەوھى ھەولدانىكە بۆ ناسىنەوھى ئەو سەرچاۋە
رۆشنىبىرىيە جىياوازانى لە دەقى مەستورەدا ئامادەن. كارى ناسىنەوھى
ئەوھى ئاخۆچ ئاستىكى رۆشنىبىرى و زانستىي سەردەمى نالى و پىش نالى
بوونە بەشىكى ديار لەم دەقەدا، رەنگە لەویدا يارمەتى دەر بىت، كە بزائىن
دەق نەك بەتەنيا زادەي ساتە وەختىكى عەفەوى و ئىلھامى خودايى نىيە ..
بەلكە لەگەل سەرجمى وتارەكانى ئەو ساتەوختەشدا كە تىايدا بەرھەم
دەيت، پەيوەندىيەكى نەپساوى ھەيە.

بىتگومان ئىمە نامانەوئىت تەنيا لە رووبەرتكى تاييەتى و داخراودا
پىشوازى لەم دەقەي نالى بگەين، نامانەوئىت خۆمان بەدەين بەدەست ئەو
مانايانەي فەزاي قەسىدەكە فەرزىان دەكات و بەس، بەلكو مەبەستىشمانە
بۆ ماناۋ رەھەندى ئەو دەوروبەرەش بگەرتىن كە دەقەكە تىيدا سەرى
ھەلداۋە. بى ھەلسەمىنەوھش دەتوانىن بلىين: تەنيا پىرۆسەبەك، بواری بۆ
نالى رەخساندوۋە ئامادەيى خۆي لە سەرجمى رۆشنىبىرىي ساتەوختى خۇيدا
و ئامادەكردنى رۆشنىبىرىيەكانىش لە خىتابى خۇيدا فەراھەم بكات،
«پىرۆسەي رووداوى شىعەرى» يە ..

پروۆسه‌ی رووداوی شیعرى بۆته هۆى ئەوه‌ی كه نالى له دووپانێكى
 روشنبیردا خۆى بپینیتته‌وه: واته بوارى بۆ ره‌خساوه له‌لایه‌كه‌وه گوزارشىك
 له‌سه‌ر بارى روشنبیرى سه‌رده‌مه‌كه‌ى بدات و، له‌لایه‌كى تریشه‌وه پیمان
 به‌مه‌لینى كه بۆ خۆیشى تا چ ئاستىك له‌و روشنبیرییه‌ به‌ئاگایه. به‌مانایه‌كى
 دى: به‌هۆى پروۆسه‌ی به‌ره‌مه‌پێنانى قه‌سیده‌یه‌كه‌وه كه نالى بۆ مه‌به‌ستىكى
 تاییه‌ت ته‌رخانىكردوه و ئەو مه‌به‌سته‌یش له‌ گێرانه‌وه‌ی «خه‌ون» یكدا
 به‌رجه‌سته بووه، توانیویه‌تى ته‌وزیفى سه‌رجه‌مى ئەو روشنبیرییه‌ش بکات كه
 بۆ خۆى تیايدا پێگه‌یشتوه. ئەمه به‌بێ ئەوه‌ی سه‌رجه‌مى ئەو روشنبیرییه‌ و
 گوتاره‌ جیا‌جیا‌كانى په‌یوه‌ندییه‌كى راسته‌و خۆبان به‌بابه‌تى قه‌سیده‌كه‌ى
 شاعیره‌وه هه‌بێت كه به‌یان‌کردنى حاله‌تىكى ئاره‌زوو مه‌ندانیه‌. ئەمه‌ش بۆته
 هۆى دروست‌کردنى دژایه‌تییه‌ك له‌ نێوان بابته‌ و فه‌زای شیعره‌كه‌ له‌لایه‌ك و
 ئەو چه‌مكه‌ زمانییانه‌ى شاعیر بۆ روون‌کردنه‌وه‌ى بابته‌ شیعریه‌كه‌ى ده‌كارى
 بردوون له‌ولای دیکه‌وه. . ئاخه‌ وه‌سف‌کردنى ئەندامى جنسى ژن و پیاو
 به‌هۆى چه‌مكى ئەستیره‌ناسى، ته‌سه‌ووف، جوگرافیاوه و له‌ پروۆسه‌ى
 رووداوی شیعریدا نه‌بێت و له‌ شاعیر قه‌بوول نه‌کرا بێ له‌ كنى و له‌ چى قه‌بوول
 کراوه؟!

بۆ زیاتر روون‌کردنه‌وه‌ى مه‌به‌سته‌كه‌شمان، هه‌ول ده‌ده‌م له‌ رێى قسه‌کردن
 له‌سه‌ر سنى سه‌رچاوه‌ى روشنبیری، كه نالى بۆ به‌ره‌مه‌پێنانى ئەم ده‌قه سوودى
 لیوه‌رگرتوون، كه‌مى له‌ روون‌کردنه‌وه‌ى مه‌به‌ستماندا بچینه‌ پێشه‌وه.
 پاشانىش به‌هۆى چه‌ند نه‌خشه‌یه‌كه‌وه ئەو بواره‌ روشنبیریانه‌ ده‌ست‌نیشان
 بکهم كه چه‌مكه‌ به‌كار هاتوه‌كانى لای نالى ده‌گرنه‌ خۆیان.

** **

ئێمه‌ كاتىك بۆ ئەم مه‌به‌سته‌ قه‌سیده‌كه‌ ده‌خوینینه‌وه، رووبه‌رووى چه‌ند
 سه‌رچاوه‌یه‌كى جیا‌وازی روشنبیری ده‌بینه‌وه، كه لی‌ره‌دا بۆ ئاسان‌کردنى كارى
 خوینهر ده‌یان‌که‌ین به‌سنى به‌شه‌وه:

۱) سه‌چاوه‌ی رۆشنبیری دوور.

۲) سه‌چاوه‌ی رۆشنبیری ئاماده.

۳) سه‌چاوه‌ی رۆشنبیری بیسراو.

که‌هه‌موو ئهم سه‌چاوانه ده‌که‌ونه ده‌ره‌وه‌ی باه‌تی یان (=Emne) ی شیعه‌که‌ی نالییه‌وه.

۱) سه‌چاوه‌ی رۆشنبیری دوور:

مه‌به‌ستمان له زاراوه‌ی «رۆشنبیری دوور» ئهو زانیارییه‌که ره‌گه‌ز و سه‌چاوه‌یان ده‌چیتته‌وه سه‌ر ئه‌فسانه و حیکایه‌ت و سیمبۆلی دینی و سه‌رگۆزه‌شته‌ی پاشایان و قاره‌مانان، یاخود زاراوه‌ی زانسته‌کانی کۆن و په‌یوه‌ندی راسته‌وخۆی لۆژیکییانه‌یان به‌ باسی ئیروۆتیکیییه‌وه نییه. له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌شدا ناتوانین له‌ قه‌سیده‌که‌یان وه‌ده‌ر بنیین. چونکه سه‌رحمه‌ی دینامیه‌تی قه‌سیده‌که‌یان پتیه‌ به‌نده و مانای بنچینه‌یی و رووبه‌ری راسته‌قینه‌ی خۆیان دۆزاندوو و نالی هاتوو له‌که‌چی مانا و ره‌هه‌ندی دیکه‌ی کردوون. ئهو زاراوه‌و ده‌سته‌واژانه‌ی ده‌چنه ژیر خانه‌ی سه‌چاوه‌ی رۆشنبیری دوور له‌سه‌رده‌می نالییه‌وه، ده‌بن به‌دوو به‌شه‌وه:

| ده‌سته‌ی یه‌که‌م (تایینی - میتۆلۆژی) | ده‌سته‌ی دووهم (سه‌ر به‌زانستی کۆن) |
|--|---|
| طه‌لیسم: (جادوو‌گه‌ری) عه‌نقا: (میتۆلۆژی) ماء الخضر: (تایینی) مانی: (تایینی - میژوویی) گه‌نج: (داستان و میتۆلۆژی) موضیحه: (زاراوه‌یه‌کی شه‌رحه له‌ باسی قیصاص دا. پروانه: دیوانی نالی، ل: (٦٢٢) | ته‌شریح: (تشریح الافلاک، ناوی کتیبی مه‌لایانه له‌زانستی ناسمان شوناسیدا که «بهاالدین العاملی» دایناوه: دیوانی نالی، ل: (٦٢٢) هه‌یه‌ت: (الهیه‌ت: زانستی ناسمان شوناسی کۆن: دیوان (٦٢٢) جاذیبه و قابلیه: (فیزیاگه‌ری) ضولاتی به‌قا: (زانستی ته‌شریح) سوها: (ئه‌ستیره‌ ناسی) |

دیاره به کارهیتانی ئەم زاراوانه له لایهن نالییه وه و تهوزیفکردنیان بۆ مه بهستیکی شیعی، نیشانهی شارهزایی و ئاگاداربوونی شاعیره له ههر یهکتی لهو مهیدانانه دا، که به هۆیانه وه توانراوه په یوه ندییهک له نیوان شیعر و نایین، شیعر و میتۆلۆژی و شیعر و مهیدانهکانی زانستی کۆن، بێته ئاراهه.

٢) سه رچاوهی رۆشنبیری ئاماده:

مه بهست له زاراوهی «رۆشنبیری ئاماده»، ئەو رۆشنبیرییه که ده شتی له سه ردهمی نالیدا ئاماده بوویت و پراکتیک کرابی و په یوه ندییه راسته وخۆی به ژینگه ی شارستانی شاعیره وه هه یه. که رهستهکانی ئەم رۆشنبیرییه له ده ورره ی ژبانی رۆشنبیری سه ردهمی نالیدا هه بوونی با به تییانه یان هه بووه و مامه له کردن له گه لیا نندا مامه له کردنیکی رۆژانه بووه و هه روه کو دیاریشه نالیس له قه سیده که یدا به بی هیچ پلان بۆدانانیک ئاویته ی کردوون. لیره دا پتوبسته ئەوهش بگوتری، که دهسته واژه و زاراوهکانی ئەم رۆشنبیرییه به هه مان شیوهی دهسته واژه و زاراوهکانی (سه رچاوهی رۆشنبیری دوور)، په یوه ندییه کی راسته وخۆیان به نیوه رۆکی ده قه که وه نییه و بۆ تیگه یشتنیش له هه ر یه کیکیان پتوبسته بگه رتینه وه بۆ ئەو مهیدانانه ی له بنه رته دا وشه و زاراوهکانیان لێوه هاتوون، یان به زۆری به کاربان هیناون و ده هینن؛ ئەو مهیدانانهش کایه ی زانستی جوگرافیا، جیۆلۆجیا و ته سه ووف و عیرفان ده گرنه وه. به لām له هه مان کاتیشدا نالی توانیویه تی بیانخاته ژیر ده سه لاتی دینامیای قه سیده که یه وه. یا خود ئەگه ر بمانه ویت به زمانی «ژان کۆهین» بدوین، ده بی بلتین: ئەو زاراوه و وشانه له مهیدانی ئەسلیی خۆیان دا پر کران و (ئینزیاح) یان کردووه به لای مهیدانیکی تر دا و به و هۆیه شه وه جوړیک له «شیعرییهت» یان وه رگرتووه. ئەم سه رچاوه رۆشنبیریانهش ده که ین به دوو دهسته وه:

| دهسته‌ی دووهم (عیرفان و تەسەووف) | دهسته‌ی یەكهم (جوگرافی / جیۆلۆجی) |
|---|--|
| <p>سالیك مه‌سلەك مه‌جذوب خەلۆه قائیم (قائم بالیل)</p> | <p>(جوگرافی و جیۆلۆجی) قورسی ئەك: (سەریه‌خانه‌ی جیۆلۆجی) گردی ئەكین: (سەریه‌خانه‌ی جیۆلۆجی) قەندیل: (ناوی چیا، جوگرافی) خەتا: (سەریه‌خانه‌ی خوتەن: جوگرافی)، ناون بۆ ناوچه‌ی منجوری، مەغۆلستان و توركستانی رۆژھەلات. بڕوانە: فرهنگ عمید ۹۹۳ و ۹۹۴.</p> |

لە ئەنجامی بەراووردیکی خێرای ئەم دوو نەخشە یەوہ دەگەینە ئەو ئەنجامە ی کە، نالی بەپلە ی یەكەم زاراوہ ی عیرفان و تەسەووفی لە قەسیدە کە یدا تەوزیف کردوون، ئەوجا بەگشتی زاراوہ ی ئایینی و ئەستیرە ناسی. دووجار زاراوہ ی میتۆلۆژی و دووجاریش هی جوگرافی و پاشان لە جیۆلۆجی و فیزییاگەری و ئاناتۆمی لەش، زاراوہ ی قەرزکردوہ. دیارە بە لەبەرچا و گرتنی ئەو رۆلە ی بیر و خیتابی عیرفانی لەفەرھەنگی ئیمەدا گێراویتی، دەبێ لەلامان ئاسایی بیت کاتیک نالی زۆرتربن وشە ی فەرھەنگە شیعرییە کە ی خۆ ی لەم سەرچاوە رۆشنبیرییە وە، وەرگرتوہ (۱).

۳) سەرچاوە ی رۆشنبیری بیسراو:

ئیمە مەبەستمان لە بەکارھێنانی ئەم زاراوہ یە، ناسینەوہ ی ئەو رۆشنبیرییە کە لە ریی بیستن و دەماو دەمەوہ دەگاتە گوئی مرۆف بەبی بەلگە نامە ی بینراو و ھەستپیتکراو. بەلام ئەم رۆشنبیرییە بناخە یەکی عەقلانیی ھە یە و رەنگە رۆژگارێکیش «نزیك یان دوور» بەھۆ ی زانستە جۆر بەجۆرە کانەوہ پی بنیتە قۆناغی سەلمانندی عەینییەوہ. یان دەکرێ سوود لە زاراوہ یەکی دی وەر بگرن و بلتین: ئەم رۆشنبیرییە لە قۆناغێکیدا کە

هیشتا نه گهیشتهبیتته دهست رهسی خاس و عام، ئەوا
 رۆشنبیرییهکی (شەفههی)ه و خەلکی تەنھا بە «گۆی» بیستووێانە و بەزمان
 باسی دەکەن، وەکو قسەکردن لەسەر جوۆرە بوونەوهرێکی دی که لەسەر
 ئەستیرهیهکی دیکه بژین. یان وەکو قسەکردن لە باره‌ی ئەو جیهان و فەزا و
 ژینگه و گیاندارانه‌ی رۆمان و چیرۆک و فیلمی خه‌یالی زانستی باسی لیتوه
 ده‌کەن، یان ئەو هه‌موو قسە و باسانه‌ی لەسەر ئەژدیه‌ها و دیو و بوراق و
 «سیمرغ»ه‌وه پشستاو پشت و به‌بێ خو‌بو‌ماندووکردن، هاتوونه‌ته‌ زه‌ینی
 خەلکەوه.

به‌ نيسبەت سەرده‌می نالیسه‌وه، باسکردنی «قه‌سریکی به‌رزی له
 ئاوینه‌کراو» ده‌چیتته‌ بازنه‌ی ئەم رۆشنبیرییه‌وه و رهنگه‌ له‌و سەرده‌مه‌شدا
 جوۆریک له‌ «خه‌یالی زانستی» بوو، چونکه‌ له‌ هه‌یج قه‌له‌مه‌رپه‌ویکی
 سه‌ده‌ی نۆزده‌هه‌مدا «قه‌سریکی موعه‌للای له‌ ئاوینه‌کراو» نه‌بووه.

هه‌روه‌ها کاتیک نالی باسی «شتور مورغ»، یاخود نه‌عامه‌ ده‌کات، که
 بالنده‌یه‌که و زیاتر له‌ ده‌شته‌کانی ئەفه‌ریقیدا ده‌ژی و نالیسه‌ نه‌چۆته
 ئەفه‌ریقیا.. به‌و مانایه‌ نییه‌ که نالی له‌ نزیکه‌وه ئەم بالنده‌یه‌ی ناسیبی و
 ئەوجا بو‌مه‌به‌ستیکی شیعرێ ته‌وزیفی ناوه‌که‌ی کردبێ. به‌لکو به‌و مانایه‌یه
 که شاعیر سه‌ری به‌سه‌رچاوه‌ی جوۆره‌جوۆردا گه‌راوه و به‌و هۆیه‌وه زانیاری
 جوۆراو جوۆریشی ده‌ست که‌وتوه. ئەگه‌رچی به‌لگه‌یه‌کیش به‌ده‌سته‌وه نییه
 ئیسپاتی هه‌بوونی کارگه‌ی کیمیاگه‌ری له‌ کوردستانی سەرده‌می نالیدا
 بکات، به‌لام شاعیر زاراوه‌ی ئەم بواره‌شی ملکه‌چی ژێر پرۆسه‌ شیعریه‌که‌ی
 خۆی کردوون:

| بابه‌تی دیکه | زاراوه‌ی کیمیاگه‌ری |
|---|---|
| قه‌سری موعه‌للای له ناو‌ینه‌کراو شتوور مورغ | ئیکسیر گه‌وه‌ر زیری سوور ناو‌ینه ناوی ناو‌ینه |

ده‌کرا ئەم دەسته‌به‌ندی‌کردنه له‌سه‌ر ئاستی دیکه‌ش به‌ئه‌نجام گه‌یشتبا، وه‌کو دابه‌ش‌کردنی زاراوه و وشه به‌کارهاتوو‌ه‌کانی نیو شیعره‌که له‌سه‌ر بنه‌مای دوانه‌ی «نیر» و «می»، «گه‌رم» و «سارد» و «نهرم» و «رهق» و هتد... به‌لام نه‌مانویست له‌وه زیاتر در‌پێژه‌ی بده‌ینی. مه‌به‌ستی ئیمه له‌م دابه‌ش‌کردنه ئەوه‌بوو تا ئەو دژایه‌تییه له‌نیوان بابته‌ی قه‌سیده‌که: (ئیرۆتیکا) و رۆشن‌بیرییه‌کانی ده‌ره‌وه‌ی ئەو بابته‌ ده‌ست‌نیشان بکه‌ین بۆ ئەوه‌ی لیمان ئاشکرا بپیت که چۆن خیتابه جیا‌جیا‌کان وشه و زاراوه له‌یه‌کت‌ری وه‌رده‌گرن. هه‌روه‌ها مه‌به‌ست‌یش‌مان بوو تا له‌سه‌ر ئەوه جه‌خت بکه‌ینه‌وه، که شیع‌ر نه‌ک هه‌ر ئیلها‌م و عه‌فه‌وییه‌تیکی سوۆزی شاعیرانه نییه، به‌ل‌کو شیع‌ری راسته‌قینه سه‌رجه‌می ئەو رۆشن‌بیرییه‌ش له‌خۆی ده‌گری که له‌ساته‌وه‌ختی له‌دای‌کبوونی ئەو شیع‌ره‌دا ئاماده‌یه.

دووهم: په یوه نډی دهقه کان له گڼل یه کتردا

پاش نه وهی تا رادهیهک نهو په یوه نډیانه ناشکرابوون که له نیوان دهقی مهستوره و خیتابه روشنبیرییهکانی تردا نامادهن، به پتویستی دهزانم به شپوهیهکی کورت و چر هیتما بو هندی لهو په یوه نډیانه ییش بکه م که له نیوان دهقه شیعرییهکان خو یاندان بو نه وهی لهو ریگه یه وه بتوانین به شپوهیهکی گشتی سه رنجیک له ناست په یوه نډی دهروهی دهقه کان، دهر بیرین.

به زمانیکی تر، دهمه وی بلیم: نایا ده کړیت به مه بهستی دوزینه وهی خالی هاوبه شی دهقه کان له ناو خو یاندا، ستراتیژیی هه مان نهو دهقانه له دهر وهی خو شیان بناسینه وه؟ نایا ده کړیت دوا ی ته واوبوونمان له خو یتندنه وهی دوو دهقی جیاواز، له دهر وهی رو بهری نووسراوی نهو دوو دهقه، هیتشاکو بو په یوه نډی نیوانیان بگه ریتین؟

بو زیاتر روونکردنه وهی نه م پرسیاره، لیره دا په نا ده بهینه بهر دوو دهقی شیعری جیاواز. که ده لیم «جیاواز» مه بهستم له جیاوازی ناوهر وکی نهو دوو دهقه یه. دهقی یه که میان بریتیی ه له قه سیده هی «قوریانی توژی ریگه تم...» که له مهو دوا به دهقی (ا) ناوی ده به یین و دهقی دووه میس بریتیی ه له دهقی «مهستوره» که به دهقی (ب) ناوی ده به یین.

هه رچه نده فهزای دهقی (ا) له گڼل نهو فهزایه دا جیاوازه که دهقی (ب) هه یه تی، به لام نهو جیاوازییه نه بوته هو ی جیاوازیی دروستکردن له نیوان «بونیاده شیعرییه کان» دا. بو نمونه، له هه ردو و قه سیده که دا بونیادی «پرسیارکردن» و بونیادی «ههستکردن به گونا ه» نامادهن و له هه ردو و قه سیده که دا پر و سه ی «ته ماهی و ناویته بوون»، بریتیی ه له «ناویته بوون و ته ماهی کردن» له گڼل مرو قدا. نه گه ر له دهقی (ا) دا، ستراتیژی قه سیده که، له «نیستا» وه بو «رابردو» له «مرو ق» ه وه بو «موقه دهس» یان له

«غوربەت»-هوه ده مانبا بۆ «غیاب»؛ یاخود ئەگەر سەرجه می پرۆسه که بریتییە له گرتدانهوی و جوودی شاعیر بە نیشتمانەوه، ئەوه له دهقی (ب) دا ئەم ستراتیژە هەولدانە بۆ تەماهی کردن له گەڵ «ئەوێتر» دا. ئەگەر له دهقی (ا) دا بونیادی پرسیار بەهۆی ئەو بۆشاییهوه نامادیه که کهوتۆته نیتوان «ئێستا» و «رابردوو» ی شاعیرهوه، ئەوه له دهقی (ب) دا گرتی حەلکردنی سیرپرێک بۆته هۆی بەهیزکردنی بونیادی پرسیار. ئەگەر له دهقی (ا) دا تیکشکانی دهسهلاتی سیاسی ئایدیال دهبیته هۆی پتهوکردنی بیروکهی هینانه کایه ی «یەومی نهفخی صور»، ئەوه له دهقی (ب) دا، ههستکردن به گونا ه له ئاست دهسهلاتی ئەخلاقیدا، دهبیته هۆی له قهلهمدانی ههموو پرۆسه که به «ههزل و روو رهشکه ری صه فحه ی له وح و کیتاب» ..

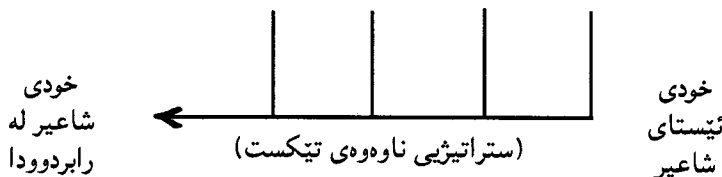
ئەمانه هه ندۆ له و هاو بونیادانه بوون که به شیکی ستراتیژی ده قه کائمان بۆ ده ستنیشان ده کهن. به لām ده بی ناگاداری ئەوه بین که هه ربه کتی له م بونیادانه له نێو خودی تیکسته کاندایا به چهند ئیستگایه کدا تیپه ر ده بن تا ده گه نه کۆتایی هیلکی ستراتیژی نیو هه مان ده ق. به بی ئەوه ی ستراتیژی ده ره وه ی ده قه کان کۆتایی هاتبێ. واته به ته واو بوونی تیکستی (ا) مانای وانیه ستراتیژی تیکستی (ا) کۆتایی هاتوه، یاخود به کۆتایی هاتنی ده قی مه ستوره و ابزانین ستراتیژی قه سیده که یش کوژاوه ته وه. ئیستا بۆ ئەوه ی بتوانین راسته وخۆتر له باره ی سەرجه می ستراتیژی هه ر کام له و دوو تیکسته بدوین، ئەم هیلکار بیانه ی خواره وه پیشان ده ده یین.

له هیلکاری یه که مدا، قوناعی یه که می ستراتیژی ده قی (ا) له «خودی ئیستای شاعیر» هوه ده ست پیده کات و پاش ئەوه ی به ئیستگای «نیشتمان، شار، خانه قا، حوجره و .. هتد» دا تیپه ر ده بیته ده گاته «خودی رابردوی شاعیر»، یان راسته ر بلیم ده بوو بگاته «خودی شاعیر له رابردوودا». به م مانایه، له و شوێنه دا که تیکسته نووسراوه که ی به ر ده ستمان کۆتایی هات، خۆبه خۆ به شی یه که می مه سیری ستراتیژی تیکسته که ش

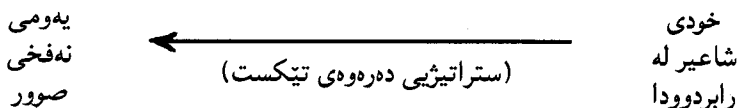
کوټایي دیت. به لآم هر له و کوټاییه دایه که شاعیر نه لته رناتیقی «یهومی نه فخی صور» ده هیڼیته ناراه، که نه مهش ده بیته هو ی در یژکردنه وهی مه سیری قه سیده که، به بی نه وهی نی دی پشت به تی کست به ستین. واته سه ره تای به شی دو وه می ستراتیژی ده که که دپته ناراه که دیسانه وه له «خودی نی ستای شاعیر» وه ده ست پیده کات تا نه و رژه ی «فوو به نه فخی صور» دا ده کړیت. نه مه یه نه و بونیاده ی سه رجه می ستراتیژی هر دوو ده که که ی له سه ر ده روات، واته هه ولدان بو ته ماهی کردن له گه ل میتا فیزیکدا.

به کور تی: ستراتیژی تی کسته که ی بهر ده ست مان سه رجه می نه و ستراتیژه نییه که شاعیر بو خو ی دانه، به لکو قونا غی کی نه و ستراتیژه یه که به چه ند نی ست گایه کدا راده بو ری و ستراتیژی نالی له دوا نه نجاما بریتی نییه له گه یشتنه وه به «خود» و به س، به لکو بریتی یه له گه یشتنه وه به روو به ری کی میتا فیزیکي ..

نیشتمان شار خانه قا حوجره



خودی رابردو

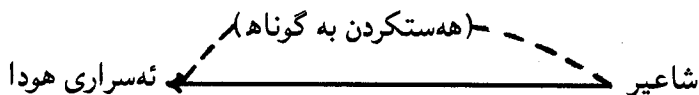
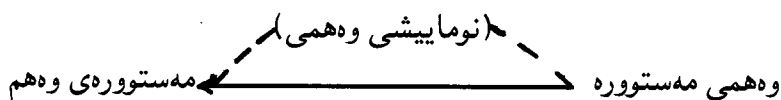
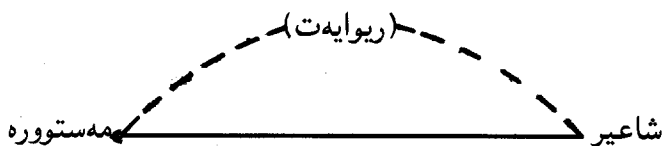


لهدهقی (ب) شدا، شاعیر هه مان ستراتیژی بۆ خۆی داناوه. بهو مانایه ی بهشی ناوه وهی ئه م ستراتیژه له تیکسته که دا بریتییه له هه ولدان بۆ ته ماهی کردن له گه ل مه ستوره دا. کاتیکیش ئه م هه ولدانه به قوناغی بنه ست دهگا، نالی ئاراسته ی دهقه که به هۆی به چاکتر له قه له مدانی کرده ی «گه ران به دوای ئه سراری هودایا»، (له گه ل ئه وه ی تائیتستا کردوویتی)، کۆتایی ستراتیژی دهقه که له هه ولی گه یشتن به «ئه ویتتر» هوه ده گویتزیته وه بۆ هه ولدان به گه یشتن به «ئه سراری هودا». که واته ئه گه رچی قه سیده که کۆتایی پیدیت، به لام ستراتیژی شاعیر کۆتایی پینایهت، که ته ماهی کردنه له گه ل یه زدانا به هۆی په ی بردن به ئه سراره کانیه وه.

به مجۆره ده گه ینه ئه و ئه نجامه ی که بلتین: جیاوازیی بابه تی هیچ کام له م دوو تیکسته شیعریه جیاوازییه کی مه بده ئی و بونیادانه ی شاعیر نییه، ههروه ها ستراتیژی شاعیر به کۆتاییه اتنی دهق، کۆتایی پینایهت و ته ماهی کردن له گه ل خود و ئه ویتتر و خود و نیشتماندا، ئیتستگایه که بۆ ته ماهی کردن له گه ل میتافیزیکیه تی بووندا، واته ئه وه ی نالی به «حوزوور» ی ناو ده بات.

ده مانتوانی گه لئ ها بوونیدی دیکه ی وه کو: لیکچونه موسیقاییه کانی زمانی هه ردوو دهقه که و بونیادی «پارانه وه و سکالا» و «بونیادی زه مه ن» له دهقه کاندای بدۆزینه وه و قسانیان له باره وه بکه ین، به لام ئیدی به پیتوستان نه زانی زیاتر له سه ر ئه م لایه نانه بوه ستین. له گه ل ئه وه شدا به گرنگی ده زانم که بلتیم: ئاماده یی نالی به نیسه بت ئینسانی هاوچه رخی کورده وه، زیاتر له وه ی ئاماده ییه کی میتافیزیکییانه بیت، یان به زمانیکی تر: گرنگی نالی بۆ ئه مرۆی ئیمه له وه دا نییه که بمانه ستی به هیتزکی خوداییه وه، هیتنده ی ئه وه ی به ستنه وه مه انه به داهینانیکی شاعیرانه ی رۆژگاریکی تپه ریوی میلله ته که مانه وه، رۆژگاریک که هه تا ئیتستاش له ئیمه دا ئاماده یه. لیره وه قسه کردنی ئیمه له سه ر نالی و به ره مه کانی هه ر به ته نیا خۆناندنیکه ره خنه یی و سه لماندنی بانگه شه یه کی تایبهت نییه له سه ر شیعره کلاسیک؛

به لکو پیش هموو شتی بریتییه له به ره مه پینانی راقه یه ک که تایبته بیت
 به خۆمان و هه لگری نه و مه رجانه بیت که نه وهی ئیمه بو گفتوگو کردن له گه ل
 به ره مه می کلاسیکه کاندایه وهی ههنگاو ده نیت.



شيعر و جەستە

نالی و گوتاری نالی بەرەنجامی گۆرانکارییەکی شارستانیانیانە میژووی نویتی ئیمەیه و دروستبوونی شاری سلیمانیس یەکیکە لە دیارترین نیشانەکانی ئەو گۆرانە ژبارییە، کە دواجار دەتوانین بەهۆی لیکۆلینەوه لە پیتکەتە مێعاری و دامەزراوە جۆراوجۆرەکانی ئەم «پایتەختە تازەبەیی بیر و زەینی کورد»، ئەو کاریگەراییەش بەدی بکەین؛ کە گواستەوهی پایتەخت کردییە سەر جیهانبینی و روانینی مرۆفی ئیمە بو دواڕۆژی خۆی. لێرەدا پرسیار ئەوهیە، ئایا لە سەرەتای بناخە دامەزراندنی پایتەختی تازەوه تا ۳۶ سالی یەکەمی تەمەنی ئەم پایتەختە، بیر و زەینی مرۆفی کورد لە قەلەمڕەوی شاری سلیمانیدا زیاتر بە چییەوه خەریک بوو؟! ھەرەھا ئەنجامەکانی ئەم پیتووە خەریکبوونەش چۆن لە رازاندنەوه و بیناکردنی شوێنە جیاوازیەکانی شارددا بەدیار کەوتوون؟ واتە ئیمە بە پیتنیاری لیکۆلینەوه لە سیمای یەکەم ۳۶ سالی تەمەنی سلیمانی دەمانەوی سەرنج بو زەوق و سەلیقە و ئەوگرنگی بەخۆدانەیی مرۆفی کورد رابکیشین، کە بە تەنزیکردن و رازاندنەوهی شارە تازەکەییەوه دیار بوو. ھەرەھا دەمانەوی ئەم گرنگی پیتدەنەش بە ژینگەیی دەورووبەر، بەگرنگیدان بە خود (الاهتمام بالذات) تەفسیر بکەین، بەتایبەتیش کاتیک قسەمان لەسەر شیعری نالی بیت (۱).

شێوازی دامەزراندن و دروستبوونی (شار) ھەمیشە پابەندی چەند پرنسیپتیک بوو کە دواجار ئەو پرنسیپانە خۆیان سروشتی «شار»یان دەستنیشان کردوو. یەکیک لەو پرنسیپانەیش (رەنگە گرنگترینیشیان

بیت)، ناستی سیاسی و سهربازی به‌خوبه‌وه گرتووه. واته بهر له‌وه‌ی شار شویتنیک بو‌بیت بۆ‌کۆبوونه‌وه‌ی خه‌لک و گۆرینه‌وه‌ی کالای و به‌ستنی په‌یوه‌ندییه کۆمه‌لایه‌تییه‌کان و دامه‌زاندنی داموده‌زگای هه‌مه‌چه‌شن تیایدا، شویتنی ئاساییش و پاراستنی خه‌لک بووه له هیرشی هیزه‌کانی بیگانه و سروشتی رامنه‌کراو.

دیتنه‌وه‌ی ئەم پرنسپیه یاخود ئەم دیارده‌یه له پرۆسه‌ی دروستبوونی شاری سلیمانیدا بری سه‌خته، ئەویش له‌بهر نه‌بوونی سه‌رچاوه‌ی پینوست. به‌لام وه‌ک ده‌رده‌که‌وئ، تا سالی ۱۸۲۰ که «مستهر ریج» چۆته سلیمانی و ئەو ده‌مه شاری تازه ته‌نیا (۳۶) سال ته‌مه‌نی هه‌بووه «له‌شکرگا، یاخود - معسکر- هه‌ر ئەو قه‌لایه بووه که مه‌حمود پاشای مامی برایم پاشا- چوار پینج سال پینش دروستکردنی سلیمانی، له‌م دیو گۆیژه- دروستی کردووه (۲).

ئه‌مه‌ش ئەوه ده‌گه‌یه‌نێ که ساته‌وه‌ختی دروستبوونی شاری سلیمانی، هاوشانی ساته‌وه‌ختی له‌ دایکبوونی له‌شکرگا و دامه‌زراوه‌ سه‌ربازییه‌کانی تر نه‌بووه. جا ئایا ئەمه چۆن لیکبده‌ینه‌وه؟

بیگومان ده‌کری ستراتیژییه‌تی جوگرافیایی شاری نوێ خۆی به‌لگه‌یه‌ک بوئی بۆ ئەوه‌ی بابانییه‌کان گرنگی قه‌لاو له‌شکرگا به‌نیسه‌ت هه‌ندی دامه‌زراوی دیکه‌وه پله‌یه‌ک دوا بخه‌ن، به‌لام ناکری ئەم دیارده‌یه به‌دوور له سه‌رجه‌می پرۆسه‌ی گواستنه‌وه‌ی پایته‌خته‌وه‌ی حالێ ببین.

ئیمه ده‌زانین که یه‌کیه‌ک له‌ هۆیه‌کانی گواستنه‌وه‌ی پایته‌خت له قه‌لاچوالانه‌وه بۆ مه‌لبه‌ندی تازه، واته بۆ ناوچه‌ی سلیمانی نیستا؛ بریتی بووه له‌ دوورکه‌وتنه‌وه له «قه‌له‌مپه‌وه‌ی ژیر ده‌سه‌لاتی بیگانه»، به‌تاییه‌تیش پاشاکانی ئیران. به‌لام ئەمه به‌لگه‌ی ئەوه‌مان نادانی که ئیدی بابانییه‌کان له هیرشی بیگانان خۆیان بیخه‌م کردبێ و بێ خه‌یال پالیان دابیتته‌وه، به‌لکو به‌لگه‌یه‌کی باشه بۆ ئەوه‌ی که بلێین خودی پرۆسه‌ی دوورکه‌وتنه‌وه له‌ژیر ده‌سه‌لاتی هیرشی بیگانه، ده‌بێ له‌هه‌مان کاتا دوورکه‌وتنه‌وه‌ش بووبێ له‌و

«شیوازه ژبان» ی که مه ترسیبی له «ژیرچه پۆکی بیگانه دا بوون» فه رزی ده کات. واته ته جاوه زکردنی بارودۆخی هه میسه مانه وه له ژبانیککی ته یار و ئاماده باشدا له ترسی هیترسی بیگانه؛ که ئەم ته جاوه زکردنه ش بوته هۆی که مکردنه وهی دامه زراوه جهنگی و سه ربازییه کان و رزگار بوونی کاتیی سه رانی کورد له وهی بیر له دامه زران دنیان بکه نه وه. له ئەهه نجامیشدا ئەم ته جاوه زکردنه پرۆسه یه ک بووه بۆ هیتانه کایه ی سه ره تای شیوازه ژبانیککی تر. ئەهه پیش له زۆر لایه نی روخساری سلیمانیدا ده رده که وی و به لگه ی ئەهه مان ده داتی که مرۆقی ئیمه دوای گواستنه وهی پایته خت، بۆ پارێزگار بکردن له خۆی نه هات په نا به ریتته وه بهر هه مان ئەو شیوازه ی که جار ان په نای بۆ ده برد، به لکو له گه ل مانه وهی مه ترسیشدا توانی وزه ی خۆی بۆ شیوازی تری خۆ پاراستنیش تاقیبکاته وه. با له رتگه ی نمونه یه که وه ئەم تیزه که می روونتر بکه مه وه.

سه یر نییه سه ره تای دروستکردنی شاری سلیمانی به پرۆسه ی (به پیرۆزکردن - تقدیس) دا تپه ریوه. پرۆسه ی ته قدیسکردن که له دۆزینه وهی ئەهه گوستیله و هه لکو لرائی ناوی «سلیمان» له سه ره ئەو ئەهه گوستیله یه، پرۆسه یه که، هه ولدانی ئینسانی کورد بۆ گرتدانی چاره نووسی موققه ده سی خۆی به خاکه وه، دیاری ده کات. پرۆسه یه کی وه ها، که بتوانی ریشه و ره گزی مرۆف به خاکه که یه وه بچه سپین و له دووریانی یه ک چاره نووسدا بیهیتیتته وه. ئەم گۆرانکارییه له ناخی مرۆقی ئیمه دا، ئەهه مان پیده لئی که په یوه ندییه کی ریشه یی و دهروونی بوته هۆی جیگره وهی ئەو په یوه ندییه کی که قه لا و له شکرگاکان ماوه ماوه دروستیان ده کرد. واته مرۆقی ئیمه ی له وه رزگار کرد که هه ر ته نیا وزه ی خۆی له بهر په رچدانه وهی ده ره ودا به کار بهیتیت، به لکو بواری ئەهه ی خسته به رده م که ئەو وزه یه دابه ش بکات؛ که ئیمه یه که م نیشانه ی ئەم دابه شکردنی وزه یه له بنیادکردنی شاری تازه و چاوپۆشیکردنی تا ئەهه ندازه یه کی به رچاو له «دامه زراوی سه ربازی» یه کاندایه دی ده که یین.

بۆ نمونە: بە پیتی ئەو ھەولدانە بە نرخە ی مامۆستا جەمال بابان بۆ
 نەخشە کێشانە وە ی شاری سلیمانی داویتی، ھەر وەھا دوای بەراوورد کردنیکی
 خیرای شوینە سەربازییەکان لە چا و مزگەوت و شوینی گشتی و
 ھەمامەکاندا، بۆمان دەردەکەوئی کە لە سالی یەکەمی تەمەنی سلیمانیدا:
 «پینج» مزگەوت، «پینج» ھەمام، شوینی یاری و ژمارە یەکی بەرچا و کاریزی
 ئا و دروستکراون، کەچی لە شکرگا ھەر ئەو ھەبوو کە لە دەور و بەری سالی
 ۱۸۷۰ لە لایەن مەحموود پاشا وە دروستکراو.

دیارە ژمارە ی دامەزراو ھەکان لێرەدا گرنگ نین، بە لکو ئەو دەلالەتە
 جیاوازانی لە پشت پیتووستیی ھەبوونی ئەو دامەزراوانە وەن گرنگن. بۆ
 نمونە ئەگەر دەلالەتی پیتووستیی ھەبوونی (۵) مزگەوت لە تەمەنی سی و
 شەش سالی یەکەمی سلیمانیدا، مەدلولویتیکی ئاینیی موتلەقی ھەبیت،
 ئەوا دەلالەتی (۵) ھەمامەکە، مەدلولویتیکی شارستانی و گرنگیدانی ھەبە
 بە پاک و خاوینی و کایە ی تەندروستی کە خۆی لە خۆیدا ئاستییکی
 دیاریکراوی کولتوری رادەگە یەنی و دەشیت بە جوړیک لە دیسیپلینکردنی
 جەستە ی دابنیتین لە رێگە ی گوتاری پاک و خاوینییە وە. ئەم دیار دە یەش
 دووبارە لە گرنگیدان بە باخ و رواندنی دار و دەرەختییکی زۆری وە ک ئەو ی
 مستەر ریح باسیانی کردوو و ھەر وەھا لە مەسەلە ی کاریز لێدان و
 ئا و پوژدەر کردنی تا ئەو «سی و شەش سالە» ی تەمەنی شارە کەدا،
 دووبارە بوونە وە. جا ھەر وەکو لە پیشاندا گوتم، لە گەل مانە وە ی مەترسی
 ھێرش ی بێگانە و بە لە بەرچا و گرتنی ئەو مەملاتییەش کە لە نیو خودی
 بنەمالە ی باباندا ھەبوو، تەماشای دەکەین پڕۆسە ی شارستانیانی ئەو
 قۆناغە ی مێژووی ئیمە ھەر لە بەردەوامیدا بوو. لێرەدا پیتووستە ئەو ھەش
 بلیم کە ئەگەر پڕۆسە ی بیناکردن و لەویشە وە گەیشتن بە ئاستییکی دیکە ی
 ژیان و جوړییکی دیکە ی پە یو ھندی، بە توندی لە زەینی کۆمەلە ی ئیمەدا لە
 ئارادا نەبووی، ئەو دەبوو ئەو چەند سالە ی یەکەمی تەمەنی شار،
 تەرخانکرا با بۆ سنوور قایمکردن و قەلا بە دەوری شاردا دروستکردن، ئەوجا

ئاور بۆلايەنەكانى ترى ژيان دراباوه، نەك بە پيچەوانەوه.

ديسانەوه سەير نىيە، كە ناوچەى قەلاچوالان لە مېژووى تازەى ميرانى بابان و خەلكى مەلبەندەكەدا بەرە و خانەى لەبىرچوونەوه بچىت. ئەم لەبىرچوونەويەش يەكەمجار لە خودى وشەى «قەلاچوالان» و وشەى «سليمان»ى دا بەديار دەكەويت. من دەپرسم: ھۆى چى بوو وشەى «سليمانى»، توانى جىگەى وشەى «قەلاچوالان» لە پلانى ژيانى تازەدا لەق بكات؟

ئىمە دەزانين لە فەرھەنگى كورديماندا، ناو گرنگىيەكى تايبەتى خۆى ھەيە و تەپۆلكە و بن پنجىك نىيە ناومان نەناي، كە ھەتا ئىستاش ھەر بەو ناوانەوه دەناسرئەنەوه. بەلام خۆ قەلاچوالان تەپۆلكەيەك نەبوو، بەلكو «پايتهختى بابان» و «شارىكى گەورە و گەشاوہ بوو، مەلبەندى زانين و زانايان بوو، پىووە لە مزگەوت و قوتابخانە و كتیبخانە و خانووبەرە و شوينى تر» (٣). بەجۆرىك لەھەر لايەكى كوردستانەوه روويان تىكردوو، چاويان بەئاوہدانى و «شان و شكۆ نەريت»ى نەتەوہكەيان روون كردۆتەوہ (٤). لەلايەكى ترەوہ، كاتىك بابانىيەكان كۆچ دەكەن ئەم مەلبەندەى ئىستاي سليمانى «ھىچ دى ياخود مال يا خانوو نەبوو» (٥) تا خەلكى مەلبەندەكە لە ناوانى شاردا بپاريان دايت و ناوى مەلبەندى خۆيان لەبەر خاترى كۆچى بەليشاوى بابانيان گۆربى، ياخود ناوتىكى تريان لى ناييت. بەلكو بابانىيەكان خۆيان ھەموو بپاريكيان لە دەستا بوو. كەچى ھىشتاكو، ناوہ كۆنەكەى پايتەخت ناييتە ناو بۆ پايتەختى نوى، وەك ئەوہى دانىشتوانى شارى كۆن ئەو ناوو ناوبانگەيان لەيادكردبى كەپيشتر بەھۆى وشەى «قەلاچوالان»وہ بە قەلمەرەوى مەلبەندەكەيان رەوا دەبينرا و مايەى شانازىيان بوو، يان ھىچ نەبىت ئەوہشيان بەناوہكە رەوا نەبينى بەھۆيوہ شارى تازە ناو بنين: «قەلاچوالانى تازە»، يان «خواروو»، ياخود «قەلاچوالانى گەورە» و ھى «بچووك»، يان تەنانەت قەلاچوالانى ئەو ديو گۆرژە و ھتد.. كە ھەموو ئەم ناو لىنانانە لە كۆمەلى ئىمەدا باون و رەواجيان

هه‌بووه. به‌لام ئەمانه هه‌چیان روویان نه‌دا، چونکه ده‌بوو مه‌ل‌به‌ندی نوێ ناوێک بێت، هه‌م په‌یوه‌ندییه‌ پ‌ی‌روژه‌که‌ی مرۆقی کورد به‌خاکه‌که‌یه‌وه ده‌ست‌نیشان بکات، هه‌م په‌یوه‌ندییه‌ دنیا‌ییه‌که‌ی. وشه‌ی «سلیمان»یش پر به‌پ‌ستی ئەم خواسته‌ بوو. وشه‌یه‌ک له‌ لایه‌که‌وه‌ حه‌ز‌ره‌تی سلیمان پ‌یغه‌مبه‌رمان ده‌ه‌ین‌یت‌ه‌وه‌ یاد و له‌ لایه‌که‌وه‌ په‌یوه‌ندیان به‌ «سلیمان» پ‌اشای ئەو ده‌مه‌ی والی-ی به‌غداوه‌ ده‌ست‌نیشان ده‌کات و له‌ لایه‌کی تریشه‌وه‌، قاره‌مانی و‌یژدانی نه‌ته‌وه‌ییمان و خودی سه‌رچاوه‌ی بنه‌ماله‌ی بابان، واته‌ (بابا سلیمان)، نه‌مر ده‌کات.

ئایا به‌راستی ئەم گۆرانکارییه‌ گ‌رنگانه‌، که‌ ته‌نا‌ته‌ له‌سه‌ر ئاستی زمان‌شدا روویان داوه‌ و وشه‌ که‌وتۆته‌ م‌لم‌لانی له‌گه‌ڵ وشه‌دا، جگه‌ له‌ هه‌ول‌دانی مرۆقی کوردی دوای گواستنه‌وه‌ی پ‌ایته‌ختی بابان بۆ ئەزموون کردنی ش‌یوازیکی تر و جو‌ریکی تری ژبان، چ‌یی دیکه‌مان بۆ باس ده‌که‌ن؟ ئایا به‌لگه‌ی ئەوه‌ ناده‌ن به‌ده‌سته‌وه‌ که‌ ئەو گواستنه‌وه‌یه‌ هه‌ر به‌ ته‌نیا گواستنه‌وه‌یه‌کی جو‌گراف‌یایی نه‌بووه‌، به‌لکو گواستنه‌وه‌یه‌ک بووه‌ له‌ زه‌ین‌یکه‌وه‌ بۆ زه‌ین‌یکی تریش.

ئ‌یمه‌ ل‌یره‌دا به‌ب‌ی ئەوه‌ی بمانه‌وی به‌هۆی باس‌کردنی ره‌ه‌ندی ژبا‌ریانه‌ی باخ و گ‌رنگ‌یدانی مرۆقی کورد له‌ سه‌رده‌می سه‌ره‌تای عومری ش‌اردا، یان به‌هۆی ته‌فس‌یر‌کردنی شو‌ینه‌گشتی و یاریگا و بازا‌ره‌وه‌، بۆ ئەو سه‌ره‌تایانه‌ بگه‌ر‌پ‌ین که‌ بونی ئەوه‌یان ل‌یدی مرۆقی ئ‌یمه‌ به‌هۆیان‌وه‌ بایه‌خی به‌خۆی دا‌ب‌ی. به‌پ‌یوستی ده‌زان‌ین ته‌نیا له‌ ئاست دیارده‌ی ئەو ژماره‌ به‌رچاوه‌ی حه‌مامه‌کانی سلیمان ته‌مه‌ن (٣٦) سال‌دا هه‌لو‌یت‌سته‌یه‌ک بکه‌ین، چونکه هه‌م له‌م ر‌یگه‌یه‌وه‌ ده‌کر‌ی ش‌یک‌ر‌دنه‌وه‌یه‌کی ده‌روونی ئەنجام بدر‌ی و بیه‌س‌ری به‌مرۆقی کوردی ئەوساوه‌، هه‌م ر‌یگه‌یه‌کی باش‌یشه‌ بۆ گه‌یشته‌وه‌مان به‌و په‌یوه‌ندییه‌ی له‌ نیوان بونیادی ش‌ارستانی کۆمه‌لی کورد و بونیادی قه‌س‌یده‌ی مه‌ستوره‌دا ئاماده‌یه‌.

مستهر ر‌یج ، هه‌ر وه‌کو پ‌یشت‌ر ه‌یمای بۆکرا له‌ سالی ١٨٢٠ دا له

سلیمانی بووه که تهمه‌نی ئەم شاره لهو سالدەدا (۳۶) سال زیاتر نه‌بووه. دیاره به‌لای ئیمه‌وه ئەم تهمه‌نه گرنکه و پیوستمان به‌وه‌یه که خوینەر له‌م ئاسته‌وه بو تیبینییه‌کامان پروانی. هه‌روه‌کو جه‌مال بابانیش هیما ده‌کات، سلیمانی-ی ئەو سه‌رده‌مه پینج حه‌مامی تیا بووه، به‌پیتی یادداشته‌کانی ریج ته‌نیا یه‌کیک له‌و حه‌مامانه (حهمامی فاقه‌خان) تابه‌ت بووه به‌مالی میر.

گرنگیی ئەم گه‌رماوانه له‌و تهمه‌نه کورته‌ی شاری سلیمانیدا، به‌تابیه‌تی له‌و ئاسته‌دا ده‌رده‌که‌وئ که جگه له‌وه‌ی نیشانه‌ی پاک و ته‌میزییه و ئەمه‌ش ده‌کرئ له‌ژێر کاریگه‌ری ئیسلامدا لیک بدریته‌وه چونکه تاینی ئیسلام هه‌لگری گوتاریکی روونه له‌سه‌ر پاک‌خوازینی ئیماندار، به‌لام به‌ئاشکرا ئەوه‌ش دیاری ده‌کات که خه‌لکی شار به‌شیک له‌ کاتی خویان بو خزمه‌تکردنی له‌شی خویان له‌ حه‌مامدا بردۆته سه‌ر. حه‌مام، لیره‌دا شوئینیکه، که مرۆف تیایدا زه‌مه‌ن فه‌رامۆش ده‌کات و به‌بی هه‌ستکردن به‌ تیه‌ره‌پوونی کات، به‌جه‌سته‌ی خۆبه‌وه خه‌ریک ده‌بیت. به‌هه‌ر حال ئەم بو‌چوونه چهنده ساده و ساکاریش بیت، له‌و ئاسته‌دا که ده‌کرئ بو تهمه‌نی ئەوسای شارستانیه‌تی سلیمانی و سلیمانیه‌کان جیتی تیبینی بیت، به‌های که‌م نابیه‌ته‌وه.

ته‌ئکیدکردنه‌وه له‌سه‌ر په‌یوه‌ندی حه‌مامه‌کان و گرنگیدانی مرۆفی ئیمه به‌ له‌شی خۆی، ئەوکاته بایه‌خیکی گرنگری ده‌بیت به‌بیر خۆمانی به‌ئینه‌وه، که دروستکردنی حه‌مام بریتی نییه له‌ هه‌لچینی چوار دیوار و به‌س، به‌لکو حسیب بو‌کردنی وردی گه‌لیک لایه‌نی دیکه‌ی میعماریه، تا حه‌مام وه‌کو (شوئینیکی تابه‌ت به‌گرنگیدان به‌ له‌ش) له شوئینه‌کانی دیکه جیا بکریته‌وه. لیره‌دا فیکه‌ی جیاکردنه‌وه‌ی «شوئینیکی تابه‌ت» گرنکه له شوئینه عامیه‌کان که ده‌شی سه‌رشۆرک و که‌نار چه‌م و شوئینی دیکه بیتن.

سه‌رحه‌م ئەم گرنگیدانانه‌ی کۆمه‌لگای تازه له سلیمانی-ی ئەوسادا به‌سه‌راپای جه‌سته‌ی خۆی، وایکردوه که فه‌ردیش خۆی له ئاست جه‌سته‌ی خۆیدا به‌ ده‌روه‌ست بزانیته و گرنگیی پیدات. ئیستا با بزانی چۆن ئەم

په یوه نډیبه ی نېوان کومل و جهسته ی شارستانی خو ی و ، فرد و جهسته ی فیزیکی خو ی ، له ده قی «مه ستوره» دا به تایبه تی رنگی داوه ته وه ؟
 په که م : قه سیده ی مه ستوره په که م قه سیده ی شاعیر نیبه که بۆ مه سه له ی جنسانی و وه سفی جهسته ی ثافره ت و پیاو تر خانی کرد بی ، به لام ،
 دووم : قه سیده ی مه ستوره له (۴۹) به یت پیکه اتووه و له دیوانه که شیدا ، دوا ی قه سیده ی «ئه لا نه ی نه فسی بووم ناسا ، هه تاکه ی حیرسی ویرانه!» (له لاپره ۶۸۲ ، که بریتیه له (۷۴) به یت) و قه سیده ی «ئه ی ساکینی ریاضی مه دینه ی مونه ووهره» ، (لاپره ۶۱۵ ، که بریتیه له ۶۸ به یت) دوور و در ژترین تیکستی نالیبه .

سییه م : به وه شدا که با به تی قه سیده که زور تایبه ته و بریتیه له وه سفکردنیکی دوور و در ژ و تا نه ندازه یه کیش زور بلتیانه ی شاعیر ، بۆمان ده رده که وی که گرنگیدانی نالی به نه ندامیکی له شی خو ی و له شی «مه ستوره» ، هه مه به سستیکی شیعی نه بووه ، نه گه ر نه م مه به سته شیعییه دوا جار له لایه ن مه به سستیکی دیکه وه ، که مه به سستیکی شارستانی و کولتورییه ، ناوی نه خوار دبیته وه . به لام وه کو پیشتر روونم کرده وه ، مه به سته شارستانییه که له روخساری سه ره تای ی شار و پیکه اته کانیدا خو ی نواندووه و مه به سته فه ردییه که ی نالیس له وه سفی نه ندامی جهسته ی مرؤ قدا .
 نه مه یس نه و پرؤسه یه یه که نالی-ی رو شنبیر و بلیمه ت له سه رده می خو یه وه نازایانه گواستییه وه بۆ گوتاری شیعی کوردیمان به بی نه وه ی ، سه رده می بۆ ده ستنیشان بکا و نه مه ش نه و جیاوازییه یه له نیوان گوتاری تاکه که س و گوتاری باوی کومل دا .

لیره دایه که نیمه به پیوستی ده زانین دووباره ی بکه ی نه وه ، که به بی تیگه یشتن له و پرؤسه ژیاریه ی دوا جار شاری سلیمانی-ی بۆ کردینه دیاری و به بی تیگه یشتن له و رؤل ی شاری سلیمانی له زه ی ن و جیهان بینی کوردا گیرای ، تیگه یشتن له جیهان بینی نالی ، وه ک به ره نجامیکی فیکری سه ره جه می پرؤسه که ، مه حاله . پیشموایه نا لیره شدا ده کری پرساری نه وه

بخریته بهردهم: ئایا جیهانبینی مرۆقی هاوچهرخى کورد تا چ ئەندازهیهک
دریژه پیدراوی گهشهسهندووی هه مان پرۆسهیه؟ ئایا جهستهی کۆمهلی ئییمه
بههۆی چیهوه تهعبیر له خۆی دهکات و خیتابی ئەدهبیمان چون دهتوانی
ببیته دهبر و بهشیک له جهستهی به کیمیاوی سووتاومان؟

بیاوسی اسپیه م

له ستایشی «کهر» دا

(به ئینسانکردنی حیوان له جیهانیینی نالی دا)

(بۆ: مه‌حمود زامدار)...

«عاقىل» و «كەر»

له واقىعى ھەموو كولتور ھەمىو كەرن ئاژەلئىكى بەكەمگىراوى بېزراوھ. مرۆف بەدرىژايى مېژووى ناگايى خۆى، لەوكاتەوھ خۆى وەكو كائىنىكى «عاقىل» ناسىوھ و دووچارى وەھمى خۆ بەگەورەترزانى بووھ لەئاست گىاندار و سروشتدا، بەشئىكى زۆرى عەقلى خۆى بەكارھىناوھ تا خۆى لەوانە جىبابكاتەوھ و ھەموو ھەولئىكىش بدات لە كەر نەچئىت. كەر لەبەردەمى مرۆفدا سنوورى ناعاقلى و دەبەنگى و بەھەموو شت رازىبوونە و مرۆف ھەرچىيەك بئىت نابئىت بەھىلئىت بچئىتە، يان بخرئىتە خانەى كەرەوھ. گرىنى نەبوون بە كەر، ياخود بەكەرنەبوون و وەك كەر لئىنەھاتن و بە كەر بانگ نەكردن، ھەرەشەى نەنووسراوى ھەر كولتورئىكە بۆ سەر ئەندامەكانى خۆى لەكاتىكدا ئەو ئەركانە جئىبەجئى ناكەن كە لئىيان چاوەرئى دەكرئىت، ياخود وەكو ئەركى دانپىانراو و پەسەندكراو پئىناسە دەكرئىن.

ئىمە لە زمانى رۆژانەى خۆماندا چەندىن دەستەواژەمان ھەيە كە لە پشئىيانەوھ ئەو ھەرەشەيە خۆى شاردۆتەوھ و بە وشەى كەر و وەك كەر وايە و گوئىدرئىژ و كەرسىفەت و كەرتر و كەرەبەرەللا و كەرى لات و كەرى گەر و كەرى بار و كەرى تەمەل و ھتد... رازئىراونەتەوھ. ئەم دەستەواژانە پئىش ھەموو شئى رەنگدانەوھى ئاستئىكى كۆمەلايەتى و سىياسى و شارستانىن كە ھىچ بەھايەكى بۆ مرۆف و فەردانىيەت تئىدا نئىيە. ھەر وھە ئئىشكردنى عەقل و تئىروائىنىئىكن كە ياسايەكى مەدەنىيانەى نئىيە بۆ ھەلسەنگاندنى ئاكار و ھەلسوكەوتى ئەندامەكانى ناو كۆمەلگاكەى. لئىرەشەوھ، ژيانى رۆژانەى

هه‌ریه‌کێ له ئیتمه هه‌ول‌دان‌یکێ به‌رده‌وامه تا‌کو که‌سایه‌تی و جم‌وجوول و
 چالاکییه‌کانمان له‌به‌ر حوکمی ئه‌و ده‌رپینه‌ زمانی و نیشانه
 سایکۆلۆژییه‌کانیاندا هه‌لنه‌سه‌نگینریت. ئیتمه‌ نابیت به‌یلتین وه‌ک که‌ر
 حسابمان بۆ بکریت، نه‌ک له‌به‌رئه‌وه‌ی مافی ئینسانیمان پارێزراو بیت،
 به‌لکو له‌به‌ر ئه‌وه‌ی ئه‌و مافانه‌ش له‌ده‌ست نه‌ده‌ین که‌ پارێزگاریمان لێ‌کردوون.
 به‌لام که‌ر له‌ واقیعی کۆمه‌لایه‌تیدا چیه‌ به‌جگه‌ له‌ گیاندار‌یکێ
 زه‌حمه‌ت‌کیش و بی‌ماف و ماندوو، که‌ به‌در‌ژایی ژبانی خزمه‌تی به‌شه‌ری
 کردوو و ملی چه‌وساندنه‌وه‌ی له‌به‌رده‌می زه‌بری ده‌سه‌لاتی مرۆڤدا
 که‌چ‌کردوو؟ ئایا نا‌کریت له‌به‌ر رۆشنایی ره‌فتاری مرۆڤ له‌گه‌ڵ ئه‌م
 گیانداره‌دا، گه‌لێ گرتی سایکۆلۆژی و که‌سایه‌تی خودی ئه‌و مرۆڤه‌مان بۆ
 ده‌رکه‌وی؟ مه‌گه‌ر می‌ژووی که‌ر چیه‌ به‌جگه‌ له‌ می‌ژووی که‌مه‌توانایی مرۆڤ بۆ
 به‌ر‌کردنه‌وه‌ی له‌ ژبانی ئه‌م گیانداره‌ و می‌ژووی فه‌رامۆش‌کردنی مافه‌کانی ئه‌م
 گیانداره‌ له‌چاو گیانداره‌کانی تر‌دا، بۆ نمونه‌ ئیستهر، ئه‌سپ و مایین که‌
 نزیک‌ترین ئاز‌ه‌لن له‌ که‌ره‌وه، چ له‌ رووی خ‌یزانه‌وه‌وه‌و چ له‌ رووی
 ژینه‌تیکیه‌وه‌؟! ئه‌و هه‌موو مه‌راییه‌ی ئینسان بۆ ه‌یستری ده‌کات و ئه‌و
 هه‌موو پیا‌هه‌ل‌گوتنه‌ی له‌سه‌ر ئه‌سپ و ئه‌و هه‌موو خاوینی و به‌ره‌که‌ته‌ی به
 مایینی به‌خشیوه‌ له‌چیه‌وه‌ هاتوو، ئه‌گه‌ر له‌هه‌مان کاتدا له‌سه‌ر حسابی
 چه‌وساندنه‌وه‌ی به‌رده‌وامی که‌ره‌وه‌ نه‌بووبی؟ بۆچی به‌دیاری ناردنی ئه‌سپ له
 سو‌لتانیکه‌وه‌ بۆ سو‌لتانیک مایه‌ی شانازی بووه‌ و به‌دیاری ناردنی که‌ر
 مایه‌ی شه‌رمه‌زاری و به‌که‌م‌گرتن؟ بۆچی سه‌ر دیواره‌کانی کۆشکی میر و
 به‌گ‌زادان و نه‌قشی سه‌ر فه‌رشی هه‌ل‌واسراوی لادیواری دیوه‌خان و راپه‌وی
 سه‌راکانی سو‌لتان به‌ دیه‌نی ئه‌سپ و شێر و پلنگ و هتد... رازینراوه‌ته‌وه‌ و
 که‌ر به‌ته‌واوی تیا‌یاندا نادیاره‌؟ ئایا به‌ راستی له‌پشت هه‌موو ئه‌مانه‌وه‌ ترس
 له‌ که‌ر، ترس له‌ ئیمازی مرۆڤ بۆ که‌ر و که‌رایه‌تی، خۆی نه‌شاردۆته‌وه‌؟ ئایا
 ئه‌وه‌ عه‌قل نییه‌ که‌ به‌رده‌وام حوکمی کردوو مرۆڤ به‌شیکێ زۆری وزه‌ی
 خۆی بۆ خۆ به‌دوو‌رگرتن له‌ که‌ر ته‌رخان بکات؟

به کورتی: له کویدا عقل ناماده بووبی، ترس له کهر ناماده بووه و لهویشدا وینهی مرۆف بو کهر وینهیهکی خهراپ و به که مزانراو بووه، سنوورێکی دهروونی بووه بوئهوهی بههۆیهوه خۆمان له سهراوهی ترسه کهمان جیابکهینهوه. کهریش له واقیعدا ههر وهکو ئاژه له بینازه بی کهسایه تی و مهنده که ماوه تهوه.

دهقی قهسیدهی «کهر»

(۱) هه‌ی که‌ریکم بوو، چ په‌یکه‌ر؟ طه‌ی که‌ری هه‌وراز و لیژ
سینه‌ پان و، مووچه‌ کورت و، شانه‌ به‌رز و، گووی درێژ

(۲) بن زک و جه‌به‌ت سپی، کلک ئیستر و دامه‌ن سیا
یه‌که‌که‌ تاز و سێ بر و، دوو باد و، شه‌ش دانگ و درێژ

(۳) که‌لله‌ وه‌ک جه‌رپه‌ی شه‌رابی پر نیشاط و ته‌ر ده‌ماغ
شیری نه‌ر، ئاهوویی به‌ر، گورگی سه‌فه‌ر، قه‌مچی نه‌چیژ

(۴) مل عه‌له‌م، شیرین قه‌له‌م، ئاهوو شه‌که‌م، مه‌میون قه‌ده‌م
سم خه‌ر و کلک ئیستر و، مه‌نزل بر و، عاره‌ق نه‌رێژ

(۵) زه‌رق و زه‌رپاقیی وه‌کوو خاگه‌سته‌ر، نه‌ما بی غوبار
به‌رق و به‌رپاقیی وه‌کوو پیروژه، لاکین بی کپێژ

(۶) سم وه‌کوو یه‌شم و، له‌ په‌شم و تووکی پی دا سه‌رنگوون
چاو وه‌کوو بیجاده یا دوو شه‌و چراغی شوعله‌ رێژ

(۷) گوی دریتی بار و کورتان بهرز و، پالانی بهزین
چوست و وریاتر له گوی کورتانی پالانی و گیش

(۸) قانیعی بابی رهضا و راضی به پووش و درک و دال
سالیکی صهبر و تهحه ممول، بورده بار و هیچ نه ویش

(۹) عاقلتی بوو ناوی کهر بوو، قاطیعی پتگی سیه
خوش سلووک تر بوو له صهد ویتلداشی ههرزه و گیش و ویش

(۱۰) (صائم الدهری) بهرۆژ، ئەمما بهرۆژووی بی نییهت
(قائم الليل) ی سلووک، ئەمما سلووک ی بی نویش!..

(۱۱) چهنده پیم خوش بوو زوبانی حالی دهیوت «نالییا»
ههردو هه یوانین، ئەتۆ گوی کورت و ئەمنیش گوی دریش

میژووی کەر

کەر یهکی له کۆنترین نازەله مالمییه کانه، لهوه ئەچی مرۆف پیش شهش ههزار سال بۆ یه کهمین جار له خوارووی زۆنگاوی نیل، له میسر، که وتیبته تیهه لدان و چهوساندنهوهی ئەم نازەله. سهراوه کان ئەوه باسده کهن که ههر له دیزه مانهوه له و ناوچه یه دا گویدرێژی به ره لالی ئە فریقایی ژیاون و مرۆقی ناوچه کهش که وتوونه ته گرتنه وه و دهسته مۆکردنیان. هه ندیک له نازەله ناسان رایان وایه ئەم جۆره گویدرێژه به باوکی هه موو جۆره کانی ئەم نازەله له دنیا دا دانه ندریت (۱).

له یونانی کۆندا، به تایبه تی له چاخی فه رمانه وایی «مایکینییه کان» هوه، کەر (ONOS) نازەله ئیکی ناسراو بووه. له چەند جێگه یه کی شیعره کانی هۆمیری شاعیریشدا ناوی کەر و هیستر هاتوه (۲). نووسه رانی بابه ته کشو کالمییه کان و میژوونوو سانی سروشت، گرنگییه کی زۆریان داوه به باسکردنی خه سلته ته کانی ئەم نازەله له په یوه ندیی به ژبانی مرۆقه وه، ئەمه جگه له وهی ناوه ئینانی کەر له حه کایه ت، کۆمیدیا و په ندی پیشینانی گریکیدا رۆلێکی گرنگی هه یه. وه ک چۆن ئیمه ئیستا له ژبانی رۆژانه ی خۆماندا چه ندین جار گویمان لیده بیت که خه لک به یه کتر ده لێن: ریوی، به راز، گۆلک و هتد. ئەوه و وشه ی «کەر» یش له لای گریکه کان هه مان مانای میتافۆری هه بووه بۆ وه سفکردنی مرۆف و خه سلته ته کانی. وێرایی ئەوه ی که یونانه کان له بواری گواستنه وه، کشتوکال و ئاشگێر اندا سوودیان له توانای گویدرێژه وه رگرتوه، ئەوه تا ئەندازه یه کیش گۆشته که ی خوراوه و شیره که شی وه ک جۆزی له ده رمانی ئاراییش و خۆ جوانکردن، به کاره یئراوه (۳).

گویدریتز له لای یونانه کان نهک هر ته نیا وهک نازه لیکي سيفهت گه مژه و «کهر» بیری لیکراوه ته وه، وهک سوکراتی نه فلاتون له گفتوگوئی فایدون (په رگرافی: 81e 5) ناماژهی بۆ ده کات و سه رخوشبوون و به له سه بوونی مرؤف ده شو به یئنی به سيفاته کانی کهر، به لکو به نازه لیکي فزوولی، سه رنجراکیش و له رووی جنسی شه وه به «ئیغراکهر» ناوی براوه. ژماره یه کی زۆر له نه خشی هه لکه نراوی سه ر پاره ی ئه و سه رده مه، به روونی خه سلته تی ئیغراکه رانه ی ئه م نازه له به هۆی پیشاندان و به رجه سه ته کردنی ئاله ته زله که یه وه ده رده خهن.

له کاتیکدا کهر له لای گریکه کان به پله ی یه که م توانای جنسی و ئه مجا به هۆی میزاجه نا-مؤسیقاییه که یه وه، سه ودا و مامه له ی خراب به بیر ده هینیتته وه، ئه وه له لای میسریه کۆنه کان سیمبولی شهر و نه هامة تییه. له لای یونانیه کانی شاری ئه سه که نده ریبه ش ده نگویاسی ئه وه هه بووه، که گوايه یه هودییه کان خودای خوین له شتیه ی که له سه ری گویدریتزیکدا به رجه سه ته کردوه. ئه م قسه یه هر ته نیا زاده ی ورده ناکۆکی نیوان ئاینزا یونانی و یه هودییه کانی ئه و سه رده مه بیت، یا خود واقیعیکی میژوویی، ئه وه هیچ له و راستییه ناگۆریت که ته ورات و ئینجیل له ئاستیکی نرخداردا باسی گویدریتزبان کردوه (۴).

ده وروبه ری چواره زار سال پیش ئیستا، گویدریتزه مالییه ده سه ته مۆکراوه کان ده برینه خواروی ئه وروپا و له ویشه وه به ته وای جیهاندا بلا وده بنه وه. له چاخه کانی ئه وروپای ناوه راستدا، که سه رده می زیرینی خوداناسیی کلاسیکی و غه رقبوونی موفه سسیره مه سیحیه کانه له ناو تیکسته ئاینییه کاند، کهر به ختی له هه مو کاتی زیاتر بووه: نرخیکی زۆریان بۆ داندراوه و ته نانهت جه ژنیکی تایه تییان به ناوی «ناههنگی که ران» وه بۆ گیتراون (۵). بیگومان ئه مه ش هه روه کو پیشتر نووسیم: له بهر ئه وه ی له «ته ورات» دا، گویدریتز وه کو نازه لیکي گرنه باسکراوه که له لای خودا شوینیکی تایه تی هه یه. له نامه ی دووه می «په ترؤس» دا، ئایه تی { ۲،

{۱۶} (۶)، تهورات رووداویکمان بۆ ده گیتریته وه تیایدا هاتووه، که چۆن گویدریتزه کهی حه زره تی «بیلیام» کاتی له ریگایدا به ره و شا «بالاک» و له ده رووی نیوان دوو شاخدا، سی جار فریشته ی یه زدان ده بینیت و له جینگه ی خۆی ده وه سستیت، به بی ئه وه ی بلیام له مه تیبگات. کاتیکیش فریشته که له بیلیام دیته گو، گله یی و سه رزه نشتی ده کات و پتی ده لئی: «ئه گهر ئه م حه یوانه گوپرایه له نه ده بووه تکاکارت و یارمه تیده رت، ئیستا ملت به م شمشیره په رینرابوو چونکه تو فریشته ی یه زدانت نه بینی» (۷).

لیته دا به روونی دیاره که تهورات جگه له وه ی سیفه تی گوپرایه لئی به که ره ده به خشیت، ئاواش پله ی به رز ده کاته وه بۆ سه رئاستی رزگار که ری مرۆف. به و پتییه ی حه یوانیته که ده بینیت و له ئاست فریشته ی یه زداندا گوئی ناداته فه رمانه کانی مرۆف.

ئه ده ب و که ره

جگه له نیگاره کان، میناتۆره کان، کتیب و نووسراوه میژوویی و ئابینییه کان، له ئه ده بیاتی گه لانیشدا که ره به رجه سته بووه و باسیکراوه، به لام وه نه بی له ویش حالی باشر بیت.

چیرۆکه کانی ئیزۆپ، که یه که مین که سیکه حه کایه تی بچووک بچووک سیحراوی له سه ر ناژه لان بۆ گیتراپینه وه، هه ولدانی دوو هه زار و پینجسه د سالی به ره له ئیستای مرۆفن تاکو پتر له ژیان و دیارده کانی ناوی تیبگات. ئیزۆپ دنیا یه کی سه رسوور هینه ره و پر له زیندوویی هه یه و به شیه وه یه ک حه کایه ته کانی ده باته ئاستی، که تا ئیستاش به لاما نه وه سه رنجراکیش بن. یه کئی له و فیگه رانه ی ئیزۆپ ئیسی له سه ر کردووه «گویدریتزه» و حه کایه تی «که ره و هیستری لوتبه رز»، «ئه و که ره ی که ولی شیری کرده به ره» و «ئه و که ره ی خۆی ده رباز کرد» له به ناو بانگترینی ئه و حه کایه تانه ن (۸).

له م حه کایه تانه دا که ره ناژه لکی ماندووی ساده یه و ئه رکی خۆی به زیاده وه جیبه جیده کات و خۆی ناخاته ریزی «هیستره لوتبه رزه کان» وه که

به‌شان‌نازییه‌وه ده‌چن بۆ به‌ره‌کانی جه‌نگ و له‌وسه‌ره‌وه به‌ لاتی و تی‌کش‌کاوی ده‌گه‌رینه‌وه، یان ناژه‌لئیکه له ژئیر سته‌م و جه‌وردا بیر له‌ گوپینی «ناسنامه» ی خۆی ده‌کاته‌وه و که‌ولتی شی‌ر له‌به‌ر ده‌کات، به‌لام ناشرکا ده‌بیت و ریسوا ده‌کرئ؛ یاخود له‌وکاته‌دا دوو مرۆف ده‌بیین و ده‌که‌ونه شه‌ر له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی که‌ره‌که بۆ کامیان بیت، ئەم «عه‌قلی خۆی» ده‌خاته کار و زیره‌کانه فرسه‌ت ده‌هینئ و له ده‌ستیان راده‌کا!

به‌هه‌ر حال له‌لای ئیزۆپ که‌ر بۆخۆی وه‌ک ناژه‌لئیک جی‌گه‌ی مه‌به‌ست نییه، خودی‌کی نییه، به‌لکو فی‌گه‌رئیکه، نموونه‌یه‌ک و پارسه‌نگی‌که به‌ده‌ست راوییه‌وه بۆ روون‌کردنه‌وه‌ی پله‌ی دو‌اکه‌وتنی عه‌قلی مرۆف و نیشاندانی ملکه‌چی و هه‌ندی‌جار یاخیبوونیش به‌کار ده‌هینریت، به‌بێ ئه‌وه‌ی خودی ئەم ناژه‌له‌ بیته جی‌گه‌ی سه‌رنجی ئیزۆپ.

کو‌نترین ده‌قیکی نووسراوی ئه‌ده‌بی که به‌ته‌واوی بۆ که‌ر ته‌رخان کرابی، یاخود باسی ئەم گیانداره‌ی تیا هاتبی، بریتییه له داستانی «مه‌سخبوونی لوکیۆس» یان (Lukius` Metamorfose) ی نووسه‌ری‌کی نه‌ناسراوی سه‌رده‌می ئیمپراتۆریه‌تی رۆمانی. ئه‌وه‌ی له‌م به‌ره‌مه‌ ماوه‌ته‌وه، بریتییه له دوو ده‌ست‌نووسی له‌به‌رانووسراو، یان کورته‌کراوه‌ی به‌ره‌مه سه‌ره‌کییه‌که، که یه‌کی‌کیان به‌ناوی «که‌ری ئالتوونی» یه‌وه ناوبانگی رویشتووه و نووسه‌ره‌که‌یشی ناوی «ئه‌پولیتووس» بووه. ئه‌پولیتووس نووسه‌ری‌کی رۆمانی بووه و له‌ سالی ۱۲۵ی زاینیدا له‌ شاری «مداورۆج» ی جه‌زائیری ئیستادا، که ئه‌و ده‌م له‌ ژئیر ده‌سه‌لاتی رۆمانییه‌کاندا بووه، هاتۆته دنیاوه (۹). له‌ ته‌مه‌نی لاویدا هاتۆته قورتیه، که ئه‌و ده‌م سه‌نته‌ری‌کی رو‌شنبیری بووه و پاشان به‌ره‌و ئه‌سینا رویشتووه تا‌کو «فه‌لسه‌فه‌ی ئه‌فلاتون، می‌ژوو‌ی سروشت، هه‌نده‌سه، ئه‌ستیره‌ناسی، یاسا، مۆسیقا، شیعر» و له‌ هه‌مووشیان گ‌رنگ‌تر هونه‌ری «ره‌وانبێژی» یان «ئاخاوتن» بخوینئ.

به‌سه‌ره‌اته‌کانی ناو داستانی «که‌ری ئالتوونی» ره‌نگدانه‌وه‌ی هه‌موو ئەم لایه‌نه زانستیانه‌یه و ئه‌نجامی سه‌فه‌ره‌کانی نووسه‌رن به‌ ناو مه‌لبه‌نده

جیاوازه‌کاندا، وهک گوتاریتیکی گه‌ریده و لیزان و خاوه‌ن حیکمته له کۆکردنه‌وه و پیکه‌وه به‌ستنی مه‌به‌ستدارانه‌ی رووداوه‌کان.

کورتیه‌ی ئەم نووسراوه ده‌گه‌مه‌نه ئه‌وه‌یه، وهک نووسه‌ره‌که‌ی راسته‌وخۆ نووسیویه: «خوینه‌ری هیژا: من له‌م حه‌کایه‌تانه‌دا چهند به‌سه‌ره‌اتیکی جیاواز پیکه‌وه کۆده‌که‌مه‌وه، تاکو به‌جوژی دایانبریژمه‌وه که جیگه‌ی چیژ بینینی تو بیته. لی‌ره‌دا گوئی بیستی به‌سه‌ره‌اتی مه‌خلووقاتی سه‌یر و سه‌مه‌ره و مروّقه‌کان ده‌بیته، که چۆن به‌ سه‌رسووریه‌تیه‌رتیه‌ترین شیوه مه‌سخ ده‌بن بو نازهل و ده‌شبنه‌وه به‌ خوێان» (۱۰).

یه‌کێک له‌و مروّقانه‌ش که مه‌سخ ده‌بێ و ده‌بیته گویدریژ، قاره‌مانی رۆمانه‌که‌ خۆیه‌تی و ئیمه‌ هه‌موو به‌سه‌ره‌اته‌کان له‌ روانگه‌ی ئەمه‌وه گوئی بیست ده‌بین. قاره‌مانی که به‌ شیوه‌ گویدریژه و به‌ بیرکردنه‌وه مروّق و ئەمه‌ش گێزانه‌وه‌کانی هێنده‌ی تر شیرینه‌کات.

هه‌ر به‌شوێنپێی کاره‌که‌ی «ئه‌پۆلیتوس» دا، نووسه‌ریکی دیکه‌ی نه‌ناسراو، هه‌ستاوه به‌ کورتکردنه‌وه‌ی هه‌مان داستان و له‌هه‌مان کاتیشدا که‌مکردنه‌وه‌ی ره‌ه‌نده‌ ئایینییه‌که‌ی، که به‌ناوی «گویدریژیک» وه‌ به‌ ئیمه‌ گه‌شستوه (۱۱). قاره‌مانی ئەم ده‌قه کورتکراوه‌یه، [به‌لام له‌ گه‌لیک رووه‌وه جیاواز له‌ ده‌قی «که‌ری ئالتوونی»] گه‌نجیکی ده‌وله‌مه‌نده‌ به‌ناوی «لوکیوس» و خه‌لکی شاری «پاترای» رۆمانییه. لوکیوس له‌سه‌ر سه‌فه‌ری بازرگانیه‌ و باوکی، (که‌ کابرایه‌کی سیاسه‌تمه‌دار و ده‌وله‌مه‌نده) داوای لێده‌کات له‌ سه‌فه‌ره‌که‌یدا نامه‌یه‌کی بو‌ بگه‌یه‌نیه‌ته‌ یه‌کێ له‌ هاوڕێکانی که له‌ شاری «هه‌ییاتا» ی جادوو‌بازان و سیه‌ربازانی ولات ده‌ژی. کاتێ لوکیوس ده‌گاته ئه‌وی و فریوی عه‌شقی کاره‌که‌ری هاوڕێکه‌ی باوکی ده‌خوات، که ناوی «پالایسترا» یه، تیده‌گات که ژنی کابرای خاوه‌نمال جادوو‌گه‌ره و شه‌وانه به‌ هۆی خواردنه‌وه‌ی شله‌مه‌نییه‌کی گه‌راوه‌وه ده‌بیته مه‌ل و له‌ په‌نجه‌ره‌پرا ده‌داته شه‌ققه‌ی بال.

لوکیوس لویکی بیست سالانه و پره لهخهونی فرین. لهگه‌ل دۆسته کاره‌که‌ره‌که‌ی ریکده‌که‌وئ، که بۆ تاقیکردنه‌وه‌ش بووه، ئەو دەرمانه‌ی بۆ بدزیت و ئەویش بیخواته‌وه و بداته شه‌ق‌قه‌ی بال. وه‌لئ دوا‌ی ئەوه‌ی دەرمانه‌که‌ ده‌خواته‌وه، بۆی دهرده‌که‌وئ که هه‌له‌یه‌ک له‌و کاره‌یدا هه‌یه، چونکه‌ ورده‌ وه‌رده‌ سم و تووک و گوئ دهرده‌کات و ده‌بیتته‌ گوئدریژ به‌بی ئەوه‌ی خه‌سه‌له‌ته‌ ئینسانیه‌کانی خۆی بۆ بیرکردنه‌وه و تیگه‌یشتن و بینین له‌ده‌ست بدات. تاقه‌ ئومیدئ لوکیوس هه‌یه‌تی ئەوه‌یه، که به‌خواردنی گیایه‌ک، که «پالایسترا»‌ی کاره‌که‌ر پیتی گوئوه، ده‌بیتته‌وه به‌خۆی. به‌لام بۆ به‌ختی ئەو، وه‌رزی په‌یدا‌بوونی ئەو گیایه‌ هه‌شتا زۆری ماوه. ئیدی ئیمه‌ لی‌روه‌ له‌ناو به‌سه‌ره‌اته‌ سه‌رنج‌راکیشه‌کانی لوکیوسی به‌که‌ربوودا رو‌ده‌چین: ئەم کاروان ده‌یداته‌ ئەو‌یتر و ئەم خاوه‌ن ده‌یفرو‌شئ به‌و ک‌ریار. سه‌یر له‌وه‌دا‌یه‌ خه‌لک هه‌یدی هه‌یدی له‌ کارامه‌یی ئەم گوئدریژ به‌ئاگادین و له‌ بۆنه‌ی تاییه‌تیدا به‌شداریی پیده‌که‌ن و به‌خششیک‌ی زۆریش ده‌ده‌نه‌ خاوه‌نه‌که‌ی. یه‌ک‌یک له‌و بۆنانه‌ ئەوه‌یه که له‌ که‌رنا‌قالئیک‌ی جنسیدا لوکیوسی به‌که‌ربوو ده‌بیت بچیتته‌ لای ئافره‌تیک و کاری وای له‌گه‌ل‌دا بکات و به‌هه‌رحال له‌گه‌ل ئافره‌ته‌دا زۆر خۆشی لی‌را‌ده‌بو‌رئ!

به‌سه‌ره‌اتی لوکیوس به‌شی‌وه‌یه‌کی کامه‌ران کۆتایی نایه‌ت، به‌لام کۆمیدییانه‌یه. ئەو دوا‌ی ئەوه‌ی ده‌بیتته‌وه به‌ مرۆف، ده‌رواته‌وه بۆ‌لای هه‌مان ئافره‌ت که له‌ که‌رنه‌قاله‌که‌دا له‌گه‌ل‌یدا راییوار‌دبوو. به‌لام ژنه‌ ده‌ستی به‌ رووه‌وه‌ ده‌نیت و فریئ داوئته‌ ده‌رئ، چونکه‌ ئەو لوکیوسی ته‌نیا وه‌ک «که‌ر» ده‌وئ نه‌ک وه‌کو مرۆف، ته‌نانه‌ت زۆریشی له‌به‌ر گران ده‌بی که‌ لوکیوس بۆته‌وه به‌ خۆی و ژنه‌ هه‌ره‌سئ نا‌ئومیدیش ده‌بی!

و‌پ‌رای ئە‌ده‌بیاتی نوکته‌ و سه‌رگه‌رمی و به‌یتته‌ میلییه‌کان و ئە‌ده‌بی منالان، که‌ر له‌ لای نووسه‌ر و شاعیریک‌ی وه‌ک «لافۆنتین»‌یش جیگه‌ی خۆی هه‌یه. له‌و به‌ره‌مه‌یدا که‌ به‌ناوی «حه‌کایه‌ته‌کانی لافۆنتین»‌وه به‌ ئیمه‌ گه‌یشته‌وه (١٢)، به‌سه‌ره‌اتی ده‌یان که‌ری بارگران، له‌ خۆبایی،

لاسايیکه ره وهی حه یوانه کانی دیکه (به تاییه تی سهگ)، که ری له به په ی خو پتر قاچراکیشاو، حه سره تخوار دوو بو روژگاری که خاوه نیکی باشی هه بووه و هتد.. بهرچا و ده که وی، تا بیته عیره ت بو ئه و مرو قانه ی ده یانه وی به هوی ناشکور بکردن، لاساییکردنه وهی خه لکانی تر و نازکردنه وه خو یان فه رز بکن. که ره له لای لافوتتینیش به هه مان شیوه ی لای ئیزوپ، معیار تیک و فیگه ریکه تا مرو ف به دووره په ریزی له ره فتاره کانی، هه ولبدات له ریزی که ران حسابی بو نه کریت!

خالی هاوبه ش له ناو ئه و ده قانه دا که ناوم بردن و چه ندین ده قی دیکه ی وهک که ره کانی لای «مه لای مه شهوور و سه عدیی شیرازی و ماموستا قانع» ی خوشمان، ئه وه به که بینه شوینی دهرز وه رگرتن و لیوه فیربوونی مرو ف تا کو مرو فیش به هه مان دهردی ئه و که رانه نه چیت (۱۳). له ناو ئه م ده قانه دا که ره وهک ئاژه لیکه ی سه ره خوی خاوه ن سروشتیکی حه یوانیی تاییه ت نه خراوه ته روو. خاوه نی ئیستاتیکای خوی، میزاجی خوی و زمان و خودیتی خوی نییه. که ره وهک به شی له دنیا ی سروشت و ته نانه ت وهک دروستکراویکی یه زدانیی که جیگه ی شانازیی ئیماندار و نمونه ی ده ستره نگینیی خودا بیت، ته ماشای نه کراوه. ئه م ده قانه ناتوانن وینای ئیمه بو ئه م ئاژه له بخه نه ژیر پرسیاره وه و ناچار مان بکن به جو رتکی دیکه بی ری لیبکه یینه وه.

بەدەنگەاتنی کەر

لەناو ئەو مێژوو و دەنگ بەدەنگ دیت، دیتە زمان و لە رێگە ی لۆژیکی مەژۆه، ئیعتیبار بۆخۆی دەگێریتەوه و دەبیتە بابەتیکی گەنگ لە ئەدەبیاتی جیدی میللەتاندا. لە ئەدەبی کوردیدا نالی ئەو شاعیرە مەزنە مەژۆدۆستەیه کە گوتاری هیومانایستەنی خۆی بە ئاوردانەوه لە گیاندارتیکی بە پەراویزکراوی چەوساوه، هێندە ی دیکە بەرفراواندەکات و بەم کارەیشی خۆی لە گەلیک لەو شاعیرانە ی خۆرەلات جیا دەکاتەوه کە دەشیت لە بواری جوانکاریی شیعردا بە مامۆستای ئەویان دابنیتین. نالی شاعیری شویندەست دیاری ئەو بابەتانەیه کە لە رەوتی شیعری کلاسیکیدا هێندە بابەخیان پێندەراوه. ئەو شیعری کلاسیکی لە کۆشکە شکۆدارەکانی خۆی، لە یاسا و بابەتە ئاشکراکانی خۆی، لە پانتاییە بەمیرات بۆجیماوەکانی خۆی رزگار دەکات و ئاشنای دەکات بە پانتاییەکانی پەراویز و رووبەرە حەرام و بێزاراوەکان، بەبێئەوهی لە مکارەدا جوانکاریی شیعری کلاسیکی بکاتە قوربانی.

لە پشت گوتاری شیعری نالییەوه، مەژۆتی دەبینین لەنیوان سەروشت و جیهانی کۆمەلایەتیدا، لە نیوان ئاسمان و گەردوون و شتەکاندا دەژی، بەلام ئەو ناتوانی خۆی بێت، ناتوانی تەحقیقی خۆی بکات ئەگەر لەهەمان کاتدا توانای بەراوردکردنی خۆی، وەک سەنتەریکی بێرکەرەوه، بە گیاندارەکانی دیکە نەبیت کە کەوتوو نەتە دەرهەوی ئەو بەسەنتەریونی مەژۆه و بە کائینی ناھۆشیار و ناھۆشمەند مەحکومکراون. نالی لە رێگە ی بەدەنگەیتانی کەرەوه، لە رێگە ی باسکردنی جوانی و میزاج و تواناکانی ئەم گیاندارە بێزارا

و مه‌حکوومکراوه‌وه، رادیکالترین جوړی هیومانیزم به‌رهمده‌هینئ: هیومانیزمئ که توانای هه‌یه‌گه‌وره‌یی خوئی له ریگه‌ی بینینی بی‌زراو و فه‌رامو‌شکراوه‌کانه‌وه‌ببنا بکات، به‌بئ نه‌وه‌ی شهرم له‌مکاره‌ی بکات.

* * * *

سه‌ره‌تای شیعره ربوایه‌تئامیزه‌که‌ی نالی به‌ده‌نگئ ده‌ست‌پیده‌کات که ده‌نگئ بروایه‌خو‌بوون و دلنیایی و مزده‌هینه‌ره. ده‌نگئکه‌هاتووه‌تا راشکاو و بلند بیته‌گو و سه‌رنج‌مان به‌ره‌و‌ئه‌و‌بابه‌ته‌رابکی‌تشی که شاعیر ده‌یه‌وی ربوایه‌تی بکات، واته‌به‌رجه‌سته‌ی بکاته‌وه‌و‌بیش‌عیرتئ. ده‌نگئ «هه‌ی..» ده‌نگئ شادی‌تکه‌که‌له‌پشتییه‌وه‌ساته‌وه‌ختی‌گه‌بشتن‌به‌راستییه‌ک‌و‌ناشکرا‌بوونی‌نه‌ینیه‌ک‌ئاماده‌یه‌و‌شاعیریش‌به‌و‌راستییه‌گه‌یشتووه‌و‌ئه‌و‌نه‌ینیه‌ی‌لی‌ناشکرا‌بووه‌و‌ئیس‌تاش‌هاتووه‌تا‌له‌ناو‌ئه‌و‌خو‌شی‌و‌سه‌رسامییه‌دا‌بو‌ئیمه‌بدویت. ده‌نگئ «هه‌ی» کلیلی تیگه‌یشتنه‌له‌و‌گو‌شه‌نیگایه‌ی‌نالی‌لیتیه‌وه‌ربوایه‌ت‌ده‌کات‌و‌ئه‌م‌ده‌نگه‌ش‌قورساییه‌کی‌زو‌ری‌هه‌یه‌له‌سه‌ر‌هه‌ندی‌له‌به‌یته‌کان، که‌پاشان‌دیمه‌وه‌سه‌ر‌ئه‌م‌باسه.

ئه‌وه‌ی‌لی‌ره‌دا‌گرنگه‌له‌سه‌ری‌بوه‌ستین، نیوه‌ی‌یه‌که‌می‌به‌یتی‌یه‌که‌مه‌که‌پره‌له‌ده‌لالاتی‌سه‌یر‌و‌گرنگ. وه‌ک‌ئه‌وه‌و‌ایه‌شاعیر‌له‌مه‌جلیس‌تیکا‌خوئی‌له‌به‌رده‌م‌کو‌مه‌لی‌له‌هاوه‌ل‌و‌خه‌ل‌کان‌یک‌دا‌بینی‌بیته‌وه، که‌داوای‌سه‌لمان‌دیکیان‌لی‌کردبئ‌و‌ئه‌ویش‌به‌گو‌کردنی‌ئه‌و‌ده‌نگه‌هات‌بیته‌قسه‌کردن، یاخود‌به‌وه‌ده‌چی‌شاعیر‌له‌دوور‌را‌ده‌رکه‌وتبئ‌و‌نه‌یتوانیبئ‌ئه‌و‌خو‌شی‌و‌کامه‌رانی‌و‌نه‌شئه‌یه‌کو‌نترو‌ل‌بکا، که‌له‌ئه‌نجامی‌لی‌خو‌وردبو‌ونه‌وه‌شیعره‌به‌کانیه‌وه‌پیانگه‌یشتووه‌و‌هاواری‌له‌و‌مه‌جلیسه‌کردبئ: «هه‌ی» به‌واتای‌گو‌تر‌ادپرن‌و‌سه‌رنج‌بدن، قسه‌کانتان‌بپرن، ئه‌وا‌من‌هه‌وال‌تیک‌ی‌سه‌یرم‌بو‌هینان‌و‌که‌ئه‌نجامی‌ناشکرا‌بوونی‌نه‌ینیه‌که‌و‌راستییه‌کتان‌بو‌به‌یاند‌ه‌که‌م‌که‌ناشیت‌لی‌بی‌تاگا‌بین.

ده‌نگئ «هه‌ی» لی‌ره‌به‌دواوه‌کاری‌خوئی‌ده‌کات‌و‌بیده‌نگیسه‌ک‌به‌دوای

خۆیدا دههیتنی و هه موو له مه لا خدر راده میتن. ئاخۆ دیسانه وه ئهم خانه قانشینه چ پرسیاریکی دیکه ی شیعرى له لا دروستبووی؟ له ناو ئهم فهزا کوومه لایه تی و بیده نگیه دا، زه مینه ی به رده و امبوونی شاعیره که مان له سه ر قسه کردن ده ره خستیت و ئه ویش وه کو گوتاریتزه کانی یۆنانی کۆن، ئاگایانه و زیره کانه فهزای بیده نگیه که ده قۆزیتته و به رده و امیی وه رده گریت تاکو به «قووه تی حیکمه ت، زۆرتین مه عنایی گه وره به له فظی که م و بچووک، ئه دا بکا» (١٤):

(هه ی.. که ریکم بوو،)

به لام ئایا خه به ری ئه وه ی «من» ی ناو ده قه که که ریکی هه بووه، به سه بو ئه وه ی گو یگرانی ئه وده مه ی شاعیر و ئیمه ی خو یتنه ر له ئیستادا بمانه و ی به رده و ام له بیده نگیدا مینینه وه و به سه رسامیه وه گو یگرین؟ وه ک ئه وه ی شاعیر له گه ل درکاندن ی خه به ره که یدا ئه م پرسیاره ی ده رک پیکردییت و ده روونشیکاران ه تیکه یشتبیت له ناوه روکی ئاشکرا و مه ئلوفی خه به ره که ی. له وه ئه چنی نالی زیره کانه تیکه یشتبیت که راگه یاندنی ئه وه ی که ریکی هه بووه، هه ر له بنه مادا نابیتته خه به ریکی سه رنجراکیش و سه رسامکه ر. ئه مه ش له به ره ئه وه ی وشه ی «که ر» ناویکی هیتنه ئاشنایه و هیتنه به مانا و وه سفی نیگه تیف بارگای بووه، که ئیدی هه یج تازه بیه کی تیا نییه تاکو وه ک خه به ری رابگه یه نری، چونکه یه کئی له خه سلته بنه ماییه کانی هه ر خه به ری بریتیه له و ته کانه ی به هۆی «تازه یی» و «نا ئاشنا بوونه که یه وه»، ده یدات به گو یماندا. خه به ر راگه یاندنی رووداویکه که سه رسامان ده کا و ده ستان له و شتانه پته ه لده گری که تاکو کاتی بیستنی خه به ره که پتیانه وه خه ریکبووین.

دوای کردنه وه ی ده رگای قسه، ده نگ ی ناوه وه ی شیعه ره که، یاخود شاعیر، بو تاوی ده وه ستی و راده میتنی به بی ئه وه ی خه یال و زهینی خو ی له ژیر کاریگه ربی ئیقاعی گو کردنی وشه ی «که ر» رزگار بکات، واته هیتشتا

ئاوازی پیتته‌کانی («کاف»، «ه» و «ر») له گویتیدا ده‌زرنگیتته‌وه و هه‌ر ئەم ئاوازه‌شه که نالی له‌و بارودۆخی وه‌ستانه‌ شیعرییه‌ رزگار ده‌کات به‌وه‌ی که وشه‌یه‌کی هاو‌مۆسیقای «که‌ر»‌ی بێر بخاته‌وه که وشه‌ی «په‌یکه‌ر»! (١٥):

که‌واته‌ هاوسه‌نگییه‌که‌ به‌مجۆره‌ ده‌سته‌به‌ر ده‌بی:

هه‌ی که‌رێکم بوو، چ په‌یکه‌ر؟

له‌م کاره‌شدا نالی په‌په‌وه‌ی له‌ «نیمچه‌رێسا»‌یه‌کی زمان ده‌کات، که‌ مرۆڤه‌کان له‌ رێگه‌یه‌وه‌ هه‌م مانایه‌ک به‌یانده‌که‌ن و هه‌م بێماناییه‌کیش. له‌زمانی کوردیدا ده‌لێین: (ته‌خته) و (مه‌خته)، (ئافه‌رت)، و (مافه‌رت)، (حه‌ج) و (مه‌ج)، (پوور) و (موور)، (برا) و (مرا)، (سه‌رکرده) و (مه‌رکرده)، (حیزب) و (میزب)، (سه‌قافه‌ت) و (مه‌قافه‌ت)، (نووسه‌ر) و (مووسه‌ر) و به‌وجۆره‌.. وه‌کو ده‌بینین له‌به‌شی یه‌که‌می هه‌ر به‌که‌ی له‌م ده‌رپرینانه‌دا مانایه‌کی ته‌واو هه‌یه‌ و له‌ به‌شی دووه‌میشدا که‌مکردنه‌وه‌ی مانا. هه‌موو ئەم ده‌رپرینانه‌ش به‌یانکه‌ری حاڵه‌تێکی ده‌روونی مرۆڤن بۆ ئاسانکاری گه‌فتوگۆ و ئاخوتن له‌ فه‌زایه‌کی کۆمه‌لایه‌تی تایبه‌تدا. وه‌ک ئه‌وه‌یه‌ نالیش خۆی له‌ فه‌زایه‌کی ئه‌وتۆدا بێنێبێتته‌وه‌ که‌ ئیشتیاقی ئه‌و بۆ گه‌یاندنی خه‌به‌ره‌که‌ی ده‌یخاته‌ سه‌ر رێگای چوونه‌ سه‌ر ئه‌و «نیمچه‌ رێسایه‌». به‌لام به‌ی ئه‌وه‌ی به‌شی دووه‌می ده‌رپه‌نه‌که‌ی که‌مکردنه‌وه‌ی مانا بێت، به‌لکه‌و پرکردنه‌وه‌ی مانای ده‌رپه‌ینی یه‌که‌مه‌. پرکردنه‌وه‌ی مانای وشه‌ی «که‌ر»‌ه به‌ مانای «په‌یکه‌ر».

له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌شدا ئاشکرایه‌ نالی به‌زمانی شیع‌ر ده‌دوێ، شیع‌ریش وه‌زێفه‌ی دیکه‌ به‌ زمان و وشه‌کان ده‌به‌خشێ و ته‌نانه‌ت شاعیر ده‌خاته‌ ناو داوی زمان و ده‌لاله‌ته‌ هه‌مه‌ چه‌شنه‌کانییه‌وه‌. نالی پاش ئه‌وه‌ی به‌ راگه‌یاندنی خه‌به‌ره‌که‌ی بێده‌نگییه‌کی دروستکرد و بۆی ئاشکرا بوو که‌ ئه‌و خه‌به‌ره‌ به‌ته‌نیا ناتوانی تێمه‌ وه‌کو گوێگر له‌ بێده‌نگیدا به‌یلتێته‌وه‌، هه‌روه‌ها ته‌ماعی خۆبشی بۆ به‌رده‌وامیی له‌ قسه‌کردندا، ده‌بوو خه‌سه‌له‌تێکی نا مه‌ئلووف و

چاوه‌رواننه‌کراو به که‌ره‌که‌ی بیه‌خشی، که نه‌ویش «به‌پیکه‌رکردنیه‌تی» و له‌م ریگه‌یه‌شه‌وه هم خوی به‌رپرسیارکرد که به‌رده‌وامبی له وه‌سفرکردنی نه‌و که‌ره په‌یکه‌ر ناسایه‌دا، هم ئیمه‌شی ناچارکرد له چاوه‌روانیدا بمینینه‌وه و به‌رده‌وامبین له گوښگرتن و خوښندنه‌وه‌ی ده‌قه‌که‌ی.

به‌م جوړه‌ش نیوه‌ی یه‌که‌می به‌یتی یه‌که‌م ده‌بیته‌ کلیلی تیگه‌یشتن له‌سه‌رحه‌می شیعه‌ره‌که. لیره‌دایه، که نالی ده‌یه‌وی بلتیت نه‌و که‌ره‌ی نه‌و هه‌بیوه که‌ریکی ناسایی نه‌بووه و بو‌سه‌لمانندی نه‌مه‌شه داوامان لیده‌کات بو‌ ویناندنی نه‌و که‌ره، بیسر له «په‌یکه‌ر» بکه‌ینه‌وه. به‌م‌جوړه‌ش بو‌ ساته‌وه‌ختیک و دیسانه‌وه له ژیر کاریگه‌ری نه‌و خرۆشه شیعه‌ریبه‌دا که شاعیری هانداوه بو‌قسه‌کردن، نالی دژایه‌تبییه‌ک له نیوان مانای وشه‌ی «که‌ر» و «په‌یکه‌ر» دا ده‌هینیته‌دی: هه‌رچی وشه‌ی «که‌ر» ه‌ئاماره‌یه بو‌ گیانداریکی چوارپن که له سروشتدا ده‌ژی و خاوه‌نی گه‌لن خه‌سله‌تی تاییه‌ت به‌خویه‌تی و له‌هه‌مووشیان گرنگرتر نه‌وه‌یه ده‌جوولتی. فۆرمی خوی به‌پیتی حالته‌ه جیاوازه‌کان ده‌گوړی و وزه‌ی جه‌سته‌یی خۆشی توانای نه‌م جموجووله‌ی بو‌دابین ده‌کات. له کاتیکدا وشه‌ی «په‌یکه‌ر» ناوه بو‌ به‌ره‌مه‌یکی کولتووری که دروستکراوی ده‌ستی مروّقه و ئاوتنه‌ی پله‌یه‌کی جوانناسیی نه‌و مروّقه‌یه و خودی په‌یکه‌ره‌که‌ش توانایه‌کی نییه بیجوولتینتی و فۆرمی خوی جیگیره و ناگوړیت مه‌گه‌ر به‌گواستنه‌وه‌ی له شوینتیکه‌وه بو‌ شوینتیکي دیکه. بو‌یه لیره‌وه تیده‌گه‌ین که پیچواندنی «که‌ر» به «په‌یکه‌ر» ناشیت هیچ به‌لگه‌یه‌کی هه‌بیت جگه له‌وه‌ی شاعیره‌که‌مان ده‌که‌ویته‌ه ناو توپریکی زمانه‌وه، که ناچاری ده‌کات له ژیر کاریگه‌ری ئاوازی وشه‌ی یه‌که‌مدا، وشه‌ی دووه‌میش بدرکینتی، به‌بی نه‌وه‌ی حسابی بو‌ دژایه‌تیی مانای نه‌م دوو وشه‌یه کردبی.

به‌لگه‌یه‌کی دیکه‌ی نه‌م راهه‌کردنه‌م له نیوه‌ی دووه‌می هه‌مان به‌یتی یه‌که‌مه‌وه ده‌هینمه‌ه‌ست که تیایدا نالی له ناستی مانادا ده‌گه‌رپته‌وه بو‌ وه‌سفی که‌ریکی تاییه‌ت نه‌ک په‌یکه‌ر. واته ده‌که‌ویته ژماردنی خه‌سله‌تی

ئەو گياندارەى كە «طەى كەرى ھەوراز و لىژە، سىنە پانە، مووچە كورته، شانە بەرزە» و دواجارىش «گوئدرىژە»:

ھەى كەرىكەم بوو، چ پەيكەر؟ طەى كەرى ھەوراز و لىژە
سىنە پان و، مووچە كورت و، شانە بەرز و، گوئى درىژ..

لىژەشەو، واتە لە نىوہى دووہى بەيتى يەكەمەوہ تاكو نىوہى يەكەمى بەيتى نۆبەم و پاشان ھەموو بەيتى دەبەم، نالى دەكەوئتە ناو چىنىتىكى زمانى وەسفى و بەراوردكارىبەوہ. دەكەوئتە ناو موبالغەيەكى شىعەرىبەوہ بە بى ئوہى بتوانىت لەم رىگەيەوہ «نااسايبوونى كەرەكەى» بسەلىنى و كرۆكى ئەو راستىيەمان پى بلتت كە لەبەيانكردنى دەنگى «ھەى» نىوہ بەيتى يەكەمدا مژدەى پى دابووین. ئەوہى نالى لە بەشىكى زۆرى ئەم دەقەدا دەيكات، برىتییە لە وەسفكردنىكى لە راددەبەدەرى «كەرە شىعەرىبەكەى» بەجوئى كە ئىمە نەتوانین لە بەشىكى زۆرى ئەو وەسفانەدا كەرى راستەقىنە، كەرە بەرەللا و بە ئەلغام قاچپەرىبو و برىنداربووہكانى ناو واقىعى خۆمان بناسىنەوہ.

نالى لەناو ئەو بازنى وەسفى و پىسەھەلدانەدا كە بەپشتىوانىي ھونەرەكانى بەلاغە و تەكنىكى شىعەرى كلاسىكى بۆى مەيسەر دەبى و (ھەندى كەس ئەمە بەراورد دەكەن بە وەسفى ئەو بو خوشەويستەكەى خۆى و دواجار دىمەوہ سەر ئەم لایەنەش)، بەردەوام دركاندنى «خەبەرە بنەرەتییەكە» دوادەخات و خۆى لەناو پانتايىبەكى زماندا گىرۆدە دەكات، كە ھىچ پرسىيارىكى گىرنگ و مانايەكى قوول بەرھەم ناھىتى و بگرە لەناو خۆدوو بارەكردنەوہدا گىر دەخوات. من پىم واپە ھەر ئەمەشە وادەكات زمان نەتوانىت ھەستى بە ئەرکە ھەرە سەرەكىيەكەى خۆى كە شكاندنى وىناى ئىمەيە بوژبان و دووبارە سازدانەوہيەتى لە شىعەردا. بۆبە ناھەقى ناكەم گەر بلىم، نالى لە بەشىكى زۆرى ئەم دەقەيدا، بەپىچەوانەى زۆرىەى دەقەكانى

دیکه یه وه، زمان نهک وه کو ئیمکانی ده بینتی بو ته قاننده وهی مانا و لیتره شه وه زمان ده کاته ئامانج بو بهرجه سته بوونی جیهانه شیعریه که ی، به لکو لیتره دا زمان ده کاته هو کارتیکی مه سره فکردن به بیئ ئه وهی توانای بداتی بو بهرهمه مھیتانی مانای دیکه و بو ئاشکرکردنی نادیاره کان.

وه لی مادام شیعر له بنه مادا تیکشکاندنی وینای ئیمه یه بو ژبان و شته کان و په یوه ندییه کان و سروشت و گیانداره کان و دروستکردنی دنیا یه کی دیکه یه له ناو ده قدا، که تیایدا هه موو شتی جیاوازه، ئه وه ناکری ئه م کاره ی نالی ته نیا ئامانجی ئه وه بیت که وه سفی که ریگمان بو بکات. چونکه ئیمه ده زانین له بهرده م شاعیریکداین که خاوه نی جیهانبینی و سیسته میکی گوتاری و لیخوردبوونه وه یه له ژبان و گهردوون و مرؤف. له بهرئه وه ناشیت کارکردی زمان له ناو ئه م شیعره دا ته نیا له سه ر ئاستی وه سفه کانی نالی بو که ریکی تایبته بچوو کبکه ینه وه. ناکریت مانای سه رجه می شیعره که له بهر رؤشنایی ره هندی گیانه وه ردؤستی له بیری نالیدا لیکبده ینه وه، به لکو پیوسته له خه سلته ته کانی جیهانبینی نالییه وه بگه رتینه وه بو مانا ئیحتیمالییه کانی ناو ئه م ده قه .

یه کیک له و ریگیانیه ی من لیتره دا بو ئه و مه به سته ده یگرمه بهر، بریتیه له دؤزینه وه ی شادپیره کانی مانای ده قه که و خسته نه رووی بواریکی دیکه ی خویندنه وه ی ئه م شیعره به وجؤره ی بتوانی بیسه لینی، که نالی هه ر ته نیا شاعیری نه بووه له کاتی ده سته تالیدا په نای بو کیش و قافییه و خؤتاقیکردنه وه له بواری ره وانبیتیدا بردبی، به لکو پیش هه موو شتی ئه و مرؤفی بووه به روئیا و جیهانبینییه که وه روویه رووی جیهان و دیارده کانی ناوی بوته وه. به مانایه کی دیکه، ئیمه له بهرده م شاعیریکداین که له جیهان و مرؤف و گهردوون راده میتنی و پرسیار ده کات و دواجار له ریگه ی نووسینه وه ماته ریالیه تیک به جیهانبینی و بیروکه و پرسیاره کانی ده به خشیت. به لام مه رج نییه له کو ی ئه و تیکستانه ی بهرهمه میان ده هیتنی ئه و جیهانبینییه هه مان ئاستی جوانکاری و پله ی مه عربفی و رؤچوونی قوول وه ریگری، بو یه

کاتیک رووبه پرووی ده قیتیکی ده بیینه وه که ناتوانیت لهو ئاستانه دا تینویتییمان بشکیتینی، ئه وه ریگهی چاره سهر ئه وه نییه که به دگومان بین له ئاست سهرجه می ئه و جیهانبینییه دا. به لکو گرنگ ئه وه یه له ریگهی ناشنا بوونمانه وه به خهسلته کانی کۆی جیهانبینییه ئه و شاعیره، له ریگهی قهرزکردنی رووناکییه وه له و دهقانهی دیکهی شاعیر، که بونیادی ئه و جیهانبینییه یان له سهر وه ستاوه، بتوانین تیشک بخهینه سهر ئه و شادپیرانهی که ده شیت له ناو چه ندین دپیری ساکار و وه سفنامیزدا بیان دۆزینه وه که زمانیان هیتاوه ته سهر ئاستی به کاربردنیکی ئامراز گه رایانه.

دۆزینه وهی ئه و شادپیرانه له هه مان کاتدا که پرۆسه یه کی ره خه نییه، ئاواش پرۆسه یه که پتویسته ته ی بکریت بۆ دۆزینه وهی قولاییه کانی شاعیر له ناو پانتاییه چاوه روانه کراوه کاندا و ئاشکرا کردنی ئه و گه وه ره ی که شاعیر له ریزی خشله ئاسایی و له مس و فافۆن دروستکراوه کاندا دایناون. به راستی ده شکرۆی ئابرووی سهرجه می ده قیتیکی لاواز له ناو یه ک دپیری هه مان ده قدا بکرینه وه.

له م روانگه یه وه ئه م دهقه به های خۆی سه باره ت به جیهانبینییه شیعریی نالی و گرنگیه که ی له به ره مه تینانی جیهانبینییه کی ئه و تۆدا، له نیوه ی بهیتی یه که م و نیوه ی بهیتی نۆیه م و سهرجه می بهیتی یازده هه مدا چه سپاندووه و من پتیموایه بۆ تیگه یشتن له ئاسته قوله کانی مانای ئه م دهقه پتویسته له و دوو نیوه به یته و له بهیتی کۆتایی ورد بیینه وه، که له هه مان کاتدا یه کیتیییه کی ماناییش پتکده هیتن به بیتئه وه ی هه ست به چاوپۆشیکردن له ئاست دپیره کانی دیکه دا بکه ین. با ئه و دوو نیوه به یته و بهیتی کۆتایی بنووسینه وه و پاشان به جیا و له په یوه ندییان پتکه وه راقه یان بکه ین:

نیوه بهیتی یه کهم:

{ هه‌ی که ریکم بوو، چ په‌یکه‌ر؟ }

نیوه بهیتی نۆیه‌م:

{ عاقلتی بوو ناوی که‌ر بوو، }

به‌یتی یازده‌هه‌م:

{ چه‌نده پیم خو‌ش بو زووبانی حالی ده‌یوت «نالی» }

{ هه‌ردو حه‌یوانین، نه‌تۆ گۆی کورت و نه‌منیش گۆی درێژ. }

هه‌ی که‌ریکم بوو، چ په‌یکه‌ر؟

له‌م نیوه به‌یته‌دا نالی نه‌ک هه‌ر بانگه‌وازی نه‌وه‌مان ده‌دات به‌گۆیدا که
خاوه‌نی که‌ریک بووه، به‌لکو نرخ و جوانیی که‌ره‌که‌شی به‌ ناماژه‌کردن بۆ
«په‌یکه‌ر» وه‌ک قیاسیک، ده‌ستنیشان ده‌کات. واته‌ مه‌سه‌له‌که‌ هه‌ر به
بیگیانکردنی گیانداریک، یاخود به‌ په‌یکه‌رکردنی ئاژه‌لێک دوایی نایه،
به‌لکو هه‌نگاوی یه‌که‌میش ده‌نیت بۆ به‌رزکردنه‌وه‌ی ئاژه‌لێش بۆ ئاستی
مرۆف و نه‌مه‌ش له‌ چه‌ند ئاستیکدا درده‌که‌وئ.

یه‌که‌م: پێش هه‌موو شتی پێچوواندنی که‌ره‌که‌ی به‌ په‌یکه‌ر، گواستنه‌وه‌ی
بوویکه‌ له‌ دۆخی سروشتیه‌وه‌ بۆ دۆخی کولتووری، نه‌مه‌ش له‌به‌ر نه‌وه‌ی که‌ر
وه‌ک ئاژه‌لێک گیانداریکه‌ له‌ناو سروشتدا، به‌لام کاتی که‌ر دێته‌ ناو
شیعره‌وه‌ و ره‌گه‌زی «ریوایه‌ت» ده‌بیته‌ هێزی به‌رجه‌سته‌کردنه‌وه‌ی نه‌و
گیانداره‌ له‌ناو زماندا، نه‌وه‌ رێخۆشکه‌ریه‌که‌ش ده‌کری تاکو دۆخی
سروشتیی نه‌و ئاژه‌له‌ ببیته‌ دۆخیکی کولتووری که‌ نه‌مه‌ش له‌ناو زمان و
پاشان له‌ زاراوه‌ی «په‌یکه‌ر» دا به‌رجه‌سته‌ ده‌بیت، چونکه‌ ئیمه‌ ده‌زانین چ
په‌یکه‌رسازی و چ «نووسین» دوو ئاستی پێشکه‌وتنی کولتووری مرۆفمان بۆ
ده‌سه‌لێتن.

دووه‌م: کاتیکی نالی نه‌م دۆخه‌ له‌سروشته‌وه‌ ده‌گوازیته‌وه‌ بۆ کولتوور، له‌

كهرهوه بۆ په يكه‌ر، ئه‌وه هه‌نگاو تيكيش ده‌نيت بۆ پيچواندن و
 نزيك‌خستن هه‌وه‌ي كه‌ره په يكه‌ر ئاسا كه‌ي له مرۆف، وه‌لې ديسان هه‌وه مرۆف تيكى
 به كولتوور كراو كه په يكه‌ره و په يكه‌ر دروست كردن يش ده‌لالا تى تاييه تى
 خۆى هه‌يه كه به لاي منه وه دوانيان زۆر گرنگن: له رووى ئايينييه وه په يكه‌ر
 هه‌م دابه زانندن و لاسايي كردنه وه‌ي سيماي وينا كراوى خوا وه‌نده كانه له سه‌ر
 شتوه‌ي مرۆف و به‌رجه‌سته كردنه وه‌يانه له سه‌ر سيماي ئينسان، وه‌ك ئه‌وه‌ي له
 ميژووى په يكه‌ر سازى ئايينه كان و دوا جار له كولتوورى رازاننده وه‌ي شارى
 يونانى و رۆمانيدا ده‌بينين. پاشان له رووى ميژووييه وه،
 په يكه‌ر دروست كردن بۆ مرۆف بريتييه له هه‌ولدا نيك بۆ گره و بردنه وه له
 زه‌مه‌ن، به‌وه‌ي مرۆقه په يكه‌ر بۆ كراوه كه له وديو سنوره كانى زه‌مه‌نه وه، له وديو
 تپه‌ر ينى سا‌ل و سه‌ده كانه وه به‌نه مري به‌يلينه وه.

كه‌واته ئيستا ده‌توانين بلين، نالى به‌م پيچواندنه زيره كانه‌يه و له ريگه‌ي
 پرۆسه‌ي گواستنه وه له دۆخى سروشتيه وه بۆ دۆخى كولتوورى، چه‌ند
 ئامانج تيكى جيبه جيكرد وه: يه‌كه‌م فۆرم تيكى زمانى تاييه ت، واته زمانى
 شيعر، به‌كه‌ر ده‌به‌خشيت و ئه‌مه‌ش دانپيانا نيكى زياتره به‌بوونى كه‌ر له
 ناو ئه‌ده‌دا، وه‌ك ئازله‌ي تيكى به‌كه‌م سه‌ير كراو له كوومه‌لگادا، چونكه‌ كه‌ر
 ده‌كاتا كائينيك له‌ناو زماندا. دووهم: له ريگه‌ي نزيك‌خستن هه‌وه‌ي فۆرمى
 «كه‌ر» له فۆرمى «په يكه‌ر» هه‌وه، فۆرمى مرۆف شى پي‌ده‌به‌خشيت و ده‌يكاته
 هاوشانى ئه‌مه‌ي دوايان. دوا جار به‌وه‌ي نالى كه‌ر وه‌ك په يكه‌ر ده‌خاته روو،
 ئه‌وه په‌له‌يه‌كى نه‌مر بوونيشى بۆ ده‌سته‌به‌ر ده‌كات به‌تاييه تى له ئاسته
 كولتوور ييه كه‌دا، چونكه‌ وه‌ك گوتمان له رووى ميژووييه وه په يكه‌ر سازى بۆ
 مرۆف واته نه‌مركردنى ئه‌و مرۆقه‌ي كه‌ شايانى نه‌مريت ييه و پيويسته له
 ريگه‌ي په يكه‌ر هه‌وه به‌رجه‌سته‌ي بكه‌ينه وه.

نالى له‌م به‌يته‌دا و له هه‌نگاوى يه‌كه‌مدا ناليت كه‌ره كه‌ي ئه‌و له
 جه‌وه‌هدا وه‌ك مرۆف وايه و هاوتاي مرۆقه و شتى له‌م بابته، چونكه‌ گه‌ر
 واى گوتبا، له زياته‌ر پييه‌كى شيعرى زياتر نه‌ده‌بوو. به‌لام ئه‌و مه‌به‌ستى تى

بلتیت و گوتووشیه تی که له رووی فۆرمه وه که ره که ی له شیوه ی په یکه ردا بووه یان به راوردی کردووه به په یکه ر تا کو نرکیشی بخاته وه له شکلی کولتور بانه ی مرۆف که په یکه ره.

به پروای من هه موو ئه مانه سه ره تا و پیتشه کین بو خۆر زگار کردنی زیاتری شاعیر له زمانی وه سفه کانی، که له به یته کانی دیکه دا نغرویان بووه، تا کو خوی فریبدا ته ناو باوه شی مانا وه و هیدی هیدی ئاماده مان بکا بو کیشه سه ره کی و کرۆکی مه به سته شیعی و فله سه فییه که ی و درکاندن ئه و که سفه شیعی به ی که هه ره له سه ره تای به یتی به که مه وه به هو ی ده نگ ی «هه ی» وه مژده ی پیتدا بووین.

نالی له نیوه ی به یتی نۆیه مدا هه نگاویکی دیکه له و رازه نرکیمان ده خاته وه و ده لیت: ئه وه ی پیتشر به که ر و په یکه ر و طه ی که ر و تادوا ییمان ناو برد، ته نیا به «ناو» که ره، ده نا له جه وه ردا عاقلیکی خوش سلوو کتره له سه د ئاوا ل و هاوړتی گیژ و ویتژ.

عاقلی بوو ناوی کهر بوو

به خشینی سیفه تی عه قل به که ر، یان به ئاژه ل، جگه له وه ی سه ندنه وه ی به شی له سه روه ربی مرۆفه که به ته نها کائینیکی عاقل ناوی رویشتووه، ئه وه به ره مه پینانی مانایه کی دژیشه بو چه مکی عه قل. چونکه پیتشر هه ره عه قل له پشت ناو لیتانی زمانیه ی «که ر» وه ئاماده یه و ئه وه عه قل ه که میکانیزمه کانی ئیشکردنی زمان ده بات به رپوه و واده کات که ئیمه له ناو زمانی کوردیدا به گوکردنی پیکه وه یی پیتسه کانی (کاف و هاء و را) ئاژه لیک ی تاییه تیمان بیر بکه ویتته وه. نالی لیره دا عه قلی به که م که ناوی «که ر» ی به م ئاژه له به خشیوه ده خاته ژیر پرسیاره وه و سه ر له نو ی ئه م ئاژه له به هو ی عه قلیکی تره وه، یان ناستیکی دیکه ی عه قل ه وه ناوده نیته وه و ده ی کاته عاقل و ناوی «که ر» له جه وه ره که ی جیا ده کاته وه و ده لیت ئه م ئاژه له له جه وه ردا عاقلیکه و ته نیا به ناویا «که ر». ه. لیره شدا ئاشکرایه

نالی «ناو» ناکاته پارسه‌نگ بۆ ناسینه‌وه‌ی شته‌کان و بۆ ده‌ست‌نیشان‌کردنی شویتنی بووه‌کان له دنیا‌دا. هه‌روه‌کو چۆن له به‌یتی چه‌وته‌میشدا ده‌لی:

گوئی درژیژی بار و کورتان به‌رز و، پالانی به‌زین
چوست و وریاتر له گوئی کورتانی پالانی و گیژ

ئاماده‌یه‌ جه‌وه‌ه‌ری مرۆف، که کائینیتیکی گوئی کورته، به «گیژ و ویژ» پیناسه‌ بکات، ئاواش له نیوه‌ی یه‌که‌می به‌یتی نۆبه‌مدا به راشکاوی ئاماده‌یه‌ جه‌وه‌ه‌ری گویدریژ به جه‌وه‌ه‌ریکی عاقل ناو بیات و له‌هه‌موو مانا پیشینه‌کانی به‌تالی بکاته‌وه. له راستیشدا نالی به‌مکاره‌ی ده‌که‌ویتته ناکوکیسه‌وه له‌گه‌ل ئه‌و ریاوه‌ته‌ی نایینه تاک‌خودا‌کانی وه‌ک یه‌هودیه‌ت و مه‌سیحیه‌ت و ئیسلام، که ده‌لیت: یه‌زدان له شیوه‌ی خۆیدا مرۆفی خه‌لق‌کرد و داوای له چه‌زره‌تی ئاده‌م کرد تا‌کو ناو له گیانداره‌کان بنیت و به‌مه‌ش جه‌وه‌ه‌ریان ده‌ست‌نیشان بکات و ناو ببیتته قه‌ده‌ری ئازه‌لیی ئه‌وان و لی‌ره‌شه‌وه سه‌روه‌ریی مرۆف بالا‌ده‌ست بکات به‌سه‌ر ژبانی ئه‌وانه‌وه. هه‌روه‌ها نالی ئه‌و په‌یمانه‌ هاوبه‌شه‌ی ناو زمانیتیکی دیاری‌کراویش، لی‌ره‌دا زمانی کوردی، ده‌خاته ژێر پرسیاره‌وه که له‌سه‌رده‌میک له‌سه‌رده‌مه‌کاندا هه‌ستاوه به دانانی سێ نیشانه (ک، ه، ر) بۆ ئامازه‌کردن به گیانه‌وه‌ریکی تایبه‌ت که ده‌شیا هه‌رناویتیکی دیکه‌ی لی‌نرایه.

به‌لام هه‌روه‌کو بینیمان ئه‌مانه هه‌مووی پیشه‌کیه‌کن بۆ ئاماده‌کردنی ئیمه و گوێگره‌کانی ئه‌وسای شاعیر تا بتوانین خۆمان له‌به‌رده‌م ئه‌و ته‌کانه شیعی و که‌شفی حه‌قیقه‌ته‌دا رابگرین، که نالی پیتی گه‌یشته‌وه و ده‌یه‌ویت له ریگه‌ی ئه‌م شیعه‌ره‌وه به‌ئیمه‌شی رابگه‌یه‌نی و ناچارمان بکات پرسیار له‌ئاست بوونی ئینسانیه‌یه‌ی خۆماندا بکه‌ین و به‌سه‌رحه‌می ئه‌و ناسنامه‌یه‌دا بچینه‌وه که تا ئیستا بۆخۆمانمان پینکه‌پینابوو، شانازیمان پیتوه ده‌کرد و پیمانوايه هه‌رگیز گۆرانی تیدا روونادات. وه‌ک ئه‌وه‌ی نالی بیه‌ویت به‌م

شيعره‌ی ئه‌و پیناسه ئه‌رستۆبیه بو شيعر بسه‌لمینێ که ده‌لێت: شيعر باسکردنی ئه‌و رووداوانه‌یه که ده‌شیت روو بده‌ن.

ئیمه بینیمان، سه‌ره‌تا نالی که‌ری له واقیعه‌وه گواسته‌وه ناو تیکست. به‌مه‌ش که‌مێ ئیعتباری بو ئه‌و ناژه‌له گێرپایه‌وه به‌وه‌ی که کردییه ماده‌به‌یه‌کی ناو زمانیکی تایه‌ت که‌ زمانی شيعرییه. پاشان به‌راوردی کرد به‌ په‌یکه‌ر، که به‌ره‌مه‌میکي کولتوورییه و ره‌نگدانه‌وه‌ی ئاستیکی به‌رزی هه‌ستی جواناسیی مرۆقه له رووبه‌زووبونه‌وه‌ی له‌گه‌ڵ دنیا‌دا و له هه‌ولدانیدا بو نه‌م‌کردنی سیما و فۆرمی خۆی و خواوه‌نده‌کانی. به‌م‌کاره‌یشی ویستی که‌ر به‌هینیته‌ ریزی مرۆقه‌وه. پاشان نالی هه‌ستا سیفه‌تی «عاق‌ل»ی به‌ که‌ر به‌خشی و به‌مه‌ش خۆی خسته به‌رده‌م ره‌ت‌کردنه‌وه‌ی دوو سیسته‌می ناو‌لینان که یه‌کێکیان ئایینی و ئه‌ویدیکه‌یان کۆمه‌لایه‌تی بوو.

ئه‌وه‌ی نالی له‌ دوایین به‌یتی شيعره‌که‌یدا ده‌یکات هه‌م درێژه‌پێده‌ری ئه‌و هه‌نگاوانه‌یه و هه‌م راگه‌یاندنی ئه‌و مژده‌یه‌شه که له‌ رێگه‌ی که‌شفه‌که‌یه‌وه بو‌ی ئاشکرا بووه. نالی دوا‌ی ئه‌وه‌ی له‌ نیوه به‌یتی نۆه‌مه‌دا سیفه‌تی «عاق‌ل»ی به‌ که‌ره‌که‌ی به‌خشی، ئیستا له‌ به‌یتی یازده‌مه‌دا «زمان»یشی پێده‌به‌خشیته‌ به‌و پێیه‌ی زمان ناوینه‌ی عه‌ق‌ل و له‌هه‌مان کاتیشدا ناسینه‌ری عه‌ق‌له. که‌واته که‌ره‌که‌ی نالی نه‌ک هه‌ر کائینیکی عاق‌له، به‌ل‌کو قسه‌که‌ریشه و به‌ زمانیکی حا‌لی و ره‌وانیش دیته‌ناخاوتن:

چه‌نده پێم خۆش بو زوبانی حا‌لی ده‌یوت «نالی»

هه‌ردو چه‌یوانین، ئه‌تۆ گوی کورت و ئه‌منیش گوی درێژ

مانایه‌کی دیکه‌ی ئه‌م دێره شيعره ئه‌وه‌یه که ده‌لێت: جیاوازی نیوان چه‌یوان و ئینسان جیاوازی نییه له‌ نیوان عه‌ق‌ل و نا عه‌ق‌ل و له‌ نیوان زمان و بێزمانیدا. واته جیاوازی نییه له‌ جه‌وه‌ه‌ردا، به‌ل‌کو جیاوازی ئیمه له‌ فۆرم و شیوه‌دايه. جیاوازییه له‌ئاستی ئه‌و سیسته‌مه کۆمه‌لایه‌تییه‌دا که

یه کیتمانی له سهر ئاستی شیوهیه وه به «گۆیتریش» ناو بردوووه و ئهوی دیکه شمانی ههر له سهر هه مان ئاسته وه به «گۆی کورت» ناواناوه. نالی لیره وه ده گاته پیناسه یه کی جه وه هری بۆ حه قیقه تی بوونی خۆی که هیچ جیای ناکاته وه له حه قیقه تی بوونی کائینه کانی دیکه، ته نانه ت بێتر او تر نیشیان له لایهن عه قله وه، که «که ر»ه! بۆیه نالی دلّی خۆشه و ساده تره له ههر کاتی، چونکه چیدی خۆی (به پیتی حاله ته شیعه ریه که ی) وه ک سه روهر یک به سه ر شته کان و بووه کانی ناو جیهانه وه نابینیت، به لکو خۆی له ناو شته کان و له که نار بووه کانی دیکه دا ده بینیت و گۆتادا ته ئه و گوتاره ئایینی و ئایدیۆلۆژی و فه لسه فیانه ی که بوونی ئینسان ده که نه سه نته ر و بوونی کائینه کانی تریش به بوونیکی په راویزی و که م بایه خ ته ماشا ده که ن.

لیره وه نالی جیهانه بینیه کی پیچه وانه ی جیهانه بینیی «دیکارت» ی به ره مه مده هیتنی که تیایدا ئاگایی و بیرکردنه وه ی مرۆف ده بیته سه نگی مه حکه بۆ بوون و بۆ به سه نته رکردنی ئینسان له گه ردووندا: «من بیرده که مه وه، که وایه هم».

نالی ههر له سه ره تاوه به پیچه وانه ی دیکارته وه بیرده کاته وه: ئه و له ریگه ی به په یکه رکردنی که ره وه هه ولّی به ئینسانکردنی حه یوان ده دات و پاشان له ریگه ی به حه یوانکردنی مرۆف و پێبه خشینی عه قلّ و زمانه وه به که ر، حه یوان ده کاته خاوه نی خودیتی و سوژیکت، چونکه ئه و که ره ی که به زمانیکی روون و ئاشکرا به شاعیر ده لّیت: «نالی: هه ردوو حه یوانین...» که ریکه خاوه نی سوژیکتی خۆیه تی، که ریکه بیر ده کاته وه و ئه و راستیه ش که به نالیی ئینسانی ده لّیت، ئه نجامی ئه و بیرکردنه وه یه یه. نالی له وه دا له دیکارت جیا ده بیته وه که وه ک دیکارت حه قیقه تی بوونی خۆی له ئه نجامی بیرکردنه وه و ئاگایی خۆیه وه ناهیتیته ده ست، به لکو له ریگه ی بینینی ئه ویترو له زمان ئه ویتره وه به و حه قیقه ته ده گات، که ئه ویش بوونی حه یوانیانه ی خۆیه تی. هه روها لیره دا نالی جاریکی دیکه جیاوازی نیوان مرۆف و ئاژهلّ ده باته وه سه ر فۆرم نه ک سه ر جه وه ره، واته ئه وان له جه وه ره دا

همان شتن وهلی له شیوه‌دا یه کیتکیان گوی کورته و نهویدیکه یان گویدریره.

** ** *

بیری شاعیرانه‌ی نالی بیریککی یه کسانخوازه نهک جوداخواز، بیریکه له‌سه‌ر بنه‌مای خو به‌یه‌کسان ته‌ماشاگردنی مرۆفه‌وه له ناست گیانه‌وه‌ره‌کان و بووه‌کانی ترده‌ئیشده‌کات، نهک له‌سه‌ر خو به‌رزگردنه‌وه له ناستیاندا. نالی دلخوشیی خوئی له نه‌نجامی سه‌روه‌ری خوئه‌وه به‌سه‌ر کائینه‌کانی تره‌وه به‌ده‌ست ناهینیت، به‌لکو له‌وه‌دا ده‌یینیت که خوئی له‌به‌رامبه‌ریاندا به یه‌کسانی بینیت و له زمان و کوژانیان تیبگات و له‌م ریگه‌یه‌شه‌وه زیاتر له خودی خوئی تیبگات. نالی له ریگه‌ی پیچواندنی «که‌ر» به «په‌یکه‌ر» و پاشان له ریگه‌ی عه‌قله‌خشین و هینانه‌زمانی حه‌یوانه‌وه «خود» یک به حه‌یوان ده‌به‌خشیت و نه‌وجا نه‌و خوده به‌رز ده‌کاته‌وه بو پله‌ی ناماده‌یی «نه‌ویتر» له‌به‌رده‌م «من» ی ده‌قه شیعریه‌که‌یدا. به‌م پیته‌ نالی له حه‌یوان «نه‌ویتر» یک دروست ده‌کات و له‌م ریگه‌یه‌شه‌وه به‌شیک له حه‌قیقه‌تی خوئی له ناماده‌یی و جزووری حه‌قیقه‌تی نه‌ویترا ده‌بینیت. هه‌روه‌ها شاعیره‌که‌مان ناماده‌یی خوئی له به‌رامبه‌ر ناماده‌یی حه‌یوانیکی دیکه‌دا به ناماده‌بوونیکی نیسبی ده‌قه‌بلتینی (چونکه «نه‌ویتر» مافی ناخاوتنی هه‌یه و مانای خوئی هه‌یه له‌سه‌ر شته‌کان و به‌مه‌ش مانای شاعیره‌ده‌بیته‌ مانایه‌کی نیسبی). به‌مکاره‌یشی ئاشکرای ده‌کات که جه‌وه‌ه‌ری مرۆف بو نه‌و، له‌م شیعه‌ردا، جه‌وه‌ه‌ریکی نه‌گوژ و ره‌ها نییه‌ که مرۆف له‌ فۆرم و عه‌قل و زمانه‌وه ده‌ستی که‌وتبئی، به‌لکو جه‌وه‌ه‌ریکی هاوبه‌شه‌ و له‌گه‌ل حه‌یوانه‌کانی ترده‌ به‌شیک‌ردوه‌ و نه‌مه‌ش نالی دلخوشده‌کا و به‌ پرتا و له‌ حوجره‌که‌ی وه‌ده‌رده‌که‌وی بو ناو هاوه‌ل و ئاشناکانی و هاواریان لیده‌کات تا‌کو‌گویی بو رادیرن.

به‌لام نایا به‌راستی حه‌یوان بیرده‌کاته‌وه؟ که‌ر قسان ده‌کا؟ بوچی نالی نه‌م راستیه‌، (واته راستیی حه‌یوانی‌بوونی خوئی) له‌سه‌ر زمانی که‌ره‌وه

ده بیستیت؟ بۆچی نالی حەق بەخۆی دەدات نوێنەرایەتی کائینییک بکات که ئیمە دەزانین تاکە پەیوەندیی پێیەوه پیش هەموو شتی پەیوەندیی ئینسانە بە ناخی خۆیەوه. چونکە ئیمە دەزانین ئەوەی قسە دەکات نە نالییە و نە حەیانە، بەلکو زمانە و لە زماندا یە ئیمە گوتمان لە دەنگی حەیان دەبیت و دەزانین که زمان، بەتایبەتی زمانی نووسین دیاردەیه که تایبەت بە دنیای مروۆه کان؟ لینگەرین لە بەشیکێ دیکە دا بۆ وەلامی ئەم پرسیارانە بگەرین.

بیرکردنوه له حیوان

بیهینه‌ره‌وه پیتشچاوی خۆت که هه‌ندی نانی ره‌ق له ته‌شتیکدا و چهند تویکلّه شووتیه‌ک له ته‌شتیکی تردا بۆ مانگایه‌ک داده‌نیین و ههر زوو بۆمان ده‌رده‌که‌وئ پهلما‌ری ئه‌وه‌ی دووه‌میان ده‌دات. به‌لام مانگا‌که هه‌لنا‌بژئیرئ. ئه‌گه‌ر سه‌گیکى به‌ره‌للا له جاده‌به‌کی قه‌ره‌بالغ په‌ریبه‌وه و له‌ژئیر تابه‌ی سه‌یاره‌کاندا نه‌فلیقا‌یه‌وه، به‌مانای ئه‌وه نییه ئه‌و سه‌گه به‌باشی حساب و ئیحتیاتی خۆی وه‌رگرتوه، ئه‌گه‌ر له چه‌قی جاده‌که‌شدا، له‌سه‌ر خه‌تی ناوه‌راست وه‌ستا، به‌مانای ئه‌وه نییه ده‌یه‌وئ چاوی به‌ بارودۆ‌خه‌که‌دا بگه‌یترتیه‌وه، چونکه سه‌گ بارودۆ‌خه‌کان هه‌لناسه‌نگینئ. هه‌روه‌ها ئه‌گه‌رچی تووتی رسته له‌دوا‌ی رسته فه‌ر ده‌بیت و له‌به‌ر ده‌یانلئیتیه‌وه، ئه‌مه به‌مانای ئه‌وه نییه تووتی قسان ده‌کا!

پرسیاری سه‌ره‌کی ئه‌وه‌یه: ئیمه چۆن ده‌زانین که ئه‌م ئازهل و بالندانه له‌نیوان شتیک و یه‌کیکی تردا هه‌لنا‌بژئیرن، چۆن ده‌زانین ئه‌وان حسابی بارودۆ‌خه‌کان ناکه‌ن و چۆنیش ده‌زانین که قسان ناکه‌ن و بی‌رناکه‌نه‌وه؟ ره‌فتاری مانگا‌که له‌به‌رده‌م نانه‌ره‌ق و تویکلّه‌شووتیه‌کاندا له‌ هه‌لئار‌دنیک ده‌چیت، وه‌ستانی سه‌گه‌که له‌ پیا‌چوونه‌وه و هه‌لسه‌نگاندنیکى بارودۆ‌خه‌که ده‌چیت و ئایا مه‌گه‌ر قسه‌کانی تووتیش له‌ وشه و رسته‌ی مانادار پیکنه‌هاتوون؟

راستییه‌که‌ی ئه‌وه‌یه ئیمه‌ی مرۆف هه‌رده‌م له‌ خودی خۆمانه‌وه له‌ بوونه‌وه‌ره‌کانی دیکه تیده‌گه‌ین، ئیمه خۆمان له‌ سیما و ره‌فتاریاندا ده‌بیننه‌وه، به‌تایبه‌تیش له‌ سیما و ره‌فتاری ئه‌وانه‌یاندا که ده‌سته‌مۆمان

کردوون، چونکه باش ده بانناسین و لیمانه وه نزیکن. نه گهرچی چارلز داروین (۱۸۰۹-۱۸۸۲) له کۆتایی سه دهی رابردوودا بر وای وابوو که حه یوانه کان له ریگهی ده نگیانه وه ته عبیر له ههسته کانیان ده کهن (۱۶). به کورتی: مرۆف توانا و میزاج و سیفاته کانی خۆی ده گوێزیتسه وه بۆ سه ره رفتاری حه یواناته کانی تر، به تایبه تی کاتی به «توره»، «شادمان» و «بیزار» وه سفیان ده کات. ههروه ها جاری و اهه یه خو شمان له سیمای گژوگیا و رووه که کانی تریشدا ده ناسینه وه، به تایبه تی کاتی ده بینین له گهرمه ی نه شو نمادا وشک هه لدین و ئه مه ش به وه لیکده دهینه وه که باش خزمه ت نه کراون، نازبان نه کیشراوه و ئاگامان لییان نه بووه. ئیدی لیروه ئاسانه له ناو گۆرانی و شیعه ره کاندای له دوا ی نائومی دبوونمان له عه شق و په یوه ندیه کان، خۆمان به «گولی ژاکاو» «لاولای سیسبوو»، «خونچه ی نه پشکووتوو»، «گولی به جیماو»، «پووشی زه رده هه لگه راو»، «په ری ده م با»، «لقی شکاو»، «دره ختی ته نیا»، «دارستانی خه م» و ده یان دیمه نی دیکه بچوینین.

هه رچۆن بیت، ئیمه له تیگه یشتنی خۆمان له ئازه له مالی و رووه که کان دنیایین و ده زانین که ئه وانه به جۆریک له جۆره کان بیرده که نه وه و هه سته کهن و دلخۆش و درده دار ده بن، به لام ئه ی بۆچی هه مان دنیایی له ئاست پلنگ و به رازه کیتیویه کاندای، له ئاست ورچ و گورگه کاندای، له ئاست مار و کرمه کاندای هه ست پیناکه یین؟ ریک ئا لیروه ایه که درده که وئ تیگه یشتنی مرۆف له حه یوانات و سروشت هه میسه تیگه یشتنیکی به رژه وه ندخوازانه و سنوورداره و مه به سستیکی تایبه تی له دوا وه یه: هه موو له خه می فه وتانی ئاسکه کان، «ئه ره گه زه ده گمه نه» دان، که چی ده بیت که و و پۆر و ماسیه کان سالانه راوبکرین و شه وانه له قه سسابخانه کانی شاردا، کاتی هاوولا تییان له خه ودان، به ده یان حه یوان به ته ور له سه ریان بدریت تا کو بۆ سه ی بیگۆشت نه بین!

له دنیای خودی مرۆفه وه ناشیت له دنیای ئازه له حالی بین. حه یوانه کان

یەکتەری دەخۆن و پارچە پارچە دەکەن بەبێ ئەوەی دوو چاری خۆخواردنەوه ببن و
 وێژدانیان بکەوێتە عەزابەوه و هەست بەگوناھ بکەن. حەییوانات هیچ
 مۆرالێک و قیەمەتێکی ئەخلاقییان نییە، هەر لەبەرئەوهش هیچ یاسایەکی
 ئەخلاقیی و مۆرالێک پێشێل ناکەن. ئەوان هیچ نەریت و کۆمەلگایەکیان
 نییە، هەر بۆیەشە هەرگیز روونادات نەوێهێک لە ئازەلان بەجۆریکی جیاواز لە
 باوو باپیرانیان بژین. بێرکردنەوه لەوەی لەجیھانی ئازەلاندا ناکۆکی بکەوێتە
 نێوان دوو نەوێهێ، نەوێهێک شۆرش بکا بەسەر شێوازی ژبانی نەوێهێکی
 دیکەدا، لە کۆمیدیا یەک زیاتر نابێت. بەکورتی حەییوانەکان مێژوویان نییە و
 هەموو ئەمەش پێماندەلێت: کە ئازەلەکان ناتوانن پەیوەندییان هەبێ بەوەی
 کە هەیه، واتە حەییوانات ناتوانن بێر بکەنەوه.

بەلام گەیشتن بەم راستییە زۆر یارمەتیمان نادات، کاتێ مەروڤێک دیت و
 بە ئازارەوه پێماندەلێ: «حەییوانێکی هەبوو، بیری کردۆتەوه...» و لاخدارێ
 پێماندەلێ کە هێستەرەکە ی خۆی بینیوه «گریاوه» و دواجار لە خەرەندیۆه
 «خۆی فرێداو تە خوارەوه». منالێک پێماندەلێ: جوجکەکانی پێیان وتوو
 دانەوێلەمان بۆ رۆکە» و دواجار شاعیرێکی ش دیت پێماندەلێ کە گوێی
 لێبوو کەرەکە ی پێیگوتوو «هەردوو حەییوانین» و هیچ جیاوازیان نییە ئەوه
 نەبێ تۆ گوێ کورت و منیش گوێدرێژم!

* * *

هەستکردن بە هاودەردی لەگەڵ ئەو گیاندارە بەستەزمانەدا کە هەمان
 جەوهەری حەییوانیی ئێمە ی هەیه، ئەو ئاگاییەمان لەلا دەخولقینێ کە
 ناچارمان دەکا مل بۆ گەلێک شت بەدەین و بۆ ساتێ بیتنە سەر ئەو برۆایە ی
 کە: بەلێ، دەشیت حەییوانەکان بێر بکەنەوه. ئیدی لێرەدا بەتەواوی نازانین
 مانای بێرکردنەوه بە دەقیقی چی دەگەیهنێ؟ ئەمەیان کێشە یەکی هێندە
 گەورە نییە.

ئەگەر حەییوانات بەو بێرۆکانەیان دەزانی کە لەبارە ی ئەوانەوه لەسەری

ئىمەدان، تىر پىمان پىدەكەننن و لىترەشەو دەورەكان بەتەواوى
 ھەلەگەر انەو: چونكە پەيوەندىيى مرۆڧ لەگەل حەيوانەكاندا بەزۆرى لەسەر
 يەك بنچىنە بەندە، كە ئەو بنچىنەيەش پەنجەنوماي «بەپايەدارمانەوہى
 سەرورەراپەتیی مرۆڧ» دەكات. كاتى راوچى بۆ تەنكەردنى ئازەلە
 گوشتخۆرەكان و ترساندى دىندەكان لە پىش وەرزى راوکردندا، ئەو دەكات
 كە دەيكات، بۆ ئەو نىيە تا بەلندە و ئازەلەكانى دىكە لەو دراندانە
 بپارىزىت، بەلكو بۆ ئەو پەيوەندە خۆى راويان بكات. بۆ ئەو پەيوەندە خۆى جىگەى
 حەيوانە گوشتخۆرەكان بگرتتەوہ و لاساييان بكاتتەوہ. ئەو بەبى ئەوہى
 بەخۆى بزائىت بەمكارەى جىگەى دىندەكان دەگرتتەوہ. فىلەكانى سىرك
 لەسەر دوو قاچ رادەوہستن، ھىستەرەكان سەما دەكەن و سەگە ئاوييەكان تۆپ
 تۆپىن دەكەن. بەمجۆرەش ئىمە ئازەلەكان ناچار دەكەين لە خۆمان بچن،
 چونكە ئىمە خۆمانمان لەواندا ناسىوہتەوہ. راستە دەشيت ئازەلەكان لەو
 بارودۆخانەدا كە لاسايى مرۆڧ دەكەنەوہ، وەلامى «پىويستىي ئىنسان»
 دەدەنەوہ بەوہى گوئى لىبگىرئىت و ملكەچىيى بكرئىت و ئەمەش چىرئىكى
 پىدەبەخشىت. بەلام پىموايە ھۆى سەرەكىيى ھەر لەوہدا نىيە كە مرۆڧ چىر
 لەو ئاغاىەتییەى خۆى بەسەر ئازەلەكانەوہ دەبىنئىت، بەلكو ھۆى سەرەكىيى
 كاتى دىتە دەست كە حەيوانەكان دەگەنە سەر سنوورە كۆمىكىيەكان و
 تەنانت سەر ئەو سنوورانەى كە لاسايىكردنەوہكەيان لە مەترسى نىزىكيان
 دەخاتتەوہ. ئەو حەزى ئىمەيە و دلخۆشكردنى ئىمەيە بە بىننى سائەوہختى
 تىكشكانى حەيوانەكان، بە سەرنەكەوتنىيان لە ئەنجامدانى
 لاسايىكردنەوہكەياندا، كە وامان لىدەكات لەئاست رەفتارە
 ناتاسايىيەكانياندا سەرمان بسوورمى و بە كەوتنەخوارەوہيان لەسەر پەيژە و
 تەنافەكانى سىرك، بەدەينە شرىخەى پىكەننن و چەپلە لىدان.
 بۆچى ئازەلەكان لەكاتى لاسايىكردنەوہى مرۆڧدا گالتەجارانەو
 پىكەنىناوى دىنە پىشچاؤ؟

یه کییک له وه لآمه کان ئه وه یه که بلتین: ئیمه به و ئاژه لانه پیده که نین که ده یانه وی بینه مرۆف، چونکه باش ده زانین که هه ولدانه که یان مه حکومه به تیکشکان، ده زانین که ئاژه له کان مرۆف نین و ئه م دوانه جیا وازیان هه یه. ئیمه به و هیستره ی ناو سیرک پیده که نین که له وه لآمی پرساری «دوو و سی» چند ده کات، پینج جار سهر راده وه شیینی. ته نانه ت ئه و په ری بهرگریکه ره کانیش له توانای حه یواناته کان بۆ بیرکردنه وه، کاتی ئه م بارودۆخه ده بین، ده ست له بیرورای خویان ده کیشنه وه بۆ ئه وه ی بلتین: هیستره کانی سیرک قسان ده کهن و ده زانن که سی و دوو ده کاته پینج و سهر راوه شانده که یان نیشانه ی وه لآمی ئه وانه!

* * * *

یۆنانه کۆنه کان مرۆقیان وه ک بوونه وه رتیک پیناسه ده کرد که خاوه نی «لۆگۆس» ه، له م حاله ته شدا چه مکی لۆگۆس چه ندین مانای هه یه: زمان، هزر و ئاوه ز و تاد. له بنه ره تدا وشه ی لۆگۆس (logos) له وشه ی لیگۆ (lego) وه هاتوه، که مانای وتن، بیرکردنه وه، یاخود ژماردنیش ده دات به ده سه ته وه. دیاره که س نایه وی بلتیت حه یوانات توانای قسه کردنیان هه یه، به لآم زۆرن ئه وانه ی ده لێن که ئاژه له بیر ده که نه وه. کیشه که له وه دایه قسه کردن و بیرکردنه وه هه ر یه ک شتن، یاخود سهر به هه مان توانا و میکانیزمی هزرین و هه ردووکیان کرده یه کی لۆگۆسین. پرسیار له وه دایه بۆچی ئه مرۆ خه لکانیکی زۆر هه ن که بروایان وایه حه یوانات توانای بیرکردنه وه بیان هه یه، که چی هه رگیز دان به توانای هه یج ئاژه له تیکدا نانین بۆ قسه کردن؟ ره نگه له بهر ئه وه بیته که ئه مرۆ لایه نگیری بۆ بیرکردنه وه زۆر به ربلاوتر بیت له له لایه نگیری بۆ قسه کردن.

که‌ری ناو مروّف، مروّقی ناو که‌ر

سه‌بارت به په‌یوه‌ندیی ئەم شیع‌ره‌ی نالیی مه‌زن به دنیای ناژ‌ه‌له‌وه، نا‌کریت ه‌ر وه‌کو لایه‌نگیری ئەو بو‌حه‌یوانیتیکی به‌نه‌فره‌تک‌راوی بی‌ز‌راوی په‌ل‌ن‌زم ته‌ماشای بکه‌ین، چونکه «سی‌حر و حی‌کمه‌ت» ی شیع‌ره‌که له ژ‌یر زه‌بری ئەم مانایه‌دا به‌تال ده‌بیته‌وه. شیع‌ریش جوانییی خو‌ی له‌وه‌دا به‌ده‌ست ناهیتتی که له‌سه‌ر پانتایی نووس‌راو ده‌یلتیت، هیتزی به‌یان‌کردن له شیع‌ردا سه‌رجه‌می هیتزی ئەو شیع‌ره نییبه و قسه‌ی شاعیریش ه‌ر له‌ناو چوارچیت‌وهی ئەو مانایانه‌دا به‌ند نا‌کریت که به‌یانیک‌ردوون. شیع‌ر لوژیکی خو‌ی هه‌یه، میکانیزمی خو‌روو‌ت‌کردنه‌وهی خو‌ی هه‌یه و سات و زه‌مه‌نی خو‌ی هه‌یه که جیایه له‌و سات و زه‌مه‌نه‌ی شیع‌ره‌که وه‌ک ده‌قی به‌رجه‌سته ده‌کا. نالی بو‌خو‌ی ته‌واو نا‌گایه به‌رامبه‌ر به‌و ره‌ه‌نده‌ی شیع‌ر که خو‌ی له‌سه‌ر پانتایی کاغه‌ز نادات به‌ده‌سته‌وه و هه‌میشه پیتش به‌رجه‌سته‌بوونی نووس‌راویانه‌ی شیع‌ریک، بارو‌دو‌خ‌یتیکی دیکه هه‌یه که ده‌شیت ناوی بنیتین شیع‌ر له‌ئاستی «روودا‌ودا»، روودا‌ویش ئەو قو‌ناغه‌ی سه‌ره‌لدانی شیع‌ره که بو‌ شاعیران خو‌شیان روون نییبه (۱۷)

له‌سه‌ره‌تای دیوانی نالیدا به‌یتیک هه‌یه که ئەو بیتواناییه‌ی شاعیر له‌ئاست به‌یان‌کردنی ساتی روودا‌وی شیع‌ریدا ده‌رده‌خات و نالی ده‌یلتیت: ئەوه حی‌کمه‌تی شیع‌ره ناهیتیت روودا‌و به‌یان بک‌ری و به‌رجه‌سته بک‌ری. حی‌کمه‌تی شیع‌ر خو‌ی ریگره له به‌رده‌م به‌رجه‌سته‌کردنی روودا‌وه شیع‌ریه‌که‌دا، هه‌روه‌کو چو‌ن بو‌ دروست‌کردنی ژ‌بانیک پت‌یو‌ستمان به‌ دل‌تیکی به‌هیتز هه‌یه، واته بی‌هیتزیی دل‌ وه‌ک سه‌رچا‌وه‌یه‌ک بو‌ پایه‌دار‌کردنی ژ‌بان،

خوی له خۆیدا پرتگره له بهردهم ناماده کردنی ئه و هیزه دا که ژیان دروستده کا ،
یان «ئینشای دهکا» :

«نالی» نییه تی سیحری به یان، حیکمه تی شیعره

ئه ما نییه تی قووه تی دل، قودره تی ئینشا

من ههرگیز نامه وی مانای شیعره که ی نالی له «ههستی بهرزی ئه ودا بو
دلسووتان به گیانه وه ران» (وهک مامۆستایانی موده ریس له
لیکدانه وه که یاندا، لاپه ره: ۲۲۸ - ۲۲۹ ی دیوانی نالیدا، ده فهرمبون)
قه تیس بکه م، چونکه بیگومانم له هه بوننی ئه و ههسته بهرزه له لای
شاعیره که مان، به لام ئه و هی سه رنجم راده کیشی ههستی دلسووتانی
شاعیریشه به لاوازی مرۆف که هه میشه واده زانیته «سهروه ری
گیانداره کانه» و نالی لیره دا ئه و سهروه ریه ده خاته ژیر پرسیاره وه.

به لایه کی دیکه دا، ئه و هی نالی دهیه وی له زمان که ره که یه وه بیلی، له
راستیدا خۆزگه و ته مه ننای خۆیه تی بو هینانه کایه ی ههستی کی ئینسانی
«گونجاو»، نهک «ئینسانییه تیکی سهروه». چونکه ئه و هی نالی له زمان
که ره که یه وه دهیلت، نهک هه ره حه قیقه تی جیهانی ئاژه ل نییه، به لکو
ته مه ننای نالی و خۆزگه یه تی بو به ده نگه اتنی ئاژه ل له ئاست دنیای مرۆفدا.
نالی له خۆیه وه، له ناخی خۆیه وه دهروانیته حه یوان و رهنگه بیه ویت به مرۆف
بلیت، ته نانه ت که ریش له جه وه هری حه یوانیا نه یدا وهک خۆت وه هابه، ئیدی
چ پتیوست دهکات تو لافی خۆ به گه وه زانی و فیز به سه ر کائینه کاندا
لیبه دیت به ناوی عه قله وه له کاتیکدا عه قل ناتوانی سنور بو درنده ییه کانت
دابنی؟ من پتیماویه ئه مه ساته وه ختی تووره یی شاعیرتیکی ههست ناسکه
له ئاست دنیایه کدا که مرۆقه کانی له ژیانیتی ته با نامۆ بوون و فورمی
ئینسانیان چیدی پاساوی ئینسانییه تیان ناداته وه (ههروه کو چۆن دهشیت
ئه مه ساتی تووره یی ئیمه ش بیت له ئینسانییه تی خۆمان که ناچارمان دهکا

ئەم تەئویلە بۆ دەقەكەى نالى بکهین). ستراتییى نالى لەم شیعەرەدا، دابەر نییە لە كۆى ستراتییى جیهانبینیى نالى لە تیروانیىا بۆ مرۆف و لە رەخنەگرتنیا لە ریاكارى و سۆفیکەرایی و چاوبەستکردن و درۆکردن و دوو روویى. نالى وەك ژياندۆستیک، وەك مرۆفدۆستیکى رەخنەگر، چا و لەو هیزە شەرانییانهى ناخى ئینسان ناپۆشیت كە مرۆفایه تیی مرۆف پیتیل دەكەن. ئەو لەیهك كاتدا جوانییەكانى ژيان و مرۆف دەكاتە ماددەى شیعری و هیندەى دیکە جوانیان دەكات {كە بەشیکى زۆرى شیعەرەكانى شیعری دلدارى و وەسفن و ئەمەش بەلگەیهكى چاکە بۆ ژياندۆستى و جیهان ویستییهكەى ئەو} (۱۸). لەهەمان كاتیشدا دزیوییهكانى ژيان و كەمتەرەخمییەكانى مرۆف دەداتە بەر تیری رەخنە و بەسانایی لیتیان خۆش نابێ.

بۆیه من پیموايه نوسینی شیعری بۆ كەر، بەپلهى یەكەم نیشانەى دروستبوونی هوشیاریى نییە لەئاست گیانداراندا، نیشانەى دەرکردنى مانیفیستیک نییە بۆ بەرگریکردن لە حیوانات، هیندەى ئەوەى نیشانەى رەخنەیه لە كەمتەرەخمییى مرۆف لەئاست چەسپاندن و سەلماندن و گەشەدان بە ئینسانیه تى خۆى. نالى ئەركى «بوون بە ئینسان» لە ئاستە فۆرمالیستییه كەیدا نابینیت، واتە بەلای ئەووە هەر تەنیا بەس نییە لەسەر دوو پێ برۆین، دوو دەستمان هەبێ، «صائم الدهر»، «قائم اللیل» بێن و گویمان كورت بیت. نالى لەسەر بنەمای فۆرمى جەستەو پیناسەى ئینسان ناكات، دەبێ لەجەستەدا ئینسانیهت هەبێ. ئەو ئینسان هەر لە روانگەى خولقەتەوه، كە روانگەیهكى ئایینییه، نابینێ كە بۆ یەكجار و بۆ هەمیشە وەك ئینسان هاتبیتە دنیاوه؛ بەلكو ئەو وەزیفەى «بەئینسانبوون» دەگێریتەوه بۆ جەوهەریكى حیوانییانه، كە لەگەڵ هەموو حیواناتى تردا هاوبەشین. كەواتە ئینسانبوون لای نالى بریتییه لە تیگەیشتن لەمانای ئەو جەوهەرە هاوبەشە، وەك سەرەتایەك بۆ هەنگاوانان بەرەو ئینسانیهت، نەك دڕندەبیکردن لە پیتى مرۆفدا.

له پشت ئەم شیعرهوه رووداوتیک ههیه، که شیعرهکه بهرجهستهی نه کردووه تاکو ئیمه ناوه روۆکی شیعرهکه به گهراڤانهوه بۆ ئەو رووداوه شیبکهینهوه. ئەوهی شیعرهکه بهرجهستهی کردووه بریتییە له پڕۆسهیهک که تیایدا حەیان دەکریتە ئینسان، کەر دەبیتە عاقل، بیزمان زمانی دهپڕۆ. هه موو ئەمهش بوارمان دەداتی که بلتین: ساتی به ئینسانبوونی حەیان له م شیعرهدا، بهلگهیه لهسەر توورپهیی شاعیر له چۆنیتی ئیشکردنی ئینسانهکان به عهقل و به ئینسانیهتی خۆیان. کاتی کەر دهبیتە عاقل، بهمانای ئەوهیه شاعیرهکه مان ناومێده له ئاست وهزیفهی ئینسانیهتی عهقلدا و ئینسان به شایانی ئەو ئیمتیازە نازانی که عهقلی هه بیت، بۆیه ئەم توانایه لیدهستینیتهوه و دهیبهخشیتە حەیانیک که ئینسانهکان به «هه موو عهقلی خۆیانوه» به «کەر»، واته «بێ عهقل» ناویان ناوه. ههروهها کاتی زمان به بێ زمان دهبهخشیت، دیسانوه ئیمتیازیکی دیکه له ئینسان دهستینیتهوه که توانای قسهکردنیهتی لهسەر ژیان و دیاردهکانی، بهلام کاتی زمان له وهزیفه سههرهکییهکهی لادهدات و مرۆف ناتوانی لهبارهی ژیاڤی خۆیهوه، خودای خۆیهوه، دهووبهبری خۆیهوه بدویت؛ شاعیر تهمهنا دهخوازیت که ئەو زمانه بۆ حەیان بایه تاکو راستیهکائمان بۆ بهیانبکات. وهک ئەوهی بیهوی بلتیت: ئەگەر زمان به حەیانوه دهبوو، دهبووه زمانی راستیی گوتن و روۆشنگهری و هوشیاری و تاد.

به پێچهوانهی سیمای شیعرهکهوه که هه ندیچار له کۆمیدیا نزیکدهبیتهوه، ئەوه پیموایه بونیادی شاراوهی ئەم شیعره له بارودۆختیکی ماندوویی شاعیرهکهیهوه بهدهست توندوتیژی و گرژی و فشاری ژیاڤی کۆمهلگهوه ههلقولا بیت. رهنگه بهردهوام دووبارهبوونهوهی هه ندی رهفتار و گوفتاری ماندووکه له زیاڤی کۆمهلایهتی نالیدا، هۆی هههره سههرهکیی سههرهلدانی ئەم شیعره برویت. بۆ بهلگهی ئەم قسهیهش، جگه لهوهی دیوانی نالی پره لهو شاعرانهی که تیاياندا رهخنهی توند ئاراستهی ئاستهکانی نهزانی و کهمهترخهمی و سستی و بێمولاتیبی دهسته و توێژهکان دهکات؛ لهو

میکانیزمه‌شوه ده‌هینم که لهم شیعره‌دا ئیشی پیکراوه و دوو لایه‌نی
وه‌رگرتوه:

یه‌که‌م: به میینه‌کردنی نیر و

دووهم: سرینه‌وه‌ی زه‌که‌ر

یه‌که‌م) به میینه‌کردنی نیر

ئه‌که‌ر لایه‌نی یه‌که‌م وه‌ریگرین، واته به میینه‌کردنی نیر، ئه‌وه هه‌ر زوو به
وه‌سفه‌کانی شاعیردا تیده‌گه‌ین، ئه‌و که‌ره‌ی باسی ده‌کات ده‌بیت «نییره‌که‌ر»
بووبیت، نه‌ک «ماکه‌ر»! به‌لام سه‌یر له‌وه‌دایه له زۆریه‌ی ئه‌و خه‌سه‌له‌ت و
ورده‌کاری و ته‌شبیها‌تانه‌دا که وه‌سفه‌کانی له‌سه‌ره‌وه بینا ده‌کا، خه‌سه‌له‌تی
(میینه و نهرم و نیان و شیرین) زال ده‌بن و لییره‌شوه هه‌ندئێ له نووسه‌ران
باشیان پیکاره که ده‌لین: وه‌سفه‌کانی نالی بو‌که‌ره‌که‌ی نزیکه‌بهنه‌وه له
وه‌سفی ئه‌و بو‌دلداره‌که‌ی (۱۹). به‌لام من له راقه‌کردندا له‌و نووسه‌رانه جیا
ده‌بمه‌وه و پیموايه ئه‌و وه‌سفانه‌ی نالی، گزنگییان له‌وه‌دا نییه که وه‌سفی
دلداره‌که‌یمان بیه‌ر به‌یینه‌وه، به‌لکه‌ له‌بهنه‌مادا په‌یوه‌ندی هه‌یه به
«جیهانبینی شاعیرانه‌ی نالی» یه‌وه، که زۆریه‌ی کات شته‌کان له دۆخی
میینه‌یی خۆیاندا ده‌بینی و به‌رده‌وام هه‌ولده‌دات جیهان و ده‌وروبه‌ر و
دیارده‌کان و سروشت و تاد... به‌میینه‌ بکات و ئه‌مه‌ش په‌یوه‌ندییه‌کی
پته‌وی به ئاماده‌یی به‌رده‌وامی پرنسیپی «نا-توندوتیژی» یه‌وه هه‌یه له دنیای
شیعری نالیدا. نالی به‌پله‌ی یه‌که‌م شاعیری عشق و ژیانه و ئه‌مه‌ش له‌و
هه‌موو شیعرانه‌یدا ده‌رده‌که‌وئێ که بو‌ مروّث و سروشت و شته‌کانی نووسیون.
شاعیری له بیرکردنه‌وه‌یدا له سروشت گه‌یشته‌بیته ئه‌وه‌ی هینده به‌روونی
بلتیت:

«کانی ده‌زین به‌ ئاو و، دره‌خت ئاوسن به‌ با

شایی به‌هاره، بولبوله داماد و غونچه بووک»

ناتوانیت جیهان له ره‌گه‌زه توندوتیژی و سیما گزّه‌کانی رووت نه‌کاته‌وه

و ره‌گه‌زی نیرانه‌ی جیهان ره‌ش نه‌کاته‌وه. لیره‌وه وه‌سفه‌کانی شاعیر بۆ که‌ره‌که‌ی چه‌نده له ئاستی مانادا که‌مبایه‌خن، که‌چی بۆ خوتیندنه‌وه‌ی کۆی جیهان‌بینی ناتوندوتیژانه‌ی نالی و، له‌وه‌دا که‌ هه‌ولدانێ ئه‌ون بۆ به‌ مێیینه‌کردنی نیر، بایه‌خی تایه‌تییان هه‌یه. سه‌یر له‌وه‌دایه‌ نالی له‌م وه‌سفانه‌دا بۆ نیره‌که‌ره‌که‌ی هینده‌ خۆی ده‌دات به‌ده‌ست شه‌پۆله‌کانی به‌مێیینه‌کردنه‌وه، که‌ ئیدی یه‌کێک له‌ ئه‌ندامه‌ هه‌ره‌ گرنگه‌کانی که‌ری له‌بیر ده‌چیته‌وه که‌ حه‌يته‌ گه‌وره‌ و سه‌ربه‌ گۆبه‌نده‌که‌یه‌تی! و لیره‌شدا ده‌گه‌ینه‌ سه‌ر باسکردنی لایه‌نی دووه‌می میکانیزمی ناو شیعره‌که‌.

دووهم | سرینه‌وه‌ی زه‌که‌ر

نالی له‌ «سه‌ر و که‌لله‌و سینه‌ی پان» ی که‌ره‌که‌یه‌وه ده‌ستپێده‌کا، تاکو ده‌گاته «سم و پیتی له‌ تووکدا شاراوه‌ی». که‌چی زه‌که‌ری که‌ر، (که‌ له‌ رووی ئه‌فسانه‌یی و مێژوویییه‌وه بۆته‌ هۆی ئه‌و هه‌موو ناوبانگ و گۆبه‌ندنانه‌وه‌یه‌ بۆی)، له‌ بیر ده‌کات! ئه‌م له‌ بێرکردنه‌ هه‌ر هۆیه‌کی له‌پشته‌وه‌ بێ و هه‌رچۆنێک لێکی بده‌ینه‌وه، ناتوانیت به‌شیتیک نه‌بێ له‌ پرۆسه‌ی «ره‌تکردنه‌وه‌ی توندوتیژی» له‌ رێگه‌ی فه‌رامۆشکردنی زه‌که‌ره‌وه. زه‌که‌ر یه‌کێکه‌ له‌ ره‌مزه‌کانی زه‌بر و لێدان و توندوتیژی و ته‌نانه‌ت له‌ مه‌یدانی پێکه‌ه‌لپه‌رژانی کۆمه‌لایه‌ تیدا کاتێ که‌سیتیک هینه‌که‌ی که‌ر ره‌وانه‌ی دایک و خوشکی یه‌کیکی تر ده‌کا، ئه‌وه راده‌ی ئه‌و توندوتیژی و تووره‌یه‌شه‌ کشفده‌کا، که‌ ئه‌و که‌سه به‌رامبه‌ر که‌سی بۆ ره‌وانه‌کراو هه‌یه‌تی.

نالی له‌ دنیا‌یه‌کدا ئێشده‌کات که‌ دنیا‌ی شیع‌ر و به‌ره‌مه‌پێنانی جوانی و مانایه‌، ئه‌م دنیا‌یه‌ش جیگه‌ی به‌رجه‌سته‌کردنی خه‌سه‌له‌تی توندوتیژی نیرانه‌ی تیا نابیته‌وه و شه‌پۆلی ئه‌و وه‌سفانه‌ش به‌جۆری له‌گه‌ڵ خۆیان بردوویانه‌ که‌ زه‌که‌ر وه‌ک ره‌مزی توندوتیژی له‌یاد بکا. دياره‌ ئه‌مه‌ش په‌یوه‌ندییه‌کی پته‌وی هه‌یه به‌ خۆزگه‌ی نالییه‌وه بۆ سرینه‌وه‌ی توندوتیژی له‌ هه‌موو دنیا‌دا و ته‌مه‌نای ئه‌وه بۆ دروستکردنی جیهانیتکی ته‌با، که‌ تیا‌یدا

ئىنسان و حەيوان يەك جە وھەريان ھەيە و ھىچيان لە جە وھەردا لە وېترىان لە پېشتەر نين. لېرە وھەسفە كانى نالى بۆ كەر، دوا جار لە ناو نەرمىيە كى سەر سوور ھېنەرى ئە و تۆدا ئارام دە بنە وھە، كە نالى-ى شاعير تواناى ھە بى لە «زمانى كەر» تىبگات و ھىچ سنوورېك لە نىوان حەيوانىيە تى ئىنسان و عاقلېتىي حەيواندا نە مېنىت.

بۆ زياتر سەلماندى ئە و دوو مىكانىزمەى پېشتەر، كە نالى بە ھۆيانە وھە نەرمىيەك بە وھەسفە كانى دەدات، لە شىعرە كەدا مىكانىزمىكى دىكەش ھەيە، كە برىتییە لە بە و شە كردن و بە زمان كردن و لە وېشە وھە بە مە فھووم كردنى «دەنگ و زمان» ى كەر: نالى يە كنى لە خەسلە تە ھەرە بېزار كەرە كانى كەر، كە «زەرېن» ە و ئىقاعىكى نا مۆسقىيى ھەيە، دەكاتە «رستەى زمانىي» و دەيخاتە سەر «رىتمى قسە كردن» و ئاخاوتنى ئىنسان. لە راستىدا نالى بە ھىچ شىوہيەك نا يە وى لە شىعرە كەيدا دەنگى ناسازى كەرمان بە بىر بەھىنىتە وھە، بە لكو كاتى ئا و ر لەم لايەنە دەداتە وھە، دەنگى زەرېن «تەر جە مەى سەر زمانى ئاخاوتن» دەكات و دەلېت: [چەندە پىم خۆش بوو زوانى **حالى** دەيوت: «نالىا»]، كە ديارە ئە مەش لە ھە لېژاردنىكى ئاگايانەى شاعير دەچىت بۆ بەر جەستە كردنى ئە و دەنگە، لە كاتى كدا دەيتوانى لە ميانەى وھەسفە كانىدا بۆ كەر، سىفە تىكى تايبە تىش بە دەنگى زەرېنە كەى بىبە خشى و ئە وېشمان لىبكاتە نە غمە يە كى خۆش.

بیرکردنه‌وه به شیعر

پرسیاری گزنگ لهم به‌شده‌دا ئه‌وه‌یه، ئایا ئه‌گه‌ر بمانه‌وی له چوارچێوه‌ی کێشه‌کانی ئیستاماندا بیر لهم شیعره بکه‌ینه‌وه و بیری پێبکه‌ینه‌وه، واته ئاسۆی ده‌قه‌که له ریگه‌ی خۆیندنه‌وه‌یه‌وه، بیه‌ستین به ئاسۆی دنیای خۆمانه‌وه، پێویسته چ ریگه‌یه‌ک هه‌لبێژین؟ ئایا ده‌توانین ئهم ده‌قه وه‌ک روانگه‌یه‌ک، وه‌ک (پرسیکتیکه‌یف) ێک به‌کار به‌ینین بۆ تیگه‌یشتنیکی زیاتر له ئیستای خۆمان؟ به‌مانایه‌کی دیکه ده‌پرسم: ئایا شیعر ده‌توانیت ئیزافه‌یه‌ک بخاته سه‌ر دنیای بیرکردنه‌وه و ئاسۆی ژبان و بوونمان؟

لێره‌دا نامه‌وی سه‌باره‌ت به «شیعر و بوون»، به «شیعرییه‌تی بوون» و «عه‌قلانییه‌تی شیعر» و ئیلتیزامی شیعر به بوونیکی به‌ها‌دارانه‌ی ئینسانیه‌وه بدویم. ئهم باسه‌م له شویتیکی دیکه‌دا خستۆته‌روو (۲۰). به‌لکو هه‌ولده‌ده‌م له‌سه‌ر ئاستی دوو ره‌گه‌زه‌وه که پێکه‌ینه‌ری بنه‌ره‌تی شیعره‌که‌ن، واته ره‌گه‌زی «خوازه، یان میتافۆر» و ره‌گه‌زی «فه‌نتازیا» وه‌لامی به‌شیک ئه‌و پرسیارانه‌ی پێشوو بده‌مه‌وه و بۆ ئهمه‌ش پشت ده‌به‌ستم به بیرکردنه‌وی فه‌یله‌سووفی فه‌ره‌نسی «پۆل ریکۆر» له تیگه‌یشتیدا بۆ ره‌گه‌زی میتافۆر و فه‌نتازیا.

ریکۆر له‌ میانه‌ی بیرکردنه‌وه فه‌لسه‌فیه‌کانیدا له‌مه‌ر زمانه‌وه، له‌وه تیگه‌یشت که نه‌ک هه‌ر ده‌بێ تیگه‌یشتنی فه‌لسه‌فیه‌کانی بونیادگه‌ری له‌ زمان راستبکریته‌وه، به‌لکو که‌وته ره‌خنه‌گرتنیش له سه‌رجه‌می ئه‌و نه‌ریتیه‌ی ناو کولتووری فیکری خۆرئاوا که تیایدا هه‌ولده‌دریت زمانی میتافۆریانه‌ی

پشت به ستوو به وینه سازی، بچوو کبکریته وه بو سهر ئاستی زمانیکی بیمانا و بیتبایه خی رازاندنه وهی دهقه کان. ئەمهش ریکۆری به رهو رهخه یه کی قوول له نه ریتی هونه ری رهوانبیزی تهقلیدی (فن الخطابه) برد، که له کتیبی «میتافۆری زیندوو»، یان «ئیسستیعاره ی زیندوو» دا (۱۹۷۵) رهنگیدایه وه و پاشانیش له هه ندی و تاریدا گه رایه وه سهر ئەم مه سه له یه (۲۱).

لەم کارانه دا ریکۆر ده به وئ بلتیت، ته نیا ئەو میتافۆرانه به زیندوو یی ده میننه وه، واته ده توان شتیکی زیاتر له مانای حه رفیی دهقه کان بخه نه روو، که وه سفیکی دیکه ی دنیا ده که ن و سیمای هه مه رهنگی جیهان به شیوه یه کی تر پیشکه ش ده که ن. به مجۆره ش ده قی میتافۆری، ده بیته ده قیکی لاساییکه ره وه، واته «میمیسیس» به وجۆره ی که ئەرستۆ له کتیبی «شاعر» دا باسی ده کا: میتافۆر ئەو شته پیشانده دات که ده ناسین و ههر به و جۆره ش له میانه ی پیشانده وه یدا مانای نوئ به هه مان شت ده به خشیت. که واته میتافۆر ههر به ته نیا دووباره نووسینه وه یه کی نومایشیی، یاخود وینه یی نییه که مه سه له یه کمان به وشه ی دی بو باسبا، به لکو جۆریکی تازه ی تیگه یشتنه له خو مان و له جیهان و شته کان. هه ره وه دووباره ناکاته وه که پیشتر ده یزانین، به لکو ناماژه بو ئیمکانی تازه ی تیگه یشتنیش ده کا.

کتیبی «میتافۆری زیندوو» هه ولدانیکی سه ره نجراکیشه بو به کراوه یی هیتشتنه وه ی تیگه یشتنی مه عریفیانه له جیهان و بوون، نه ک ههر به هۆی بیرکردنه وه ی «عه قلانییانه ی رووته وه»، به لکو به هۆی «شاعر و هونه ر» وه. له خودی خویدا میتافۆر ده چویندریت به شاعر، یاخود به میناتۆری هه مه رهنگ ده چویندری و مرو فیش له ریگه ی زمانی شاعر وه فه نتازیای خو ی گه شه پیده دات و دنیای خو ی میناتۆریزه ده کا به جۆری که مه وداکانی ژبانی به رفراوان و هه مه رهنگ بن. ریکۆر له شوئینیکدا گوتویه: «به گۆر انکاری له فه نتازیدا، مرو ف بوونی خو ی ده گۆریت» (۲۲). ئەم برابوونه به وه ی که وینه کانی زمان و فه نتازیا ده توان تیگه یشتنی مرو ف له

هه لومه رجه کانی ژبان و ئیمکانه کانی گه شه پێبدهن، خالێکی گرنکه له ههر ههولدانیکي تیۆرییانه دا بۆ تیگه شتن له شیعیر و بهستنه وهی ئاسۆکانی دهقی شیعریی به ئاسۆی جیهانی خومانه وه، که ئه مهش مهسه له یه کی گرنگی فهلسه فهی ته ئویل و هیرمیتۆتیکای (گادامیر) ه.

* * * *

ئێستا ده مه وێ بلتیم: دهقی ئەم شیعره ی نالی وهک زۆریه ی ههره زۆری شیعره کانی ده قیکی میتافۆری، یاخود ئیستیعارییه (۲۳). به لگه ش بۆ ئەم قسه یه ئه وه یه که بگوتری: پێش هه موو شتی ئەم ده قه ده قیکی «شیعری» یه و له «زمان» دا به ئیمه گه یشتوه و میتافۆریش شیوه یه که له شیوه کانی ئیشکردنی زمان. که واته شیعره که به لگه یه ک نییه له سه ر رووداو یکی میژووی، یان کۆمه لایه تی و سیاسی، به لکو به لگه یه له سه ر «ئیشکردنی فه نتازیا» و لیته شه وه به ته واوی پێناسه که ی ریکۆری له گه لدا ده گوئجی، چونکه ده قیکه خو لقاوی فه نتازیا یه و په یامه که شی: گۆرینی وینای مرۆقه بۆ کهر، که لیته دا وشه ی «که ر» هه م فیگه رتیکی ئیستیعارییه بۆ حه یوان به تاییه تی و هه م فیگه رتیکیشه بۆ سروشت به گشتی، چونکه وهک پێشتر نووسیم، پرۆسه ی ئیشکردنی ئەم شیعره گواستنه وه ی سروشتیی ه بۆ کولتووری، قاییلبوونی عه قل ه بۆ بیتعه قل و پێبه خشینێ زمانه به بیزمان، که پێشتر به دوور و درێژی له م لایه نانه دوام.

به واتایه کی دیکه: ئیمه ده توانین له م روانگه یه وه و له سه ر بنه مای ئەم شیعره وه، یاخود له سه ر پوخته ی گوتاری ئەم ده قه وه، باس له تیروانیی فه لسه فییانه ی شاعیره که مان بکه ین سه بهاره ت به سروشت و حه یوان و مرۆف. واته ئەم ده قه وهک به لگه ی «بیرکردنه وه ی شاعیرانه ی ئینسان له دنیا» تیبگه ین که له هه مان کاتیشدا ده توانین به راوردی بکه ین به بیرکردنه وه کانی دیکه ی مرۆف له ناو میژووی فهلسه فه دا سه بهاره ت به سروشت و حه یوانات و په یوه ندیی مرۆف پێیانه وه. ئەم شیعره به لگه یه له سه ر

بیرکردنه وه له جیهان بههۆی فهنتازیاوه، نهک عهقلی په تییه وه. واته بهشداربکردنی فهنتازیا به فراوانکردنی ئاسۆکانی ژیان و رهخهیه له سیسته مهکانی دیکه ی تهفسیرکردنی دنیا. جوړتیکی تازه ی تیگه یشتنه له خوتمان و له جیهان. هه ر ئه وه دووباره ناکاته وه که پیشتر ده زانین، به لکو ئامازه بو ئیمکانی تیگه یشتن و زانینی تازه ش ده کا. وه ک ریکور ده لئ، ئه مجوره ده قانه هه ولدانیکی سه رنجراکیشن بو به کراوه یی هیشتنه وه ی تیگه یشتنی مه عربییانه له جیهان و بوون، نهک هه ر بههۆی بیرکردنه وه ی عه قلانیانه ی رووته وه، به لکو بههۆی شیعر و هونه ره وه. سه روشتی میتافوریانه ی ئه م جوړه ده قانه هه ر له حه رفه کانیاندا نییه، به لکو ده توانن شتیکی زیاتر له مانای حه رفیی ده قه کان به خه نه روو، چونکه وه سفیتیکی دیکه ی دنیا ده کهن و سیمای هه مه ره نگیی جیهان به شیوه یه کی تر پیشکesh ده کهن.

هه موو ئه م خه سله تانه ش له ناو ده قه که دا، ها ئمان ده دن تا کو به شیوه یه کی وردتر ئه و جیهان بینیانه ده ستنیشان بکه ین که جیهان بینی ناو ده قه که له سه ر سه روشت و حه یوان، به شیوه یه کی نا راسته وخو ره خه یان لیده گرت. ئه گه ر وه کو له م لیکۆلینه وه یه دا بو مان ئاشکرا بوو، ئه م ده قه ی نالی ئه نجامی بیرکردنه وه بیت له مروّف و به ره مه هینانی هیومانیزمیکی رادیکا ل بیت له ناو زمانی کوردیدا، که تیایدا ئینسان به پیچه وانه ی سیسته مه با وه کانی بیرکردنه وه و تیۆری خو لقه تی ئایینی، نهک هه ر به سه نته ر و سه روه ر نا کریت، به لکو ده شخریته ریزی حه یواناته کانی تر و وه ک هه ر حه یوانیتیکی دیکه ته ماشای ده کړئ، ئه وه شتیکی ئاشکرایه که جیهان بینی ناو ده قه که وه ک ره خه یه کی نا راسته وخو ی لیدیت له جیهان بینی میکانیکیانه و ئامرازگه رایانه، که دوو نا راسته ی فیکری ناو میژرووی فه لسه فه ن له تیروانیی مروّفدا بو سه روشت و حه یوانات.

بو به لیته به دو او ده مه وی، ئه گه رچی به کورتیش بیت، که می له سه ر تیروانیی ئامرازگه رایانه بو سه روشت بوهستم تا کو زه مهینه یه کی پتر ئاشکرا بو

تیگه‌یشتن له شیعره‌که‌ی نالی، وه‌ک ره‌خنه‌گرتن له‌و جیهان‌بینیه‌ی بێته
 ئاراهه. پێموایه‌ ئه‌مه‌ خالێکی نوێیه‌ که‌ ئێمه‌ ده‌توانین له‌ شیعره‌ی کلاسیکی
 کوردیه‌وه‌، ئامرازه‌ی ره‌خنه‌گرتن له‌ ئاراسته‌یه‌کی فیکری فه‌لسه‌فیه‌ی خۆرئاوا
 به‌ده‌ست به‌ینین. ره‌نگه‌ هۆی هه‌ره‌سه‌ره‌کیی ئه‌م هه‌ولده‌نه‌ش گیرۆده‌یه‌ی
 ئێستامان بێته‌ به‌ده‌ست هه‌مان جیهان‌بینیه‌ی ئامراز‌گه‌رایانه‌وه‌ له‌ناو کۆمه‌لگه‌
 و کولتووری خۆماندا. به‌خۆپایه‌ی نییه‌ ئه‌م شیعره‌ی نالی خۆی به‌ده‌سته‌وه‌
 ده‌دات تا‌کو به‌وباره‌دا بیخوێنینه‌وه‌، چونکه‌ کۆمه‌لگای کوردی ئه‌م‌ڕۆ زیاتر
 له‌هه‌ر کاتێ گه‌شه‌ی داوه‌ به‌ بیریه‌ی ئامراز‌گه‌رایانه‌ له‌باره‌ی سروشت و
 حیواناته‌وه‌. چیدی دیاره‌که‌کانی گوشت‌خواردنی به‌ لێشاو، زیاده‌پوێی له‌
 سه‌رپڕینی حیوانات و په‌له‌وه‌ر و راوکردن، به‌لگه‌ی برسێتی ئه‌م نه‌ته‌وه‌یه‌
 نین، یاخود پێوستیه‌کی فیسئۆلۆژی و تهن‌دروستیانه‌ نین، به‌لکو ئه‌نجامی
 گه‌شه‌سەندنی ئه‌و تێروانینه‌ ئامراز‌گه‌رایانه‌یه‌ له‌سه‌ر سروشت و حیوانات، که‌
 پێموایه‌ هه‌موو شتێ، هه‌موو زنده‌وه‌ر و دیاره‌یه‌کی سروشتی له‌ خزمه‌ت و
 له‌ پێناوی سه‌روه‌ری مرۆقدايه‌. لێره‌وه‌ تێده‌گه‌ین بۆچی مرۆقی ئێمه‌ پتر
 له‌هه‌ر کاتێ په‌لامارده‌رانه‌ بۆته‌ گوشت‌خۆرێکی سه‌رسوورپه‌ینه‌ر،
 چێشتخانه‌کانی ئێمه‌ کێبه‌رکێتانه‌ له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی کامیان ژه‌مه‌گوشتی زۆر
 له‌به‌رده‌می میوانه‌کانیاندا دا‌بنێن و قه‌سسایخانه‌کانی ئێمه‌ شه‌وانه‌ بۆچی
 به‌سه‌دان حیوانی هه‌مه‌جۆریان تێدا سه‌رده‌په‌ردی و میواندارییه‌کانی ناو
 مالی کوردی بوونه‌ته‌ خۆکو‌تانیه‌کی به‌په‌له‌ بۆ ئه‌وه‌ی هه‌موو ده‌عه‌وتیه‌کی باش
 و «شه‌رافه‌تمه‌ندانه‌» له‌ رازاندنه‌وه‌ی سفره‌یه‌کی پر گوشتدا بچووک بکه‌نه‌وه‌،
 به‌بێ ئه‌وه‌ی هیچکامی له‌مانه‌ به‌ره‌و تیگه‌یشتیه‌کی دیکه‌ له‌ حیوانات و
 به‌ره‌و بیرکردنه‌وه‌مان به‌ریت له‌ گیانه‌وه‌ره‌کانی تر. ئێمه‌ ته‌نیا مه‌سه‌رده‌که‌یه‌ن
 و ته‌نیا قوربانیمان ده‌وی بۆ به‌رده‌وامی خۆمان له‌ رێگه‌ی گوشته‌وه‌.

تیروانینی نامرازگه رایانه له سروشت

میژووی فیکر بۆمان ده گیتیتته وه که مروّف به درتژیایی ژبانی خۆی بۆ تهفسیرکردنی په یوه ندیی نیتوان خۆی و سروشت و حه یوانه کانی تر، په نای بۆ چهند سیسته میکی لیکدانه وه، یا خود تیروانین بردووه. یه کییک له و تیروانینانهش ئه وه یانه که شیعره که ی نالی ره خنه ی لیده گریته و ره تیده کاته وه. لیکه پین که می برونینه ئه و ناراسته یه ی که به «تیروانینی نامرازگه رایانه له سروشت» ناوبانگی ده رکردووه و چهند بیرمه ندیکی به ناوبانگی شی را پیتی ناو غه فله ته کانی خۆی کردووه (۲۴).

مروّف له هه موو سه رده مه کانی ژبانیدا ناچار بووه به مه بهستی دا بینکردنی بزتیوی خۆی، سوود له سروشت وه ریگریته و کاری تیدا بکا و ده ستبخاته شتیوه ی به رتیه چونیه وه. ئه م پرۆسه یه که پیتیده گوتری پرۆسه ی به ره مه پینانی ماته ریالی، شتییک نییه چاوی لیبپوشریته و له په یوه ندیش به مکاره وه سروشت هیچ شتی نییه بیجگه له نامراز و هوکارییک. له م روانگه په وه مروّف ناتوانی تیروانین و تیگه یشتنیتیکی نامرازگه رایانه ی بۆ سروشت و هه رچی له سروشتدایه، نه بیته.

به پیتی تیروانینی بیغهل و غه شی نامرازگه رایانه بۆ سروشت، ئه وه سروشت به هه موو مانایه کی بریتییه له نامرازتییک له خزمه تی به رژه وه ندییه کانی مروّفدا. سروشت خۆی له خۆیدا هیچ نرخیتیکی نییه، نرخی سروشت ته نیا به وه دا ده ستنیشان ده کری، که تاچه ندی نامرازتیکی پتیوسته بۆ ژبانی مروّف. ئه م قسه یه هه ر ته نیا سروشتی بیگیان ناگریته وه، به لکو رووه ک و حه یواناتیش ده گریته وه، که له پیناوی مروّفدا دروستبوون. هه ر له م تیگه یشتنه شه وه یه که له روژگاری ئه مروّفدا به حه یوانه مالییه کانی وه ک مانگا، مریشک و کهر و ولاخه به رزه کانی دیکه ده گوتری: هوّیه کانی به ره مه پینانی کشتوکالی! به هه مان شتیوه، ئه م تیروانینه، سروشت به شوتنی سه رگه رمی و کات به سه ر بردن، واته به هوکاریکی خو سه رقاکردنی مروّف داده نری له کاتی ده ستبه تالیدا.

مەرح نىيە تىروانىنى ئامرازگەرايانە، سىروشت ۋەك مەترىئالنىكى بىتبايەخ تەماشى بىكات. چۈنكى مەرۆف تىروانى ھەيە بەرژەۋەندىيە ئايندەبىيەكانى خۆي بىينىت و سەرچاۋە سىروشتىيەكان بەجارى كۆير نەكاتەۋە. ئەمە جگە لەۋەي سىنور ھەيە بۆ ئەۋەي تا چەند دەتوانىن سىروشت و ژىنگە پىس بىكەين و دەشزانىن لە كۆيدا ھارمۆنيا و ھاوسەنگىي ئۆرگانىيانەي ژيان تىكدەچىت.

تىروانىنى ئامرازگەرايانە لە سىروشت لەسەر جىاكدەنەۋەيەكى بىنەپرى نىوان مەرۆف لەلايەك و باقى ھەموو سىروشت لەۋلاي ترەۋە، بەندە. لە روانگەي مېژوۋي ئايدىاكانەۋە ئەم مەسەلەيە پەيۋەندىي ھەيە بە كەم تەماشىكدى بوۋە خاكىيەكان، بەتايىبەتىش بە جەستە و كاركدەكانى، كە مەسىحىيەت بە دىرژىي سەدەكان كارى بۆ كىردوۋە. تىگەيشتنى ئامرازگەرايانە رەگى خۆي دەباتەۋە سەر تەورات، بەتايىبەتى لە داستانى خولقەتدا كە تىايدا ھاتوۋە: يەزدان لەسەر ۋىنەي خۆي بەشەرى دروستكد و رىگەي پىدا سەرۋەرى گشت دروستكراۋەكان بىت. بەمكارە مەسىحىيەت لە فىكىرى ئەۋرۋىپىدا برەۋىكى زۆرى بە پىرۆسەي كەم تەماشىكدى بوۋە زەمىنىيەكان و سىروشت بەگشتىي دا و لىرەشەۋە تىدەگەين بۆچى بناغەي تىروانىنى ئامرازگەرا لە رىنىسانسەۋە ھىندە پتەۋ بوۋە، بەتايىبەتى كاتى ئەم بناغەيە پىشتى بەستوۋە بە تىگەيشتنىكى تەكنۆ/زانستى بۆ سىروشت و مەرۆف. ياخود دەتوانىن بلىين: بەتايىبەتى لەۋ سەردەمەۋە كە تىگەيشتنى زانستىيانەي پىشتى بە تەكنەلۆژىيا بەستوۋ بۆتە تاقتە تىگەيشتن لە سىروشت، ئەۋە ئامرازگەرايى بەردەۋام گورزى خۆي لەۋ سىروشتە ۋەشاندوۋە (۲۵).

كەۋاتە تىدەگەين بۆچى ھەمىشە تىگەيشتنى ئامرازگەرايانە لە سىروشت گىردراۋە بە تىگەيشتنىكى مىكانىكىيەۋە لە ھەمان بابەت. راستىيەكەي ئەۋەيە زۆر پىش ئەۋەي زانستى سىروشت تىوانا سەرسۋر ھىنەرەكەي لە بەكارھىنانى تەكنىكدە بخاتەپروو، زاناي ئىنگلىزى فرانسىس بىكۆن (۱۵۶۱-۱۶۲۶) تىوانىبۋى بىرۆكەي تىگەيشتنى ئامرازگەرايانە لە سىروشت لەسەر ئىقاعىكى تەكنەلۆژى داپىرژىي. ئەۋ گوتبۋى: «زانست

ثایینی، یان نه‌خلاقى و یاسایی بیت، وهک یهک ته‌ماشای هه‌موو
 حه‌یواناته‌کان ناکهن. له زۆریه‌ی کولتوره‌کاندا جوۆرى له ریزگرتن هه‌یه
 له‌ئاست هه‌ندی ناژهل و بالنده‌دا، که ئەم ریزگرتنه‌ش بو نمونه له یاسای
 پاراستنی ناژهلان، له جوۆری سه‌رپرین و سزابرینه‌وه بو نه‌وانه‌ی به شتیه‌یه‌کی
 ناشرین هه‌لسوکه‌وت له‌گه‌ل حه‌یواناتدا ده‌کهن، ره‌نگیداوه‌ته‌وه. ئەو ناژهلانه‌ی
 ئەمجۆزه یاسایانه ده‌یانگرتته‌وه، وهک هۆکارێک یان وهک ئامرازێک ته‌ماشای
 ناکرین، ئەگه‌رچی به‌های ئەمان له‌چاو ئەو نرخه‌دا که بو مروۆف داده‌نریت زۆر
 که‌متره. مه‌ر و مانگا له‌لای کورد هه‌رچه‌ند پیروۆز و به‌نرخ بن، هیتشتا نرخى
 مروۆفیکیان پینابه‌خشریت، با ئەو مروۆفه که‌مته‌ندامیش بیت.

گرنگیدانی فه‌یله‌سووفانی سه‌رده‌می روۆشنگه‌ریش به‌ توانای زانسته
 سروشتیه‌کان، هه‌ر به‌لای تیه‌گه‌یشتنیه‌کی ئامرازگه‌رایانه‌دا ده‌یشکانده‌وه.
 ئیمانۆئیل کانت (۱۷۲۴-۱۸۰۴) که یه‌کیک بو له روۆشنگه‌ره هه‌ره
 عه‌قلانی و وردبینه‌کان، رسته‌یه‌کی گه‌لی گرنگی بو سه‌ر بیری مروۆفدۆستی
 ئەوروپی زیاده‌کرد: «هه‌رگیز بو‌مان نییه‌ ته‌نیا وهک هۆیه‌ک مامه‌له‌ له‌گه‌ل
 مروۆفدا بکه‌ین، به‌لکو ده‌بیت هه‌میشه مروۆف ئامانجی مامه‌له‌کردنه‌که‌مان
 بیت» (۲۸). تیه‌گه‌یشتنیه‌کی دیکه له‌م رسته‌یه ئەوه‌یه که بگوتری: جگه له
 مروۆف، بو‌مان هه‌یه له‌گه‌ل هه‌موو شتیکی دیکه ته‌نیا وهک هۆیه‌ک مامه‌له
 بکه‌ین و لیسه‌شه‌وه جارێکی دیکه سه‌روه‌ری مروۆف به‌سه‌ر هه‌موو
 گیانه‌وه‌ره‌کانی دیکه‌وه، وهک ئەوه‌ی له کتیبه‌ی ته‌ورات و ئینجیلدا هاتبوو،
 جه‌ختی له‌سه‌ر ده‌کرایه‌وه، به‌لام ئەمجاره‌یان به‌ زمانیه‌کی فه‌لسه‌فی.

یه‌کیک له ئەنجامه‌ خراپه‌کانی ئەم تیروانینه ئامرازگه‌رایانه‌یه بو سروشت
 و بووه‌کانی ناوی ئەوه‌یه، که مروۆف هه‌رگیز رینگا به‌خۆی نه‌دات له‌به‌ر خاتری
 سروشت خۆی، سنووری دابنه‌ی بو سوود وه‌رگرتنی له‌و سروشته. به‌مانایه‌کی
 دی، ته‌نیا ئەوکاته مروۆف ده‌ست هه‌لده‌گرێ له‌ به‌کاره‌یتانی سروشت که
 زبانی تیا بیت بو خۆی. کاتیک مریشکه‌کان به‌و هه‌موو ناز و
 گرنگیپیدانه‌وه به‌خۆ ده‌کهن، مه‌به‌ستمان نرخدانان نییه له‌سه‌ر مریشک

وهكئهووی كه له سروشتدا ههیه. بهلكو بۆ ئهوهیه ههرچی زووتره قهلهو بیت و سهری بپرین. یاخود له سهردهمیكددا كه دهتوانین دوورترین ریگا بههۆی هۆیه تهكنهلوژییهکانی گواستنهوهوه بپرین ئیدی ژمارهی كه ره بهره لالا و ولاخه بهرزه بیخاوهن و بهره لالا کراوه کان پتر ده بیت، چونکه ته نیا له بهر خاتری پیتویستییهکانی مرۆف، حساب بۆ گیاندارهکانی دیکه ده کری و مالی ده کری، کاتی هۆی خیراتر و بههیتزر پهیدا ده بن، ئیدی نهوانه ی پیشتر «مالی» مان کردبوون «بهره لالا» ده که یین. له نیتوان ئه م دوو پرۆسه یه شدا، واته له ویه که مرۆف میژوو یه کی دوور و درتژی له گه ل مالی کردنی ئازهل و بالنده کان ههیه و له و ساته وه که ئیدی پیتویستی پیمان نامینتی و بهره لالیان ده کاته وه ناو سروشت، بیتوه فاییه کی نه پراوه ی مرۆف ئاماده یه، که ئه مه ش له و خۆ به سهروه ر زانینه یه وه هاتوو ه که نالی له شیعه ره که یدا ره خنه ی لیده گری.

* * * *

له راستیدا ئه گه ر بشیت وه ک چه مکیکی فیکری باس له ئاراسته یه کی مرۆف دۆستی له شیعه ری نالیدا بکه یین، ئه وه ئه م ئاراسته یه جوړیکی زۆر تایبه ته و له زۆر خالدا له و ئاراسته یه جیا ده بیته وه که له تیروانینی ئامراز گه رایانه دا، که وه کو گوتم: ئاراسته یه کی به ره مه اتووی ناو فیکری خۆرئاوایه، به ره جهسته بووه.

پیش هه موو شتیک نالی له م شیعه ردا قاییل نییه به جیا کردنه وه ی سنووریک له نیتوان سروشت (که تایبه ت بیت به حه یوانات) له لایه که وه و سروشت (وه ک شوینی ژیا نی مرۆف) له ولای تره وه. ئه مه شمان به لای که مه وه له سی ئاستدا بۆ ئاشکرا ده بیت: یه که م، له و گواستنه وه یه دا که پیشتر ناوم نا «گواستنه وه له سروشته وه بۆ کولتور» و پاشان «به ئینسان کردنی حه یوان» له ریگه ی ئه و گواستنه وه یه وه، که پیتویست ناکات چیدی له سه ری پرۆم. دووه م: حه یوان لیته ردا ئامراز و هۆکار نییه و نرخ ی خۆی وه ک بوویک له

خویدا هه لگرتوو، نهک به وهدا که تا چه ندی خزمه تی مروث دهکا، واته جه وهه ری کهر وهک حه یوانتیک (له سروشتدا) به هۆی سووده کانیه وه بو مروث به ده دست نه هاتوو و سیهه م: کهر وهک گیانه وه ریکی سروشتی، یه کسان ده کرتیه وه به گیانه وه ریکی دیکه ی سروشتی که ئینسانه. که واته به پیچه وانه ی بیری نامراز گه راوه، که دیت مروث له لایهک و سروشت و بووه کانی له ولای تره وه به شیهه یه کی ره ها لیکدی جیا ده کاته وه، نالی دیت ئه م دوو لایه نه تیکه ل ده کاته وه به یه کتر و له نرخیشیاندا یه کسانیان ده کاته وه به یه کدی، چونکه هه ردوو کیان به پتی جه وهه ری «حه یوانی» خو بان سه ر به یهک سروشتن.

ههروه ها نالی له شیعه ره که یدا ئه و هاوکی شه یه ی فرانسیس بیکۆن که ده یگوت: «زانست ده سه لاته»، هه لده گیتیه وه بو هاوکی شه یه کی دیکه، که ده لیت: زانست کامه رانی و به ختیاریه له ریگه ی ئه و تیکه یشتن و روشنگه رییه وه که سه بهاره ت به شته کان و دیارده کان پیمانده به خشیت و ئیزافه ی ده کاته سه ر کۆی مه عریفه مان له سه ر دنیا و خو مان و شته کان. لیره دا زانست و زانین هۆیه ک نییه بو ده سته سه راگرتن و کوئتر پۆلکردن، به لکو ریگایه که بو تیکه یشتن و روشنگه ری زیاتر. ئه و روشنگه رییه ی نالیی خوشبه ختکردوو و شته کانی بو روونکردۆته وه ئه وه یه که «پله و توانای تیکه یشتنی ئینسان» به رز ده کاته وه تا سه ر ئاستی تیکه یشتن له حه یوانه کانی دیکه و به مهش «سنووری تیکه یشتن» به شیهه یه کی گشتی، به رفروان ده کات. له ئه نجامی ئه مه شه وه، شاعیره که مان هه م خو ی و هه م حه یوانتیک دیکه به جو ریکی تر که شفده کاته وه، پاشانیش له ئاکامی ئه م که شفکردنه وه یه دا به زانینتیک دیکه ده گات که یه کسانبوونی خو یه تی له جه وهه ری «حه یوانیه ت» دا له گه ل کهر.

نالی له گه ل تیروانیی نامراز گه رایانه ی کانت و دیکار تیشدا بو سروشت و حه یوانات، ده که ویته نا کوکییه وه، چونکه نه خو ی ته سلیمی مروث په رستیه سنوورداره که ی کانت ده کات و تیولۆژیا به ره هه مده هینیتیه وه و خو ی به ده دست

ریوایه‌تی ئایینی خولقه‌ته‌وه ده‌دات، نه وه‌کو دیکارتیش «ئاگایی» ده‌کاته پارسه‌نگی جیابوونه‌وهی ئینسان له‌ حیوان. نالی له‌ لایه‌که‌وه، (وه‌ک له‌ شوئینیکی دیکه‌ی ئەم باسه‌دا بینیمان) «خود» ده‌به‌خشیته‌ حیوان و ئەم خوده‌ حیوانیه‌ش خودیکی ئاگا و قسه‌که‌ره و جه‌وه‌هری بیرى شیعره‌که‌ش هه‌ر له‌سه‌ر زاری ئەم «خود» ه‌وه به‌ ئیمه‌ ده‌گات: «هه‌ردو حیوانین، ئەتۆ گوی کورت و ئەمنیش گوی درێژ».

ناکرێ لێره‌دا راناوی تاکی قسه‌که‌ر که‌ به‌ «ئەمن» ته‌عبیری لێکراوه‌، راناوی قسه‌که‌ریکی ئاگا نه‌بێ، چونکه‌ خه‌به‌ری «هه‌ردوو حیوانین» و گوزاره‌ی «ئەتۆ گوی کورت و ئەمنیش گوی درێژ» له‌سه‌ر بنه‌مای جیاکردنه‌وه‌ی «من» ی قسه‌که‌ر و «تۆ» ی قسه‌بو‌کراوه‌ هاتوه‌، که‌ ئەم جیاکردنه‌وه‌یه له‌هه‌مان کاتیشدا هه‌لگری ئاستیکی ئاگاییه له‌سه‌ر جیاوازی ئەو «من» و «تۆ» یه وه‌کو دوو یه‌که‌ی سه‌ربه‌خۆی زیندوو. ئەمه‌ جگه‌ له‌وه‌ی نالی به‌ هیچ جو‌ریک حه‌یوان وه‌کو ئامی‌ریکی ئالۆز نابینی و بگه‌ره له‌ ئاستیکی ئەوتۆدا ده‌بینی که‌ به‌ «زمانیکی حالی» هه‌ستیاری خۆی بو‌ ئینسان ده‌رده‌بریت.

به‌لام دیسانه‌وه ده‌مه‌ویت بلیم، له‌دوای هه‌موو ئەم ته‌ئویلانه‌ ئیمه‌ هیشتا له‌به‌رده‌م ده‌قیکی نووسراوداین و هه‌رچی پیمان گه‌شستوه‌ و ده‌توانین ته‌ئویلی بکه‌ین، شتیکه‌ له‌سه‌ر کاغه‌ز پیمان گه‌شستوه‌. له‌به‌رئ‌ه‌وه هه‌ر گوتنێ له‌مباره‌یه‌وه به‌ هه‌ل‌واسراوی و له‌ ژێر گوماندا ده‌مییته‌وه، یه‌ک شت نه‌بێ، ئەویش ئەوه‌یه که‌ ئیمه‌ سه‌روکارمان له‌گه‌ڵ دنیای شاعیری‌کدا هه‌یه که‌ به‌چه‌ندین فرسه‌خی زه‌مه‌نی لیمانه‌وه دووره‌، بو‌یه به‌هیچ شتیه‌یه‌ک ناتوانین بانگه‌شه‌ی ئەوه بکه‌ین، که‌ خوێندنه‌وه‌کانی ئیمه‌ بریتین له‌ به‌رهمه‌هینانه‌وه‌ی حه‌قیقه‌تی دنیای ئەو شاعیره‌. له‌ راستیدا هه‌ر هه‌ل‌دانیکی ئیمه‌ به‌ئاراسته‌ی به‌رهمه‌هینانه‌وه‌ی حه‌قیقه‌تی ده‌قی شاعیریکی وه‌کو نالی، چ سوودیکی نابیت ئەگه‌ر له‌هه‌مان کاتدا نه‌مانه‌وی له‌و ریگه‌یه‌وه دنیای

خۆشمان به ره مهههینهوه. بۆیه کاتی من ده نووسم، ناکرێ ئهم شیعهری نالی وه کو مانیفیستیک له پیتاوی گیانه وه ردۆستیدا بخوتینهوه، مه بهست ئه وه نییه هیزی شیعهره که له م پیتاوه دا لاواز بکه م. به لکو ده مه ویت جه ختبه که مه وه له سه ر ئه و جیهان بنییه شیعهریه ی که لیره دا به پله ی یه که م له سه ر ئینسان به رجه سه ته بووه و له گه ل جیهان بنییه ناو ده که کانی دیکه ی هه مان شاعیردا ویتکدیته وه.

که واته ئیستا کاتی ئه وه هاتوه بلیم: نالی له ئه نجامی بیر کردنه وه له ئینسان، بیر له چه یوان ده کاته وه و له ویتشدا چه یوانیک هه لده بژیرێ که مرۆف توانایه کی زۆری عه قلییه خۆی به کار هیتاوه تا کو له و نه چیت و به و به راورد نه کریت و به ناوی که ره وه بانگ نه کرێ! که چی نالی ریتک دیت له دژی ئهم توانا عه قلییه ئیسه ده کات و عه قلیکی دژ ده خاته کار، نه ک هه ر ته نیا به مه به سته به ئینسان کردنی چه یوان، به لکو زیاتر به مه به سته پیتبه خشینه وه ی ره هه ندی ئینسانیا نه به مرۆف. ئه مه شمان له و خالانه دا بۆ ده رکه وت که مرۆف دۆستی نالی له و مرۆف دۆستییه جیا ده که نه وه، که له سه ر دیدیکی ئامراز گه راوه دروست بووه و به هۆی پشت به ستنی به ته که نه لۆژیا و ئامپیر، په یوه ندیی نیوان ئینسان و سروشت و ئینسان و بوونه وه ره کانی دیکه ی ناو سروشت ئالۆز ده کات و دوا جار به یه که تریان نامۆ ده کا.

له دوا ی ئهم شیعهره وه هیه چ خۆش نییه ئینسان بیت و دنیات پرکردبی له توندوتیژی و بارووت و ئه لغام، چونکه هه موو ئه مانه نیشانه ی بی عه قلییه کی کوشنده ن، نیشانه ی نا ئاماده یی عه قلیکی دژن، ئه و کاته ش کی سنووری نیوان که ر و عاقل، مرۆف و چه یوان دیاری ده کات؟ که سه به ته ما نه بیت چیدی له م زه مانه یه دا که ره به ره لاکان بیتنه گو و ئیمه ش له زمانیان حالی بین، چونکه چیدی گو تیه کی بیسه ر نه ماوه تییان بگات و ئه وانیش تاسه ر ئیسقان به ته قینه وه ی ئه لغامه کان بریندارن و بستن سه وزا ییش نه ماوه بۆنی بارووتی نه گرتیی و پر نه بیت له پارچه ته ل و له گه ل هه ر پارووی گژ و گیادا مشتت قاپۆری فیشه ک نه چیته گه روویانه وه. گومانم هه یه له وه ی

چیدی کهره کان جه وهه ری حه یوانیی خو یان له گه ل درنده یی ئینساندا به ش
بکه ن، رهنگه نه وکاتانه ی حه یوانه کان بیرمان لیده که نه وه، له بهر خو یانه وه،
به قیژه وه له رسته یه ک زیاتر هیچیترمان پینه لئین: مرۆف به م هه موو عه قله وه
له چ ته نیاییه کی کوشنده دا ده ژی!

کۆنھاگن، هه ولیر: ۱۹۹۷-۲۰۰۰

باسی چواروم

شاعیریک له نیوان دوو تیکشکاندا

شاعیریک له نیوان دوو تیکشکاندا

ئەو دەورووبەرە نالی تیایدا گەشە کردووە، لە مەنەجدا پاشەروژتیکى روونی بو مرۆڤى کورد لە بەرچاو گرتبوو. ئەمارەتى بابان وەک یەکى لە دوا ئەمارەتەکان و بنکەى دەسەلاتدارىتى کورد، ئالپرەدا چەند قات گرنگى بەخۆیەو دەگرت. چونکە بە نەمانى ئەم دەسەلاتە کوردییە، دەسەلاتى ناوچەى و بێگانەکان، گەر تا ساتەوختى بابان ناراستەوخۆ لە قەڵەمپرەو کوردییەکاندا رۆلێکیان هەبوو، ئەوا بە لەناوچوونى بابان راستەوخۆ بەتۆزى دینه ناووە و کەوشەنان دەشکێن.

هەر رەنگە ترسێش بووئیت لە دەسەلاتە راستەوخۆکانى بێگانە کە وایان لە مرۆڤى ئیمە کردبیت پابەندى دەسەلاتى خۆى بن. واتە کۆنەستى مرۆڤى کورد، بەتایبەتى لەدوای سەردەمى حوکمدارىتى عەبدولرحمان پاشادا (۱۷۸۹-۱۸۲۳) پێشبینییەکى لەبابەتى هاتنەوێ دەسەلاتى راستەوخۆى بێگانەدا کردبیت، کە دواجار ئەم پێشبینییە لە ئەفراندنى هاوێپمانییەکى نەتیبى کورداندا، یاخود ئەگەر بمانەوێ بە زمانى ماکس فېبەر بدوین، لە هێتانه کایەى هاوێپمانییەکى نادياردا دەورێکى گرنگى دیتوو. پێدەچیت ئەمە یەکیک بیت لە خالى ئەو جیاوازیانەى لەنیوان بێرکردنەوێ سیاسى دەسەلاتى خۆى ئەو دەمەو عەقلى سیاسى ئیستاماندا هەبە. بە زمانىکى دیکە، ئەگەر ترس لە هێزى بێگانە و بەرەنگارىبوونەوێ دەبیتە هۆى بەهێزکردنى هاوێپمانى ناديارى کورد، ئەوا لە جیهانى ئەم سەردەمەى ئیستادا، لەگەڵ نامادەبوونى مەترسێى راستەو/ناراستەوخۆى بێگانەیش، عەقلى سیاسى ئیمە نەیتوانیوە هەستى ئەو هاوێپمانىتیبە ناديارە بەپیتى هەلومەرجى ئیستا پتەو بکات و رۆحێکى هاوچەرخانەى بکاتەو بەبەردا. ئەگەرچى ئیمە دەزانين لەسەردەمى نیوبراودا (عەبدولرحمان پاشا)

ململانی و ناکوکی و ناتهبایی له نیوخۆی دهزگای دهسه لاتدا بهرده وامه، بهلام ئەم ململانی و ناتهباییه نابیتته هۆی له بییرکردنی دهسه لاتنی بیتگانه و نه بانبوونی کوردان له دهسه لاتنی خۆمالی. به لگهی ئەم سه رنجمان له ده رپرینهی «ئەدمۆنز» هوه دیتته دهست که به ماوه یهکی زۆر، پاش نهمانی دهسه لاتنی ناوبراو نووسیویه و ده لیت:

«... وهک دیاره حوکمه تی عه بدولر هحمان پاشا، تا رۆژگاری ئیمه ش درێژی ههیه و وێرای ئەو که ندو کو سپانهی لیتیان ره تبهوه هیتشاش له زهین و بیروه وهری خه لکی ناوچه که دا وهک ده ورانی سه ره خۆبی کورد یادی ده کرتته وه» (۱).

شتیکی ئاشکرایه ناکوکی نیوخۆی میره کانی بابان نه ده بووه هۆی مه ترسی خستنه وه و له ناوبردنی ئەو ناسنامه یه ی کورد تا ئەو ده مه بوخۆی دروستی کردبوو. بهلام دهسه لاتنیکی ده ره کی ترسی هه رچی زۆرتر له نیوبردنی ئەو ناسنامه یه ی ده خسته دلوه. بۆیه له ناخی مروۆفی ئیمه دا هه ر میرتیکی بابانی دهسه لاتنی گرتبیتته دهست (ئه گه رچی ئەم دهسه لات به ده سه تهینه نه له سه ر حسابی به قه لبه دادانی میری پیشوویشه وه هاتبێ) جیاوازی نه بووه و دوا جار جیگه ی په سه ند بووه. ئەو دهسه لات گرتنه ده سه ته ره وه ندیك نه بووه تیکشکانی ناوه وه ی مروۆفی کوردی به دوا دا بیت. دیاره له به رامبه ر ئەم دۆخه دا کو تاییه اتن به ده سه لاتنی خۆبی و جیگرتنه وه ی له لایه ن هیزی بیتگانه وه، ئەو ره وه نده بووه که هه ره سی به ناوه وه ی ده روونی ئینسانی کورد هیتاوه.

ئەم هه ره سه به پله ی یه که م هه ره سه هیتانیتکی فه ره هنگی بووه، تیکشکانیتک بووه مروۆفی کوردی له ناسنامه تازه کی (ئەو ناسنامه یه ی پاش چه ن دین سه ده له دوا ی هاتنی ئیسلام و تیکشکانی یه که م ناسنامه هاته ناراوه)، نامۆ کرد. به رای که سانیکیش ده بیت ئەو ناسنامه ی یه که مه له چوارچیه ی ئایینی زه رده شتیدا بو کورد پیکهاتبێ. با که من له سه ر ئەم خاله بوه ستین:

زهردهشتیهت خوئی له بنه مایدا سه رجه میک و پیکهاته یهک بووه لهو ئایین و بیروباوه پرانهی ههر له میژه وه دهنیو گهلانی ئیراندا برهویان هه بووه. واته وهک (قالتسه هینینگ) ده لیتت : سن ره گه زی دیکه ی ئایینیش له پیکهیتانی زهردهشتیه تدا رۆلی گرنگیان گیراوه (۲). بۆیه ئه گهر له سه ر ئه وه ریکه وتین که زهردهشتیهت یه که م ناسنامه ی کولتووری ئیمه ی لیکه وتوته وه؛ ده بی ئه وه شمان له لا روون بیت که هه مان ئایین ناسنامه ی کولتووری گهلانی دیکه ی ناوچه که شی پیکده هینا و کاتی ئه م ئایینه (به پیتی میژووی ئه فسانه و حه ماسی) له سه رده می خوینرێژێکی وه کو (گۆشتاسپ) دا بووه ئایینی ره سمی، ئه وا به یهک چا و مامه لئی له گه ل ئه و گهلاندا پیکراوه.

که واته ده بیت به گرنگی پیدانه وه په نجه نومه ی ئه وه بکه یین که به هاتنی ئیسلام و سه پاندنی ناسنامه ی بوون به مسولمان، کورد دوو باجی له لایه ن ده سه لاتنی ده ره کییه وه لێسه ندره. یه که میان باجی جیا بوونه وه بوو له گهلانی ناوچه که، دووه میشیان باجی به خود نامۆبوونی کورد بوو له ئاست فره هه نگی هاوبه شی خوئی و ئه و گهلاندا، که ئه و فره هه نگه هاوبه شه ش زهردهشتیهت بوو.

پیده چیت گرنگی ئه م ساته وه خته له وه دا بیت که کورد پیوستیی به چه ندین سه ده هه بوو تا بتوانیت جیگره وه یهک بۆ دابه رانه که ی خولق بکاته وه و له هه مان کاتیشدا پرۆسه ی جیا بوونه وه له گهلانی دیکه ی ناوچه که به رده و امبیت. ئه و جیگره وه یه که دوا ی ئه و ماوه زۆره کورد بۆ خوئی دروستی کرد له پیکهیتانی ئه و ئه ماره ت و حوکه مه ناوچه ییانه (به لام خۆمالییانه) بوون، که ئه گه رچی له ژێر ده سه لاتنی ئایدیۆلۆژیای ئیسلامدا کاریان ده کرد، به لام توانییان ئه و خه می بێ پشت و په ناییه له لای ئینسانی کورد بره و پینه وه. دیاره ئه مه ش خه میک بوو له دوا ی دابه ربوونی ئه م میله ته له ناسنامه ی هاوبه شی یه که می؛ دوو چاری به وو.

*** **

گرنگیی بهرده و امبونی دهسه لاته کوردییه کان لیڤه دا دهرده که ویت که چۆن (به چاوپوشینیش له ئیسلامیتییان) جارتیکی دیکه له زهین و فهنتازیای تیکشکاوی کورددا، هینزی پروابه خۆبوون و ههستانه وهیان دروستکرده وه. بێگومان دهشتیت لهو قسانه ی سهره وه نهنجامی ئه وه بهینریتته دهست و بگوتری: که وای دهبوو ئیسلام بهاتبا تاکو کورد له ناسنامه ی خۆی، یاخود له گرنگیی ئه وه ناگادار بیته وه که پتویسته ناسنامه ی سهریه خۆیی هه بیت. دیاره ئه م ناکامه تائه و ئاسته ی بو دژایه تیکردنی فه رهنگی هاوبه شیی کورد له گه ل گه لانی دیکه ی ئیرانیدا به کار بهینریت و ئایینی ئیسلام و هاتنی بو ناو ئیمه به هینزیکی رزگار که ره له قه له م بدات، ناکامیکی راسته. به لام به لای منه وه، هاتنی ئیسلام و ناماده بوونی له کۆمه لئێ ئه وه ده مه ی ئیمه دا شیوازیکی داگیرکارانه ی هه بووه و لیڤه شه وه وه کو هینزیکی داگیرکار له ناسنامه ی پیتشووی خۆمانی ناگادار کردوینه ته وه. بو یه ئه وه ی لیڤه دا به لای منه وه گرنگه خودی پرۆسه ی ناگادار بوونه وه که یه، نه ک ئه وه ی کئ و چ هینزیک ناگاداری کردوینه ته وه.

ئاراسته ی ئه م ناگادار بوونه وه یه خه سه له تیکی ئاینده خوازانه ی تیدا به دی ده کریت نه ک خه سه له تیکی را بردو خوازانه، بابزانین چۆن؟ مه به ستم له خه سه له تی ئاینده خوازانه له جه وه هری پرۆسه ی ناگادار بوونه وه که دا، ئه وه یه که خودی ناگادار بوونه وه که مروقی کوردی دنه نه دا تاکو هه ولبدات ناسنامه له ده سه تچوه که ی به ده سه ت بهینریتته وه و وزه ی خۆی بو زیندوو کردنه وه ی به هایه کی له ده سه ت ده رچوو ته رخان بکات و له سه رابی نۆستالیزیدا ئاواره ببیت. به لکو خه سه له تی ئاینده خوازانه ی ناگادار کردنه وه که، هینزی ره تکردنه وه ی یه کجاره کیی ناسنامه ی یه که میشی له خۆیدا شار دبووه. هیچ دوور نییه ئه مه له بهر ئه وه بووبیت، که کورد چیدی پروای به ناسنامه ی هاوبه ش نه مابیت و جوړه هه ولدانیک بووبیت بو سنور کیشان و خو جیا کردنه وه. هه ره ها تیکه لبوونی زه رده شتیه ت له گه ل ده سه لاتی سیاسی فه رمانه وه و له و رینگه یه شه وه به شدار یکردن له

سهر کو تکر دنی خه لکانی هه ژاری ناوچه که دا (که ئه مه به تایبه تی له سهرده می فه رمانه وایی هه خامه نشیان و ساسانیه کاندا ده بینری)، به جاری دلی کوردیان له و ناسنامه فه رهه نگییه هاوبه شه رهش کرد بیته و چیدی وه کو ناسنامه یه که ته ماشای نه کرد بی و به شوینی شانازی پیوه کردنی خوی نه زانی بیته.

به لگهی ئه و لیخورد بوونه وه یه ی پیشوو له چاو گپرانه وه یه که به میژوو ماندا خوی پته وتر ده کا: شایانی باسه ئیمه تا روژگاری ئه مرۆ به لگهی ئه و تو مان به دهسته وه نییه باسی ئه وه مان بو بکات مرۆقی کورد هه سه رته ی بو «روژه خوشه کان» ی خوی له پیش هاتنی ئیسلامدا خوارد بی. به لام با خیرا ئه وه ش بلیم که نه بوونی به لگه یه کی ئه و تو نیشانه ی ئه وه نییه ئیسلام بووه جیگره وه یه کی روچی و فه رهه نگیی وه ها پته وه که هه موو نار ه زاییه کی لای ئیسانی کورد کوشته بیته و وه لامی هه موو خواسته فه رهه نگییه کانی دایته وه. چونکه ئیسلام خوی له سه ر بنه مایه کی داگیر کارانه ی هاوکات به سووتاندن، له ناو بردن و شیواندنی ناسنامه ی یه که می ئیمه هاته ناوه وه. به لام له گه ل ئه وه شدا ره وه ندی ناگادار کردنه وه، گیانی ره تکر دنه وه (رفز) لای کورد پته وه دکات و به و ئاکامه ی ده گه یه نیته، که ده شیت کورد له بهر دوو هو له ژیر سایه ی ئایینی ئیسلامدا، چاو بیپوشی له ناسنامه ی یه که می هاوبه شی خوی که زه رده شتیه ت بووه. هو ی یه که م: له بهر ئه وه ی ناسنامه ی یه که م ناسنامه یه کی «هاوبه ش» بووه و هو ی دووه میس له بهر ئه وه ی زه رده شتیه ت ببوو «ئایینی ده سه لات». چونکه خالی خو جیا کردنه وه له پانتایی زه رده شتیه تدا بو کورد زور لاواز بووه، ئه مه له کاتی که دا کورد ویستوو یه تی خه سه له تی جیا بوونه وه له خه سه له تی ناسنامه ی هاوبه ش (له سه ر ئاستی ناسنامه ی فه رهه نگی) به هیژتر بیته.

ناییت ئه و شیکردنه وه یه ی پیشوو وه ها لی که بدریته وه که ئیمه ده مانه وی بلین ئیسلام خالی جیا بوونه وه ی پته و کرد و کوردیش ئه مه ی وه کو «ههنگ دۆزینه وه له دارا» ته ماشا کردوووه. چونکه دوا جار ئیسلامیش له به ستنه وه ی

کورد به گهلانی تره وه هه مان رۆلی بینی که پیشتر زهرده شتیته سه بارهت به کورد بینیبووی. به لام ئیسلام بو کورد خه سه له تیکی تریشی (جگه له ناگادار کردنه وه) تیدابوو، که هه ولده دم لیتره به دو اوه سه رنجی بو رابکیشم.

به پیتی میژوو، هه موو هه ولدانی مرۆقی ئیمه له دوای هاتنی ئیسلامه وه بو کوردستان، ره گه زیکی هه ولدانی بو پیکه وه نانی ده سه لاتگه لیکی خۆمالیی تیدا بووه. نه گه رچی دوا جار نه وه ده سه لاتانه له رووی ئایینی و له ویشه وه له رووی ئیدارییه وه گریدراو بوون. لیتره دا نابیت رۆلی ناگایی کورد و پله ی گرنگی پیدانی نه وه ناگاییه به رۆلی «خاک» هه وه له یاد بکریت. ناگایی به رامبه ر به خاک و مانه وه ی کورد له سه ر خاکی خۆی، هه می شه له قه بوولکردن، یان نه کردنی ده سه لاتتی بیگانه و هه بوونی ناسنامه ی هاو به ش گرنگتر ته ماشای کراوه. کورد لیتره وه یه کیکه له وه نه ته وانهی که له به ر مانه وه ی له سه ر خاک، چاوپۆشی له زۆر مافی دیکه ی خۆی کردووه و به راستی میلله تیکی «خاکی» یه! بۆیه پا به ندی و گریدراوی ده سه لاته کوردییه خۆمالییه کان به چه قیکی ده سه لاتتی هیزی بیگانه وه، پرسیری نه وتۆی له زهینی کورددا سه بارهت به قوناغی هاتنی ئیسلامی ش دروستنه کردووه و ویزدانی مرۆقی ئیمه ی نه خستۆته عه زابه وه.

هه ولدان بو پیکه هیتانی ده سه لاتتی خۆمالی (ویپرای گریدراوی نه وه ده سه لاته ش)، له وه سه رچاوه یه وه ناوی خواردۆته وه که، نه وه ی هاتۆته خاکی کورده وه له ریگه ی زه بروه نگ و ده سه لاته وه هاتووه. به ده رپرینیکی دیکه ده توانین بلین، هاتنی داگیرکارانه ی ده ره وه بوته هۆی نه فراندن و گه شه پیدانی چه زی داگیرکارانه له ناوه وشدا. یاخود ده سه لاتتی دژی له ده ره وه هاتوو (که له نمونه که ی ئیمه دا ئیسلامه) بوته هۆی پته وکردنی ده سه لاتتی دژ له ناوه وه، که نه مه ی دواییان بریتییه له وه ناسنامه تازه یی مرۆقی کورد له دوای هاتنی ئیسلامه وه هه ولتی بو پیکه هیتانی داوه و دوا جار له شیوه ی نه ماره ته کوردییه کاندای شۆینی بو کردۆته وه.

به م پیتی بوونی نه ماره ته کان، له گه ل مانه وه شیان له ناو بازنه ی ده سه لاتتی

ئىسلامدا، پەيۋەندىيى بە ھەزى تاكەكەسىيى مېرە كوردەكانەۋە نەبوۋە، بەلكو پەيۋەندىيى ھەبوۋە بە جىبەجىتەكردنى مىكانىزم و پوختەي ئەو پەيمانە ناديارە بەكۆمەلىيەي كورد لە ئاست دوو فاكترەدا: يەكەم، رەتكردەۋەي بېرى گەرانەۋە بۆ «ناسنامەي يەكەمى ھاۋبەش»، واتە زەرەدەشتىت، ئەۋىش لەبەر ھۆي ھاۋبەشىبوون و بەرپەسى بوونى ئەو ئايىنە. دوۋەمىش: لە دژى دەسلەتدارىتېي راستەۋخۆي سەردارە مسولمانە بېگانەكان و قايىلبوون بە مىرانى كورد و قەلەمپەرى دەسلەتايان، ئەمەش بەچاۋپۆشېن لە گرتدراۋەيى و ئاژاۋەي نىۋخۆييان لەسەر مىرايەتى.

بەلگەي ئەو تەئۋىلانەي پىشوو تەنيا لە شىكردەۋە و چاۋگېرانەۋەيەكى ورد بە خەباتى مرۆقى كورد دژى دەسلەتاي بېگانەدا، دېتە دەست. ھېچ يەككى لە بزۋوتنەۋەكانى كورد لەساتەۋختى دوا ئەمارەتى كوردىيەۋە، واتە لەساتەۋختى «تېكشكانى دوۋەمەۋە» بۆ ئەۋە نەھاتوون، بۆ نمۇنە: زەرەدەشتىت بەكەنەۋە ناسنامەي رەسەنى كورد. بەلام ھەردەم خەسلەتى زىندوۋكردەۋە و گەرانەۋەيان بۆ «ناسنامەي دوۋەم»، واتە بۆ ئەۋ ناسنامەيەي كورد لە چوارچىۋەي ئەمارەت و دەسلەتاي خۆمآيدا بەرجەستەي كردبوو، تېدا دەبىنرېت.

** ** *

لەدەستدانى يەك لەدۋاي يەكى ئەمارەتەكان، مرۆقى كوردى بەجارى بېئومىد و بېچارەنۋوس كرد. نالەي ئەم مرۆقە بە درىژايى دوو/سى سەدەي رابردو، ھەردەم نالەبوۋە بۆ ئەۋ نېشانە و سېمبولەي لەدۋاي (تېكشكان/ رەتكردەۋە يان جودابوونەۋە) لە ناسنامەي يەكەمى ھاۋبەشەۋە، لە رېگەيەۋە خۆي پېناسە دەكرد.

لەراستىدا خەسلەتى ئايندەخوازانە لە جىھانبىنىي ئىمەدا پاش لەدەستدانى ناسنامەي يەكەم، بەشېۋەيەك لەشېۋەكان مرۆقى كوردى لە رېشەكانى رابردوۋى فەرھەنگىي رەسەنى خۆي دامالىۋە. ئەگەر خەسلەتى

تاینده خوازی له دواى هاتنى ئایینی ئیسلامه وه نه بایه ته یه کى له خهسلته ته کانى دنیابینی کورد، بیگومان ئیستا نه ریته فرههنگیه کانى نه و ژینگه یه ی زه رده شتی ته تییدا له دایک بوو (به حوکمی نه وه ی کوردیش له هه مان ژینگه دا ژيانی به سه ر ده برد) به شیوه یه کى پته وتر له جیهان بینی ئیمه دا ناماده ده بوون و نه و بو شایى بیناسنامه ییه له ساته وه ختی هاتنى ئیسلام و پاشان له ساته وه ختی رووخانى دوا ئه ماره تی کوردیه وه، هینده پته و له بیر و عه قلماندا ناماده نه ده بوو.

راسته ئیمه به رمانی دوا ئه ماره ت جارێکی دی له ناسنامه ی خو مان ناگادار بوینه وه، به لام هه رگیز بیرمان له وه نه کرده وه به و ئاسانییه ی که ناسنامه ی هاو به شی یه که ممان له پاش پرۆسه ی ناگادار بوونه وه، ره تکرده وه، ناسنامه ی دوو هه میشمان توور هه لده یین. چونکه ئه مه ی دوا ییان به هه ر حال شتی بوو توخمی خو مالییه نه ی پیوه بوو. ئه نجامی به ره نگار بوونه وه و هه ولدان بوو، شتی که نه بوو مه حکووم کرایتین به قه بوولکردنی و هتد. هه ر بویه شه هه تا ئیستاش نرخى نه وه ی هه یه وه که به لگه ی هه بوونی «هاو په یمانیتی نادیارى کورد له گه ل خو ی» ناوری لیبدریته وه. ئه مه ش له گه ل هه موو نه و زانیارییه نه ی که له سه ر شیوه ی به ریوه چوونی ئیداری نه و ناسنامه یه له به رده ستماندان و ئاشکرای ده که ن که هینده ش له رووی سیاسیه وه توکمه و بی کیشه نه بووه، به لام هیشتا به های خو ی وه ک به لگه یه ک بو هه ولی خو ئیداره کردنی کورد و به خو مالیکردنی ناسنامه که ی، نه دۆراندوه.

ئه گه ر جورئه ت به خو مان بده یین و نه و دراوانه ی پیتشوو به خو یندنه وه ی ئیستای جیهان بینی مرۆقی کورد له ژیر کار به گه ریته یی پر نسیپی «هاو په یمانیتی نادیار» دا به یئینه مه ودای کار پیکردنه وه، (له هه مان کاتیشدا گومانان له ئاست په لى زانستیو نیاندا نه دۆرتین) نه و ده توانین به کورتی دوو خه سلته تی دوو باره وه بوو، ده ستنیشان بکه یین.

ئه گه ر کورد له به ر خه سلته تی «هاو په شی بوون» و «تی که لاو بوون» ی

سپه‌مدا، که شتیکه ده‌بیت نه‌هیلین رو‌بدات، کورد پرسیار له‌چی ده‌کات و پیوانه‌ی هه‌لسه‌نگاندنه‌کانی به‌چ باریکدا ده‌گوریت و چون بریاری ناینده‌ی خو‌ی ده‌دات؟

ئیتستا به‌دوای ئه‌و رو‌چوونه‌دا ده‌گه‌ریمه‌وه سه‌ره‌تای باسه‌که و سه‌ره‌لدانی زاتیکی وه‌کو نالی ده‌به‌ستمه‌وه به‌تیکشکانی دووه‌مه‌وه: نالی باشت‌ترین به‌لگه‌یه بو‌ویرانبوونی ناخی مرو‌قی کورد له‌ دوای تیکشکانی دووه‌م و به‌ره‌نجامی به‌ئاگاهاتنه‌وه‌ی دووه‌مانه. ئه‌و رو‌حیتیکی سه‌رگه‌ردانه که پاش ئاگاداربوونه‌وه‌ی یه‌که‌م، توانییی به‌ ئومیدی ناینده‌وه بژی و له‌پاش تیکشکانی دووه‌میش بوو به‌ دوو به‌شه‌وه: به‌شی یه‌که‌می ئه‌و رو‌حه سه‌رگه‌ردانه «دل‌به‌خو‌خو‌شکه‌ریکی مه‌سته» و شانازی به‌ رو‌ژه خو‌شه‌کانیبه‌وه ده‌کات و جیهان له‌شیوه‌ی که‌رنه‌فالتیکدا ده‌بینی. به‌شی دووه‌میشی، نه‌فسیتیکی بیده‌نگه که «خه‌می خو‌بی و خه‌می هه‌موو عاله‌م» ده‌خوات و هه‌سه‌ته‌ی بو‌و رو‌ژگاره خو‌شه‌کان تیکه‌ل به‌ خو‌ینی بووه و جاروبار له‌په‌ناوه ئاوا دیتته‌گو:

له‌ سندروقی پری سینهم بترسه
که ئاگر به‌ر بداته ته‌خت و تابووت

کوینه‌اگن: ۱۹۹۳

پهراویزه‌کانی چه‌مکی میتؤلؤژیا و جیهانبینی نالی

پهراویزو سه‌چاوه‌ی به‌شی یه‌که‌م:

- ۱- کاسیرر، ارنست. زبان و اسطوره، ترجمه محسن ثلاثی، چاپ اول ۱۳۶۷ تهران. ص ۴۰-۴۶.
- ۲- همان سه‌چاوه‌ی پیشوو. لیره‌دا پتویسته بلتیم: کاسیره‌ر وه‌کوفه‌یله‌سوفیتیکی نیوکانتی ناسراوه، بژیه پتویسته خویندر ناگاداری نه‌وه بیت که لیکولینه‌وه‌ی ناوبراو له میتؤلؤژیا به پیتی مه‌نه‌جیتیکی ره‌خنه‌ییه.

3) Mircea Eliade: Myten om den evigetilbagekomst. Munks- gaard, Copenhagen, 1996.

هه‌روه‌ها:

- هوک، صوثیل هنری. منعطف المخيلة البشرية- بحث في الاساطير. ترجمة: صبحي حديدي. الطبعة الاولى ۱۹۸۳ اللاذقية. ص ۹ و ص ۱۴.
- ۴- الیاده، میرسیا: المقدس و الدنیوی، رمزیة الطقس و الاسطوره. ترجمة: نهاد خیاطة. الطبعة الاولى ۱۹۷۸، دمشق. ص ص. ۹۰-۹۱.
- ۵- الیاده، مرچا: چشم اندازهای اسطوره. ترجمه جلال ستاری. زمستان ۱۳۶۲ تهران. ص.ص ۱۴-۱۵.
- ۶- داریوش شایگان، بت های ذهنی و خاطره ازلی. چاپ اول، ۲۵۳۵ سپهر تهران ص ۱۰۵.
- ۷- هه‌ر نه‌وی.
- ۸- «لاووتسۆ» دامه‌زرتیره‌ی نایینی (تائۆ) = Tao له سه‌ده‌ی شه‌شه‌می به‌ر له زایین دا

ژیاوه به روونی هیمای بۆ ئەم گەڕانهوهیه کردووه و دەلێت: «بووه جۆراو جۆره‌کانی گیتی سەرجه‌م ده‌گه‌رتنه‌وه بۆ لای ره‌گه‌ریشه‌ی خۆیان. چونکه‌ گه‌ڕانه‌وه بۆ ره‌گه‌ریشه‌ی خۆدۆزینه‌وهیه له ئارامیدا، خۆ دیتنه‌وه‌ش له ئارامیدا، گه‌یشتنه به یاساو رێکخستن، یاسایش، رێگه‌یه‌که بۆ نیشته‌جێ بوون و جێگیریی، دياره جێگیربوونیش روژنایی و نیشتراقه». بڕوانه سەرچاوه‌ی پێشوو ل ١٦٩ .

٩- کاره‌ساتی «که‌ریه‌لا» که‌ شیعه‌کان یادی ده‌که‌نه‌وه، نموونه‌یه‌کی زیندووی ئه‌و خۆیه‌ستنه‌وه‌یه به‌ روژگارو سهرده‌می پیرۆزه‌وه تا به‌و جۆزه ناماده‌بوونی خۆیان له کاره‌ساته‌که‌دا پیشان بده‌ن و ئەم سهرده‌مه‌ش له‌گه‌ڵ ئه‌وێ ده‌مدا گه‌ڕی بده‌ن. بڕوانه مقده‌مه‌ء بر فلسفه‌ی از تاریخ. ص ٨١-١٣٢ . (په‌راویزی سێیه‌می ئەم باسه‌).

١٠- سەرچاوه‌ی پێشوتر، لاپه‌ره ١٤٤ .

١١- هه‌ر ئه‌وێ ل. ١٧٥ .

١٢- هه‌مان لاپه‌ره.

١٣- له کتێبی «ریگ قییدا»دا، دای ئه‌وه‌ی پووروشا (Puroshah) وه‌کو سەرچاوه‌ی هه‌موو بووه‌کان ناسده‌کری و له‌لایه‌ن خواوه‌نده‌کانه‌وه ده‌کرێته‌ قوربانی، ئه‌ندامه‌کانی له‌شی لێک جوێ ده‌کرێنه‌وه، ده‌سته‌ی «به‌ره‌همه‌ن»-ه‌کان، که‌ پارێزه‌ری «یاسای پیرۆز»ن له‌ ده‌میوه‌هه‌ دروست ده‌بن، چونکه‌ ده‌م جیتی هاته‌نه‌ ده‌ره‌وه‌ی «گه‌رفتاری پیرۆز»ه‌. جه‌نگاوه‌ره‌کانیش به‌و هۆیه‌وه نوێنه‌رایه‌تی هێزه‌ دوئیایه‌ه‌کان ده‌که‌ن، له‌ قۆڵ و بازوویه‌وه دروست ده‌بن. چینی بازگان و پێشه‌سازه‌کانیش له‌ رانه‌کانیه‌وه. هه‌رچی خزه‌تکار و به‌رده‌ستیش له‌ پێیه‌کانیه‌وه ده‌خوێنن.

ئیدی به‌و جۆزه: له‌ بیرو ئه‌نێشه‌یه‌وه، مانگ دروست ده‌بێ، خۆر له‌ چاوانی، له‌ هه‌ناسه‌یه‌وه خواوه‌ندی با دروست ده‌بێت. سه‌ریشی ده‌بێته‌ ئاسمان و خواوه‌هیشی زه‌ویی لێ دروست ده‌بێت... (بڕوانه سەرچاوه‌ی سهره‌وه، ل. ١٨٤).

هه‌روه‌ها

Mirca Eliade:

Det religiöse Ideers historia(2) Pa dansk: Vag Duekila 1983.

١٤- داریوش شایگان: سەرچاوه‌ی نیویرا ل ١٩٣ . نایزای شیعه ئەم تاجه‌ نوورینه

له‌شپه‌وه‌ی «مانگ» یکه‌دا به‌ ده‌وری سه‌ری ئیمامی عه‌لیدا ده‌نه‌خشیته‌ن.

پهراویزو سهرچاوهی بهشی دووهم:

۱- پروانه: سجدادی، علاءالدین: میژووی ئهدهبی کوردی، ۱۹۵۲ چاپی کتیبخانهی (سهیدیان) ل: ۲۲۹-۲۳۳. پیتیسته ئهوه بگوتری که ئیمه داستانهکه مان به کورت کراوهیی و بهرینووسی باو نووسیوه تهوه.

۲- وشه‌ی (که‌یغان) = (کیغان) نه‌گهر له ره‌چه‌له‌کدا تورکی نه‌بیت، ئهوه له‌گه‌ل وشه‌ی (King) ی ئینگلیزیه‌وه نزیکیه‌کی تیدا به‌دی ده‌کریت.

۳- لادانی رووپوش یاخود هه‌لدانه‌وه‌ی په‌رده له‌سه‌ر نه‌بیتی و نه‌زاتراو، له زۆریه‌ی ئه‌فسانه‌وه داستانی میلی-ی گه‌لاندرا ره‌نگی داوه‌ته‌وه. نزیکترین سهرچاوه له ئیمه‌وه شانامه‌ی فیرده‌وسیه‌یه. له‌م داستانه‌دا، «گردافرید» له‌گه‌ل «سه‌راب» دا ده‌که‌وێته جه‌نگه‌وه‌وه له‌دوای هینان و بردنی زۆر، ئه‌وجا سه‌راب ده‌توانی زریکه‌ی تینکشکیتیت و نه‌یتی گردافرید ئاشکرا بکات:

چو آمد خروشان به تنگ او درش / بجنبید و برداشت خود از سرش

رها شد ز بند زره موی اوی / درفشان چو خورشید شد روی اوی

بدانست سه‌راب کو دختر است / سرو موی او در افسرست.

پروانه ژول مول: (شاهنامه فردوسی-چاپی موسکوه) به‌رگی دووهم، ل ۸۴ (له به‌یتی ۲۷ به‌ره‌ودوا).

ترجمه جهانگیر افکاری چاپی سیتیم تاران ۱۳۶۳

۴- پروانه: هه‌لکه‌وت هه‌کیم: «چه‌ند سه‌رنجیکه‌ی سه‌ره‌تایی ده‌رباره‌ی دروستبوونی شاری سلیمان» گوڤاری (هیوا) ژ، مایسی ۱۹۸۴ ل ۷۳ بۆ ۸۰.

۵- لیته‌دا ئیمه مه‌به‌ستمان له ناوه‌یتانی (سلیمان) مه‌دلوه‌لی ناوه‌که‌یه، واته ئه‌و مانایه‌ی که وشه‌ی (سلیمان) ده‌لاله‌تی لێ ده‌کا... ده‌کرێ ئه‌م سلیمان پیغه‌مه‌به‌ره بکه‌ینه سلیمان پاشا... هتد. ئه‌م سه‌رنجه‌مان له‌سه‌ر بنه‌مای میتۆدی میرسیا ئیلیا ده‌ بۆ چه‌مکی (Helline- مقدس) سهرچاوه ده‌کرێ... ئه‌لیاده‌ پرۆای وایه له جیهان‌بینی مرۆڤی ئایینییه‌وه، هه‌موو شتیک لایه‌نی پیروزی (Hellie) خۆی هه‌یه‌وه ئه‌م لایه‌نه‌ش ده‌لاله‌تی تازه بۆ زمان قایل ده‌بێ. لیته‌دا وشه‌ی (سلیمان) هه‌ر ناو نییه بۆ که‌سیک، به‌لکه‌و یادیه‌تانه‌وه‌ی هه‌ندێ شتی دیکه‌شه.

پهراویزو سهرچاوهی بهشی سییه‌م:

- (۱) مه‌لا که‌ریم محم‌دی: نالی له کل‌اوروژنه‌ی شیعه‌ره‌کانیه‌وه. به‌غدا ۱۹۷۹، ل ۵۴
- (۲) ب‌روانه‌ ئه‌و هه‌وله‌ شایانه‌ی جه‌مال بابان له‌ گو‌فاری کۆری زانیاری عیتراق (ده‌سته‌ی کورد) دا، به‌رگی ۱۶-۱۷-۱۹۸۷: (نه‌خشه‌ی شاری سلیمانی له‌سه‌رده‌می بابانه‌کاندا له‌گه‌ل ناوی حاکم و موته‌سه‌رپ‌ریفه‌کان) ل (۹۱-۱۳۵).
- (۳) فره‌نگ معین: ص ۲۶۵۵-۲۶۵۶. جلد دوم: (د-ق)
- (۴) باشلار، گاستون: (روانک‌اوی اتش) به‌ تایبه‌تی ئه‌و پ‌یشه‌کییه‌ شایانه‌ی جلال ستاری بۆ ئه‌و کتیبه‌ی نووسیه‌وه. ل ۳۵. (چاپی یه‌که‌م-ته‌ران ۱۳۶۴)
- (۵) دیوانی نالی. لیکۆلینه‌وه‌ی مه‌لا عب‌دالکریمی مدرس و فاتح عب‌دالکریم به‌غدا ۱۹۷۶ (ناشر: انتشارات صلاح‌الدین ایوبی) ۱۳۶۴ ته‌ران. ص ۹۷.
- (۶) الیاده. مرسیا: المقدس والدنیوی. ص ۳۹. هه‌روه‌ها: اسطوره‌ بازگشت جاودانه-ترجمه‌ به‌من سرکاراتی: چاپ اول ۱۳۶۵. ص ۲۷- و به‌ره‌ودوا.
- (۷) له‌م باره‌یه‌وه‌ ب‌روانه: سهرچاوه‌کانی کۆتایی ئه‌م باسه: به‌تایبه‌ت سهرچاوه‌ی ۶.۳
- (۸) معنی‌المدينة (عدد من المؤلفون) ترجمه‌ عادل العوا، دمشق ۱۹۷۸. ص: ۳.
- (۹) دیوانی نالی: ل.ل: ۱۸۸-۱۹۸ په‌راویزی ژماره‌ (۲۹).

په‌راویز و سهرچاوه‌ی به‌شی چواره‌م:

- ۱- عه‌لاه‌دین سه‌جادی: میژووی ئه‌ده‌بی کوردی، ۱۹۵۲، ل: ۲۱۷
- ۲- دیوانی نالی... ل: ۴۱ / هه‌روه‌ها ب‌روانه: پ‌یشه‌کی «چه‌پ‌کتیک له‌ گو‌لزاری نالی» مامۆستا مه‌سه‌ود محمد، به‌غدا ۱۹۷۶، له‌ بلاوکراره‌کانی کۆری زانیاری کورد.
- ۳- سالم ده‌فه‌رموی: میحنت ئه‌وه‌ند، زۆره، دلم هینده‌ تنگ بووه
دوودی هه‌ناسه‌ی سه‌حه‌رم هه‌وری گرت به‌ر،
سه‌یوان پ‌ره‌ شه‌خصی سته‌م دیده‌ خوار و ژوور
هه‌ر قه‌بری پ‌رغه‌مانه‌ له‌هه‌ر لا ده‌که‌م نه‌ضه‌ر
تا ده‌لتی:

توخوا بلتی به حه زه تهی نالی ده خیلی بم
بهم نه وعه قهت نه کا به سوله ایمانیا گوزهر
پروانه: دیوانی نالی، ل: ۱۹۹-۲۰۱

۴- ثم داخستنه وهی باز نه به به سهر خودا که شیوهیه کی خودفن کردنیشسه، سۆزی
گه رانه وهی تیدایه بۆ نیتو نیعمه تی ره حمی دایک. ثم بیره له مه قامه کانی (حه ریری) دا به
شیوهیه کی دی دارپتیزاوه: له ویدا باس له «نه هاتنه دنیاوه» ده کرئ، دنیا رو خساری دژی ره حمی
دایکه و پیوسته خۆی لئ بیارتیزئی. که چی نالی پیچه وانه ی نه مه هه لده بژئری: واته له
نه نجامی ره فز کردنه وهی دنیاوه، په نا بۆ ره حمی (دایک/ نیشتمان) ده باته وه. واته خۆی دفن
ده کات و به مهش جیهانی ده ره وهی خۆی جیده هیتلی. پروانه: کیلیطو، عبدالفتاح: الغائب،
دراسة في مقامة للحريري: ط ۱۹۸۷/۱ ههروهه: مسالة القراء: ط ۱۹۸۶ ص ۳۰.

۵- پروانه: مه لا که ریم، محمدي: نالی له کلاورژنه ی شیعره کانیه وه: به غداد
۱۹۷۹، ل ۵۱

۶- حکیم، هلکوت: ابعاد ظهور الطريقة النقشبندية في كردستان في أوائل القرن
التاسع عشر، مجلة دراسات كردية باريس، ۱، کانون الثاني ۱۹۸۴

۷- سه رچاوه ی بیتشوتتر: ل ۵۸، ۵۹

۸- دیاره نه و نیشتمانیه ی له سه رده می هوکمی بابانه کاندای (به ههشت) بوو. نه و به ههشته ش
که ته نیا له ژئیر سایه ی هوکمی به به دا دهاته دی!

تییینه ک:

جگه له و سه رچاوانه ی له هه ر به شیکی ثم لیکنۆلینه وه به دا ناویان هاتووه، که م و زۆر سوود
له م چهنده سه رچاوه به ش وه رگیراوه.

(۱) فرای، نورثروب: نظرية الاساطير في النقد الادبي. ت.: حنا عبود، گ ۱/۱۹۸۷.

(۲) کدکنی، شفیعی: صور خیال در شعر فارسی. ج: ۳، ۱۳۶۶.

(۳) مفهوم شهر: گروه مطالعات شهری و منطقه ای، تهران- ۱۳۶۲.

(۴) الکرمل ۳۳، ص، ص ۲۲-۴۷.

(5) Lacan, J:

Det Obevidste sprog 1973.

(6) Kritik nr.(71) 1985 S. 61-69.

۷- العرب و الفكر العالمی : (٤) ، خریف ١٩٨٨-ص ص ١٣٩-١٥١ .

پهراویز و سهرچاوه‌کانی مه‌ستووره له روانگه‌یه‌کی تره‌وه

پهراویز و سهرچاوه‌ی به‌شی یه‌که‌م:

١- ئه‌مه هیتماکردنیتکی راگوزارییه و مه‌به‌ستیشم له‌مه ، ته‌نیا هیتماکردنه بۆ به‌ره‌می شیعریی شاعیرانی به‌ نیتو بانگ ، نه‌ک ئه‌ده‌بیاتی میلیلی-ی میلیله‌تانی جیاواز ، به‌لام ئه‌گه‌ر بانه‌ویت هیتماکردنه‌که له‌ بۆته‌ی شیعر بکه‌ینه ده‌ری و له‌ بواری به‌ره‌می به‌ په‌خشان نووسراوی ئه‌و گه‌لانهدا بۆ باسی ئیروئتیکای له‌شی نافرته‌ بگه‌رتین ، ئه‌وا تووشی چه‌ندین به‌ره‌می گرنگ ده‌بین ، به‌ تاییه‌تی لای گه‌لی «هیندو چین» که‌ سوونه‌تیتکی دێرینه‌یان له‌ بواری وینه‌کیشانی ئیروئتیکیانهدا هه‌یه .. له‌لای نه‌ته‌وه‌ی عه‌ره‌بیش هینده‌ به‌سه‌ ناوی کتیبه‌ نایابه‌که‌ی (الشیخ النفزاوی: الروض العاطر فی نزهه‌ الخاطر) ، به‌یتین که‌ سه‌رجه‌م ته‌رخانکراوه بۆ باسی ئیروئتیکای ئیسلامی و چاره‌سه‌ری شاره‌زایانی موسولمان بۆ کیشه‌کانی ئه‌م کایه‌ گرنگه‌ی ژبانی به‌شه‌ری.

٢- نصرالله پور جوادی: شیرین در چشمه (نشر دانش ، ش ، ٤ سیال ١١/ ١٣٧٠

به‌تاییه‌تی بروانه‌ په‌راویزی ١٣ لاپه‌ره: ٧ و ٩)

٣- مرتضی مطه‌ری: نظام حقوق زن در اسلام (مسئله‌ حجاب) قم ، ١٣٥٧ ، صص:

٢٤٣-٢٤٤.

٤- بروانه‌ په‌راویزی (٢) ستوونی دووهم ، لاپه‌ره (٩).

٥- الکلینی: الاصول من الکافی ، به‌رگی دوو ط ٣ ، ص ١١٥ ، که‌ ئیمه‌ له‌ (تیتگه‌یشینه

ئیسلامیه‌کان (گرنگی وشه‌ له‌ ئیسلامدا)) : ص ١٩) وه‌رمان گرتووه: به‌ره‌می به‌شی

کوردیی دامه‌زراوه‌ی البلاغ.

۶- بۆیه ئەم کارەى نالى بە کارىكى ناخود ناگايانه ناو دەبەم چونکە هیچ بەلگە يە کمان بە دەستەوه نىيە کە کارىک بوويت و شاعیر پىشتر نەخشەى ناگايانهى بۆ دارشتى. «ناخود ناگايى» لىرەدا بە پىتى بە کارهینانىكى (يونگ) ى بە کار هاتووہ کە برىتیبە لە مەخزەنى ئەسرا و زوو زوو پەيامەکانى بۆ بەشى ناگايىمان دەنیرى و ناگايىمان کۆنترۆل دەکات.

۷- «پىدەچیت هەنگوین بى دەرد و ساخ بىت و لەوہيشە ژاراوى بىت. بەهەمان شىوہش نافرەت لە حالەتى ناسايىدا هەنگوینە، بەلام لەکاتى بىماریدا، ژارى لى دەتکى: لوى شتراوس، منطق اساطير، ص ۳۴۰ له (لوى استروس، نوشتهء ادموند ليچ ص: ۱۱۱ و ۱۲ وەرگىراوه/ ت: دکتەر حمید عنایت چ ۲، ۱۳۵۸ تهرآن)

۸- لىرەدا بەهۆى بە کارهینانى وشەى «شاعیر» وه دەمەوى ئەو جودايیە پىشان بەدەم کە من بۆ «نالى شاعیر» و «نالى-ى نىتو خەونەکە» م لەبەرچاو گرتووہ، بۆیە هەرکات لە بەشى يەکەمى ئەم باسەدا وشەى «شاعیر» بە کار دەهینم، مەبەستم لە «نووسەر» کە ئەویش ديارە مەلا خدرە و دەکەوتتە دەرەوى رووداوہ شىعیریەکانەوه و دەورى رىوايەتکردنیان دەبینى، پاشان ئەم مەبەستە زیاتر روونکراوه تەوه.

۹- دەکرى ئەم دپەر بە جورىكى تریش بخویندريتەوه و بگوترى مەبەستى مەستورە رەنگە ئەوہ بىت کە نالى زانایەكى خۆمانە يە و بىگانە نىيە، جا ئەگەر ئەو عوقدەکەم حەل بکات چ پىوستە پەنا بەرم بۆ زانایانى چىن و خەتا و خوتەن کە بىگانەن.

۱۰- د. محمد مفتاح: دینامیة النص (تنظیر و انجاز) ط ۱۹۸۷ ص ۲۲ مرکز الثقافى

العربى. بیروت.

۱۱- پروانە پىشەکیى ئەم کتیبە:

Annikki K. Bregenhøj: Drømme gennem tusinde år. Hernovs forlag, København 1986.

۱۲- دیوانى نالى: لىکۆلینەوه و لىکدانەوهى مەلا عەبدولکەرىمى مودەرىس و فاتىح عەبدولکەرىم- محەمدى مەلا کەرىم پىچۆتەوه. بەغدا ۱۹۷۶، چاپخانەى کۆزى زانبارى کورد (انتشارات صلاح الدینى ایوبى ۱۳۴۶). لەمەودا تەنیا دەنوسرى (دیوانى نالى).

۱۳- بىگومان نىمە چەند نمونە بە کمان پىشانداوه، خوینەر خۆى دەتوانى لە قەسیدەکەیدا نمونەى دى بدۆزیتەوه.

بدرجه‌سته‌کردنی وینه‌کان و پاشان تهماشا کردنیان وه‌ریگریت، نه‌گهر دوا جار نه‌یدت نه‌و وینه‌انه
ته‌فسیر نه‌کاتوهه بۆ مانا.

۱۵- دیوانی نالی، لاپه‌ره ۶۲۹

په‌راویز و سه‌رچاوه‌ی به‌شی دووهم

(۱) پروانه: علا‌الدین سجادی: میژووی نه‌ده‌بی کوردی (ل ۲۱۵)، دیوانی نالی (ل: ۳۲)

و(ل: ۵۹۶- په‌راویزی ۱۰) هه‌روه‌ها پروانه: محمده‌دی مه‌لا که‌ریم: نالی له‌کلاورۆژنه‌ی
شيعره‌کانيه‌وه (ل: ۲۰ تا ۳۲).

(۲) پروانه: التحليل النفسى من فرويد الى لاكان، (عدنان حب الله- ۱۹۹۸ / مرکز

الانماء القومى ص ۲۱).

(۳) بۆ‌ناگاداری زیاتر له‌م بواره‌دا پروانه: سه‌رچاوه‌ی پیتشوو ل: ۱۱۳، ۱۱۲. هه‌روه‌ها

پروانه: کرامت موللی، مرد روانکاوی روانکاوی نامرد (دبیره، ش، ۲ زمستان ۱۳۲۲

پاریس/ ص ۷۵-۷۶ و لاپه‌ره‌کانی تری نه‌و باسه‌). پیتویسته‌ بلتیم زۆریه‌ی نه‌م زانیاریه‌م له‌م

سه‌رچاوه‌یه‌وه وه‌رگرتوون.

(۴) پروانه

Ole Thomsen: mandligt og Kvindeligt i grokerns Liv Kritik

(65)/1983.

(۵) ته‌ماشای موللی، لاپه‌ره ۷۳-۷۴ بکه‌.

(۶) سیغموند فروید: النظرية العامة للأمراض العصابية (المحاضرة السادسة والعشرون

«نظرية اللبیدو والترجسية» ص ۲۱۱- ۲۳۳ / ت: جورج طرابیشی ط ۱۹۸۶. هه‌روه‌ها

هارکی ویلز: نقدی بر فرویدیسم از دیده‌گا روانشناسی علمی (جلد ۲، ت: نصرالله کسرائیان/

چ دوم ۱۳۲۶.

(۷) و(۸) موللی: ۷۵.

(۹) هه‌مان سه‌رچاوه‌ ل: ۷۵ و به‌ره‌دووا. پاشان پروانه: مجله‌ بیت الحکمه ۸-ص ۶، ۹،

۱۰، و ص: ۶۰ و ۶۲ (تشکلات اللاوعی)

(۱۰) موللی. ل: ۸۵

(*) (والماوي: هي التي بفرجها الماء الكثير): بزوانة الشيخ النفاوي: الروض العاطر في نزهة الخاطر، ص ۱۱۰ (حقیقه و وضع هوامشه و علق علیه: جمال جمعة، ط، ۱۹۹۰ لندن).

(۱۱) دیوانی نالی ل: (۶۰۵ - ۶۰۶).

(۱۲) نهم رایه‌ی پیره‌میترد له رۆژنامه‌ی (ژیان - ۲۹۳) رۆژی ۱۶ ی ئه‌یلولی ۱۹۳۱، بلاوکراوه‌ته‌وه. پروانه: دیوانی نالی ل: ۷۲۱، دیوانی پیره‌میترد: به‌رگی یه‌که‌م (۱۹۹۰) ل: ۱۵۰ (سویاسی کاک فازیل که‌ریم نه‌حمده ده‌که‌م، که نهم سه‌رچاوه‌یه‌ی پیشکه‌ش کردم).

(۱۳) موللی. ل: ۷۸

(۱۴) هه‌ر ئه‌وی ل: ۸۸-۸۹.

(۱۵) محهمه‌دی مه‌لا که‌ریم: نالی له‌کلارۆژنه‌ی شیعه‌رکانیه‌وه، ل: ۸۸

په‌راویژو سه‌رچاوه‌ی به‌شی سیهه‌م:

(۱) محمیدی مه‌لا که‌ریم: نالی له‌کلارۆژنه‌ی شیعه‌رکانیه‌وه، ل: ۳۶

(۲) دیوانی نالی، پیشه‌کی: (.. جا نه‌گه‌ر نالی له‌ سنه بووبین و له‌پاش شووکردنی مه‌ستوووه نهم قه‌سیده‌یه‌ی وتبێ، ئەوا به‌پیتی ئەو سألە‌ی که‌ بۆ له‌دایکبونیان داناوه، واته ۱۲۱۵ ی کۆچی، نه‌بێ ئەو ده‌مه «نالی» له‌ته‌مه‌نی ۲۹-۳۰ سالاندا بووبین و له‌وی فه‌قین بووبین)، ل: ۷۲

(۳) مامۆستایانی لیکۆله‌ره‌وه‌ی دیوانی نالی پشتیان به‌ (۱۶) نوسخه له‌ ده‌ستنوسه‌کانی دیوانی نالی به‌ستوووه و له‌ سه‌رجه‌می ئەو نوسخانه‌یشدا نهم قه‌سیده‌یه‌ی نالی دووباره‌ بۆته‌وه، که‌ نه‌مه‌یش به‌لگه‌یه‌کی باشه‌ بۆ به‌ ئاسایی بوونه‌که‌ی نهم ده‌قه. سه‌یر له‌وه‌دایه‌ وه‌ک له‌لایه‌ره‌ (۶۰۴) ی دیوانی نالی-دا هاتوووه، دوو دانه له‌و نوسخانه‌ نهم قه‌سیده‌یه‌یان به‌ (قه‌سیده‌ی احتلامیه‌ = قه‌سیده‌ی شه‌یتانی بوون) ناو بردوووه.

(*) هه‌زار، هه‌مبانه‌ بۆزینه. چ اول ۱۳۶۸، ص: ۳۳۵، تهران /سروش.

(۴) له‌مباره‌یه‌وه پروانه ئەو باسه‌ پرپایه‌خه‌ی رۆژهه‌لاتناسی ئەلمانی به‌نیتویانگ (هلموت

ریتر: «نزاع دیوانگان باخدا»، نشر دانش، ۳، ۱۳۶۶، ص: ۶-۱۷).

پهراویزو سهرچاوهی بهشی چوارهم:

(۱) پروانه: مهربان و. قانع: «رؤشنییری کوردی و سیسته می عیرفانی» گۆشاری
یه کگرتن، ژ. ۱۶ ی ۱۹۹۶.

سهرچاوهو پهراویزی بهشی پاشکۆ و ئه نجام:

(۱) سهرچاوهی سهره کیی ئه م قسانه مان ههر ئه و لیکۆلینه وه یه مامۆستا جه مال بابانه،
دنیام ئه گهر سهرچاوه کانی دیکه م له بهر ده ستا بو نایه، ئه م تیبینیان هیش رو خساریکی تریان
به خۆبان هوه ده گرت. ههر چۆنیک بیت، سهره تای دروستبوونی شاری سلیمانی و په یوه ندی ئه م
دروستبوونه به ناخود ناگای ئیمه وه مه سه له یه که ده بیت بهرده وام ناوری شیلگی رانه ی لئ بد ریت هوه.

(۲) ج، بابان: ل ۹۵

(۳) شیخ محمدی خال: (الشیخ معروف النودهی البرزنجی، ل: ۱۲) که ئیمه
له سهرچاوهی پیت شو وه (ل: ۹۵) وه رمان گرت وه.

(۴) ههر ئه وی: ل ۹۳

(۵) هه مان سهرچاوه، ل: ۹۵.

پهراویز و سهرچاوه کانی عاقل و کهر:

(۱) له مباره یه وه پروانه ئه م سئ سهرچاوه یه ی خواره وه:

Heiderose og Andreas fischer N: Æsl- Liv. Skarv Høst og
-søn, s. 5, 1990.

- الموسوعة، المجلد الاول، ط. الاولى ۱۹۸۵ صص: ۱۵۴-۱۵۹

- مه حمود زامدار: کۆمیدیا ی که رایه تی. له بلا و کراوه کانی کۆمه لی هونه ری کوردی له
سوید، ۱۹۹۵؛ ج. یه که م، ستۆکهۆلم. ل: ۹ و به ره و دوا.

(2) CHR.. Gorm Tortzen: Æslet. s. 26.

(3) Ibid, s. 26.

(۴) سه باره ت به وینه ی کهر له تهورات و ئینجیلدا پروانه تهورات و ئه نجیل: (ماتیۆس:

نایه‌تی ۲۱، ۲ و له‌وه‌دوا، یۆحه‌ننا: ۱۲، ۱۵ و زه‌که‌ریییا: ۹، ۹، هه‌روه‌ها ته‌ماشای ئەم سه‌رچاوه‌یه بکه:

CHR.. Gorm Tortzen: **Introduktion til Æslet** (En studie i den pseudolukianske roman Lucius eller Æslet). "Studier fra Sprog- og Oldtids forskning", København: 1988.

جگه له ته‌ورات و ئینجیل، قورنانی پیرۆزیش له چوار شویتندا ناوی که‌ری هیناوه که وا له خوا‌روه ده‌یاننووسمه‌وه:

یه‌که‌م: له سووره‌تی (به‌قه‌ره) دا نایه‌تی (۲۵۹): « وَأَنْظُرْ إِلَى حِمَارِكَ وَلِنَجْعَلَ آيَةً لِلنَّاسِ وَانظُرْ إِلَى الْعِظَامِ كَيْفَ نُنشِرُهَا ثُمَّ نَكْسُوها لِحْمًا فَلَمَّا تَبَيَّنَ لَهُ قَالَ أَعْلَمُ أَنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ».

دوهم: له سووره‌تی (نحل/ نایه‌تی. ۸): « وَالْحَيْلِ وَالْبِغَالِ وَالْحَمِيرِ لَتَرْكَبُوهَا وَزِينَةً وَيَخْلُقُ مَا لَا تَعْلَمُونَ ».

سێههم: له سووره‌تی (لوقمان/ نایه‌تی ۱۹): « واقصد في مشيك و اغضض من صوتك إن أنكر الاصوات لصوت الحمير ».

چوارهم: له سووره‌تی (جمعه/ نایه‌تی ۵): « مَثَلُ الَّذِينَ حُمِلُوا التَّوْرَاتِ ثُمَّ لَمْ يَحْمِلُوهَا كَمَا مَثَلُ الْحِمَارِ يَحْمِلُ أَثْقَارًا بِئْسَ مَثَلُ الْقَوْمِ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِ اللَّهِ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ».

پێنجهم: له سووره‌تی (المدثر/ نایه‌تی ۵۰ و ۵۱): « كَأَنَّهُمْ حُمُرٌ مُسْتَنَفِرَةٌ. فَرَّتْ مِنْ قَسْوَرَةٍ ».

بۆ ده‌رهینانی سووره‌ته قورنانیییه‌کان، سوایسی (سوهام خان) ده‌که‌م که له ره‌مه‌زاندای قورنانی ده‌ور کرده‌وه نایه‌ته‌کانی بۆ ده‌رهینام.

(5) Æsl- Liv, s. 5.

(6) Nick Cave: **Da æslet så engelen** (And the Ass saw the Angel). Nordisk Bogproduktion, Denmark, 1991, s. 1.

(7) Anna Sphie Seidelin: **Genfortæller Det Gamle testamente**. Sesam 1981, s. 158- 160.

(8) **Æsop. fabler:** gendigtet af Vagn Lundbye, Hernov: 1996,
s. 7- 8 og 109.

(9) CHR. Gorm Tortzen: **Introduktion til Æslet**, s. 29 ...

(10) Apuleus: **Det gyldne Æsel.** Oversat fra Latin af Otto
Gelsted, Sant Ansgars Forlag, København, 1997. s. 9.

(11) CHR.. Gorm Tortzen: **Æslet**...

(12) **La Fontaine. Fabler:** Komplet udgave Gendigtet af Jo-
hannes Møllehave, Hernv, 1986, (Fabel 4, 10, 11, 14, 15, 17 and
21).

(۱۳) له‌ناو ئهو ده‌قانه‌دا كه به‌تايبه‌تي بۆ كهر تهرخان‌كراون، من ئه‌وه‌ی مامۆستا قانع به
نزیکترین ده‌ق ده‌زانم له كهری واقیعی و راسته‌قینه‌وه. رهنه‌گه هۆی ئه‌مه‌ش بگه‌رپه‌ته‌وه بۆ ژيانی
قانع و شاره‌زایی ته‌واوی له ورده‌كارییه‌كانی ژيانی لادینشینه‌كانی كوردستان و ناگاداریی ئه‌و
له‌و تینكه‌لییه‌ی نیوان ژيانی مرۆف و حه‌یواندا، كه بیگومان ئه‌و جۆره ژيانه ده‌یسه‌پیتنی. قانع
به‌پێچه‌وانه‌ی نالییه‌وه، وه‌ك له پاشاندا دیمه‌وه سه‌ری، به‌ش و ئه‌ندامه‌كانی ئه‌ناتۆمیی كهر
ناسرپه‌ته‌وه و له ژماردنی سیفاته حه‌یوانییه‌كانیشیدا تیرتیرین تره. بۆ ده‌قی شیعه‌ره‌كانی قانع
بگه‌رپه‌وه بۆ:

- دیوانی قانع: كۆكردنه‌وه و له‌چاپدانی، به‌هه‌شتی: مامۆستا بورهان قانع، چ. یه‌كه‌م
۱۹۷۹، چاپخانه‌ی زانكۆی سلیمانی. ل: ۹۳-۹۴ و ۱۴۸-۱۴۹

(۱۴) ئاماژه‌یه به‌م به‌یتیه‌ی نالی، كه تیایدا ناگایی شاعیر وه‌ك كه‌سه‌ی كه بییر له شیعه‌ر
وه‌ك داهیتنان ده‌كاته‌وه و ده‌توانم به‌چاوپێکی ره‌خنه‌گرانه‌وه ته‌ماشای شیعه‌ره‌ده‌كات،
ره‌نگیداته‌وه:

«نالی» عه‌جبه‌ به‌ قوه‌وه‌تی حه‌یكه‌مه‌ت ئه‌دا ده‌كا

مه‌عنا‌یی زۆر و گه‌وره‌ به‌ له‌فظی كه‌م به‌چوو‌ك

به‌روانه: دیوانی نالی، لیکۆلینه‌وه و لیکدانه‌وه‌ی: مه‌لا عبده‌لكریمی مه‌درسه و فاتح
عبده‌لكریمی. محمده‌ی مه‌لاکه‌ریم پیاچۆته‌وه. چاپخانه‌ی کۆری زانیاری کورد، به‌غداد: ۱۹۷۶،

ل: ۲۶۰

(۱۵) ماموستایانی موده‌ریس زۆر به وردی و تیرینانه ناماژهیان بهم هاوئاوازیبه کردوه.

پروانه دیوانی نالی، ل: ۲۲۵

(16) Henrik DAHL: Kommunikation og massemedier. in: Sociologi, 1999, s. 203.

(۱۷) «شیر وهک رووداو، شیر وهک به رهه» ناویشانی به شیکه له لیکۆلینه وه به کی

بلاونه کراوه به ناوی (شیریه تی بوون) که تیایدا هه و لمداره ئه م دوو چه مکه شیبیکه مه وه.

(۱۸) له مباره یه وه پروانه پیتشه کیی دیوانی نالی، ل ۵۳ و به ره دو له نووسینی

ماموستای کۆچکردوو فاتح عبدالکریم.

(۱۹) بزۆمونه پروانه: مه محمود زامدار: کۆمیدیای که رایه تی، سه رچاوه ی پیتشو، به تایبه تی

له لاپه ره: ۷۰-۷۵.

(۲۰) پروانه وتاری «شیریه تی بوون»، که له په راویزی ژماره: (۱۷) دا باسیکراوه.

(21) Peter Kemp: Tid og fortæling. introduktion til Paul

Ricœur. s. 17-18.

(22) P Kemp: ibid, 19

(۲۳) دیوانی نالی، ل: ۱۸

(۲۴) له مباره یه وه پروانه ئه م سه رچاوه یه ی خواره وه که ئیله مبه خشی یه که می باسه که م بووه:

- Carsten B. Pedersen: Naturen og teknikken. 1994, s. 242-

247.

پیتوسته بلتیم له بواری میترووی فه لسه فه دا باس له چه ند تیروانین ده کری له سه ر سروشت که

گرنگترینیان نه مانه ن: «تیکه یشتنی میتۆلۆژی له به رامبه ر عه قلا نیدا بو سروشت، تیکه یشتنی

عه فه وی، تیکه یشتنی رۆژانه ی ناسایی، تیکه یشتنی گشتگیر بو سروشت، واته تیکه یشتن له

سروشت وهک یه که یه کی لیکدانه براو، پاشانیش تیکه یشتنی نامرازگه رایانه له سروشت».

(۲۵) هه مان سه رچاوه ی پیتشو، ل: ۲۴۷

(۲۶) د. لوپروتون: انتروپولوجیا الجسد، الفصل الثانی، ص: ۲۷-۶۰.

(27) Descartes Metafysiske meditationer. s. 179- 195.

(28) Kant: Grundlæggelse af moralens metafysik. s. 189- 220.

پهراویزه‌کانی شاعیریک له‌نیوان دوو ټیکشکاندا

- (۱) سی. جی. جی. نه‌دمونز: کردها، ترکها، عربها. ت: ابراهیم یونسی، تهران ۱۳۶۷
- (۲) والتر برونو هینینگ: زهرتشت، سیاستمدار یا جادوگر. ت: کامران فانی، تهران

۱۳۶۵

سه‌چاوه‌کانی نهم کتیبه به گشتی

- دیوانی نالی (لیکۆلینه‌وه‌و لیکدانه‌وه‌ی ، مه‌لا عبدالکریمی مدرس و فاتح عبدالکریم) پیاچوونه‌وه‌ی محمه‌دی مه‌لا که‌ریم. به‌غدا ۱۹۷۸ .
- میژووی نه‌ده‌بی کوردی (علا‌الدین سجادی) به‌غدا ۱۹۵۲ .
- دیوانی پیره‌میترد (کۆکردنه‌وه‌و و ساخ کردنه‌وه‌ی لیژنه‌یه‌کی شه‌ش که‌سی) به‌رگی یه‌که‌م، به‌غدا ۱۹۸۶ .
- دیوانی مه‌حو‌ی لیکدانه‌وه‌و و لیکۆلینه‌وه‌ی (مه‌لا عبدالکریمی مدرس و محمه‌دی مه‌لا که‌ریم) به‌غدا، ۱۹۸۶
- نالی له‌کلارو رۆژنه‌ی شیعه‌ره‌کانیه‌وه‌ (محمد مه‌لا که‌ریم) به‌غدا، ۱۹۷۹ .
- رۆشنبیری کوردی و سیسته‌می عیرفانی (مه‌ریوان وریا قانع) ده‌سنووسی لیکۆلینه‌وه‌یه‌که‌، سلیمانی ۱۹۹۱
- فره‌ه‌نگی خه‌م: ۳ (شیعر، حه‌سیب قه‌ره‌داخی) به‌غدا ۱۹۷۹
- گرنگی وشه له ئیسلامدا (لیژنه‌یه‌ک نووسه‌ر) تاران ۱۶۰۸ ک.
- هه‌نبانه‌ بۆزینه (هه‌ژار) ته‌هران، ۱۹۸۹-۱۳۶۸ / سروش.
- قاموسی زبانی کوردی (عه‌بدو‌ره‌حمانی زه‌بییحی) ، نوێکردنه‌وه‌ی چاپ ۱۳۶۷ ، ورمی
- شاری سلیمانی (نه‌که‌رمی مه‌حموودی سالتجی ره‌شه، ۲ به‌رگ) پێداچوونه‌وه‌ پێشه‌کی: د.
- عێزه‌دین مسته‌فا ره‌سوول . به‌غدا ۱۹۸۹
- نه‌خشه‌ی شاری سلیمانی له سه‌رده‌می بابانه‌کاندا له‌گه‌ل ناوی حاکم و موته‌سه‌ریفه‌کان (جه‌مال بابان، گۆفاری کۆری زانیاری عیراق- ده‌سته‌ی کورد)، ل: ۱۳۰-۹۰ ، به‌رگی ۱۶-
- ۱۷ به‌غدا ۱۹۷۸
- چه‌ند وتاریکی کوردناسی (و. نه‌نوه‌ر قادر محمد) ۱۹۸۹ ، سوێد: له‌بلا و کراوه‌کانی کۆمه‌لی هونه‌ری کوردی له‌سوێد: (۳۷-۵۲)
- نقدی بر فرویدیسیم از دیدگاه روانشناسی علمی (هاری کی ولز) ت. نصرالله کسرائیان

ج: ۲: ج: ۲ / تهران ۱۳۶۳

- رمز و مثل در روانکاوی (جلال ستاری) ترجمه و تالیف، ج ۱ / تهران ۳۶۶
- تعبیر خواب و بیماریهای روانی (فروید) ت: ایرج پور باقر / تهران ۱۳۶۱
- لوی استروس (ادموندلیچ) ت: حمید عنایت، ج ۲ / تهران ۱۳۵۸ .
- اسلام شناسی (علی میر فطروس) ج: ۱۱ ، فهرانسه - کهنه‌دا / ۱۹۸۹ . - نظام حقوق زن در اسلام - مسئله حجاب (مرتضی مطهری) قم ، ۱۳۵۷
- فرهنگ سه جلدی عمید (حسن عمید) ج: ۲ ، تهران / ۱۳۶۵
- مرد روانکاوی روانکاوی نامرد (کرامت موللی) دبیره: ۲ پاریس ۱۳۶۶
- شیرین در چشمه (نصرالله پور جوادی) نشر دانش ۶ تهران / ۱۳۷۰
- نزاع دیوانگان با خدا (هلموت ریتز) ت: ن. پور جوادی نشر دانش: سال ۷
- رساله‌ت زیگموند فروید (اریش فروم) ت: فرید جواهر کلام، سال: ؟- ج: شرکت سهامی کتابهای جیبی.

- روانکاری زن (کرامت موللی) دبیره: ۵ بهار ۱۳۶۸ پاریس، ص: ۱۰۶-۳۲
- تصویر زن در قرآن (پرویز دستمالچی) کتاب جمعه‌ها: ۱۳ ، پائیز ۱۳۶۷
- بابک احمدی، م. مهاجر، م. نبوی: هرمنوتیک مدرن. گزینه - جستارها. مرکز، تهران: ۱۳۷۷.

- مدخل الی میادین علم النفس و مناهجه (د. کمال بکداهش و د. رالف رزق الله ط: ۲، ۱۹۸۵-بیروت.

- دینامیه النص (د، محمد مفتاح): ۱، بیروت- دار البیضاء / ۱۹۸۷
- الروض العاطر فی نزهه الخاطر (الشیخ النفزاو) تحقیق النسخه العربیه جمال جمعه، اسکندناقی، لندن / ۱۹۹۰

- التحلیل النفسی من فروید الی لاکان (عدنان حب الله) بیروت، ۱۹۸۸
- بیت الحکمه (السنه الثانیه) العدد: ۸، مغرب / ۱۹۸۸
- القرآن الکریم. ط: السعودیه. ۱۴۰۷
- بنیه اللغه الشعریه (جان کوهن) ت: محمد الوالی و محمد العمریط: ۱، مغرب / دار

التوفیال. ۱۹۸۶

- A. Bregenhøj: Drømme gennem tusinde år. Hernovs forlag: København 1986.
- K. Yamanar: Sex i følge Islam. Cupido, nr. 2. 1992.
- Ove. B & P. Henningsen: Erotikkens historie. 1986.
- N. Koch: Kvindernes nye verden. København 1975.
- J. Lacan: Det ubevidste sprog. København, 1973.
- Jesper G & Martin M. : Hermeneutik. En antologi om forståelse. Gyldendal, København: 1999.
- Poul Lubcke (red.): Vor tids filosofi II. Politikens Forlag, København: 1988.
- Hans Fink: Menneske, Samfund, Natur. Gyldendal, København: 1993.

پاشکۆی یه کهم

(بۆ یارمه تیدانی خوینهر به چاکم زانی دهقی
قه سیده کان له دیوانی گهورهی (نالی) یه وه به
لیکدانه وهی مامۆستایانی موده پریس وه کو خۆیان و له
پاشکۆدا بلاو بکه مه وه)

قوربانی توژی زینگه تم ئەوی بادی خۆش مرۆر !
 ئەوی پەیکێ شارەزا بە هەمو شارێ (شارەزۆر) ! (۱)

سارد بۆنەو ، بەهۆی گەرماکەبەو پڕژیکی زۆر بە سەر و زۆی چەکوشە
 پۆلاکەدا ئەپڕژینێ .

مەعنا پەنەنەنەکەشی ئەو بە پیاو بە (چاو) ی ، دکتۆبی (ناو) ی وەک
 مرواری سپج و ، بە (سەر) هەکەمی سۆراییی وەک لەعل ئەبا بۆ ئافرەت ،
 کەچت ئەو لەباداشا ئەوئەندە (تف) بە (دیاری) بەکەیدا هەل ئەدا ، وەک
 پلۆسکە شکاوی تافگەمی لێ ئەکا .

دوژ و (عب) و (من) : دەژوا . لەعلی هەدییه (چر) و (ت) و (ک) و
 (عب) و (من) : لەعل و هەدییهی . (کم) و (گم) : لەعلی هەدییهی .
 دەیکا بە (من) : دەیکاتە .

(ع) خەفتی : نەینێ . ئاشکار : دیاری .

واتە : شیعی (نالێ) وەک ناو و ئاوینە وایە زەنگی نییە ، دۆ ژوو ،
 بەر و پشتی هەبە . لە ژۆبەکیا بنیادەم ، وەک چۆن لە ناو و ئاوینەدا خۆی
 ئەبینێ ، مەعنا ئاشکرای بۆ دەرئەکەوتی و ، لەو ژوووەکەشیا کە یا
 وەک بنی جام یا وەک جیوهی ئەودوی ئاوینە وایە هیچ دەرناکەوتی ، کەچت
 مەعنا بەکێ تریش هەبە .

ئاو و ئاوینە (عم) و (ت) و (عب) و (من) : ئاو و ئاینە . (ک) : ئاوه ،
 وینەوو . (اح) : ئاوه ، وینەبی .

شاعیر و نۆسەر کاک عبدالرزاق محمد بیمار بەشدارییەکی باشی لە
 لێکدانەوی ئەم پارچە شیعرەدا لەگەڵ کردین . قەدر و سوپاسی
 ناخەینە پشت گوێ .

- ۲ -

(۱) باد : با . مرۆر : گۆزەر ، تیبەژین . بەیک : فروستاده ، کەسێ بە کاری
 نێررا بۆ شوپینیک . شارەزۆر : ئیستا ناوچەبەکی بچۆکە لە پارێزگای
 سولهیمانی ، (خاک و خۆل) ی زیدی نالێ بەکێکە لە گوندەکانی . بەپیتی
 دابەشبوونی بەژێو بەریتیی ئەو سەردەمی نالێ ئەم پارچە شیعرە ی تیا

ئەي لولفەكەت خەييەو ھەوا خواھ و ھەمدەمە !
 ھەي سەروەكەت بەشارەتەي سەرگۆشەييەي حوزقرا ! (۲)

وتووھ ، بەشي زۆري كوردستاني نىستاي عىترافى گرتووھتەوھ . بەلام
 بە نىشانەي ئەوھدا كە نالچ خۆي لەمەروپاش لە باسي سولەيمانيدا ئەلئى :

بۆ دەفمى چاوەزارە ئەلئىن شارى شارهزۆر

ديارە مەبەستى لئى ، تەنھا شارى سولەيمانچ و دەور و پشتىهەسى .

نالچ ، كوردى كەوتووھ ولاتان ، شاعىرى خاوەن ھەستى ناسك ،
 پاش ئەوھى لەئەنجامى تىكچۆنى حوكمزانى بابانەكانا كوردستان
 بەجئ ئەھيلى و سەرى خۆي ھەلئەگرئ و زۆ ئەكائە شام و ماوھەك لە
 نامزىيدا ئەمىنئتەوھ ، ھەواي نىشتمان ئەداتەوھ لە كەللەي ، ژانئىكى
 قۆل لە دەروئيا گىنگل ئەخوا ، ئەنجامەكەي ئەم شاكارە ھونەرىيە ، ئەم
 تابلۆ پزواتايە ئەبئ كەوا لەوتیوھ بۆ ھاوردەردىكى خۆي ، بۆ (عبدالرحمن
 بەگى سالم) ناردووھ و ، ئەويش لە سولەيمانىيەوھ بە شاكارئىكى تىرى
 لەم چەشنە وەلامى ئەداتەوھ ، كە پىساو ھەردوكيان بەراورد ئەكا ،
 وانەزانئ دۆ كەون خراونەتە قەفەز ، قەفەزئىكى دەربەدەرىج و بەكئىكى
 دەست بەسەرىج ، لە بەرابەرى يەكدا ئەخوئىن و بۆ بەكئىكى ئەستىنەوھ .

لەو زۆزەوھ كە شىعر ھەيە ، تەرازۆي جباركردنەوھى شىعەرى
 ژاستەقنە لە شىعەرى تەنھا بەدبەمن ، ھەر ئەوھ بووھ ، شاعىر تا
 چ ئەندازە بەك لەگەل خۆيدا ژاستى كردووھ و ، شىعەرەكەي چەند لە
 ناخىەوھ ھەلقوللەوھ ، ئاخۆ دەنگدانەوھى ژانى دەروئى خۆيەتى ، يا بۆنە و
 پىتويستىج و بارى ژيان زۆرى لئى كردووھ بىلئى . وابزانئ تاقە شتى لە
 ھەرچچ باشتر وەلامى ئەم پەرسىارەمان بەداتەوھ و ، ئەم ژاستىيەمان بۆ
 دەرخا ، زادەي لەگەلدا گونجان و بە دلا چۆنى كۆمەلئى خوئىندەوارانە .
 بۆيە ، بئى گومەن ، ئەو پایەيەي ئەم پارچە شىعەرە لە مئىزۆي ئەدەبى
 كورددا دەستى خستووھ ، نىشانەي ژاستىي شاعىرە لەگەل خۆي و ،
 بەلگەي ئەوھەيە شىعەرەكەي لە قولايىي دەروئىيەوھ سەرى كردووھ .

نالچ لەم پارچە شىعەرەيدا باي تىژزەو ئەكا بە نامەبەرى خۆي و ، دەست
 ئەكا بە بەرى پشتىنيا و ، پىئى ئەلئى : خوا بەمكا بە قوربانى تۆزى ئەو
 زىكايەي تۆ بەسەريا ئەزۆي ، تۆ شارەزاي ھەمو كون و كەلەبەرىكى
 شارى شارەزۆرى و زىت لئى ون نابئ ، بۆژ ئەم نامەيەم بۆ بگەبەنە و
 ھەرالم بۆ بىرسە و بزائە ...
 ئەي - ي دۆھەم - (ح) : ھەي .

خەفئ : نەينئى . بەشارەت : مژدە . گۆشە : سوچ . (۲)

ئەي ھەم مېزاجى ئەشكى تەز و گەرمى عاشقان :
طوفانى دېدەوو شەرەرى قەلبى وەك تەنۆر ! (۳)

گاھى دەبىج بە زەوح و دەكەي باوەشىنى دل
گاھى دەبىج بە دەم دەدەمىنى دەمى غورۆر (۴)

واتە : ئەي ئەو بايەي كە نەوازش و دل دانەوت ، ياخود ناسكىت ،
پەنھانە و كەس پىنى نازانى ، چونكە با وەختى بە بايەكى خۆش
دانەزىج كە بە ئاستەم ، وەك بەدزىيەو ، بوەزىج . ھەوايەكى ئەوي
بىجۆلئىنى . . ھاوژىيى بنىادەمە ، چونكە ئەگەر نەبىج بنىادەم خەفە
ئەبىج . . ئەي ئەو بايەي كە بە ئاستەم ھەلكەردىت ، مژدەبە بۆ دل و
دەرۆنى ئەوانەي لەسەر سۆچى بەرمالى بە دل نامادەبىج و دۆرنەكەوتنەو
دانىشتۆن .

مەبەستى گفتوگۆكە باش چەند شىعەرىكى تر دى .

ھەمدەمە (ح) : ھەمدەم .

ھەم مېزاج : ھاوسروشت .

(۳)

مەبەستى لەو بەبە با لەو ھەدا كە جاروبار سارده ، ھاوسروشتى توفانى
چاوى دلدارانە كە فرمىسكى تەزبانە . لەو ھەدا كە جاروبار شى گەرمە ،
ھاوسروشتى بلىسەي دلەي وەك تەنۆر گەرميانە كە لە شىئەي فرمىسكى
گەرما دىتە دەرەو .

گاھى : جارەيكىيان . زەوح : فىتئەكى . دەم - ي بەكەم - : دەمەي
ئاسنگەر ، مۆشەدەمە .

(۴)

مەعناي ئەم شىعەرە وەك لىككەنەوئەي ئەو شوپھاندەبە كە لە شىعەرى
پىتەشودا ھەبۆ . واتە : لەو كاتانەدا كە ساردى ، نەبىج بە ماپەي فىتئەكى و
باوەشىنى دل ئەكەي . لەو كاتانەدا كە گەرمى ، نەبىج بە دەمەي
ئاسنگەر و خويىنى ، ياخود دەمى ، لەخۆبايەبۆن ئەبزوئىنى ، وەك
مەشھورە بنىادەم لە كاتى گەرمادا تۆزەبە و ئاگاي لە خۆي نامىنىچى چى
ئەكا و چى ئەلئى . .

لە كردنى (با)دا جارەيك بە سروە و باوەشىنى كەرى دل و ، جارەيكىش
بە دەمەي ئاسنگەر ، طبىياتىكى جوان ھەبە ، سەرەزاي ئەو جوانىبەي
لە كۆكردنەوئەي طوفانى دىدە و ئاگرى تەنۆرى دلدا ھەبە لە شىعەرى
پىتەشودا ، كە ئىشارەتەيكىشى تىبا كەردووە بە ئابەتمى (و فەر الشئور)
لە باسى توفانەكەي ھەزرەتى توحدا .

دل (ت) : زۆح .

مه حوی قه بولی خاطر ی عاطر شه میته
گردی شمال و گیزی جه قوب و کزه ی ده بور (۵)

سوتا زه واتی خانه یی صبرم ، دل و دهرؤن
نه یماوه غیری گوشه یی ذیکریکی یا صبور (۶)

هم هم عه نانی ئاهم و ، هم هم زیکابی ئه شک
زه حمن بهم ئاه و ئه شکه بکه ، هسته بن قوصور (۷)

(۵) عاطر شه میته : بؤن خوش . شمال : بای شمال . جه قوب : بای گرمی
باشور . ده بور : زه شه با .

واته : ئه و توزه ی بای شمال ئه بچوئینن و ، ئه و گیزه لۆکه ی بای
باشور هه لئ ئه کا ، و ئه و کزه سارده ی زه شه با ئه بیزوئینن ، هم و
فه و تاو و سه رگه ردانی گه زان به دوای ئه وه دان که دلی بؤن و بهرامه
خوشی تو به سه ندیان بکا .
عاطر شه میته (چن) و (ک) : بز فه یض و عاطیره .

(۶) زه و اق : هه یوان . خانه : خانو .

واته : هه یوانی مالی خۆزآگرتن و بورده باریم سوتا ، سه بر جیگه به کی
نما خۆی تیا حه شار بدا ، که و ته دهشت . دل و دهرؤنم ته نها
سوچیکیان بؤ ماوه ته وه دوغای (یا صبور) ی تیا بخوئینن ، به لکو خوا
ده رۆبه کی ختیران لئ بکاته وه .

دل و «به راویزی» چن) و (ت) و (ک) و (مز) و (اح) : دهر و . به پیتی ئه م
نوسخانه مه عنای شیمه که وای لئ دیتته وه : دهر و ناوی هه یوانی مالی
سه برم ئاگری تین به ربؤ . . (عم) : وه کو . به م پیتسه مه عناکه ی وای
لئ دیتته وه : هه یوانی خانۆی سه برم ، هه روه ک ناوه وه ی ، ئاگری
تین به ربؤ . گوشه یی ذیکریکی (چر) : گوشه یی ذیکریکه . (ت) گوشه یی
ذیکریک که .

(۷) هه م عه نان : هاو جله و . هه م زیکاب : هاو زکیف ، هاو ناوزه نگن .

واته : که خانۆی سه برم زۆخا و جیگه م نما لۆقهره ی تیا بگرم ،
هیچم بؤ نه مایه وه ئه وه نه بن هه میسه بن به پیتی ئاخ هه لکیشان و فرمیتسک
ژشتن بزۆم ، که واته ئه گه ر به زه یشت به مندا ناییتته وه ، با به زه یبیه کت

وهك ٺاهه كه م دهوان به هه تا خاكي كڙيي يار
وهك ٺهشكه كه م زهوان به هه تا ٺاوي (شيوه سٺور) (٨)

بهو ٺاوه خوت بشو له كودوراتي سه رزمين
شاد بن به وه صلي يه كدي : كه ٺوي طاهير ، ٺهو طه هٺور (٩)

ٺه مچا مه وهسته تا ده گه يه عه يني (سه رچنار)
ٺاويكه پڙ له نار و چنار و گول و چنٺور (١٠)

بهواندا بيتته وه . هه لسه ، ٺو وهك ٺهوان نيت ، زيت لي ون نابن ،
بكه وه ره زئي بڙو ...

ٺاه و ٺهشكه (« بهراويزي » چر) : ٺاهه وشكه . ٺه گونچن ٺه ميبش
ههر (ٺاهه و ٺهشكه) بن وا ٺوسراين .
(٨) دهوان : ٺه وه ي به زا كردن بڙوا . كو : بهرده رگاي مال . زهوان : جارتى .
شيوه سٺور : شيويكه له نزيك چه مچمه مال وه .

واته : وهك هه ناسه ي ساردي دريژم به پهله بڙو تا ٺه گه يته بهرده رگاي
مالي دوښت و ، وهك فرميسم جارتى بيه تا ٺه گه يته ٺاوي شيوه سٺور .
له كو كردنه وه ي (زهوان) و (دهوان) دا جيناسي لاجيق و ، له
كو كردنه وه ي (ٺاه) و (ٺهشك) و ، (خاك) و (ٺاو) و (شيو) دا ته ناسوب هه به .
له هيناني ٺاوي (شيوه سٺور) يشدا ٺيشارهت به وه كراوه كه فرميسكي
شاعيريش خويٺاوه و سٺوره . ٺه وهش گونجائيني جواني تيا به .

ٺاوي شيوه سٺور (« بهراويزي » چر) و (كم) و (گم) و (اج) : ٺاوي
پرده سٺور . (« ديسانوه بهراويزي » چر) : شيوي پرده سٺور .
(٩) كودورات : ٺوز و خوځ . طاهير : پاك . طه هٺور : پاك كه ره وه .

واته : كه گه يشتته سهر (شيوه سٺور) و نزيكي سوله يمانچ
بږيټه وه ، لاده ، كه ميٺك بهه سپيره وه ، بهو ٺاوه خوت بشو ، ههرچي
ٺوز و خوځي زوي زهويت لهو زږيگه بهدا لښتووه ، هه موي دابشو .
ٺو خوت پاك و ٺاوه كوش پاكه وه كهر ، به ديتني يهك شاد بين .
(طاهير) و (طه هٺور) له زارواوه كاني فيقهن .
كه ٺوي (كم) : ٺه ٺو .

(١٠) عه ين : كانچ . سه رچنار : كانچ و سهراويزي كهوت كيلومټريك له
سوله يمانيه وه دوره . جيگاي زاواردني خه لكي شاره . نار : هه نار .

چشمیکه میثلی خۆر که له صد جن ، به رۆشنی
فهورانی ، تۆری صافه لهسر بهردی وهك بلۆر (۱۱)

یا عهکسی ئاسمانه له ئاوینهدا کهوا
ئهستیرهکانی زابکشین وهك شهابی تۆر (۱۲)

چنۆر : گیایهکی بۆن خۆشی کتیویه ، بهلام له شوینی وهك سهرحنار
نازۆچی ، وادیاره نالی ههر بۆ وهزنی شیعهر هیناوتیتی . دۆریش نییه
مهبهستی ههناو و چنار و چنۆری راستهقینه نهین ، بهلکو کینایه بن له
کچی بالا بهرز و بۆن خۆش و مەمکی خۆ ، چونکه سهرحنار لهمیژه
سهیرانگای خهلکی سولهیمانییه و شوخهکانی شار ههمیشه تیا
کوئنه بهوه .

له وشه (عهنی) دا لهطافهت هه به چونکه ههم معنای (کانج) و ههم
معنای (خۆی) یش ئهگه بهنچ . له نیوان (نار) و (چنار) دا جیناسی
ناقیس و ، له نیوان (چنۆر) و (چنار) دا جیناسی لایق ههیه .
ئاویکه پز له نار و چنار و (کم) و (گم) و (من) : ئاویکی صافه پز له
چنار و . (عب) : ئاویکه پز له دار و چنار و . گول و چنۆر (ت) و (مز) :
گولی چو تۆر . واته گولی وهك تۆر .

(۱۱) چشمیکه : چهشمه به که ، کانییه که . فهوران : فهورهان ، ههلقولان .
واته : سهرحنار کانییه که وهك خۆر وایه ، وهك چۆن خۆر بهسر
بارچه بلۆری ئاسمانهوه له صد لاهه تیشك بلاق ئهکانهوه ، نهمیش
پاک و رۆشن و پینگهرد له صد لاهه ههلهقولان و بهسر بهردی
خاوتیتی وهك بلۆر سپیی ناو کانییدا ئهزوا ..
رۆشنی (چن) : رۆشنی و .

(۱۲) واته : یاخود سهرحنار کانیو نییه ، ئاوینه به که دانراوه ، دیمهنی ئاسمانی
به ئهستیرهکانیهوه تیا دیاره . (ورده بهردهکانی بنی ئاوه که ، جیکه
ئهستیرهکان ئهگر نهوه له شو بهاندنه کهدا) . بهلام چونکه وینهی
ئهستیرهکان له ئاوه کهدا ئهجو لینهوه (مه بهست ئهوهیه که ئاوه که بهسر
ورده بهردهکانا ئهزوا ، وا دینه پینش چاو بچو لینهوه و بکشین) ، وهك
زاکشاین و درپژ کشاین وایه و ، لهوهدا لهوه ئهکون که له ئهستیره
عاده تی بچن و ، وهك ئهوه ئهستیرانهیان لی دئی که بهدوای شهیتانه بۆ
ئاسمان رۆشتوه کانیئا ئهکشین .
زابکشین (چر) و (ک) و (مز) و (تۆ) و (عب) و (اح) : زابکشین .

* پیم وایه مه بهستی نالی له پینشدا ئهستیره ی زهوی بی ئهستیره
به کوردی بهو گوله دملین که د بهگر نهوه و خو ئاوی تیندا رادهگرز
بو ئهوهی شعواو به خو رایی نهچی . به لفراری پیی دملین
(استخر) بهو حالهوه معنای ئهستیره ی ئاسمانیش ههر د هدا .

یا چشمه‌ساری خاطری پز فیهی عاریفه
یه نبوعی توره دابزئینی له کیوی طور (۱۳)

دهموت دو چاوی خۆمه نه‌گەر (به‌کره‌جۆ) بی ئەشک
نه‌بوایه تیژ و بێ ئەمەر و گهرم و سویر و سۆر (۱۴)

(۱۳) چشمه‌سار : سەرچاوه . عاریف : خواناس . به‌نبوع : کانێ . کیوی
طور : ئەو کیوهی خوا قسهی له‌گه‌ل‌ه‌زهره‌تی مۆسا تیا کرد و تۆری
خۆی تیا پیشان دا .

واته : یا هیجیان نییه ، سەرچاوهی پز به‌ره‌که‌تی خواناسانه ،
سەرچاوهی زۆن‌اکیه ، له‌ کیوی تۆره‌وه دابزئینه خواره‌وه .

پز فیهی عاریفه (عم) و (ت) و (مز) و (عب) و (من) : پز فیهی و عاطیره .
(تۆ) پز فیهی عاطیره . یه‌نبوعی توره دابزئینی (کم) و (گم) و (من) :
یا ناوی زۆج به‌خشه‌که‌وا دئی . (چر) و (عم) و (ت) : ... داده‌زئینی .
(چن) : ... دابزئینی یا دابزئینی .

(۱۴) به‌کره‌جۆ : شوپنیکه ده کیلۆمه‌تریک له سوله‌بمانیه‌وه دۆره ،
جۆگابه‌کی له سەرچناره‌وه بو دئی .

واته : نه‌گەر فرمیسکی چاوه‌کانم تیژ و بێ‌به‌ره‌م و گهرم و سویر و
سۆر نه‌بۆنایه ، به‌ ناوی به‌کره‌جۆم ئەوت فرمیسکی منه ، به‌لام ناتوانم
وابلێم چونکه هه‌رچهند فرمیسکی منیش وه‌ک ناوی به‌کره‌جۆ زۆره ،
به‌لام ئەو خاسیه‌تانه‌ی باسم کردن و له فرمیسکی چاومدا هه‌ن ، له ناوی
به‌کره‌جۆدا نین .

نالێ ، له دانانی ئەم خاسیه‌تانه‌دا بو فرمیسکی چاوی خۆی و ،
دژه‌کانیان بو ناوی به‌کره‌جۆ ، مه‌عنا ئاراییه‌کی زۆر جوانی کردوه ،
سهره‌زای ئەو زیاده‌زه‌ویه‌ش که چاوی خۆی به‌یه‌کیک له جۆگاکانی
سەرچنار داناوه .

وشه‌ی (به‌کره‌جۆ) له‌م شیعره‌دا به‌گۆیره‌ی زانستی نه‌حوی کوردی
(متنازع فیه) به‌له‌تیوان (ده‌موت) و (نه‌بوایه) دا و راست‌کردنه‌وه‌ی
زسته‌که‌به‌م‌جۆره‌ئهبی : نه‌گەر به‌کره‌جۆی ئەشک تیژ و بێ‌ئهمەر و
گهرم و سویر و سۆر نه‌بوایه، ئەموت جۆگه‌ی به‌کره‌جۆ دۆ چاوی خۆمه .
دۆ (چن) و (من) : که .

داخل نهی به عنبری سارایی (خاځوځول)
ههتا نهکی به خاکی (سولهیمانی) یا عوبور (۱۵)

یهنی زیاضی زهوضه که تیدا به چهن دهمن
موشکین دهبی به کاکولی غیلمان و زولنی حور (۱۶)

(۱۵) سارا : صهرا ، دهشت . خاځوځول : دتیه که له نزیکی چهمی
تاجهروره ، له ناوچهی (عبرهت) ، ۲۴ کیلومهتریک له زوزه لانی
سولهیمانییهوه به . سولهیمانی : یهکیکه له بهناوبانگترین شاره کانی
کوردستان ، ئیراهیم باشای بابان له سالی ۱۷۸۴ادا دروستی
کردوه و ، پیتتهختی میرنشینسی بابانی له (قهلا چوالان) هوه بو
گواستوهتهوه .

نالچ که له شیمره کانی پیتشویدا (با) ی تیزهوی له جیاتی خوی
نارد و بهسر کوردستانا فزاندی ، تا که یاننده (شیوه سور) و ، دم و
چاویکی لهوی پین شورچی و ، لهویشهوه بردی بو (سهرچار) و ، نهو
همو تعریفهی سهرچاری بو کرد ، نه پیتشت لهوی داکهوی .
لهویشهوه ناردی بو (خاځوځول) . بهلام مهبهستی سهردان له
(خاځوځول) نهبو ، تنها بوئهوهی به پروهنا دهرنهچن ناویکی نهویشی
هیتا . سولهیمانی نهویست ، نهو سولهیمانییهی بیرهوه ریه کانی له
تهختی دلای هه لکه نرابون و ، خوشترین ساله کانی ژبانی تیا بردبوه
سهر . نهوته بوی دبی به پیا هه لدانی سولهیمانییدا و به که به که
بیرهوه ریه کانی خوی بو باس نکا و نهکی : نهکی بهر لهوهی به
سولهیمانییدا تپهزی ، بچیتته دهشتی وهک عنبر بون خوشی (خاځوځول) .
سولهیمانی له پیتش ههر کوپیه که وه به .

نهی (عم) و (کم) و (گم) و (من) : مبه . ههتا (جن) و (ک) : ههتا .
(عم) و (ت) و (مز) : ههتا .

(۱۶) زیاض : جهمی (زهوضه) به هم بهمعنا باخچه و هم بهمعنا بههشت
به کاردی . لیرهدا هردو معناکه مهبهسته . موشکین : موشکاوی ،
بون خوش وهک که سیک موشکی له باخه لدا بئ . کاکول : قزی دریزی
پشت سهر . غیلمان : جهمی (غولام) ه واته کوژی تازه پتگه یستو .
واته : مهبهستم له سولهیمانی نهو باخچهی بههشته به که ههر لهوی
نهوانی به ماوه بهکی کهم بونی خوشی کاکولی کوزه لاو و زولنی حوریه
نازداره کان هه ل بگری . دیاره سولهیمانی که بو به باخچهی بههشت ،

خاکی میزاجی عنبر و ، داری زهواجی عود
بهردی خراجی گوههر و ، جۆباری عینی تور (۱۷)

شامی همقو نههار و ، فوصولی همقو بههار
تۆزی همقو عبیر و ، بوخاری همقو بوخور (۱۸)

نهبین پزیش بِن له (غیلمانی) کاکول دریتز و بۆن خوش و ، له (حۆرای)
زولف وهك موشك خوش بهرامه .

تیدا به (چن) و (من) : تیتدایه . موشکین (اح) : زهلیف .
(۱۷) میزاج : تیکهل . سروشت . جۆبار : جۆگه .

واته : نهو سوله یمانیبیهی که بِن بایهخترین شتی بهبایهخه .. خاکی
سروشتی عنبری بۆن خوشی ههیه یا لهگهله عنبردا تیکهله و ، داری
وهك داری بۆن خوشی عود بهزهواجه و ، گوههر له خهرج و باجسی
بهردیا نهدری و ، جۆگهی ناوی وهك نور وایه یا سهراجهی نوره .

له کۆکردنهوهی (میزاج) و (زهواج) و (خهرج) دا ههرچهند
جیناس نییه ، بهلام وشهئارا بیهکی جوان ههیه که له زۆر شوینی تریشدا
نالج شتی وای ههیه . له کۆکردنهوهی (خاک) و (دار) و (بهرد) و
(عود) یشدا تهناسوب ههیه . له (عین) یشدا لهطافهت ههیه .

میزاجی (کم) و (گم) و (من) : زهواجی . (مز) : خراجی . عنبر و
(چن) و (گم) و (ک) و (تۆ) : عنبره . گوههر و (چن) و (گم) و
(ک) و (تۆ) و (عب) : گوههره .

(۱۸) شام : ئیواره . نههار : زۆز . فوصول : وهرزهکانی سال . بوخار :
ههلم .

له کۆکردنهوهی (شام) و (نههار) دا طبیاق و ، له کۆکردنهوهی
(نههار) و (بههار) و ، (بوخار) و (بوخور) دا جیناسی لایق و ،
له کۆکردنهوهی (تۆز) و (بوخار) و ، (عبیر) و (بوخور) دا
تهناسوب ههیه . سهرهزای جۆره طبیاقتیکیش که له نیوان (تۆز) و
(عبیر) و ، (بوخار) و (بوخور) دا ههیه له وژوهوه که (تۆز) و (بوخار)
بِن بایهخ و بهلکو خراپن ، به پێچهوانهی (عبیر) و (بوخور) هوه .

شاريکه عدل و گهرمه ، له جيگيکه خوش و نهرم
 بۆ دهفمي چاوهزاره دهلئين شاري شارهزور (۱۹)

(۱۹) واته : شاريكي بهداد باخود شاريكي تهخت و ، گهرمه و له شوپينيكي خوش و نهرماندا دروست كراوه . كه پييشي ئهلئين شاري شارهزوره ، له بهرئوه نيبه زاسته شاري شارهزوره ، بهلكو بۆ چاوهزار و لئ لاداني چاوي پيس ، واي پئ ئهلئين . مه بهست له خرابي دانه پالي سولهيمانج بۆ شارهزور يا ئهويه كه شارهزوري ئه و سهردهمه دواكهوتو و پز له دهرد و ئازار بووه و ئاو و ههوايهكي ناخوشي بووه ، يا ئهويه كه وشه (شارهزور) معنای شاري جهور و ستم ، يا شاري درۆ و بوختان ، يا شاري زوري كورى ئه زده هاك ئه گه بهنج ، وهك له كتیبه ميژويه كونه كاندا ئوسراوه . عاده تيكي ميلليش ههيه مندالي خوشه ويست بۆ دهفمي چاوي پيس ناوي ناشيريني لئ ئه نئين ، گوايه بويهش به شاريكي جوان و خوشه ويستی وهك سولهيمانج و تراوه شاري شارهزور .

نالج ئه وهشي له م شيعره دا مه بهست بووه كه له بهرابهري وشه (عدل) دا كه هم معنای دادپهروهري و هم معنای زيک و تهختيش ئه گه بهنج ، وشه (شارهزور) دانج كه وهك معنای (شاري درۆ و بوختان) ئه گه بهنج ، وهك وتمان ، معنای (شاري شيو) يش ئه گه بهنج ، چونكه (زور) له عه ره بيدا به مه عنا شيوش هاتوه .

نيهوي يه كه مي ئه م شيعره جياوازيه كي زوري له نوسخه ده سنوس و چاپه كاني بهرده ستمانا تيا ههيه . ئيمه پشتمان به نوسخه ي (چر) بهست . له بهر بايه خي جياوازيه كانيان و ، بۆ يارمه تئ داني ليكۆلينه وه ي پئري دواژوژيش ، تيكتسي نوسخه كاني تريش لي ره دا ئه ئوسينه وه .

- (جن) و (اح) : شاريکه عدل و گهرم له جيگيکی خوش و نهرم
 (عم) : شاريکه پز له عدل له جيگای خوش و نهرم
 (کم) : شاريکه پز له عدل و گهرم ، جييه كي خوشي و بهزم
 (گم) : شاريکی عدل و گهرم له جيگه يکی خوش و نهرم
 (ت) : شاريکی عدل و گهرمه له جيگيکی خوش و نهرم
 (ك) : شاريکه عدل و گهرمه له جيگيکی خوش و نهرم
 (تو) : شاريکه عدل و گهرم و له جيگه يیکه خوش و نهرم
 (مز) : شاريکه عدل و گهرم جيگه ييه ذهوق و بهزم
 (عب) : شاريکه عدل و گهرم و له جيگيکی خوش و نهرم

نه هلیکی وای هه به که هه مو نه هلی دانشن
ههه ناظیمی عوقودن و ههه ناظیری نومور (۲۰)

سهیری بکه له بهرد و له داری مهه له له کان
دهوری بده به پرسش و تهفتیش و خوار و ژور (۲۱)

داخو دهرونی شوق نه بووه (پردی سهه سه قام) ؟ !
پیر و فوتاده تهه نه بووه (داری پیرمه سور) ؟ ! (۲۲)

(۲۰) دانش : زانین . ناظم : هونه ره وه . عوقود : جهمی (عه قد ه) به معنا
ملوانکه .

واته : سوله یمانج وه نه بئ ته نه شوینه که هی خووش بئ ، دانیشتووانیشی
مرۆی زبرهک و زانا و خاوهن بیرن . نه دبب و شاعیری وایان تیا به شیعری
جوانی وانه لئین وهک ملوانکه هی مرواری هونه رابیتته وه و ، کاروباری
دنیا بئش زانه به ژین و لئ هاتون .

له نیوان (ناظم) و (ناظر) دا جیناسی لایق هه به .
نیوهی دوه می نهه شیعره له نوسخه ی (چن) دا به جهوره به :

نه هلیکن نه هلی دانش و نیکن بوزورگه و خورد

له نوسخه ی (ک) یشدا به جهوره به :

نه هلی که نه هلی هونه ، نیکن بوزورگه و خورد

به پیتی نهه نوسخه به نه بئ (ن) یک له (هونه) که به ژیبسی و
(هونه ن) بئ ، نه گینا مهه عناکه شی نایهت و سهنگه که شی له نگ نه بئ .

(۲۱) مهه له : گهزهک . دهور : خول . پرسش : پرسیار .

لهه شیعره وه نالچ (با) نه خاته ناو شار بو زانینی هه والی شوین
بیره وه ریبه کانی و به که به به کیان باس نه کا بو . پیتی نه لئ سه ری له دار و
بهردی گهزه که کانی شار بدا بزانی کامیان له جیتی خویمان ماون و کامیان
تیکچون و ، خوار و ژوری شار بکه ژئی و خولی پیا بخوا و لهه و لهه
پرسی .

له بهرد و له داری (چر) و (عم) و (ت) و (مز) : له دار و له
بهردی . تهفتیش و (عم) و (کم) و (گم) : تهفتیشی .

(۲۲) سهه سه قام : گهه کیکه له گهزه که کانی به شی خواروی سوله یمانج .
پردی سهه سه قام : پردیک بووه له نزیکه مزگهوتی ماوستا مهلا

غیستش به بهرگ و باره عهلم‌داری (شیخ هه‌باس) ،
یا بن‌نه‌واوو بهرگه گه‌ژاوه به ش‌خسی عۆر ؟! (۲۳)

حوسه‌ینی پ‌سکه‌ندییه‌وه . فوتاده : ئوفتاده ، که‌وتۆ . تن : له‌ش .
پ‌ر مه‌سۆر : پ‌ر مه‌نصۆر ، پ‌یاو چاک‌یک بووه ش‌خسه‌که‌ی له داو‌ینسی
گه‌ژه‌کی مه‌لکه‌ندییه‌وه‌یه ، ئ‌یستا به‌و ده‌ور و به‌ره ئه‌ل‌ین گه‌ژه‌کی پ‌ر مه‌سۆر .
شو‌ینه‌واری گۆزستانی ده‌ور و به‌ری ش‌خسه‌که خه‌ریکه کو‌یر ئه‌بیته‌وه و
همۆی کراوه به خانۆ ، به‌لام ش‌خسه‌که خۆی ماوه و دار‌یکیشی به
سه‌روه‌یه ، دیوار‌یکی به‌ده‌ورا کراوه . وادیاره داره‌که‌ی پ‌ر مه‌سۆر له
سه‌رده‌می نالیدا دار‌یکی گه‌وره بووه و وه‌ک همۆ ش‌خسه‌کانی کوردستان
ئالا و په‌ژۆیه‌کی زۆری پ‌یوه بووه و به‌هاران ج‌یکای کو‌بو‌نه‌وه‌ی کو‌ز و
کچی شو‌خی شار بووه ، بۆیه نالچ وای به‌سۆزه‌وه ناوی ئه‌با .

ئهم دۆ شو‌ینه (سه‌رشه‌قام) و (پ‌ر مه‌سۆر) که نالچ ناویان
ئه‌ه‌ینج سه‌ر و خواری شار بوون . مه‌به‌ستی نالییش ئه‌وه‌یه (با)
همۆ لایه‌کی شاری بۆ پ‌یشکنن .

پ‌ر و (تق) و (عب) : پ‌ری .

(۲۳) به بهرگ و بار : پۆشته و په‌رداخ . عه‌لم‌دار : داری ئالایج و په‌ژۆ
پ‌یا هه‌لواسراو ، یا مروی ئالا هه‌لگر . شیخ هه‌باس : شیخ هه‌باس ،
یه‌کیک بووه له سه‌یده‌کانی به‌رزنجه ، قه‌بره‌که‌ی زیاره‌تگای خه‌لکه ،
که‌وتووته داو‌ینی سوله‌یمانیه‌وه . جاران به‌و ده‌ور و پشته‌یان ئه‌وت
گه‌ژه‌کی جۆله‌که‌کان . ئ‌یستا پ‌ی ئه‌ل‌ین گه‌ژه‌کی شیخه‌باس . بن‌نه‌وا :
هه‌زار و زۆت و قۆت . ش‌خس : بنیاده‌م ، یاخود قه‌بری پ‌یاوچاک .
عۆر : عوریان ، زۆت .

واته : سه‌رئ له ش‌خسه‌که‌ی شیخه‌باسیش بده ، بزانه وه‌ک جاران
زیاره‌تگا و سه‌یرانگای خه‌لکه و ، داره‌که‌ی سه‌ری که ئه‌وه‌نده‌ی ئالایج
پ‌یا کرابو بۆ بۆ به‌دار ئالایج ، یا ئه‌توت ئالایج هه‌لگری شیخه‌باسه ،
وه‌ک جاران به‌پارچه په‌ژۆی ئالا و والا زازاوه‌ته‌وه ، یان ه‌یچی پ‌یوه
نه‌ماوه و وه‌ک پ‌یاوی زۆت و قۆتی ل‌ین هاتوووه ، یاخود بووه به
ش‌خسیکی ب‌ن په‌ژۆ و پاله ؟ هه‌رچه‌ند (دار) و (ش‌خس) ج‌یان له
یه‌ک ، به‌لام چونکه (ش‌خس) به (دار) دا ئه‌ناسر‌یته‌وه ، نالچ داره‌که‌ی
کردوووه به ش‌خس .

عه‌لم‌داری (چن) و (ت) و (ک) و (مز) و (اج) و (من) : عه‌لم‌داره .

آيا به جمع و دائيره به دهوری (کانی با) ،
 یاخۆ بووه به تفریقه یی شوژش و نوشور ؟! (۲۴)

(سه یوان) نظیری گونبه دی که یوانه سه بز و صاف ،
 یاخۆ بووه به دائیره یی نه نجومی قوبور ؟! (۲۵)

به پیتی هم نوسخانه معنای شیعره که تازاده یه که نه گوژج و (شیخ
 هه باس) نه بچ به (موبته دا) و (عه لمدار) که به پیتی نوسخه کانی تر
 موبته دا بو ، نه بچ به خه بهری دوه هم . هه باس (کم) و (گم) و (ت) و
 (مز) : عه باس . گه زاوه (عم) و (کم) و (گم) و (من) : کراوه .

(۲۴) کانی با : کانیج و سه راویکه له ودیوی گردی سه یوانه وه سه یرانگای
 به هارانی خه لکی سوله یمانیه . نزه رگهی شه خسیکیشه نه لاین چاک
 کردنه وه ی باداری گرتووه ته خۆی . شوژش : هه را و هوریا . نوشور :
 زۆزی قیامت که هه مو زیندووان نه مرن .

واته : ناخۆ نیستاش دهوری کانیج با خه لکی تیا کۆنه بنه وه و به دهوری
 کانییه که دا نه لقه نه بهستن بۆ شایج و ژابواردن و هه لپه ژکن ، یاخود ،
 خه لکه که ی بلاوه یان لیج کردووه و وه که زۆزی قیامته لی هاتووه که
 هه رچی گیان له بهر هه به نه مرن ؟

به جمع و (عم) و (ت) : به جمعی : تفریقه یی شوژش و (عم) و
 (گم) و (ت) و (مز) : تفریقه یی شوژشی . (کم) و (من) : تفریقه وو
 شوژشی . (ک) و (تو) و (عب) : تفریقه وو شوژش و .

(۲۵) سه یوان : گردی سه یوان : گردیکه له بهری زۆزه لاتی سوله یمانیه وه ،
 ناوبانگی به گوژستانه که به وه ده رچووه . وه که له پارچه شیمرتکی (شیخ
 زهزا) وه ده ره که وئ له سه رده می بابانه کاندای جیگای ژابواردنی میره کان
 بووه . له شیعره ی نالیج خۆشیه وه ده ره که وئ له سه رده می نه ویندا
 هیشتا تا که وئ ترا گوژی تیا بووه . یه که م جار هه ر بابانه کان خۆیان ، به یادی
 سه رده می زیندویه تیج ، کردیان به گوژستان بۆ خۆیان و نه وانهی لیپانه وه
 نزیک بۆن و پاشان ورده بۆ به گوژستانی خه لکیش . . که یوان :
 نه ستیره ی (زوحه ل) که باز نه به کی زۆر ژۆناکی به ده وریا به بووه به
 نمونه ی شتی زۆر ژۆشن . نه نجوم : جمعی (نه جم) ه واته نه ستیره .
 واته : وه که چۆن گومه زی شینی ناسمان که نه ستیره ی زوحه لی پیوه
 دیار بچ ، نه ستیره ی تری پیوه بچ نمونه ، ناخۆ گردی سه یوانیش هه روا

نیستهش مه کانی ئاسکه به (کانی ئاسکان) ،
 یاخۆ بووه به مهلمه به بی گورگ و لوره لور ؟! (۲۶)

سهوز و سافه وهك جارن و گۆزی كهسی - دباره له بهر كه میی
 گۆزه كان - پتوه ديار نییه ، یاخود گۆزی زۆری تیا هه لکه نراوه و وهك
 ئاسمانی تاریکه شهوی لێ هاتوه كه ئهستیره ی زۆری پتوه بێ ؟

زهنگ بێ مه بهستی نالچ له م شو بهاندنه ئهوه بۆ بێ جارن سه یوان
 گۆزی تهنا چهنده كه سێکی ناوداری تیا بووه وهك ئهستیره ی زوحهل به
 ئاسمانه وه ، به لام پاشان بووه به گۆرستانیکی گشتی و خه لکیکی زۆری
 له زانیان و شاعیر و ئه دیب و پیاو چاکان تیا نێژراوه كه هه ر به که یان ،
 بهش به حالی خۆیان ، له مهیدانی خۆبانا ئهستیره بهك بوون .

سهبز و (عم) و (کم) و (گم) : سهوز و .

(۲۶) مه کان : شوین . کانج ئاسکان : کانج و سهراویک بووه له زۆزاوای
 سوله یمانیه وه ، ئیستا گهزه کیکه . له سهردهمی بابانه کاند ، وهك له
 شیعریکی شیخ زهزاوه ده رئه که وێ ، مهیدانی ژمبازی و پیتشبه که ی
 سواری بووه . مهلمه به : گالته جاز .

دۆر نییه مه بهست له ئاسکان کچانی شوخی چاو جوانی شار بۆ بێ که
 وهختی خۆی چۆنه سه ر ئه و کانج و ئاوه و ، هه ر به و بۆنه به شه وه
 شوینه که وا ناو نرابێ و کورانیس ئه و ناوه یان کرد بێ به مهیدانی گهزان و
 ژاوار دنی خۆیان و ، هه ر له وه شه وه بابانه کان کرد پیتیان به مهیدانی
 ژمبازیان . دباره لاوانی پیتشبه که که ر که بێین کچانی شوخ له نزیکیانه وه
 له سه ر ئاوه که دانیشتون ، گه رمتر ئه بن و ئاره زۆری سه ره که وتیان زیاتر
 ئه بێ . . جا له و زوه وه نالیس ئه پرسێ : ئاخۆ کانج ئاسکان ههروهک
 جارن جیگای کچه وهك ئاسک چاو جوانه کانه که نه هاتنه سه ر ئاو ، یا
 جیگای پیتشبه که که ره کانه که وهك ئاسک تیز ئه زۆیشن ، یاخود نه خه بر ،
 به زۆر بووه به گالته جازێ ئه وانه ی مه گه ر تهنا لاسایی شوژه سواری
 بابانیان بێ بکریته وه و ، به شه ویش چۆل و هۆله و سه گ و گورگ تیا
 ئه لۆرینێ . دۆریش نییه مه بهستی له گورگ سووبای داگیر که ری
 عوسمانی و له لۆره لۆر دهنگی به گوێ ناسازی ئه وان بێ . .

ئهم شیعره تهنا له نوسخه ی (چر) و (عم) و (کم) و (گم) دا هه به .
 ئاسکه به : (عم) و (کم) و (گم) : ئاسکه .

ئىستەش سوروشكى عىشقى ھەيە (شىوى ئاودار) ،
ياخۇ بووہ بە سۆفيسى وشكى لە ھەق بە دۆر ؟! (۲۷)

داخو دەرۋنى صافە ، گۆزەي ماوہ (تانجەرۆ) ،
ياخۇ ئەسیری خاكە بە لىلىج دەكا عوبۆر ؟! (۲۸)
سەيرىكى خۆش لە چىمەنى ناو (خانەقا) بکہ
ئايا زەيىمى ئاھووہ ، يا چايرى ستۆر ؟! (۲۹)

(۲۷) شىوى ئاودار : شىويكە لە زۆزاواي باكۆرى سولەيمانييەوہ بەلای
سەرچناردا .

واتە : شىوى (ئاودار) وەك جاران فرمىسكى دلدارىي لە چاو
ئەزۆي ، واتە ناوي پيا ئەزوا ، يان وشكى كردووہ وەك چاوي وشكە
سۆفییە خوا نەناسەكان كە دلۆپن فرمىسكيان لە ترسى خوا لە چاو
نازوا ؟ ياخود وەك وشكى و بىن دلىي سۆفییە لە راستى دۆرەكان وشكە ؟
بەگۆيرەي مەعناي دۆھم ، شوبھاندنەكە شوبھاندى مەھسۆسە بە
مەعقۇل كە بەيككە لە شىوہ ناسكەكانى شوبھاندن .
عىشقى (چر) : ئەشكى :

(۲۸) تانجەرۆ : چەمىكە لە سەرچاوەكانى سەرچناروہ پەيدا ئەبىن و ، لە
داوینى سولەيمانييەوہ بە بنارى چىاي گلەزەردەدا بەرەو شارەزۆر مل
ئەبىن و لە (دواوان) دا ئەزۆيتە سىروانەوہ .

واتە : ئاخۇ تانجەرۆ كەسى ھەيە گۆيى بداتىن و ھەمۆ سالىن جۆمالى
بكا و ، بە ھىز و گۆزەكەي جارانيەوہ ئەزوا ، يا پز بووہتەوہ و فۆز و
لىتە بەرى گرتووہ و لىخن بووہ ؟
گۆزەي (عم) : گۆزى .

(۲۹) خانەقا : خانەقاي مەولانا خالىدى نەقشبندىج ، لە گەزەكى (دەرگەزىن)
كە مەھمۇد پاشاي بابان دروستى كردووہ . زەبيع : بەھار . گز و گىاي
بەھار . ئاھۆ : ئاسك : چاير : بەھاربەند . ستۆر : چوارپن .
نالچ لەم پارچە شىعرە پز سۆزەيدا ، تا دى ميگناتيزى ھەستى زياتر
بە شوپىنكى تايبەتییەوہ گىر ئەبىن . وەك دىمان (شارەزۆر) و (شىوہ
سۆر) و (سەرچنار) و ئەنجا خوار و زۆرى سولەيمانىج و پاشان
سەيرانگاكانى دەور و پشتى و زۆبارەكانى ، ھىچ كامى لە ھەستى بىر و

سەزە لە دەوری گۆل تەزە وەك خەطی زۆیی یار
یا پۆشی وشك و زۆره وەكو زیشی (كاكه سۆر) ؟ (۳۰)

یادی خۆی بێبەش نەکرد . بەلام بنیادم هەرچەند بازنە
خۆشەوێستییی بەدەرەتان و گوشاد بێ و کەسان و جی و شویتیکی
زۆر بگریتهوه ، شتیك یا کەسیکی هەبە لە هەر شتیك یا لە هەر کەسیکی
زیاتر هەلاوێری و جیتگای لای سەرۆی لە دلایا بۆ ئەو تەرخان کردبێ .
ئەگەر ئەو جیتگایە بەش بەحالی نالچ لە جیهانا کوردستان و لە کوردستانا
سولهیمانی بۆی ، کە وایشە ، لە سولهیمانییسا خانەقای مەولانایە و
وەك باشتر دەرئەکەوی ، لە خانەقایشدا بەتایبەتی ژۆره کەمی خۆیەتی .
بەم جۆره وا ئەبینن نالچ ئیتر قورسایبی سۆز و پرسیار ئەخاتە سەر
خانەقا و دواچ پرسیاری بە هەوال پرسینی ژۆره کەمی خۆی دیتنی . لە
خۆزای نیبە لەم قەسیدەدا ۳ بەیتی ۱۱ بەیتی بۆ خانەقا تەرخان
کردوو و لە هەموو دیمەنتیکی باری ناوەدانی و کۆمەلایەتی و سروشتی و
خوێندەواری ناو خانەقای پرسیوه ، لەگەڵ ئەوەشدا کە خانەقا لە
بناخدا شویتنی سۆفیگەریبە و نالیبش هەرگیز دانۆلەیی لەگەڵ
سۆفیگەریدا بیتکەوه نەکولاًوه .

نالچ لە سەرەتای پرسیاریا لە وەزعی خانەقا ، بە بای خۆش گوزەر
ئەلێ کە یەكەم جار سەرت کرد بە دەرگای حەوشی خانەقادا چیمەنەکەت
ئەکەوتنە بەرچاو . دەسا جوان جوان لێی ورد بێهەرەوه ، بزانه وەك
جاران شویتنی گەشت و ژاواردنی ئاسکە کە مایەیی جوانیبه بۆ چیمەن ،
یاخود هیتسری چوار بەل قەویی تی بەردراوه تیا ئەکەوه زۆین . . مەبەستی
لەو بە مەلا و خوێندەوار و ژۆشنبیر و خواناسی ژاستی تیا به ، یان پزە
لە کەسانی نەفام و تی نەگەشتۆ و لە ژاستی دۆر ، لەوانەیی خوا پێیان
ئەفەرمۆیت « اولك كالانعام ، بل هم اضل » کە داگیر کەراتی زۆمن .
ناو (اح) : نیتو .

(۳۰) زۆر : زبەر . کاکه سۆر : پیاویکی پیری بەسالچۆ بووه لەو سەردەمدا لە
سولهیمانی . خۆی سۆر بووه و ئەلێن ناوی عەولاً بووه ، زیشیکی
تۆژی دریزی هەبووه ، زیشی پیاوی سۆر زەردکاره ، با سپییش بێ
ئەو بەلگەبه تیا هەر ئەمێنیتەوه* .

* علاءالدین سجادی ، دۆ چامەکەمی نالچ و سالم ، بەغدا ، ۱۹۷۳ ،
چاپخانەیی مەعاریف ، ل ۵۴ .

قهلبی مونه ووهره له حه بیانی نازه نین ،
یا وهك سه قهر پژه له زه قیانی له ننده هور ؟ (۳۱)

واته : سه رنجی گوله کانی ههوشی خانه قا بده بزانه گیای سهوزی
ته زیان بده وورایه وهك گولتی ژۆمه تی یار و مۆی زولفی بده ووریا ، یاخود
هه مۆی هه ر پۆشی وشکی زهرد هه لگه ژاوه وهك زیشه زهرد
هه لگه ژاوه که ی کاکه سۆر ؟

ژۆیشی تی نه چی (کاکه سۆر) ئیشارهت بێ به سه ربازی عوسمانی
که دهم و چاویان سۆر و مۆیان زهرد بووه .
سه بزه (عم) و (کم) و (گم) و (من) : سهوزه . ته زه (مز) : پژه .
خه طلی (من) : زولفی . زۆره (عم) : زهرده .

(۳۱) قهلب : دل . دهرۆن . ناوهوه . مونه ووهر : نۆرانج ، ژۆناک . سه قهر :
دۆزهخ . له ننده هور : چوارشانه و که له گهت و مه بهست له کهسانی وایه
ئوه ونده زه به للاح بێ خه لک لییان بترسی .

واته : ناخۆ ناوهوه ی خانه قا کهسانی خۆشه ویستی نازداری تیا به که
ئهبس به مایه ی ژۆناکی بۆی ، وهك چۆن دلی ئاده میزاد به یادی خوا
ژۆناک ئه بیته وه ، یاخود پژه له کهسانی به دکار و به دغه سال و سیا چاره ،
وهك دۆزهخ که پژه له گونا هبار و بیاو خرابی وایگیای چاکه بان له خه لک
ئه گرت .

له نوسخه که ی (عم) دا ئه م شیعره له پاش شیعری ژماره (۲۷) هوه یه ،
به لام دیاره ئه وه هه له به . سه ره ژای ئه وه که له هه مۆ نوسخه کانی ترا
به م چۆره یه که ئیمه دامان ناوه ، هه ر ئه مهش له گه ل ژۆچکه ی شیعره کانا
ئه گونجی ، چونکه ئه م شیعره بۆ ئه وه دهس نادا باسی (شیوی ئاودار) بکا و ،
له گه ل باسی (خانه قا) دا چۆره .

له وشه ی (قهلب) و (مونه ووهر) دا له طافهت هه به ، چونکه باس
باسی خانه قایه و دلی نۆرانیش زیاتر په یوه ندی به خانه قاوه هه به .
هه روا له به راورد کردنیشیا له گه ل (سه قهر) ورده کاری به کی جوان هه به ،
چونکه خانه قا که جیتی خواناسیبه ئه بێ وهك به هه شت بێ و پز بێ له
حۆری جوان ، نهك وهك دۆزهخ کهسانی گونا هبار و سیا چاره و خۆین
تالی تیا بێ .

نازه نین (« به راویزی » چر) و (کم) و (گم) و (لک) و (عب) و (من) :
نازدار .

دهس به نديانه دښن و دهچن سهرو و ناروهون ،
يا حهلقه يانه صؤفيسی مل خوار و مهنده بؤر ؟ (۳۲)

مهيلن بکه له سهزه درهختانی مهدرسه :
نهوراقيان موقه ددیمه یی شینه یا نه سؤر ؟ (۳۳)

(۳۲) دهست بهند : دهستی يهك گرتن . ناروهون : درهختیكي بهرز و گورهی
لق و پؤپ چزی گهلا ورده ، له حهوشی زؤر له تهکبه و خانه فاکانا ههیه
بؤ سیبهر، بهری نییه . حهلقه : کوپونه وهی صؤفیه کان بؤ یادی خوا و
پیرانی تهریقمت و بیر کردنوه له مهرگ و قهبر و قیامت ، له گهل
به کارهیتانی ورده بهردی گوی چهدا له جیاتی تهزییح . مهنده بؤر :
به دبهخت .

واته : ناخؤ سهرو و ناروهونه کانی حهوشی خانه قا له خؤشیدان و
وهك لارانی ههله پزکچ کهر دهستیان گرتوه دښن و دهچن و له سهر
ئاوازی شنه با سما نهکن ، یاخود وهك صؤفیه کوکوله کان په یوه نديان
به خؤشیی ژبانوه نهماوه ، سهریان کز کردوه و ملیان خوار
کردوه تهوه و بښ دهنک و سهنگن ؟

مهنده بؤر (مز) و (من) : مهنده مۆر . نه میس ههر دهسکاری کراوی
مهنده بؤره .

(۳۳) نهوراق : گهلا . موقه ددیمه . لای پیشه وه . قهراخ . سهره تا .
واته : لایهك به لای درهخته سهوزه کانی لای حوجرهی فهتیکاندا
بکهروه بزانه قهراخی گهلا کانیان شینه یا سؤر ههله گه زاوه . مه بهستی
له وهیه بزانی درهخته کان خزمه تیان ههیه و ئاویان ئه درئ یانه ، چونکه
ئه گهر قهراخی گهلا کانیان شین بښ ، نهوه واته گهش و باراون و نیشانه ی
خزمهت کرانیانه و ، نه گهر سؤر ههله گه زابن ، نهوه سهره تاي زهرد
بؤنیانه و وانه گه به نښ کس گوئیان ناداتی .

ئه شگونچئ مه بهستی له درهخته کان مهلا و فهتیکانی مهدرسه بښ و ،
مه بهستی شی له نهوراق زواله تیان بښ چونکه وشکچ و تهزیی درهخت ،
بهر له ههرچی به زهنگی گهلا یندا دیاره و ، مه بهستی له شین
خه فه تبارئ و له سؤر شایخ و خؤشچ بښ . بهم پییه معنای شین و
سؤر له ههر کام له دؤ معنانه کدا پیچه وانسه ئه ی تریانه و نه مهشر
نیشانه ی دهسه لاتی شیعری نالیبه که له یهك شیعردا دؤ وشه ههر به کر
به دؤ معنای دؤی به کتر به کار دینن .

حهوزی پژی که ناییبی دیدهی منه لهوئی ،
 لیتلاوی دانهاتوووه وهك سهیلی (شیوهسۆر) ؟ (۳۴)
 ئیستهش که ناری ههوشه که جیتی باز و کهوشه که ،
 یاری تیابه ، یا بووه ته مهعهرضی نوفور ؟ (۳۵)

ئهوانهی شارهزای کتیبه دهستۆسهکانی جارانی حوجهکان بن ،
 نهزانن وشهی (مقدمه) و سهرباسهکان له زۆر لهو کتیبانهدا به مهعه که بی
 سۆر یا شین ئهتۆسران . هههچهند په یوه ندیك له نیوان ئهم به شین و
 سۆر تۆسینه و خۆشج و ناخۆشیدا نییه ، نالی ههر و بستۆبه تی
 ئیشاره تیکیش بۆ ئهوه بکا . له کوکردنهوهی (مهدرهسه) و (ئهوراق) و
 (موقهددیمه) شدا که یاندنی جۆره له طافه تیککی مه بهست بووه .

بکه له (چر) و (عم) و (مز) و (عب) و (من) : بکه به . سه بزه (من) :
 سهوزه . (ك) و (تو) : ده کهی به .

(۳۴) نایب : جینشین . سهیل : لافاو . شیوه سۆر : یا شیوه سۆره که به
 که پیتشان باسمان کرد ، یا ههر شیویکی کانی لافاو هاتنه که قوزاوی
 سۆری پسا سهربکا .

واته : ههوزه پزه کهی خانه قا جینشینی چاوه پز له فرمیسکه کانی
 منه که پزن له فرمیسکی ساف و زۆشن . جا ناخۆ ئه ویش ناوی پاک و
 زۆشنی تیابه ، یا کهس گوئی ناداتیج و وهك ناوی شیوه سۆر قوزاو و
 لیتی تیابه ؟

لیتلاوی (مز) : لیتشاوی .

(۳۵) که نار : قهراخ . کهوشهك . باز : یاخود سچ باز : یاریسه که جارانی
 فهقی ، به هاران و پایزان ، به زۆزانی سچ شهمه و جومعهدا ئه بانکرد .
 یاریسه که بهم جۆره به : کومه له ههرزه کاریك له شویتیککی نه زماندا سه ره
 ئه بهستن و ، شوینی به کهم پین دانان دیارچ ئه کهن و ، هه رکامیان به گوز
 دین ، له شوین پییهوه بهولا ، سچ بازی به گوژم ئه بن و ، به و جۆره
 بهردهوام ئه بن تا ده ره کهوئ کچ له هه موان زۆرتری بزیه و کچ له
 هه موان که متری بزیه . ئه مه یان که له هه موان که متری بزیه ،
 دانه بچ و پشت دانه کا و ، ئه وانهی که زۆریان بزیه بازی به سه را
 ئه بن . پیتشه نگه که یان که له هه مویان زۆرتری بزیه و پیتی ئه کین ئیعام ،
 له ههر بازیکی تازهیدا ، بگاته ههر کوئ ، دابووه که ئه گویتزیته وه بۆ

چاوئى بخه لهسه بزه وو سیرابی دائیره
جین جیلوه گاهی چاوه که مه نهرمه یا نه زور ؟ (۳۶)

ئهوئى ، تا به کینکی تریان توانای نامینین به بازیک بگاته لای دابووه که و ،
خۆی دائهین و ، دابووه که ئهین به ئیمام . کهوشهک : یاریه کی تره یهک
بازی تیا ئه برئ و ، له دوا شوینی بازدا کهوشیک دائه نرئ . له میشا کن
له ههموان کورت تری بزئى دائهین و ، کن له ههموان زۆرتری بزئى ،
ئهین به ئیمام و بهر له ههموان بازی به سهر ئه با . له گهل ههر بازیکی
ئیمامدا دابووه که به ئه ندازه ی کهوشیک ئه چیتته پتیشه وه . بازدهر نابین
قاچی له کهوشه که بکهوئى . ئه گهر لیتی کهوت خۆی دائهین . بازدانی
کهوشهک له هیس سئ باز گرانتره ، چونکه به سینگه و باز ئه بیا و ، ئهین
یه کسه ره له و شوینه وه که بۆ سه ره تای باز دیسارتی کراوه ، خۆی فزئى
بدا و ، ته نها دهستی له پشتی دابووه که بکهوئى و خۆی به سه ریا فزئى
بداته ئه ودیویه وه .

واته : ئاخۆ ئیستاش قهراخی حه وشه که ی خانه قا وهک جارن جینکای
سئ باز و کهوشه کی فه قتیبانه و یاری تیا ئه کرئى ، یا بووه به پیشانگای
دل لئ بیزران و حه ز لئ نه کران و ، کهس زۆی تی ناکا ؟ به م شیعه ردا
دهرئه کهوئى ئه و سه رده مه حه وشى خانه قا ئه وه نده گه وره بووه ، جئى
تایه تیبى سئ باز و کهوشه کی تیا بووه و ، له وان شه مه به ست ئه وه بۆین
فه قتیکان هه رکا تئى ئاره زۆی یاریبان بۆ ، پتویست نه کا بچن بۆ ده ره وه ی
شار و هه ر له حه وشى خانه قادا (وه رزش) ی خۆیان بکه ن .

له کو کردنه وه ی (حه وشه که) و (کهوشه که) دا جیناسی ناقیص هه یه .
باز و (کم) : بازی .

ئهم شیعه و شیعرى پتیشه وه ی له نوسخه ی (من) دا بهر و دوان .

(۳۶) سیراب : تیراو . به و چیمه نه ئه لئین که ئاوی زۆری ئه درئى بۆ ئه وه ی

هه میسه گه ش و تیراو یچ . دائیره : بازنه ، ده ور بهر . جیلوه گاه :

جینکای ده رکه وتن و ورشه دانه وه . زور : زبر .

واته : تماشایه کی سه وزه و چیمه نه که ی ده ور و پشتی حوجره ی

فه قتیکانی خانه قا بکه ، بزانه ئیستاش نهرم و سه وز و پاراوه و ئازیزانی

تیا کو ئه بنه وه ، یاخود کهس گوئی نادانئى و وشک بووه و بووه به پۆشى

زبر .

ئهم شیعه و شیعرى پتیشه وه ی له نوسخه ی (عب) دا بهر و دوان .

له کو کردنه وه ی (چاوئى) و (چاوه کهم) دا له طافه ت و ، له کو کردنه وه ی

(نهرم) و (زور) دا طبیاق هه یه .

توخوا فهضایی دهشتی فهقیکان نه میسته کەش
مهحشر میثاله یا بووه ته (چۆلی سهلم و تور) ؟ (۳۷)

له سهزوهوو (عم) : به سهزوهوو . (کم) و (گم) و (تۆ) : له سهزوهوو .
(ك) و (ت) : له سهزهبی . (مز) : به سهزوهوو . سترایی (عم) :
ستراوی . (کم) : سهیرایی . دائیره (چر) : دائیره ی .

(۳۷) فهضا : تهختان . دهشتی فهقیکان : تهختانیک بووه له سهرکاریز له بهر
گردی سهیواندا و تۆزی به لای گردی حاجج نهولاره ، کهوتوه ته
زۆزه لاتی شاری سهوله یمانیهوه ، پردیکی بچکولهی دار هه بو له
شیوه کهی سهرفهبران نه پهزتهوه نه چۆینه ناو دهشتی فهقیانهوه .
ئسته شوینه کهی هه مۆ بووه به خانۆ . تا سالانی ۱۹۴۰ نهو باوه و نهو
ناوه هه بووه ، پاش نهوه ورده ورده خانۆ شوینه کهی داگیر کرد * . فهقی :
کهسانیک بۆن له تمهنی ۱۰ - ۱۲ سالانهوه حوجره ی تایه تیایان له
مزگه وته کاندای هه بو ، زانسته کانی ئایینی ئیسلام و زمانی عه ره بی و
هه ندی بابتهی فهلسه فه و ماتماتیک و ئاسمان شوناسییشیان نه خویند .
تا پاش جهنگی په کهمی جیهانیس بناخه ی خویندن و خوینده واری له
کوردستانا نهوان بۆن . که له خویندن نه بو نهوه ، نه بۆن به مهلا . له ناو ئه م
مه لایانه دا زانای گه وره گه وره هه لکه وتوه . دهوری گه وره ی پهیدا
بۆن و گه شه پیدان و پاراستنی نه ده بی کورد ئه م مهلا و فه قتیانه
دیویانه . ئیستاش له زۆر لای کوردستانا فه قتیته ی ماوه ، به لام زۆر
زۆی کردۆته کزی . سهلم و تور : دۆ کوژی فه ره بدۆنی پادشای
پیشدادی بوون ، له نیوانی خۆیان بووه به شه زیان و لهو شوینه دا که
شه زه که بیان تیا کردوه کوشاریکی گه وره بیان له به کترج کردوه و
قه لاجۆیان خستوه ته به ک . ئیستا به هه ر شوینن ویران و چۆل بئ ،
ئه لئین بووه به چۆلی سهلم و تور .

واته : ناخۆ ئیستاش دهشتی فهقیکان له بهر زۆری فه قتی یاری کهر و
خه لکی ته ماشاکهر وه ک دهشتی مهحشر وایه و پزه له عه شامات ،
یاخود نه باری کهری تیا ماوه و نه ته ماشاکهر و وه ک چۆلی جی شه زی
سهلم و تۆری لئ هاتوه ؟ .

توخوا (عم) و (گم) : داخۆ . (ت) و (ك) : توخودا . فه قتیکان (ت) و
(ك) و (تۆ) و (مز) : فه قتیان . نه میسته کەش (عم) و (مز) : ئیسته کهیش .

* علاءالدین سجادی ، دۆ چامه کهی نالی و سالم ، بهغدا ، ۱۹۷۳
چاپخانه ی معاریف ، ل ۶۴ .

واصیل بکه عهیری سهلام به حوجره کم
چی ماوه ، چیی نه ماوه ، له هه یوان و تاق و ژۆر ؟ (۳۸)

ئهو غاری یاره ئیسته پز ئه غیاره ، یا نه خو
هر غاری یاره ، یا بووه ته غاری مار و مور ؟ (۳۹)

(۳۸) واته : بۆنی خوۆشی سهلام و هه وال پرسیم له گهل خۆت هه لکره و بیبه و
بیگه یه نه به حوجره کم که تبادا ئه ژایم و ، بزانه هه یوان و تاق و ژۆری
چی ماوه و چیی نه ماوه ؟

وهك له سۆزی شیعره کانی پیتشه وهی نالییه وه بو خانه قا ، دهر کهوت
کهوا له وئی خویندۆیه و زهنگ بێن هر له ویش خویندنی تهواو کرد بێن ،
له م شیعره و (له تیکزای شیعره کانیسه وه) دهر ئه که وئ که باش بۆن
به مه لایش خانه قای به چئ نه هیشتووه و نه چو ته هه چ کوئی تر و ئی و
شوینتیککی دیاریشی له وئ بووه ، به لکو تا سوله یمانیشی به چئ هیشتووه
هر له وئ بووه و ، له وانیه ئه وهش بگه یه من که ئنی نه هیناوه . به لکه مان
بۆ ئم بۆ چۆنانه مان ئه وه یه فه قئ تا فه قئ بئ ژۆری تایه تی نیبه و
له گهل فه قئ کانی تر دا پیکه وه ئه ژین . نالییش هه والی ژۆر و هه یوانی
ژۆر و تاقه که ی ئه پرسئ . که واته دیاره ئم ژۆره ئه و ژۆره نیبه
له گهل فه قئ کانا تیا ژباوه . ههروه ها فه قئ که بۆ به مه لا ئه و
مزگه وه به چئ دئلی که تیا خویندووه و ئه چئته شوینتیککی که و ژبانیکی
نوی ده ست پئ ده کا ، که چی نالی سۆزیککی ته نانه ت که میشی بۆ
هه وار گه ئ نوی باش خانه قای ، ئه گه ر بۆ بئ ، دهر نه بۆ یوه . دۆریشه
بلیین باش بۆن به مه لا بووه به مه لای خانه قا ، چونکه ئه و پرسیاره مان
لئ ژاست ئه بیته وه : ناخۆ مه لاکه ی خانه قا چیی لئ هات ؟ ههروه ها
ئه گه ر نالی باش بۆن به مه لا و به ر له چۆنه دهره وه ی له کوردستان ،
خانه قای به چئ هیشتبا به ، به و هه مۆ سۆزه وه باسی لئ نه ئه کرد ، ئه و
هه مۆ سۆزه نیشانه ی زامی نوی له بیر نه چوه وه یه .
هه یوان و (اح) : ئه یوان و .

(۳۹) غار : ئه شکهوت . ئه غیار : بێگانه . مور : میژوله .

واته : حوجره کم که ئه وسا بۆ من و هاوژیکانم وهك ئه شکهوته که ی
(ئه ور) بو بۆ پیتغه مبه ر (د.خ) و ئه بۆ به کری هاوژیی ، ئیستا پز بووه
له بێگانه و کهسانی نه ناس ، یا ههروهك جار ان دۆست و براده ری

زارم وه کو هیلال و نه حیفم وه کو خه یال !
 ئایا ده که وه زار و به دلدا ده کهم خوطور ؟! (۴۰)

تیابه ، یاخود کهسی تیا نیبه ، چۆل و هۆله و مه گهر مار و میترو لهی
 تیابن ؟

نالنج لهم پرسیاره بیدا ئیقتیباسی له به سه رهاتی کوچ کردنی
 پیغمه به ره وه کردوه له مه که وه بۆ مه دینه ، که چۆن له گه ل ئه بۆ به کردا
 ماوه به که خۆیان له ئه شکه وتی (ئه ور) دا شارده وه تا کافره کان دۆر
 کهوتنه وه . ههروه ها وشه ی (غاری مار) یش ئیشاره ته به وه که ماریک
 لهو ئه شکه وتی نه ورده دا به نه جی ئه بۆ به کری که ست .

له ئیوان (غار) و (یار) و (مار) و (مار) و (مۆر دا جیناسی لایق و ،
 له ئیوان (نه غیار) و (یار) دا طبیاق هه به . له کو کردنه وه ی (غار) و (مار) و
 (یار) بشدا ته ناسوب هه به .
 ئیسته (ک) : داخۆ .

(۴۰) زار : لاواز : ده م . هیلال : مانگی به که شه وه . نه حیف : له ز . خه یال :
 خه یال کردنه وه . سێ به ر . خوطور : تیه زین .

واته : لاواز بووم وه ک مانگی به که شه وه و ، وه که خه یال یا وه ک سێ به ر
 له ز بووم . بشن به م له ز و لاوازی به شه وه که نا به به باری مه نه ته بۆ
 سه ره شانی که س ، چیکه م له ده می که سه یکا نه بیته وه ناویکم بیتن ، یا له
 دگی که سه یکا بیریکم لئ بکاته وه . ئه م به ته ی نالنج له زیزی پێشه وه ی
 شابه ته کانی ئه م قه سیده به وه به تی . شو به اند نیتی به رز و بالای تیا دا
 به کاره یناوه . خۆی له لایه که وه تیا شو به اند وه به مانگی به که شه وه له
 زه ردی و باریکی و چه ماوه بیدا . له لایه کی که شه وه خۆی تیا شو به اند وه
 به خه یال واته ماده ی نه ماوه و ، له م شو به اند نه وه داوا ئه کا که باسی
 بکن و بیری لئ بکه نه وه ، چونکه باس کردن و بیر لئ کردنه وه ی له ز و
 لاوازیکی وه ک ئه وه هچ ی تی ناچن نه بۆ ده م و نه بۆ دل .

هیلال (چر) و (ک) : خیلال . خیلال جه می خه لله ، که لئ مه معنای
 هه به . ئه وه یان بۆ ئیره : ده س بدا پۆشیکی تابه تیه به ن ددانی پئ خاوین
 ئه که نه وه . (تۆ) و (عب) : ظیلال . ظیلال جه می ظیلله به مه معنا
 سێ به ر . زار (تۆ) : زاز .

* کاتی به کا که حمه و کاک فاتیحم سه لماند که خیلال راسته
 هیلال هه لئه یه شم لایه ره چاپ کرا بو به لآم له سه ره تا که دا راست
 کرا وه ته وه مخیلال به شتی ده کو تر ی که ددانی پئ دا ژنه وه و
 له زار دهنری به م جو ره شیع ره که هم له باری شکل و هم له
 باری محتوا وه جوانتر ده بی .

لەم شەرحی دەردی غوربەتە ، لەم سۆزی هێجرەتە
دڵ زەنگە بێ بە ئاو و بە چاوا بکا عوبتور ! (٤١)

ئایا مەقامی زۆخصەتە لەم بەینە یتیمەو ،
یا مەصلەحت تەوەققوفە تا یەومی ئەفخی صۆر ؟ (٤٢)

حالی بکە بە خوفیە : کە ئەی یاری سەنگ دڵ
« نالی » لە شەوقی تۆیە دەتیرێ سەلامی دۆر ٠٠٠ (٤٣)

(٤١) هەرچی ژان و تلانەو و سوێی نالی هەبە لەم قەسیدەیدا ، هەموو
گوشیتراوتە پیاڵەئێم بەینەو . وا نەبێ ، زۆر زەحمەتە هونەرماند
بیر لەو بکاتەو دلی بێ بە ئاو و سەرکەوێ ، کە ئاو سەرناکەوێ ، و
بە چاویا تێپەژێ و بێتەو بۆ نیشتمان ..

غوربەتە (گم) و (گم) و (من) : میخنتە . هێجرەتە (گم) و (من) :
غوربەتە . (ت) : دۆر وەطەن . (مز) : حەسرەتە . زەنگە (گم) و (گم) و
(من) : وەختە . (ت) و (مز) : وەقتە .

چاوا : لە هەموو نوسخەکانی بەردەستمانا ، نوسخەکەئێ (من) نەبێ ،
(چاوما) بو . ئێمە ئەمان لا بەسەندتر بو .

(٤٢) زۆخصەت : زێگادان . تەوەققوف : وەستان . چاوەزوانێ . یەوم :
زۆژ . ئەفخ : فۆکردن . صۆر : شاخیکە لە زۆژی قیامەتدا ئیسرافیلی
فەریشتەئێ مراندن و ژایاندنەو دۆ جار فۆی پیا ئەکا . بە فۆی یەکەم
هەموو زیندووان ئەسڕینێ و ، بە فۆی دۆهەم هەموو مردووان زیندۆ
ئەکاتەو .

واتە : ناخۆ هەلی ئەو هەبە لەم ماوەیدا یتیمەو بۆ سولەیمانێ ، یا
باشتر وایە لێئێ زاوەستین تا زۆژی قیامەت کە هەموو زیندەوەر لە ساری
مەحشەردا خۆ ئەبنەو و ئێمەش لەوێ بە دیداری یەکتر شاد ئەبین و
خواش تۆکەئێ لەیەک کردنمان لە بەدکار ئەستین .

مەقامی زۆخصەتە : (عم) و (گم) : مەجالی هاتنە .

(٤٣) خوفیە : نەیتێ . سەنگ دڵ : دڵزەق وەک بەرد .

واتە : بەدزیشەو بە یاری دڵزەق بلی : لە ئارەزووی دیداری تۆو بە
نالی لە دۆرەو سەلام ئەتیرێ .

زەنگە بێ مەبەستی نالێ لەم بە نەیتێ هەوال و سەلام بۆ یار ناردنە
 ئەوە بێ بیەوی بێ ئەم پارچە شیعەرەم بۆ مەسەلە یەکی گەلێ گشتی
 تەرخان کردوووە کە سۆزی نیشتمانە و ، نامەوی کاروباری تایبەتی
 تیکەل بێ . . خۆ ناشکرێ هەر بە یە کجارت یارەکی پشت گوێ بخا ،
 بۆ یە وا بە (با) ئەلێ بە دزیبەو وای پێ بلێ . .

باری (تۆ) و (عب) و (اح) و (« پەراویزی » من) : داری .

★ ★ ★

لە خۆتێندەوێ ئەم نامەی نالیبەووە بۆ سالم ، بە ناشکرا بۆ مان دەرنەکوێ
 کەوا مەبەستی نالێ تەنیا هەوال پرسینیکی عادی و دەربزینی سۆزی
 نامۆ یەك نیبە بۆ ولانە کەمی . شیعەرە کەمی شیعریکی سیاسییە و ،
 لە بەر ئەوەش کە بۆ ولاتیکی ژێردەستە ی ناردوووە ، شیوەی (زەمز) تیا
 بە کارهێناوە . نالێ لە هەر شیعریکیا دۆ پرسیار ئەکا . لە پرسیاریکیاندا
 باری ژابوردۆ دینیتتەووە پێش چا و ئە پرسێ ناخۆ وەك خۆی ماوە و ، لە
 پرسیاری دۆهەمیشدا بەرامبەرە کەمی دانەنێ ، بەلام بە لای خراپتر ،
 ئەك بەرەو باشتر بۆن ، چونکە ئەزانێ (باشتر) لە داگیرکەر چاوەزوانێ
 ناگرێ . ژابوردۆ لەم شیعراندا سەردەمی حوکی (بەبە) و ، کاتی
 پرسیاریش سەردەمی ژۆمییه کانه . کەواتە نالێ لایەنگری خۆی بۆ
 سەردەمی بابانەکان دەرنەبزی و ، زۆی تێ چۆنی خراپتر بونی باری ژیانیش
 بۆ سەردەمی ژۆمییه کان دانەنێ . ئەوەندە کە بیری خۆشیی سەردەمی
 پێشۆ ئەکاتەو ، زۆی تێ چۆنی ناخۆشییەکی گەلێ زیاتریش بۆ سەردەمی
 ژۆمییه کان ئەخاتە پێش چا و . تەنانەت پرسیار لە گۆزانی گەلێ شتی وا
 ئەکا کە زۆر دۆرە بە گۆزانی ژۆمی سیاست بکۆژێن .

وەك هەر ژۆشبییریکی وریا و دۆربین ، هەست بە پەبوەندی نیوان
 باری دەرونیی خەلك و ژۆمی سیاست ئەکا . ئەمەش بەوهدا دەرنەکوێ
 کە ئە پرسێ ناخۆ خەلك زەوقە کەمی جارانیان ماوە و ، ژابوردن و
 گەزان و سەیرانە کەمی ئەوسایان هەر ئەکەن یا نه ؟ فەقێ ئەچن بۆ
 یاری کردن و ، ژمبازی و غارغارینی لاوان بەرەدوامە ، یا لە سایە
 ژۆمی زەشی ژۆمییه کانهو : ئەمۆ شتی سزراووەتەو ؟! شیوەی زەمز
 بە کارهێنانە کەشی ، وەك هۆبەك بۆ توانای دەربزینی مەبەست لە گەل
 خۆ دەرباز کردنیسا لە چاوی زەق و گوێی قیتی خەفیه و جل خوارەکان ،
 بە سەرەتایەکی زیرە کانهی دانانی جۆریکی نوێی ئەدەب دانەنرێ لە زمانی
 کورددا . ■

قه سیدهی «مستوره»

مستوره که حسناو و نهدیه به حیسایی
هاته خهوم نهمشو به چ نازیک و عیتایی! (۱)

سمع : گوئی لئین گرتن .

لولو : لولوء . لالا : لهلاء ، تیشک دهره وه .

واته : دلۆپه فرمیتسکه کانی نالیج بئین که سن ، کهس (گوئی) یان ناداتیج و لیبیان ناپرسیته وه ، وهک دانهی مرواری له چاوی دانه وهرین و بهناو خاکا ژۆنه چن . مه گهر گوئی په سهند کردنی تو ، نازیزه کم ، گوئی له گریانم بئین و بهزه بیی پیاما بیتته وه و دهستیج به چاوما بیتتیج و دانه بهک له و مرواری به گه شانهی فرمیتسکم به دهسته وه بچتی و (بیکرتی) لیم ...

- ۲ -

لهم پارچه شیعره ی نالیدا سه ره تایی نهدیه بی ژۆه لماراوی کوردتی به دتی نهم کرتی که تائیس تاش داب و نهریتی کومه لایه تیج نه بهیشتوه جینگای خۆی له نهدیه بیاتماندا بکانه وه و ، شیخ زه زای تاله بانایی لئین دهره کی کهسی تر نهم ژینگه بهی نه گرتوه ته بهر . ههروه ها هه رجه ند ناشتوانتی نهم پارچه به پارچه به کی (هه جو) دابنرتی ، چونکه تیکرا له چوارچیتوهی پسا هه لوتن و شان و شکۆ پیدانا دازتیژراوه ، له دیمه نیتیج به دناو کردن و نابرتی بردنیش بئین بهش نییه ، نه خوازه لاکه بهر ابر به به کی له میر کچه کانی نهدره لان و تراوه و ، نهمیش له و کم که سانه به ناویان به شیعر و نهدیه وه دهر کردوه . بۆیه لهم ژووه شه وه هه ر به پارچه به کی ژچه شکین دانه نرتی و ، شیخ زه زای لهم مه بدانه شا به قوتایی قوتابخانه ی نالیج نهدریتنه قه لهم .

وتنی شیعره ی وا له لایهن خوتنده واریتی مزگه وتوه وه و ، پتر له ۱۵۰ سال بهر له نهم ژۆ و ، له شاریتی له زاده به دهر داب و نهریت زاگر و سه ربۆش له سه ری وهک سهندا و ، بهر ابر به میر کچیک ، نیشانه ی چاونه ترسان و بزیتوی و جه ساره تیتیج بئین سنۆره له نالییه وه و ، به لگه ی نه و ناگری یاختی گهری به به له سینه پیدا کلپه ی سهند بۆ . بۆیه ، به زای نهم ، نهم لهم ژووه وه به چاوی ژیز لئین گرتن و قه در زاینه وه سه یری بکرتی و ، وادابنرتی شتیکی نوئی و گرانبه های خستوه ته سه ر گه نجینه ی نهدیه ی کورد .

زازی بۆنی نالیج له سهندا و ، چتی له نیتوان نه و (مه مستوره خانم) دا

زۆی داوه و ، ئەم قەسیدە بەی بۆ وتوو و ، چ ئەنجامیکی لێ وەشاوه تەوه ، دیار نییه . ئەوهی لیمان ئاشکرایه تەنها ئەوه نەدییه مەستۆره ناوی (ماه شهرف خانم) و کچی (ابو الحسن بهك) ناوی لەهەی سازاده کانی ئەرده لانه و له ١٢٤٤ ی . ك (١٨٢٨ - ١٨٢٩ ی . ز) دا خوسره و خان به نیازی دل دانهوهی ئەبولحەسەن بەگی باوکی ماره‌ی کردوو (*) .
 نافرەتییکی شاعیر و ئەدهب پەرور بووه .

جگه له نوسخه کانی بەرده‌ستمان ، ئەم پارچه شیعره مان له کەشکۆلیکی تریشا دییه وه ، دۆستی خۆشه‌ویستمان شیخ موحمەد علی قەرەداغی به کۆزی زانیاری کوردی فزۆشتبو . بۆ ئەم نوسخه‌یه‌ش ئیشاره‌تی (کش) مان داناوه . ئەو کەشکۆله تەنها ئەم قەسیدە‌یه‌ی نالیی تیدا بو .

(چر) لەسەر ئەم قەسیدە‌یه‌ی نۆسیوه : « جواب و سونالی حەزره‌تی نالی له گەل مەستۆره‌ی زنی والی » . (گم) ییش لەسەری نۆسیوه : « نالی لهو بەندی خواره‌یدا بەلاماریکی زۆر ناشیرین و نازەواپانە‌ی بردۆته‌سەر بوژی ناودار و وێژه‌واتی پایه‌به‌رز که ماه شهرف خانم (مەستۆره) ی کوردستانی خێزانی والی سنه‌یه (* *) » . (ک) ییش به « قصیده احتلامیه » واته : قەسیدە‌ی شەیتانی بۆن ناوی هیتاوه . له (تو) یشدا لەسەری نۆسراوه : « قصیده در تملح مستوره حرم والی سنندج در زمان فقیه‌ی در آنجا بخواب دیده‌است ، این است فرموده » . واته : قەسیدە‌یه‌ك له پیاوه‌گدانی مەستۆره‌ی حەرمی والی سنەدا له سەرده‌می فه‌تییه‌یدا له‌وی له‌خودا دیویه ، ئەمه‌ته فه‌رمۆیه‌تی » . له (عب) یشدا لەسەری نۆسراوه : « قصیده که در تملح مستوره زن والی گفته‌است » . واته : ئەو قەسیدە‌یه‌ی له پیاوه‌گدانی مەستۆره‌ی زنی والیدا وتۆیه‌تی . له (ح) یشدا لەسەری نۆسراوه : « در خواب دیدن نالی رحمه الله احتلام بدختر شاه سنه ، بچه‌نوع گفتگو کرده‌اند » . واته : له‌خوا بینینی شەیتانی بۆنی نالی ، بە‌ژه‌حمەت بێ ، به‌کچی شای سنه‌وه ، چۆنیان گفتوگو کردوو . (خ) ییش لەسەر به‌شی یه‌که‌می نۆسیویه « سونال » و لەسەر به‌شی دۆه‌می نۆسیویه « جواب » .

(*) آیت الله آقای شیخ محمد مردوخ کردستانی ، تاریخ مردوخ ، جلد دوم ، صفحه ١٦١ ، بدون سال و محل طبع .
 (* *) بگەزێروه بۆ ل ٦٨ - ٧٣ ی ئەم کتێبه .

هاتوم ، وتی ، عوقدهم ههیه ، قهط مومکینه وا بین ؟
 هیی تووم نه گهره مەسئله حەل کە ی بە جەوابین (۲)

له هەندێ بەشی ئەم پارچە شیعردا نالچ شێوەیەکی ناتەواوی
 (تەرجیع بەند) و (دەورای بە دووبارە کردنەوەی وشەیی (قلەشایین)
 بە کارهێناوه .

(۱) حەسنا : حەسنا ، ئافرەتی جوان . عیناب : لۆمە و گلەیی .

واتە : مەستۆرە کە بە ئافرەتێکی جوان و ئەدیبی دانەنێن ، ئەمشەو
 هاتە خۆم ، بەلام چۆن نازیکی بەسەردا ئەکردم و چۆن بە گلەیی و لۆمە
 بۆ لێم ؟!

بە چ نازیکی و عینابین (خەب) : بە چ ناز و چ عینابین .

(۲) عوقده : گرتی . وا : کراوه (مفتوح) . ئەگەرەم : ئەگەر ئەم . مەسئەله :
 پرس . داوا .

واتە : له خەوما هاتە لام و وتی گرتی و ئالۆزیبەکم ههیه ، ئاخۆ
 لەوانادا ههیه چار بکرتی و بکرتەوه ، یا ئاخۆ زهوابه ههروا به چار
 نه کراوتی و نه کراوهین بمینیتەوه ؟! ئەگەر توو بتوانی ئەم پرسیارەم بۆ
 یە کالای بکەیتەوه ، ئەگەر بشتی ئەم گرتیەم بە وەلامی بۆ چار بکرتی کە
 زاستەوخۆ جیتی خۆی بکرتی ، یا ئەگەر بیتو ئەم داوابەم چ بە جەبێ بکە ی ،
 ئەبم بە هیی توو .

دیارە گرتیکە کچیتتی و ، چاره کردن و کردنەوه کەشی لاقە کردنی
 مەستۆرە خۆی و بە ژن کردنیەتی .

له وشەیی (جەواب) دا ئیشارەتیکیش کراوه بە وشەیی (جەواب) ی
 عەرەبچ واتە (گەزەل) کە کینایە ئەبێن له هینەکە ی پیاو کە لێرەدا نالچ
 خۆیەتی .

له (وا بێن) دا لەطافت ههیه چونکه دوو معنا ئه به خشن .

هاتوم : ئەمە تیکستی تەنها (کش) ه . نوسخەکانی تر هەموویان :
 هات و . وتی (عم) و (گم) و (ک) و (عز) و (سو) و (عب) و
 (من) و (کش) : گوتی . قهط (گم) و (من) : قەت . (عز) و (کش) : قەد .
 هیی تووم ئەگەر (عم) و (گم) : هەر توو مەگەر . (عز) : هاتوم . دیارە
 (ئەگەر) هەکە ی بەزێوه . (اح) و (خا) : ئبی تووم ئەگەر . (خەب) : بیتو ئەگەر .
 مەسئەله (عم) و (گم) و (ک) و (تو) و (خا) و (خەب) و (کش) : موشکیله .

هر مهسئله بيكرئى كه به تو شهرحى كرابين
مومكين نيبه كهس دهخلى بكا چين و خهطا بين (۳)

ئاينه به ماينه ده بين زهنگ نوما بين
(مهستوره) به مهستوره ده بين موهره گوشا بين (۴)

حل كهى (ت) : حل بين .

(۳) مهسئله بيكر : مهسئلهى بيكر ، نو بابتهى كهس زئى به ليكدانهوى
نه بردين . شهرح : ليكدانهوه . (به كالا كردنهوه) . چين و خهطا : ولانى
چين و ولانى خهتا و خوتهن .

واته : وهره تو چارى نم مهسئله به بكه و ليكى بدهوه ، چونكه هر
مهسئله به كى كهس زئى بين نه بردو كه تو به زيره كنج و توانساي خوت
ليكت دايتهوه ، با ولانى چين و خهتا و خوتهنيس ههلسى و هيرش بيتين ،
كهس ناتوانن توخنى بكهوئى و خوئى بدا له قهرهوى .

(بيكر) ئيشاره ته بو كچيتى مهستوره خانم و ، (شهرح) يش كينايه به له
به زن كردن و ، مهبهست له (دهخلى) يش لافه كردنه . (خهطا) يش
ئيشاره تىكى بو معنای تاوان تيايه . مهبهستى نالچ ئهويه به زوبانى
مهستورهوه بلئى وهره تو لافم بكه و بمكه به زن ، چونكه هر كچئى كه
داوا له تو بكا بيكه يتهوه و تو يش بيكه يتهوه ، كهسى تر ناتوانن تاوانى وا
بكا دهستى بو بهرئى .

شهرحى : ئه مه تيكستى (عم) و (گم) و (تو) و (خا) به . نوسخه كانى تر
هه مو : (شهرح) . دياره مهبهست هر (شهرحى) به . مومكين (عم) و (گم) :
لايق . خهطا : (عم) و (گم) : خهتا .

نم به يته له (من) دا نيبه .

(۴) ئاينه : ناوينه . ماينه : ناواوئى ، تيكهل به ناو . زهنگ نوما : ئه وهى
تيشك بدانهوه . به مهستوره : بهم ئهستوره ، يا خود : به مهستوره ،
واته : به شتى دا پو شراو كه هينه كهى نالييه . موهره گوشا : سهرقاب
كراوه ، كينايه به له كچى به زن كراو .

واته : ئه بين (ناوينه كهى) مهستوره خانم به شتىكى ناواوئى و دهك ناو
پاك بكر يتهوه تا زهنگ بدانهوه و ، سهرقابى مهستوره خوئيشى بهم شته
ئهستوره يا بهم شته شارراوه بهى نالچ بكر يتهوه ...

له نيوان (ئاينه) و (ماينه) دا جيناسى لايحق و ، له نيوان (مهستوره) و

نوکتیکی ظریفه به نه صیبی ظوره فایین

ته عریفی ده کهم ، به لکو له بو دهرده شیفا بی (۵)

تهم سیززه چیه میثلی سوها بی ، نه سوابی !؟

دورژی که وه کو دورژی سه ما بی ، نه سما بی !؟ (۶)

(بهم نه ستوره) دا جیناسی ترکیب هه به .

ناینه به ماینه : نهمه له تیکستی تنها (خا) وه گراوه که نو سیویه
(ماینه) . (چر) و (عز) و (من) و («پراویزی» خا) : ناینه بهم ناینه .
(عم) و (گم) : ناوینه بهم ناوینه . (ت) و (عب) : ناینه بهم ناینه . (ک) :
ناینه بهم ناینه . (اح) : ناینه بهم ناینه . (خب) و (کش) : ناینه بهم
ناینه . له هه مو حالتکدا ناشکرایه نالی مه بهستی له داژشتنی
(به ماینه) دا به جوری که وهک (بهم ناینه) بیته پیش چاو ، وشه نارایج و
پیشان دانی دو وشه (ناینه) پیکه وه و دروست کردنی جیناسیک بووه ،
وهک له (مه ستوره به مه ستوره) دا ، نه گینا زانیویه کهس ناکه وینه نهو
هه له وه نه زانج (بهم ناینه) واته (به ماینه) و (به مه ستوره) واته
(بهم نه ستوره) . نو سیاره شاره زاکانیش هه بهم مه بهسته (به ماینه) یان
به (بهم ناینه) نو سیوه ته وه . به مه ستوره (چر) : به مه ستوره . (عم) و
(ت) و (ک) و (اح) و (خا) و (خب) : بهم نه ستوره . (تو) و (عز) و (عب) و
(کش) : بمستوره ، بهم نه ستوره ، یا به مه ستوره . موهره گوشا بی
(چر) و (ک) و (خب) : مهر شکا بی . بو (موهری) و (موهره) ش
دهست نه دا . (ت) و (اح) : مهر کشا بی . نه میس هه (موهره) گوشا
بی . (عز) : موهره شکا بی . (تو) و (کش) : موهری شکا بی . (عب) و
(من) : موری شکا بی .

(۵) نوکته : قسه یا بابتهی خووش . ظریف : خووش . ظوره فا : جمعی
ظریفه ، واته مروی زو خووش و خووش کردار و قسه خووش .

واته : نهو پر سیاره نالوزه ، یا نهو داوا به بابته تیکی یا شتیکی زور
خووش و باشه ، خوا به نسیبی باشانی کا ! . بوئی باس نه کهم و
لیکی نه ده مه وه ، به لکو بی به دهرمانی دهرده ...

به لکو (عم) و (خا) و (خب) : به لکه . (گم) : به لکی . دهرده (چر) و (عم) و
(گم) و (ک) : دهردی .

(۶) سیززه : شتی نهینج . سوها : به کیکه له نه ستیره کانی حه و نه وانه
به ئاسانج ناینری . نه سما بی : نه سمرابی ، کون نه کرابی .

دو ککائی توحف ، کانی حیا ، کانی به قایین
 قویبه ی له قیابی نوقه با یین ، نه قویا یین (۷)

واته: نهو شته نه پینیبه چیه که وهک نه ستیره ی سوها ون ونادیاریه و ، له بهر نه وهش ون و نادیارئی نیبه که سواوه و فهوتاوه ، نه سواوه ، هیتشنا ساغ و تازه به . . دوززئیکی پرشنگداره له نه ستیره گه شه کانی ناسمان نه چچ و هیتشنا نه شمسراوه . مه بهستی له وه به دور کاتیک پرشنگ نه دانوه بسمری و بگریته مل یا بگری به گواره . . مه بهستی مه ستوره له (شته که ی) خویه تی .

لهم (نه کرانه مل) و (نه کرانه گوئی) یه شدا که له (نه سمران) ی دورزه که وه دهر نه که وی ، نیشاره تیکی تری ناسک پهیدا نه یین .

له نیوان (سیرزا) و (دوزز) و ، له نیوان (سوها) و (سوا) و (سهما) دا جیناسی لایق هیه . له نیوان (سهما یین) و (نه سما یین) ی شدا ، له سمر شیوه نوسی کون به دیمهن ، طباق هیه .

دوززئی که وه کو دوززئی سهما یین (عم) : دوززه ی وه کو دوززئی که سما یین . (گم) و (عز) و (عب) : دوززئیکی . . تاد . (ت) و (تو) و (کش) : دوززئی وه کو دوززئی سهما یین . (ک) : دوززئی وه کو دوززئی که سما یین . (اح) : دوززئی وه کو دوززئیکی سهما یین . (خا) : دوززئی وه کو دوززئی سهما یین . (خب) : دوززئیکی یه تیمی که سما یین . به گویره ی نهو نوسخانه ی که وشه ی (سهما) یان به (سما) نوسیوه ، معنای نیوه به یته که وای لی دیتنه وه : دوززئی وه کو دوززئی سمر او وانه یین ، نه سمرایین .

(۷) توحف : جهمی توحفه یه واته نایاب و عهنتیکه . قویبه : گومنز . قیاب : جهمی قویبه یه . نوقه با : نوقه باء ، جهمی نه قیبه ، پله یه که لهو پلانهای نه هلی ته صوفی یین نه گهن .

واته : نهو شته چیه که وهک دو ککائی عهنتیکه نایاب و گرانبه هیه و ، کانی شهرم و شکو و حیا و ، کانی زبانه چونکه مندال له ویوه دهر نه چچ و سه رچاوه ی ناوی زینده گانیبه و ، لوتکه که ی له گومیزی خاسانی خوا نه چچ نه وهنده بهرز و پیروز و دهست یین نه گه بشتووه و کس (بیتی) پیا نه ناوه تا بقویین ؟ .

له نیوان (دوککان) و (کان) و (کانج) دا جیناسی ناقیص و ، له نیوان (نوقه با یین) و (نه قویا یین) ی شدا جیناسی موحه ززه هیه .

دو ککائی : نه مه تیکستی (عم) و (گم) و (عز) و (من) ه . نوسخه کانی تر

وهك خهيمه به پەردىكى دو ئەستۆنه به پاين
سەر تيله كى نهختى به نهزاكت قله شابين (۸)

وهك هيممه تى صۆفج كه له تيو خه لوه خزاين
مهستۆر و عەزىزى شهرف و زيفعت و جاين (۹)

هه مۆ به بين (ى) ئىضافه ن ، به لام دياره هه ره له بهر زىتۆسى كۆن واين
نۆسيوه . كانى (چر) و (ت) و (عب) و (اح) و (خا) و (خب) و (كش) به
بين (ى) ئىضافه . دياره له ميهشدا هه ره له بهر زىتۆسى كۆن واين نۆسيوه .
كانج : نهمه تىكتسى (عم) و (گم) و (عز) و (من) ه . نوسخه كانى تر ، (سو)
نه بين كه نۆسيويه (كان) ، هه مۆ نۆسيويانه : كان ، به لام دياره هه له يه .
نيوه به تى دۆهه ميهش به زىتۆسى نوئى له (عب) و (من) دا واى لى دىتهوه :

قوبيهى نوقه باين ، لق و پاين ، نه قوباين

(۸) خهيمه : خيتوت : ئەستۆن : هه سۆن ، كۆله كه ، ئەو داره به كه نه دريته
ژير تهختهى دهوار . سهرتيلهك : لوتكهى بهر زايى دهوار ، ئەو شوينهى
دهوار كه لای سهروه ههردۆ سهره كهى دهواره كهى تيا به بهك نه گه نه وه .
نهزاكت : ناسكى .

واته : ئەو شته وهك دهواری دۆ هه سۆن واين (هه سۆنه كانى ههردۆ
زانى مهستۆره خوئى) كه لای سهرتيله كه كه به وه به ناسته م درزى تى بۆين .
دو ئەستۆنه (عم) و (گم) : دو ئەستۆنى . سهرتيله كى (چر) :
سهرشيله گى . شيلهك : ئەو كهنده بچكۆله به له جۆگهى دانه دزن بۆ ناو
هه لگرتن بۆ سهرزه وى . (عم) و (ت) و (ك) و (عز) و (تو) و (من) و (كش) :
سهرته پله كى . قله شابين (تو) : قه له شابين . (من) : قلىشابين .

(۹) عەزىز : خاوهن ده سه لات به جۆرى كهس نه توانى ده ستى بۆ بهرئى .
زيفعت : پايه بهر زى . جا : جاه ، پايه .

واته : ئەو شته وهك هيممه ت و بهره كه ت و لى هاتنى سۆفج واين كه
خۆى خزان دىته كۆنى خه لوه ت خانه و كهس نه بينى و ، به هۆى
شهرف و پايه ي بهر ز و شان و شكۆ به وه كهس نه توانى ده ستى بۆ بهرئى و
له بهر چاوه نه بين . .

شهرف و (ك) : شهرف . بۆ عه طفش و بۆ ئىضافه ش ده ست ئەدا .
زيفعت و (ك) : عىززت . (كش) : زيفعت . بۆ عه طفش و بۆ ئىضافه ش
ئه گونجى .

يا كۆمه له زبوی بوخهلا دۆر له سهخا بى
موغلق به بهخيلى ، به مهئهل مشتى مهلا بى (۱۰)

كاسيكي بلۆرىنى نخۆنچ له سهرا بى
نهختيكي له بهر مهوجى له طافهت قلهشابى (۱۱)

ئهم بهيته و بهيتى باشه وهى له (عم) و (گم) و (ت) و (اح) و (خا) و
(خب) دا له شوينى به كتردان .

(۱۰) بوخهلا : بوخهلا ، جهمى بهخيله واته ژژد و پاره پيس . سهخا : بهرچاو
فراوانچ و به دهس و دهه نه بى . موغلق : داخراو ، قوچاو . مشتى
مهلا : كينايه به له نهكرانه وه و هيج لى نه بونه وه .

هيشتا مهستوره ههر له سههر پرسياره كهى نه ژوا و ورده ورده
نیشانه كانى دهر نه خا ، بۆنه وهى لى پرسراو هه لى بينى چيبه ، نه لى : نه و
شته چيبه كه نه لى كۆمه له زبوی بنياده مى پاره پيسه كه هيجى له دهست
نه بيتته وه ، له بهر ژژدى دهر گاكهى داخرا بى وهك بلى مشتى مهلا به
نوقاوه ، كهس بۆى ناكريته وه !

سهخا (اح) و (« بهراويزى » خا) : خهلا . خهلا : چۆلى . بهم پييه
ئهم نيوه بهيته وا نه خوئير يتته وه :

يا كۆمه له زبوی بوخهلا ، دۆر ، له خهلا بى

واته : له شوينى كى دۆر شارر ابيته وه ، له چۆلبهك . به گويرهى ئهم
نوسخانه له نيوان (بوخهلا) و (خهلا) دا جيناسى ناقيص نه بى .

(۱۱) بلۆرىن : شو شه بى . نخونچ : سه ره و نخون كراوه . سهرا بى : سهراو .
مهوج : شه بۆل .

واته : ئه وه چيبه كه كاسه به كى شو شه له سه رئاويك سه ره و نخون
كرا بيتته وه ، له بهر ناسيكي له زاده به ده رى خۆى تۆزى كى درزى برد بى ؟
ئه شتوانرچ (له سهرا بى) به (له سهرا بى) بخوئير يتته وه ، واته :
به سه ره وه بى . بهم پييه نيوه بهيته كه تيكرا سيفه تى (زبوه كهى) بهيتى
پيشق ئه بى .

كاسيكي (جر) : كاسيكيه . (عم) : كاسه يكي . (گم) : كاسه يتيكى . بهلام
سهنگى بهيته كه تيك نه دا . بلۆرىنى نخۆنچ : ئه مه تيكستى (من) و (خا) به .
(جر) و (تو) : بلۆرىن نخۆن بى . بۆ (بلۆرىن و) و (بلۆرىنى) يش دهس نه دا .
(عم) و (گم) : بلۆرىن و نخۆنچ . (ت) : بلۆرىن نخۆنچ . بۆ (بلۆرىن و) و
(بلۆرىنى) يش دهست نه دا . (ك) و (عب) و (اح) : بلۆرىن و نخۆن بى .

ياخۆ په له به فریگی که نهصله نەشکابین
قه ندیلی مونیر و گوزهری ئاب و ههوا بێ (۱۲)

کام ئاب و ههوا ؟ موخته دیلی نهشو نوما بێ
یه عتی له وه سهط کانیه گهرمیگی تی زابین (۱۳)

له و کانیه دا چۆزهره ژێواسی ژووابین
به و چۆزهره ژێواسه که میگی قله شابین (۱۴)

(عز) و (خب) : بلسۆرین که نخۆن بێ . (کش) : بلۆرینی نخۆن بێ .
له سهرابین (ت) و (عز) و (تو) و (عب) و (من) و (خب) و (کش) : له سه
ئابین . هه ره به (له سهرابین) نه خوینرینه وه . له بهر (من) و (کش) : وه کو .
(۱۲) قه ندیل : چپای قه ندیل له ژۆزه لانی باکووری کوردستانی عیراق . مونیر :
ژۆناکه ره وه .

مه عتای ئه م به ته و دۆ به تی پاشه وه ی بیکه وه لیک نه ده بینه وه .
که نه صلن (من) : له نه صلا . مونیر و (عم) و (گم) و (ک) و (تو) و
(خا) و (خب) : مونیری . (ت) و (عب) و (اح) : مونیر . بۆ عه طفیش و بۆ
نیضا فەش ده ست نه دا . (من) : نه میری (؟) . گوزهری (ت) و (عب) و
(اح) : گوزهر . دیاره (گوزهری) به .

(۱۳) موخته دیل : گونجاو . فیتک . نه شو نوما : بیکه بیهستن . وه سهط :
ناوه ژاست .

ئاب و (گم) ئاو و ! . نه شو نوما : ئه مه تیکستی (خا) به . نوسخه کانی تر
هه مۆیان : نه شو نوما . کانیه گهرمیگی : ئه مه تیکستی (عم) و (گم) .
(چر) و (عز) و (تو) و (عب) و (کش) : کانی گهرمیگی ، به لام سهنگی به ته که
تیک نه دا و (چر) خویشی له پهراویزا نو سیویه نه بێ (کانیه وه) بێ .
(ت) و (ک) و (اح) و (خا) له گه ل هه ندی جیاوازی ژیتۆسدا : کانیه کی
گهرمیگی . (من) : کانیه گهرمیگی . دیاره (گهرمیگی) به . (خب) :
کانیه کی گهرمیگی . تی زابین : ئه مه تیکستی (عم) و (گم) . نوسخه کانی تر
هه مۆیان : زابین ، بۆیه دیاره هه ندیکیان له نگ نه بێ .

(۱۴) واته : یاخۆ ئه و شوینه کامه به که س ژچه ی تیا نه شکاندوه و به سه ریا
نه ژۆبشتوه و ، لۆتکه ی بهرز و سپی قه ندیل ئاسا و گوزهری ئاو و

یا قهصری موعه‌للا که له ئاوینه کرابی
یا غونچه‌یی نه‌شگوفته که ئاوی نهدرابی؟! (۱۵)

یا گومبه‌دی نه‌زه‌تگه‌هی یتو باخچه‌سه‌را بی
ئه‌لوانی گولامیز و شه‌که‌ریزی تیابی؟! (۱۶)

هه‌وای له‌باره بۆ پینگه‌بشتن و گه‌وره بۆن ، چونکه له ناوه‌زاستی ئه‌و به‌فره
سارده‌دا کانیه‌کی گه‌رم ته‌قیوه و ، به‌و کانیه‌ گه‌رمه به‌هار هاتوووه و
چۆزه‌ره زۆیاسیک زواوه و ، به‌ زووانی ئه‌و چۆزه‌ره زۆیاسه‌ش که‌میک
له‌ به‌له به‌فره‌که شه‌قی بردوووه ؟

مه‌به‌ست له‌ به‌له به‌فر ئه‌م‌به‌ر و ئه‌وبه‌ری زانی سپیی مه‌ستۆره‌یه که
شوینی به‌رزی هه‌یه شو به‌اندۆیه‌تی به‌ قه‌ندیل و شوینی نزمیشی هه‌یه
که (ئاو) و (هه‌وای) پیا ئه‌زوا و مایه‌ی نه‌ش و نومای مناله له‌ سکی
دایکدا . مه‌به‌ست له (کانیی گه‌رم) و (چۆزه‌ره زۆیاس) و (قله‌شانه‌که‌شی)
ئاشکرایه ..

له‌و کانیه‌دا (چر) و (عز) و (تو) و (عب) و (من) و (کش) : له‌و کانیه‌وه .
زۆیاسی (چر) و (ک) و (عز) و (تو) و (عب) و (من) و (کش) : زۆیاسیکی .
(عم) : زۆیاس . دياره (زۆیاسی) به . (ت) : زۆیاسکی . دياره
(زۆیاسیکی) به . زووابی (چر) و (ت) و (ک) و (تو) و (عب) و (من) و
(کش) : دابی . به‌و (ت) : له‌و .

(۱۵) قه‌صری موعه‌للا : کۆشکی به‌رز . نه‌شگوفته : نه‌پشکۆتۆ .

واته : یاخود ئه‌مه چیه ئه‌لتی کۆشکیکی به‌رزه له‌ ئاوینه
دروست کراوه ، یا خونچه‌یه‌کی نه‌پشکۆتوووه چونکه (ئاو) ی نهدراوه تا
(پشکۆی) ؟ دياره ئه‌گه‌ر خونچه ئاو نهدرئ ناپشکۆی ، به‌لکو سیسیش
ئهبی و ئه‌مری ..

غونچه‌یی (گم) : خونچه‌یی . (من) : باخچه‌یی .

(۱۶) گومبه‌د : گومز . نه‌زه‌تگه‌ه : شوینی زاواردن و سه‌یران . ئه‌لوان :
هه‌مۆ زه‌نگ . گولامیز : گول‌نامیز ، تیکه‌ل به‌ گول . شه‌که‌ریزی : ئه‌وه‌ی
ئه‌وه‌نده شیرین و خۆش بی شه‌کر له‌ به‌رچاوی خه‌لک بیترزینی .

واته : یاخود ئه‌مه چیه ئه‌لتی گومزی جینگای سه‌یران و زاواردنه
له‌ناو باخچه‌ی کۆشک و ته‌لار تیدا ، هه‌مۆ چۆره بۆن و تامیکی خۆشی‌وای
تیابه که له‌ گولدا هه‌بی و شه‌کر له‌ به‌رچاوی بنیاده‌م بیترزینی !!

يا قورسى نەك ھەروە كو مەزەز بە ضيا بى
جى قەطرە يە ئاوتكى لە تىودا قەشاپى ؟! (۱۷)

يا گرده كى گردىكى كە شىرىن ھەلدا بى
گردى نە كىن ، يەنى گىاي لى نەزوا بى (۱۸)

گومبەدى (چر) و (عم) و (گم) و (ت) و (ك) و (اح) و (خا) و (خب) :
گومبەدى . نەزھەتگە ھى نىو (ت) و (خب) : نەزھەتگە لە نىو « لە گەل
ھەندى وردە ھەلەى نۆسىنە ھەدا » . ئەلوانى (ك) : ئەنواعى . گولامىز و
(عم) و (گم) : گولامىزى . (ت) و (ك) و (اح) و (خب) : گولامىز . بە
نىشانەى (شەكەر بىزى) دا ديارە (گولامىز و) ۋە . (عز) : گولامىز .
نىو ھى دۆھەمى ئەم بەتە و بەتە پىشە ھى لە (چر) و (ك) و (تو) و
(عب) و (من) و (كش) دا لە جى بە كتر دان .

(۱۷) قورسى نەك : پارچە خويى كە بۆ بى بە كۆلۆ . ضيا : تىشك .

ۋاتە : ياخود ئەمە چىبە خۆى ئەللى كۆلۆ خويىبە و ھەك پارچە بەردى
مەزەز تىشك ئەدا ھە و تەنھا جى دكۆ بى (ئاو) لە ناو ھەزاستە كە بىدا درزى
بىر دۋە ؟!

جى (عم) و (ت) و (ك) و (اح) و (خا) و (خب) و (كش) : جى . بۆ
(جى) ىش دەست ئەدا . لە تىودا (چر) و (عب) و (من) و (كش) : لە ناودا .

(۱۸) گرده ك : تە پۆلكەى بچكۆلەى سەر گرد . ھەلدا بى : بە بىدا بۆ بى و
ھەلگە و تىبى . نە كىن : خۆش و بە تام و خويى . شۆرە زەوتى كە سىپى
بكاتە ھە و گىاي لى نەزوى .

مەعناى ئەم بەتە و دۆ بەتە پىشە ھى پىتە ھە ۋە لىك ئەدە بىنە ھە .

مەبەست لە (گردهك) و لە (گرد) و لە (گيا) ئاشكرا بە ..

لە نىوان (گردهك) و (گردىك) و (گردى) دا جىناسى ناقيص ھە بە .
لە نىوان (شىرىن) و (نە كىن) ىشدا تەناسوبىتىكى جوان ھە بە .

گرده كى (گم) : ھەروە كو . شىرىن (چر) و (عم) و (گم) و (ك) و (تو) و
(عب) و (من) : تازە . گردى (چر) و (ت) و (سو) و (عب) و (اح) و (خا) :
گرد . بۆ (گردو) و (گردى) ىش ئە گونجى . (من) : گرد و .

دامینى به نه نواعى گول و مل خه ملابین
گه نخیکى تیدا بى که طيله سمى نه شکابین (۱۹)

حوققیکی زه زى صافی له سهر بانى نرابین
نه ختیکی به صد سه نه نه تی (مانج) قله شابین ؟! (۲۰)

(۱۹) دامین : داوین . خه ملابین : زازابیتنه وه . گه نج : خه زینه . طيله سم :
طه لیسیم ، پارچه کاغزیک یا پارچه میتالیکه جادو گهران چهند وشه و
نه خش و خشته به کی لى نه تۆسن گوايه بۆ چاوه زار و شتى وا باشه .
کراوه به کینایه له زاز و نهینج و شتى به ی بى نه براو .
تیدابین (ت) و (اح) و (خا) : تیا بى .

(۲۰) حوققیکی : حوققه به کی . حوققه : سندوقى بچکولانه ی بۆن خو شى و
ورده شتى پتوبستى ئافره ته . زه ز : زیز . مانج : وینه کیشیکی به ناوبانگی
ئیرانی بووه .

واته : یاخود نه مه چیه گردۆلکه به ک به سهر گردۆلکه وه هه لکه وتبى و
دیعه نى زۆر جوان بى ، گردۆلکه به کی به تام و خو ی بى ، سپى بکاته وه و
گیای لى نه زوی ، داوینه که ی به هه مۆ جزره گولیکى جوان زازابیتنه وه و ،
گه نجیکیشى تیا شاررابیتنه وه که س هیشتا ده ستى بۆ نه بر دین ، (مه شهۆره
گه نجینه ته لیسى هیه تا ته لیسمه که نه کریتنه وه گه نجینه که
ده رنا هینزى) ، قوتۆ به کی زیزى بى گهردى به سه ره وه دانرابین ، تۆزیک
له و قوتوه به هه زار زه حمت به هونه رمه ندیکى وه ک (مانج) درزیکى
بچۆکى تى کرابین ؟!

له م بابته ی (گه نج) و (طيله سم) هدا ئیشاره تیکیش بۆ ئه و نه فسانه به هیه
که ئه کى مار به سه رگه نجه وه به پکه نه کا . به به ستنه وه ی ئه و
نه فسانه به شه وه به بابته ی ئه م به تنه وه و ، له گه ل معنا لیدانه وه ی
(گه نج) دا به و جزره که (نالج) به زوبانى (مه ستوره) وه مه به ستى بووه ،
معنا به کی نو ی بۆ (مار) لیره دا په یدا نه بى . له وشه ی (مانج) یشدا به
په یوه ند له گه ل وشه ی (صه نه تی) ، ئیشاره تیکى ناسک بۆ (مه نی) کراوه .
زه زى (چر) و (ت) و (عز) و (تو) و (عب) و (اح) و (خب) و (کش) :
زه ز . دياره (زه زى) به . صافی (عم) و (گم) و (اح) و (خب) : صاف .
دياره (صافی) به . (عز) و (کش) : سورخ . صه نه تی (کش) : صه نه ت .
دياره نه ویش هه ر (صه نه تی) به . بانى (اح) و (خا) : بان . دياره (بانى) به .

یا زه نسی یه تیمیکی که بن بهرگ و نهوا بن
غه لطان و سهراسیمه : نه دایک و نه بابن (۲۱)

فیتسیکی سپج و توندی له کهلهی که لی نابن
هیشتاکو له حق جیگهیی خاصی نه درابن (۲۲)

چه سپیده وو خز ههروه کو بهر قالبی دابن
نه ختیکی له بهر توندی یو سفتی قله شابن !؟ (۲۳)

مانج (چر) و (تو) و (عب) و (من) : بانج . بانج : خوداوه ند . (کش) : بان .
دیاره نهویش هه (بانی) یه .

(۲۱) زه نسی : سهر . یه تیم : هه تیو . بن بهرگ و نهوا : زوت و لات و بن ناز .
غه لطان : تیوه کلاو . سهراسیمه : سهرسام و داماو .
مه عنای نه م بهینه و دق بهیتی باشه وهی پیکه وه لیک نه دهینه وه .

یه تیمیکی که بن (عم) و (گم) : هه تیویکی که بن . (ت) و (اح) : یه تیمی
که به بن . غه لطان و (ک) و (کش) : غه لطان . دیاره نه همیشه به (و) هوه یه .
دایک و (گم) : دایک و .

(۲۲) سپج و (عم) و (گم) و (ت) و (خا) و (خب) : سپجی . توندی (چر) و
(ت) و (ک) و (عب) و (اح) و (من) و (خا) و (خب) و (کش) : توند . دیاره
(توندی) یه . له حق (خا) : به حق .

(۲۳) چه سپیده : چه سپاوو پز به پز .

واته : یا خود نه مه چیه سهریکی زوتی بن کلاو و بن نازی هه تیویک ،
توشی دهرد و مهینه ت و سهرگردانج بو بن که سیتی که بن خز مه تیمیکی
بکا و ده سیتیکی پیا بیتی ، فیتسیکی سپج و توند و توکی نایتیه سهر
خوی - که وه ک سهری که جهل هیچ توکی پیوه نیسه - ، فیتسه که ش
خز و پز به پزی سهره که بن وه ک بلتی له قالب درابن و نه وه نده لوس و
توند بن به سهره که ، به ته واوتی نه یگر تبی ، بویه توژیکی شقی برد بن !!
مه به ست له (سهر) و له (بن توکی سهر) و له (فیتستی سپج) یس
ناشکرا و دیاریه و له وه زیاتر زون کردنه وهی ناوی .

ههروه کو بهر (چر) و (تو) و (عب) و (من) : ههروه که نه بهر . ههروه ها
له (عز) و (کش) یسدا به لام له گه ل هه له یه کدا له نوسینه وهی (ههروه که دا

دورچیکى موجهوهر که همق حوسن و بها بن
دورژیکى مونهوهر که همق ناوی صفا بن (۲۴)

بهیضیکى شوتورمورغى کهوا تازه کرابن
وهك بهیضیى بهیضا به ضیاوو به سنا بن (۲۵)

به (هروه کو) . قالبى (ت) و (ك) و (اح) و (خا) و (خب) : قالب . نهمیش
هر (قالبى) به . توندی بو سفتى (عم) و (گم) و (اح) و (خا) و (خب) :
سفتى بو توندی .

(۲۴) دورج : فوتویه که ژنان زیز و خشل و شتى گرانبه‌های خویانى تیا
هه‌ل‌نه‌گرن . موجهوهر : بز له گه‌وههر . حوسن : جوانج . بها :
زازاوه‌یج . مونهوهر : ژۆناك . صفا : بن‌گردی و خاوینج .

واته : یاخود نهمه چیبه فوتویه‌کی بز له گه‌وههر هموی هر جوانج و
زازاوه‌یج بن؟! نهمه چیبه دورژیکى ژۆناك که همق‌لایه‌کی ناویکی
خاوینج و بن‌گمرد بن وهك بلتی ته‌ناهت خویشى ناوه!؟

له‌نیوان (دورژ) و (ناو) دا ته‌ناسوب هه‌به .

مونهوهر (چر) : موده‌ووهر . موده‌ووهر : خز . همق (خب) : بزى .

(۲۵) بهیضیکى : بهیضه‌یکى ، هیلکه‌به‌کی . شوتورمورغى : وهك هبی
و شترمورغ . بهیضه : بهرده‌ی بۆك . بهیضا : بهیضاء ، سپج . سنا :
به‌رزج و شکۆ .

واته : یاخود نهمه چیبه له هیلکه‌ی و شترمورغ نهمه‌چن تازه کردییتی
هیشتا هه‌لمی ناوسکی و شترمورغه‌که‌ی لهن هه‌لسن وهك بهرده‌ی بۆك
سپج و خاوه‌ن‌شکۆ و به‌رزج بن!

له‌نیوان هه‌ردق (بهیضه) و (بهیضا) دا جیناسی لایق و ، له‌نیوان
(بهیضا) و (به‌ضیا) دا وشه‌ناراییه‌ك هه‌به ، له‌سه‌ریکه‌وه له جیناسی
ته‌ریکب و له سه‌ریکی‌که‌وه له جیناسی قه‌لب نهمه‌چن .

بهیضیکى (عم) : بهیضه‌یکى . شوتورمورغى (عم) و (گم) و (ت) و (ك) و
(عز) و (تو) و (اح) و (خب) و (کش) : شوتورمورغ . سنا (ت) : به‌صفا .
(اح) و («به‌راویزی» خا) : سیا . ژه‌نگه مه‌به‌ست له تاریکایج بن .

خرچینکی موده ووهر ، به عسهل ئاوی درابن
نهختیکي له بهر حوسن و حلاوت قله شابن !؟ (۲۶)

یا خود وه کو خۆی شاهیده ، با وه صفی وه هابن :

سیمین مه مکیکی هه که تازه هه لیدابن (۲۷)

یا تازه هه نارینکی که ناری گولی مابن

بب درز و قلیش میثلی شه مامیکي ته لا بب (۲۸)

(۲۶) خرچینکی : خرچه به کی . خرچه : کاله کی نه گه بو . عسهل : ههنگوین .
حلاوت : شیرینتی .

واته : یا خود نهو کاله که خرچه بب نه گه بشتوووه چیه له گهل
بب نه گه بشتنیشیا نه وهنده شیرینه نه لیتی به ههنگوین ئاودراوه و ، له بهر
شیرینییه له زاده به دهره که می توژیکی به ئاسته م درزی بر دووه !؟

خرچینکی (عم) : خرچه بکی .

(۲۷) سیمین : سبب وهك زیو . هه که : که ، زاراوه به کی (گورانی) به .

مه عنای ئه م بهیته و دۆ بهی بی پاشه وهی پیکه وه لیکه نه دهینه وه .

با (عم) و (گم) : بو . مه مکیکی هه که تازه : ئه مه تیکستی (عب) و
(تو) و (من) و (کش) ه . ئیمه ئه مان هه لیزارد چونکه چوار نوسخه
له سه ری هاوده نگ بۆن و ، وشه به کیشه بو به که مجار نالی به کاری دیتن و ،
زاراوه به کی زه سه نی به کب له دیالیکته کوردیه کونه کانه و ، نالییش
عاده تیه تی وشه له زۆر دیالیکته وه ئه خوازی . (چر) : مه مکیکی بب که تازه .

(عم) و (گم) و (عز) : مه مکیکی ته ز و تازه ی . (ت) و (اح) و (خا) :
مه مکیکی ته ز و تازه . (ک) : مه مکیکی وه کو تازه . هه لیدابن (تو) :
گولی دابن .

(۲۸) که نار : لیوار ، قهراخ . شه مام : شه مامه . ته لا : زیز .

که ناری گولی : ئه مه تیکستی ته نها (عم) و (گم) ه . نوسخه کانی تر
هه ندیکیان (ی) یان له پاش (که نار) یا (گول) یا هه ردوکیان دانه ناوه و ،
هه ندیکیان (گولی) یان به (گولی) نۆسیوه که نه وهش به پیتی زیتۆسی کون
دروسته . (ک) : که تازه و گولی . (عز) : که نار ه گولی . مابن (ت) :
دابن . نه شگونجی (که ناری گولی) به (که ناری گولی) بخوینزیته وه واته :
که گولی هه ناری . قلیش (چر) و (عم) و (خا) : قلیش . (گم) : قه لهش .

بۆ تەجرەبە تا لە ذەمتی شیرینی ئەدا بێ
نەختیکی وەکو دیدەیی دەرزی قەشایی ؟! (٢٩)

یاخۆ ، مەئەلا ، میثلی نە وا ییت و نە وا بێ
مەشهور و خەفتی هەر وەکو عەنقاوو وەفا بێ (٣٠)

ئەلا : ئەمە تیکستی تەنھا (خەب) . نوسخەکانی تر هەمۆیان : طەلا .
(٢٩) ئەدا : جێبەجێ کردن . دیدە : چاو .

واتە : یاخود ئەو پرسیارە وەلام نەدراوە بەو شتانە نەشوبەیتین
تایستنا باسماں لێ کردن ، بەلکو شتە پرسیار لێ کراوە کە لەخۆیدا چۆنە
هەر وای وەصفی بکەین ، بڵێین ئەو مەمکە سپییە زیوینە کامەبە کە تازە و
تەژ هەلیداوە و دەرکەوتوو ؟ ئەو هەنارە تازە دەرکەوتوو کامەبە کە
هێشتا گۆلەکە ی نەوەرپووە و بە قەراخێوە ماوە ، درز و قلیشی تێ نەبووە
وەک هەناری کە بارانی پایز لێی بەدا و ، ئەلێی شەمامە ی زێژە ، تەنھا بۆ
تاقێ کردنەو و هەست کردن بە شیرینیە کە نەختیکی ئەو ئەندە ی کونی
دەرزبێک شەقی بردوو !

بە گۆتەرە ی ئەم مەعنا یە ، ئەو ی کە نالێ و تێ گوا یە شتە پرسیار
لێ کراوە کە ، وەک خۆی چۆنە وای وەصف ئەکا ، تەنھا بۆ زیادە زەوتی بۆ .
ئەگینا ئەم جۆرە وەصف کردنەش هەر شوبهاندن بۆ .

ئەشتوانێ مەعنا ی نپو ی بە کەمی بەیتی بە کەمی ئەم سێ بەیتە وای
لێ بەینەو بەلێین با وەک مەستۆرە خۆی چۆنە وای وەصفی ئەو شتە
پرسیار لێ کراوە بکەین و ئەو شتە بەو شتانە بشوبهیتین کە لە مەستۆرە
خۆیدا دیارن . .

تا (چر) و (ت) و (عز) و (تو) و (من) و (خەب) و (کش) : وا . هەلەبە .
لە پێشانان (دا) بوو . (اح) : دا . قەش (گم) : قەش (من) : قلیشا .
(٣٠) مەئەلا : بۆ نۆمۆنە . خەفتی : نادیار ، نەیتێ . عەنقا : بەلدارێکی
ئەفسانەییە دەنگی هەبە و زەنگی نیە .

واتە : یاخود ئەمە چیبە نە وەک ئەو شتانە یە پێشان شوبهاندماں
پێیان و ، نە وەک ئەو شتانە یە پاشان شوبهاندماں پێیان . . شتیکی
بە ناوبانگە ، کەچی لە بەرچاویش نیە وەک پەلەو دەری عەنقا و وەک وەفا و
بیاو تێ لە بەرچاوی بۆنی دۆستان کە خەلک باسیان ئەکەن و لە ژبانی شمانا
ژێمان تێیان ناکەوێ .

صاحب زهز و زیوی که فریبی عوقه لا بن
نیکسیری طه لای نه حمیری چند قهطره له لا بن (۳۱)

دهوای نومرا چنده له سر تهختی کرابن
چند خوین که ژزایت و چ خوینی نه ژزاین (۳۲)

مهئلا (ك) و (عز) و (تو) و (عب) و (من) و (كش) : مهئلی . میثلی
(ت) و (عب) و (اح) و (خا) و (خب) : میثل . دیاره نه میش هر (میثلی) به .
(۳۱) فریب : هه لئه له تاندن . نیکسیر : مایه به کی کیمیاییه نه لئین مس نه کا
به زیز . طه لای نه حمیر : زیز سؤر .

واته : یاخود نمه چیه که خاوه نی زهز و زیویکه ته نانت پیای
زیرهك و تیگه بشتویسی بن هه لئه خله تن و ، چند دلۆپیک لهو شته ی
لایه که لای خه لك نه وهنده ی نهو نیکسیره ، گرانبه هایه ، که زیز
سؤری بن دروست نه بن . مه به ست له خوینی کچینییه که له کومه لگای
کوردوه واریدا زور به بایه خه و به نیشانه ی سه به رزی کچ نه دریتته قه لم .
زیوی که فریبی (چر) و (ك) و (تو) و (عب) : زیوی که فریب . نه میش
هر (فریبی) به . (ت) و (اح) و (خا) : زیویت و فریب . نه میش هر
(فریبی) به . (كش) : زیوی فریب . به پیتی نه م نوسخه به نه بن (صاحب)
به (صاحبی) و (فریب) یش به (فریبی) بخوینریتته وه .
له م به یته وه تا دواچ له (خب) دا نییه .

(۳۲) دهوا : کیشه و هرا . نومرا : جمعی نه میره واته پادشاه .
واته : یاخود نمه چیه نه وهنده نایاب و به نرخه پادشاهان چند
شهزبان له سر تهخته که ی کردوه و هر کامیان و بستویه خوی له سر
تهختی دانیش و ، چند خوین له شهزا له سر نهو ژزاه و ، نهو خوی
که س نه یتوانیوه دهستی بو به ری و خوینی بزیز . مه به ست له (تهخت)
لاشه ی مه ستوره و ، مه به ست له (خوین ژزاندنی) لاقه کردیه تی . .
نه شوکونجی مه عنای نیوه به یتی دوه م نه وه بن مه ستوره چند جار
خوینی عاده تی مانگانه ی لب ژزاین ، به لام خوینی کچینی هیتستا لب
نه ژزاین .

نومرا (خا) : نومرای . چنده (چر) : چند . سو (چنده) و
(چنده) یش نه گونج . (عم) : چندی . خوین که ژزایت و (عم) :
خوین ژزایت و . (گم) : خوینی ژزایت . نه میش هر له گه ل (و) ای
عه قدا نه بن .

کئی بین له جیهاندا چ گه دا بیت و چ شا بین
 ترکیکی وها ناسک و پز له ذذته تی ۱۹ (۳۳)



دیوانه که زانجی که ده بین عوقده گوشا بین
 هستاوو گوتی : نه شکمی زه وانم به فیدا بین ! (۳۴)

(۳۳) تەرك ، تەرەك : كچی نەكراوه . ئەشكونجی (تورك) بین كه كینایه به له نازدار و دلدار .

له پاش ئەو هەموو پرسیار و ناوونیشان هەڵدانە كه (نالج) به زوبانی (هەستۆره) وه گێژایه وه ، ئەم به یته ئەبین به پوخته ی پرسیاره كه و ، به یته كانی پاشه وهش وه لایمی پرسیاره كەن .

تەركیکی : ئەمە تێكستی (ا ح) و (« پەراویزی » خا) یه . (چر) و (ك) و (تو) و (عب) و (من) و (كش) : سێژۆکی . یا به معنای (نهیینه کی) یا (سۆزۆ به کی) یه ، واته : ناوکیکی ، كه كینایه بین له خوار ناوك ! . (عم) و (گم) : سمیتیکی . (ت) و (خا) : طورفه یکی . طورفه به شتی ئەكێن ئەوهنده نایاب بین كهس وینه ی نه دیبێ . نازك (عم) و (گم) : ناسك .

له گەل ئەوهش كه هەموو نوسخه كانی به رده ستمان ، (خب) نه بین ، ئەم به یته یان تیا به و له بهر ئەوه مه بدانی دانی ئەپال كه سیتیکی تر له نالچ به ولاره ، ئیجگار ته سك ئەیتته وه له ژۆی زه خنه گردا ، ئیمه هیشتا هەر به لای ئەوه دا ئەچین كه هبی نالچ نه بین و شاعیریکی تر له لاره هاتبێ و داینا بین و خستبیتیه چوار چپوهی پارچه شبعره كه وه و له گەل به یته كانی كه ی تی هەلكیش كرد بین . به لگه ی ئەم بۆ چۆنه شمان ئەمه به :

۱ - پرسیاره كه تێكزا پزه له ته عبیری ناسکی ئەده بین و مه جاز و كینایه و شوبهاندنی زه وان بیژانه و ، به زه حمەت له گەل ئەم زه قج و بین په رده بیبه دا ئەگونجی كه له م به یته دا هه به .

۲ - پارچه شبعره كه له دۆ بهش پێكها توه ، به شیتیکی پرسیار و به شیتیکی وه لام . ئەگەر بشلێین به یته كه هبی نالییه ، ئەبۆ له داویتی وه لامه كه وه و به داژشتنیکی تر داینا به ، نهك لیته دا كه به جارێ سیحری پرسیاره كه هەمو ی به تال ئەكاته وه و هبچی تیا ناهیتلی .

(۳۴) دیوانه : شیت . ده رویش . كینایه به له (هینه كه ی) نالچ . عوقده گوشا :

نهم صاحبی تشریحہ دہی ہینہ تی چا بی
 ہم شاریح و ہم جاریح و موضیحہ گوشا بی (۳۵)

گری کہرہوہ . کیناہیہ لہ وہلام دانہوہی مہستورہ و جینہ جین کردنی
 داواکھی . نیشکی زہوان : فرمیتسک . کیناہیہ لہ (ناو) .

واتہ : کہ مہستورہ لہ برسبارہ کھی بوہوہ و (دیوانہ کم) تین گہبشت
 کھوا (کردنہوہی نهم گریبہ ای خراوہ تہ نیشتو ، زاست بوہوہ و تی :
 یاخوا (فرمیتسکی زہوان) م بہ فوربانت بی ! .. تاد . پاشماوہی قسہ کانی
 لہ بہیتہ کانی پاشہوہ دا باس کراوہ ..

لہ (چر) و (ک) و (خا) دا لہ سہر نهم بہشہی نهم پارچہ شیعہ نوسراوہ :
 «جواب» واتہ : وہلام . (عم) یش نوسویہ : «وله فی الجواب» واتہ : ہی
 نالیہ لہ وہلام دانہوہ دا . (کم) یش نوسویہ : «نہوہی خوارہوہوشی
 جاریکی دیکہ لہ وہلامیدا داناوہ» . (ت) یش بہیتی پیشوی ، وہک دوا بہیتی
 ہمق پارچہ شیعریک ، بہ خہتی سؤر نوسویہ کہ واتہ نهم
 قہسیدہ کی ترہ . (تو) یش نوسویہ : «حضرت نالج خودش از زبان مستورہ
 در جواب این قصیدہ را باز گفتہ» . واتہ : جہنابی نالج خوی نهم قہسیدہشی
 لہ وہلامدا بہ زوبانی مہستورہ و تووہ . بہلام وانیبہ چونکہ وہلامہ کہ
 بہ ناوی نالج خویہوہ نہک بہ زوبانی مہستورہوہ . (عب) یش نوسویہ :
 « جواب خودرا از زبان مستورہ چنین دادہ » واتہ : (نالچ) وہلامی خوی
 بہ زوبانی مہستورہوہ واداوہتہوہ . نهمش ہر ہلہیہ . (اح) یش ہیچ
 نیشانہ بہ کی جیا کردنہوہی لہ نیتوان نهم دؤ بہشہی پارچہ شیعہ کہ دا
 دانہناوہ .

گوتی : نهمہ تیکستی (عم) و (ک) و (عز) و (تو) و (عب) و (من) و (کش) ہ .
 نوسخہ کانی تر ہمق : وتی .

(۳۵) صاحبی تشریح : خاوہنی لیکو کینہوہ و لیکدانہوہ و بہ کالاکردنہوہ .
 ہیشہت : دیمن . چا : چاک . شاریح : لیکدہرہوہ و بہ کالاکہرہوہ .
 جاریح : زہخنہگر و بریندارکەر . موضیحہ گوشا : زؤن کہرہوہی
 لیکدانہوہ . برینیک بگاتہ سہر نیشک .

واتہ : وتی برسبارہ کہت برسباریکی قورس و گرانہ و بہ ہمق
 کس لیک نادریتہوہ ، کہ سیتیکی جوان و شوخ و لینہاتوی نھوی ، شت
 باش لیک بداتہوہ و پتی بکری بہ کالای بگاتہوہ ، زہخنہگر بی و بتوانی
 زام بکا و ، زؤن کردنہوہ کانی لیک بداتہوہ و برین بگہ بہ نیتہ سہر نیشک ..
 بیتجگہ نهم دؤ مہعنابش کہ بو ہرکام لہ وشہ کانمان باس کرد و ،

بۆ توند و زەقنى مەتنى مەتنى حوكمە ما بى
تەدقىقى ئەمىش سىز زە دەبىن خوفىە ئەدا بىن (۳۶)

بەككىيان بەدىمەن مەنئى مەلایانە بۆ و ئەویان ناخى مەبەستەكەى
مەستۆرەى ئەپىكا ، ئەم بەیتە گەلن ئىشارەتى تىرشى تىايە . بۆنمۆنە
(تەشرىح) ئىشارەتە بۆ كىتیبى (تشریح الافلاك) كە كىتیبىكى مەلایانە بە لە
زانستى ئاسمان شوناسىدا ، (بەئالدىن العالمى) دایناوہ . (هەبەت =
الهیة) یش زانستى ئاسمان شوناسى كۆنە . زاراوہى (هەبەتەتى چاك)
لە حوجرەى فەقتىدا بە كىتیبى زۆر چاكى زانستى هەبەت ئەلین .
(شارىح) یش بەوكسە ئەلین لەسەر (مەتن) ى كىتیب ئەنۆس . ئەوہش
بزانن كە (مەتن) خۆبىشى بە عەرەبچ واتە (بەت) . . (جارىح) یش كەسىكە
لە گەنۆگوى زانستىدا قسەى بەرابەرەكەى لەكەدار بكا . (مۆضحە) یش
زاراوہەكى شەرە لە باسى (قىصاص) دا ، بە زامىك ئەلین ئىسكى
زامارەكەى دەرخستىن . . سەرەزای ئەوہ كە لە كىتیبى حوجرەدا لە
چوارچىوہى هەندى بابەتدا ، لەسەر هەندى وردە بابەت ئەنۆسرا (مۆضحە)
يا (مسئلة) يا (مهمه) يا شتى تری وا . كەواتە لە كۆكردنەوہى ئەم وشانەدا
تەناسوب هەبە و لە هەر كامىكىشىاندا ، بەش بەحالى خۆى ، تەوربە
هەبە . لەنۆوان (شارىح) و (جارىح) یشدا جىناسى لایق هەبە .

لەوانەبە ئەم بەیتە ئىشارەت كىشى بۆ ئەوہ تىابىن كە نالچ لە سەر دەمى
لاوئىندا كۆزىكى شوخ و قۆز و بۆمىن بۆبىن ، چونكە لەلابەكەوہ ئەلن
جى بەجى كەردنى داواكەى مەستۆرە كەسىكى وای ئەوئى و ، لە
سەرئىكى كەشەوہ عەقل نایگى دەست بەو خىرى خواوہ بنى بۆ
كەسىكى تر .

(۳۶) مەتن : كىتیبى خۆبىندى مەلایانە كە بەتەنھا خۆى زاست نەكرىتەوہ و
پتۆبىستى بە لىكدانەوہ و لەسەر نۆسین بىن . پەشت . مەتىن : پتەو
توند . حوكمە : جەمى حەكىمە واتە فەیلەسوف و زۆرزان . تەدقىق :
وردەكارى . خوفىە : نەپتىن . ئەدا : بەجى هەتئان .

واتە : ئەوہى ، با ئەوشتەى ، ئەم پەرسىارە لىك ئەداتەوہ یا ئەم شتە
بەكالا ئەكاتەوہ ، ئەبىن لەبارەى توندى و زەقىبەوہ وەك تىكستى ئەو
كىتیبانە بىن كە فەیلەسوفەكان نۆسبوانە ، یا وەك پەشتى ئەوان قایم و
پتەو بىن . دىبارە وردەكردنەوہ و لىكدانەوہى ئەمەش بە هەمۆكەس
ناوترى و ئەبىن بە دزىبەوہ بكرى ، یاخود ئەم (لىكدانەوہ) كارىكە ئەبىن
بە نەپتىن و لە شوئى تىابەتدا جى بەجى بكرى .

نهرم و خوش و موتیج وه کو به سطی ئوده با بی
طولانی بو بهرجهسته وه کو دهستی دوعا بی (۳۷)

شه و نایم و قائیم ، عه له می بابی زهضا بی
بی دیده هه لستی به مه نهل عهینی عه صا بی (۳۸)

له نیوان (مه تن) و (حوکه ما) و (ته دقیق) دا ته ناسوب و ، له (مه تن) و
(ته دقیق) دا ته وریه هه به . له هینانی وشه ی (مه تن) و دانه پالی (توندی) و
(زه قی) یشدا بۆلای ، ئیشارت بۆ ئهو په یوه نده کراوه که له نیوان (بشت) و
(تووی پیاو) دا هه به . له (نهینیه تی) لیکدانه وه ی (مه تن) یشدا ئیشارهت
به وه کراوه که جاران نهوانه ی بابه تیکی بابه خداریان ئه زانج ، به
هه مو که سیان نه نهوت و له چوارچتیه به کی ته سکا نه بوایه که سیلان فیر
نه نه کرد .

(۳۷) موتیج : بهر همدار . به سط : به خشان . طولانج : دریزه دار .
بهرجهسته : دیار و دهر که وتۆ .

نالنج لهم به یته دا زۆ به کی تری به کاللا که ره وه ی پر سیاره که می مه ستوره
لیک نه داته وه ، چونکه دیاره هه میسه له حاله تیندا نییه و باری جیا جیای
زۆره .. لیره دا نه لئی : نهرم بی ، خوش به دهسته وه بی ، بهر همدار بی ،
وه که به خشان تیکی زهوان بی که نه دیب نۆسیبیتی .. دریز بی ، دیار و
هه ستاوه بی وه کو دهستی که سیک که بۆ له خوا بازانه وه دهستی دریز
کرد بی ..

وشه ی (موتیج) زاراوه به کی عیلمی مه نطیق و ، وشه ی (به سط) یش
له زاراوه کانی به لاغه به .

(۳۸) نایم : نۆستۆ . قائیم : بیدار . هه ستاو . عه له م : ئالا . بابی زهضا :
دهر گای زه زامه ندیج و قه ناعت به وه ی خوا داویه . عهینی عه صا :
ههروه که عه صا ، کینه به به له کویری و بی چاوتی .

واته : ئاوه ی ئهم گری کۆیره به نه کاته وه و چاری ئهم مه سه له به نه کا
نه بی به ده م خه ویشه وه بیدار بی و هه ستا بی ، له دهر گای قه ناعت و
زه زامه نیدا به هه رچ خا دای ، وه که ئالایج قنج زاوه ستا بی و ، کۆیرانه
هه ستن ههروه که عه صا ، شه لم کۆیرم ناباریزم ، زئی بداته بهر ..

خۆ نه گهر مه به ست له (بابی زهضا) که بخوسره و خانی ناکام بی که
باشان مه ستوره ی ماره کردوه و ، کۆزیکیشی بووه ناوی (زهضا قولنج)

مه‌جذوبی طوروق ، مورته‌عیشی لهرزش و تا بئ
 سالیك زه‌وشی مه‌سله‌کی زینگه‌ی صوله‌حا بئ (۳۹)

خان) بووه ، نه‌وه ئه‌بئ معنای به‌ینه‌که والئ بده‌ینه‌وه که ئیشاره‌ته بۆ نه‌وه
 (هینه‌که‌ی) نالئ وه‌ك نالائ قنج له‌ ده‌رگای مالی باوکی زه‌ضا قولئ خانسا
 وه‌ستابئ بۆ نه‌وه‌ی نه‌هئین باوکی زه‌ضا قولئ خان ، واته‌ که بخوسره‌و
 خان ، ده‌رچئ خۆی بگه‌به‌نئ به‌ مه‌ستوره‌ و ماره‌ی کا یا نه‌گه‌ر ماره‌ی
 کردبئ بیگو‌یزینه‌وه . بۆ به‌ معنای به‌ینه‌که به‌م‌جۆره‌ ئیک‌ئ‌ده‌ینه‌وه‌ چونکه
 تیکرای پارچه‌ شیعره‌که‌ وانه‌گه‌به‌نئ که کاتئ نالئ ئه‌م «خه‌وه‌»ی دیوه‌ ،
 مه‌ستوره‌ کچ بووه‌ ، که کچیش بۆ ئیتر چئ ئه‌کا له‌ مالی باوکی زه‌ضا
 قولئ خاندئا ؟ .

زئیشی تئ‌ئ‌چئ مه‌به‌ستی نالئ له‌ (بابی زه‌ضا) ده‌رگای مه‌شه‌دی
 نیعام زه‌ضا بئ و به‌ینه‌که‌ ئیشاره‌ت بئ به‌ شیعیه‌تی میره‌ ئه‌رده‌لانییه‌کانئ
 سنه . که سیش بۆی نییه‌ بلئ نالئ ته‌شبییه‌ی وا چۆن ئه‌کا ؟ نه‌وئ
 (هینه‌که‌ی) بشوبه‌ئینئ به‌ ده‌ستی بۆ له‌خواپازانه‌وه‌ درئیزکراو ، بۆ ئه‌بئ
 نه‌یشوبه‌ئینئ به‌عه‌لمئ قنج‌کراوه‌ی ده‌رگای مه‌رقه‌دی نیعامئک ..

له‌نیوان (نائیم) و (فائیم) دا جگه‌ له‌ طبیاقی به‌دیمه‌ن ، جناسی
 لاجقیش هه‌یه . ئیقتیباسیشه‌ له‌ حاله‌تی خواپه‌رستان که پئیان‌ئ‌لئین
 (قائم بالیل) . له‌ کو‌کردنه‌وه‌ی (بئ‌دیده‌) و (عه‌ینی عه‌صا) یشدا ته‌ناسوب
 هه‌یه‌ چونکه‌ عاسا هئی کو‌یزانه .

نائیم و (چر) : نائیم . دیاره‌ ئه‌بئ له‌گه‌ل (و)ی عه‌طفدا بئ . زه‌ضا
 (عز) و (کش) : زه‌جا . بئ‌دیده‌ هه‌ل‌ستئ (ت) و (خا) : بئ‌دیده‌یی هه‌ستئ .

(۳۹) مه‌جذوبه‌ : زنی جه‌ذبه‌ لئ‌هاتو . جه‌ذبه‌ حاله‌تیکه‌ له‌و حاله‌تانه‌ی به‌سه‌ر
 په‌یزه‌وانئ ته‌ریقه‌تی نه‌قشبه‌ندیدا دئین . طوروق : جهممی (طه‌ریقه‌)یه‌ که
 ته‌ریقه‌تی ئه‌هلی ته‌صه‌وفه‌ ، یا جهممی (طه‌ریقه‌)ه‌ به‌مه‌عنا زئیکاوبان .
 مورته‌عیش : موجۆزکه‌ پهاهاتوو . لهرزش : لهرز . سالیك : نه‌هلسی
 سولوک به‌گو‌یزه‌ی زئئ و شوئینی ئه‌هلی ته‌صه‌ووف . زئ‌گرتوه‌به‌ر .
 زه‌وش : زه‌وشت . مه‌سله‌ك : زئیکا . صوله‌حا : جهممی صالحه‌ .

نالئ له‌م به‌یته‌ و به‌یتی پاشه‌وه‌دا بئ‌شوبه‌ئینراوه‌کانئ له‌ جیهانی
 ته‌صه‌ووف وه‌رئه‌گرئ و ئه‌لئ : ئه‌و شته‌ وه‌ك صۆنی جه‌ذبه‌ لئ‌هاتو
 یا وه‌ك شئیتی ناوکۆلان و زئیکاوبان و ، وه‌ك لهرزوتادار له‌خۆشبیانا
 موجۆزکه‌ی به‌له‌شدا بئ ، و ئه‌و زئیکابه‌ی گرتیته‌به‌ر که چاکانی خوا هه‌مۆ
 گرتویانه‌ته‌به‌ر . مه‌به‌ستی له‌وه‌یه‌ چاکانی خوا هه‌مۆ ئه‌و شته‌یان کردوو

فهرتیکی هه بێ : داخلی میحرابی زه جاً بێ
چاویکی هه بێ : غه رقه بێ فرمیسکی بوکا بێ (٤٠)

ژی حورمهت و بێ حورمهتی هه رگیز نه کوتا بێ
چه ند ئاوی ژا بێت و ، چ ئاوی نه ژا بێ (٤١)

که ئه و نه به و ئی بیکا ..

له رزش و : ئه مه تیگستی نه نها (اح) ه . نوسخه کانی تر هه مۆ :
له رزه وو . ئیمه ، له بهر هاوسه نکج له گه ل (مورته عیش) و (زه وش) ئه ممان
لا به سه ند تر بو . مه سه له کی : ئه مه تیگستی (عم) و (گم) و (عز) و (تو) و
(کش) ه . نوسخه کانی تر هه مۆ : مه سه له ک . دياره له وانیشدا هه ر مه به ست
(مه سه له کی) به .

(٤٠) فهرق : ته و قه سه ر . غه رقه : غه رق ، نو قم . بوکا : بوکاء ، گریان .

واته : ئه و شته ته پله سه ر یکی هه بێ له (میحراب) ی ئاواتا ناییتیه
(زه و ئی) و ، (چاویکی هه بێ ، ته نها چاویک ، هه میشه له (فرمیسک) ی
گریاندا نو قم بێ ..

له وشه ی (میحرابی زه جاً) و (فرمیسکی بوکا) دا ته وریه هه به .
هه ره و ه ک چۆن (غه رقه) ش ئیشاره تیکی بۆ (خه رقه) ی ئه هلی ته سه و و ف
تیابه ، واته وه ک چۆن ئه وان خه رقه ئه دن به کۆلیانا ، ئه مبه ش
(فرمیسکه که ی) ئه کا به خه رقه بۆ خۆی ..

غه رقه بێ (تو) : غه رقه . ئه بێ ئه مبه ش (غه رقه بێ) بێ ئه گینا نیوه به یته که
له نگ ئه بێ .

نیوه کانی ئه م به یته له نوسخه کانی (عم) و (گم) و (ت) و (اح) و (من) و
(خا) دا به رودوان .

(٤١) حورمهت : حه رامی .

واته : ئه و شته هه رگیز زیگی حه رام و بێ حورمه تی نه کوتا بێته وه و ،
چه ند ئاوی ژشتبێ ، به لام به جۆریکی وای نه ژشتبێ نابۆزی بێ بچێ .
ئه شگو نچێ ژسته ی (ژی حورمهت و) به ژسته به کی سه ره به خۆ
دانیتین و مه عنای و لێ به یته وه : زیگی ، زیگی حورمهت بێ و ، به
زیگی بێ حورمه تیدا نه ژۆ بشتبێ .

حورمهت و (چر) و (ک) و (عب) و (کش) : حورمهت . بۆ (حورمهت و)
(حورمه تی) یش ده سه ت ئه دا . (ت) و (عز) و (تو) و (من) : حورمه تی .

لهم زنگه سریشی که بچن ، یه عنی کوژابن
گهردن که چن بهرپیتنه ، قهدهم زه نهجه که ، سا بن (۴۲)

تا گهرمزه وی زنگه یی طولماتی به قا بن
(ماء الخضر) ت قهطره له سر قهطره فیدا بن (۴۳)

چهند ناوی (چر) و (عب) : چن زوی . (عز) : چهند ناو .
(«پهراویزی» خا) : چهند ناو که .

(۴۲) قهدهم زه نهجه که : نازاری پیت بده . کینایه به له داوای هاتن له که سیتی
خاوهن پایه و زئی و شوین .

واته : دهسا فهرمۆ ، زه حمت نه بن ته شریف بیتنه ، نه گهر له مپیناوه دا
هینه که م سریشی تیا بچن و بدرئ به گوشت ، ههر گهردن که چی بهرپیتنه و
ناماده به بۆ جن به چن کردنی داواکت و کردنه وهی گری کویره کت .

نالچ بۆیه (سهرتیاچۆن ای به (کوژران) معنا لیتداوه ته وه ، تا له وه
حالتی بین که معنای (سر پیاچۆن) یش نه گه یه نچ . . ههروه ها
(گهردن که چی بهرپیتنه) یش بن بهش نییه له ئیشاره تیکی ناسک . . .
بهرپیتنه (ت) و (اح) و («پهراویزی» خا) : سر پیتنه .

(۴۳) گهرمزو : نه وهی توند و تیژ زئی بیزئی . که سئ زۆر په له ی بن به
مه بهستی خۆی بگا . طولماتی به قا : نه و تاریکاییه ی سرچاوه ی ژبان و
مانه وهی به ره ی نادمیزاده . مندال دانی نافرته . ماء الخضر : ناوی
خضر ، نه و ناوهی حه زره تی خضر پیغه مبه ر لئی خواردوه ته وه و بۆیه
نامرئ . . لیره دا مه به ست له (ناوی مه لا خدری نالچ) خۆیه تی . قهطره :
دلۆپ .

نهم به یته په یوه ندی به به یتی پیشووه وه به و معنای نه و ته واو نه کا .
واته : نه و (شته) گهردن که چی بهرپیتنه و سریشی تیا بچن ههر ناگه زیتنه
دواوه ، دهسا فهرمۆ وه ره ، تا به تیژئ و به په له زئی کای نه و تاریکستانییه
بگریته بهر که سرچاوه ی ژبان و ناوی ژبانی تیا به ، یاخوا دلۆپ دلۆپ
ناوی زنده گانیت ، یا (ناوی مه لا خدرت) تا دوا دلۆپ به قوربان بن و دوا
چۆزی بۆ تو بیزیتنه وه !

گهرمزو وی (چر) : گهرمزو . نه میس ههر (گهرمزو وی) به . (گم) :
گهرمزو وی . (ت) و (کش) : کرم روی . نه میس ههر (گهرمزو وی) به .
زینگه یی : نه مه تیکستی (ت) و (خا) به . نوسخه کانی تر هه مۆ : (قهطره یی) .

کئی بن وہ کو تو بہم شہوہ زہمی بہ منا بن !
مہجذوبہ صیفت ، یہ عنی صیلہی زہمی تیدا بن ! (۴۴)

ہم جاذیبہوو قابیلہی ئہخذ و عطا بن !
مہستورہوو مہخفتی ، شہبہہی بادی صہبا بن ! (۴۵)

مہستانہ ہہلسیت و بہ کوزیری زوقہبا بن
ئہم بابزہنہ گہرم و تہزی کا بہ کہبا بن (۴۶)



بہم پیئہ معنای بہتہ کہ وای لہن دیتہوہ : تا تیز زویشتنی ئہو دلۆبہ ناوہ
ہہ بن کہ زیکای تاریکستانی سہرچاوہی ژبانی گرتوہ تہبہر ، ناوی
زیندہ گانتی یا (ناوی مہلاخدر خۆی) ت ، دلۆپ دلۆپ بہ قوربان بن .

(۴۴) صیلہی زہم : بہسہر کردنہوہی خزم و کہس و کار .

معنای ئہم بہتہ و دۆ بہتہی پاشہوہی پیکہوہ لیک ئہدہ ینہوہ .

مہجذوبہ صیفت (اح) و («بہراویزی» خا) : مہجذوبی صہفتی یان
صہفتی . (خا) : مہجذوبی صیفت . دیارہ (مہجذوبی صیفت) بہ
(ی) مہصدہریہت . («بہراویزی» خا) : مہجذوب صیفت . دیارہ
ئہمیش (مہجذوبہ صیفت) ہ . صیلہی (چر) و (ک) و (عز) و (تو) و
(عب) و (من) و (کش) : صہلای (؟) . (خا) : صیلہ . دیارہ ئہ بن
(صیلہی) بن . تیدا (ت) و (تو) و (عب) و (من) : تیا .

(۴۵) جاذیبہ : زاکیش . قابیلہ : وەرگر . زہزامہند . ئہخذ : وەرگرتن .
عطا : دان .

جاذیبہوو قابیلہی : ئہمہ تیکستی (عز) و (خا) و (کش) ہ . نوسخہکانی تر
ہمۆ : جاذیبہی قابیلہی . مہستورہوو (ت) : مہستورہی .

(۴۶) زوقہبا : جہمی زہقبہ واتہ بہدکار . بابزہن : شیشی کہباب .

ئہم سہ بہتہش ہہروا معنای دۆ بہتہ کہی پیئشۆ تہواو ئہکن .
واتہ : کئی بن ، وہک تو ، بہم تاریکہ شہوہ بہزہیی بہ مندا بیتہوہ و وہک
ژنہ صۆفتی کہ شتپنج جہذبہی لہن ہینا بن و زایکیشا بن بۆلای خۆی ، بن
بہلاموہ و ، سیلہی زہمی لہبہر چاو بن و ، ہم ہیزی زاکیشانی
منی بین بۆلای خۆی و ہم شتیشم لہن وەرگری و بۆ (وەرگرتن و دان)

دهس بدا و که لکی نال و گوزی پتسوه بی ، شارراوه و نهییش بی وه که سروهی بای سبه بنان . . به کویرایی چاوی ناحهز و یهدکار ، بی ترس و بی به روا وه که سهر خوش هه لسن بیت به ده مموه ، تا (شیش) ه که می منیش (که باب) یکی بداتی و به و که بابه گهرم و تهزی کانه وه . . . به پتی نم معنایه (شیش) یش و (که باب) یش هر یه ک شتن و (شته که) جار یکیان له زویه که وه کراوه به (شیش) و جار یکی که له زویه کی تره وه کراوه به (که باب) .

له وشهی (زهحم) دا ئیشارهت کراوه به (زهحم) ی ئافرهت و له وشهی (مهستوره) شدا تهوریه ههیه .

نم معنایه که ئیمه لیتمان داوه ته وه له سهر تیکستی زور بهی نوسخه کانه . ئیمه لامان وایه نه گهر له نوسخهی (عم) که له جیاتی (گهرم و تهزی) نوسویه (گرم بری) و نه توانری به (گهرمه به زئی) بخوینریته وه - نم زسته یه وه برگرین و ، له نوسخه کانی تریش (کا به که بابن) که بینین نیو بهیت بهم جووره پتکه وه بنیین :

نم بابزونه گهرمه (یا : گهرمه) به زئی کا به که بابن

معنایه کی جوانترمان دپته دهست که له گه ل معنای بهیته کانی پتسوه وه ش باستر نه گونجی ، چونکه معنای نیوه بهیته که وای لپ دپته وه : نم (شیش) ه گهرمه یا گهزی من به پین به خشینی (که بابن) به زئی بکا . به پتی نم معنایه ، معنای (شیش) و (که باب) به کئی نابن و جیا نه بن له یه که و (شیش) لای (نالنج) و (که باب) لای (مهستوره) نه بس . هه روا به پتی نم معنایه نه شتوانین (بابزهن) له جیاتی (شیش) به (ده رگا کوتوه) معنای لپ بدهینه وه ، واته : (که بابن) بدا بهم (هینه) ی من که ده رگا که ی نه کوتیتته وه .

به کویری زوقه با بی (ت) و (عز) و (تو) و (عب) و (اح) و (من) و (کش) : کویری زوقه قیبان . گهرم و تهزی کا به که بابن (چر) : کرم تری کانی کبابی . (گم) : گهرم بهری کوانی که بابن . (خا) : کرم تزی کانی کبابی . معنای ههچ کام لهم نوسخانه دیار نییه . (کش) : کرم . . تاد . دیاره یا (گهرم) و اوه یا (گهرمه) به .

له (عم) و (گم) دا نیوهی یه که می نم بهیته و بهیتی پتسوی نییه و له نیوهی دوه می ههردو کیان به بیتیک پتکه اتوو .

« نالچ » ! وهره ههزلینکی که عاری شووعرا بئ
رۆژۆش مه که پیتی صفحهیی ههر له ووح و کیتابین (٤٧)

تهحریری خه یال و خه و ئه گهر بئته حسابین ،
دهرویش و گه دا شاه و ، ده بئ شاه گه دا بئ (٤٨)

(٤٧) ههزل : گالته و گه پ . عار : نهنگ و شوره بئ . صفحه : رۆ ، لابه رۆه .
نالچ پاش ئه وهی رۆژداری خه وه که ی و گفتوگویی نیوان خۆی و
مه ستوره ی هه مۆ گیزابه وه و لئ بووه وه ، به عاده تی شاعیران چاویکی
زه خنه ئامیز به خۆیا ئه گیزبئته وه و ، ئه وه ته له م سئ به بئته ی دوا به شی
پارچه شیمه ره که یدا داوا له خۆی ئه کا واز له م جۆره قسه بئ جئیا نه
بئنی و ، به خۆی ئه لئ بنیاده م به خه و و خه یال نابئ به هئچ و ، چاتریش
ئه وه یه له جیاتیی قسه ی هئچ و بۆچ شتئ بلئ و بنۆسن که بۆ دوا رۆژی
پاش مردنی چاک بئ .

واته : نالچ ! رۆی لابه رۆه ی کتیب به و گالته و گه پ و قسه ی هه له ق
مه له قانه رۆش مه که ره وه که شاعیران شه رمیان لئ دئ . کتیب و دیوانی
شیمه ره به بابته ی وا به دنا و ئه بئ و ئابزۆی بئ ئه چئ . .

پیتی : (چر) و (عم) و (ک) و (تو) و (عب) و (من) و (خا) و (کش) : بئ .
هئچ (چر) و (خا) : ههر .
ئه م به بئته له (من) دا دوا به بئته ی ئه م پارچه شیمه ره به . وادیاره نازنا وه که ی
(نالچ) به هه له یدا بر دوه .

(٤٨) تهحریر : نۆسین .

واته : ئه گهر بنیاده م حسابی خه و و خه یال بکا و بئنۆسبئته وه و
به ته مای بئ بئته دئج ، ئه بئ گه دا بئ به پادشا و پادشا ش بئ به گه دا و
هه مۆ شتئ ئاوه رۆ بئ ، که ئه وه ش هه رگیز نابئ .

تهحریری (عم) و (گم) : تهعبیری . خه یال و (عم) و (گم) : خه یالی .
(ت) و (اح) : خه یال . بۆ (خه یال و) و (خه یالی) بش ئه گونچئ . بئته
(تو) و (عب) و (اح) و (من) و (کش) : بئنه . دهرویش و (تو) و (عب) و
(کش) : دهرویش . بۆ (دهرویش و) (دهرویشی) بش ئه گونچئ . شاه و :
نۆسخه کانی به رده ستمان هه مۆ نۆسبویانه (شاه) ، به لام دیاره ئه بئ به
(و) ی عه طفه وه بئ .

وا چاکه خیال و خهوت ئه سراری هودا بئ
نهك به خشی سوررور و عهلم و بادی ههوا بئ ۰۰ (۴۹)

- ۳ -

خوشا زه ندی له دنیا بئ موبالات و موجه ززه د بئ !
به زۆز زینده می جه ماعت بئ ، به شهو مات و موجه ززه د بئ ! (۱)

ئهم به بته له (عم) و (گم) دا دوا بهیتی به شی پرسیاره که به . له (تو) و
(کش) یشدا دوا بهیتی به شی وه لاهه ، واته له گهل بهیتی پاشه وه له جیی
به کتردان . له (من) یشدا له گهل بهیتی پیشۆ له جیی به کتردان .

(۴۹) ئه سراری هودا : زازی پهی بردن به زاستج و زیکه دۆزینه وه بۆ لای
خودا . سوررور : خۆشستی . عهلم : ئالایج . باد : با . ههوا :
ئاره زوبازتی .

واته : و اباشتره بیر له دۆزینه وه ی زیکای زاست ، زیکای لای خوا
بکه بته وه ، نهك ههه خه ریکی باس کردنی زاواردن و (ئالایی هه لکراو) و
شه کانه وه ی به بای ئاره زوبازتی بئ .

خه یال و خهوت (عم) و (گم) : خه یالت له گهل . (ت) و (عب) و (اح) و
(کش) : خه یال خهوت . بۆ (خه یال) و (خه یالی) یش ده ست نه دا . (عز) و
(من) : خه یالی خهوت . عهلم و (عم) و (گم) : عهلمی . (ت) و (اح) و
(خا) : عهلم . بۆ عهطفیش و ئیضافهش ئه گونجی . بادی (چرا) و (عب) و
(اح) و (خا) و (کش) : باد . بۆ (بادو) و (بادی) یش ده ست نه دا . ئه شگونجی
له نه سلدا (باری) بۆ بئ و به هه له ی نو سیار گۆزایی . (گم) : بابی .

- ۱ -

ه‌هی که‌ریکم بۆ ، چ په‌یکەر ؟ طه‌ی که‌ری ه‌هوراز و لیژ
سینه‌ پان و ، مۆچه کورت و ، شاه‌ به‌رز و ، گوئی دریز (۱)

- ۱ -

(۱) ه‌هی : وشه‌ی ناگادار کردنه‌وه و ده‌بزیستی سه‌رسامیه . په‌یکەر :
تیشال . طه‌ی که‌ر : ژۆیژ و ماندۆ نه‌بۆ . ه‌هوراز : به‌ره و ژۆره . لیژ :
به‌ره و خواره . مۆچه : مۆچ ، ده‌ست .

نالچ له‌م پارچه‌ شیمه‌یدا ته‌عریفی گوژیژۆیکسی خۆی نه‌کا ، که
ژۆژی له‌ ژۆژان بۆیه‌تی و ، دیاره‌ سوډیکی زۆریشی بووه‌ بۆی . نه‌لئ :
که‌ریکی زۆر چاکم ه‌هبو .. چۆن که‌ری بو ! . تیکسزاو و جوان
داژیزراو ، په‌یکه‌ریک بو ، به‌ره و ژۆره و به‌ره و خواره‌ی ه‌مه‌و ته‌ی
نه‌کرد ، وه‌ک گوژیژۆی تر نه‌بو که‌ ناتوان به‌ به‌ره و ژۆره‌دا سه‌رکه‌ون و
له‌ به‌ره و خواره‌دا دابه‌ژن .. تاد .

له‌ کۆکردنه‌وه‌ی (طه‌ی که‌ر) و (په‌یکه‌ر)دا وشه‌ ئاراییه‌کی جوان ه‌هبه ،
ه‌هرچه‌ند ناگاته‌ پله‌ی جیناس . له‌نیوان (ه‌هوراز) و (لیژ) و ،
(کورت) و (دریز)یشدا طباق ه‌هبه . له‌ (گوئی‌دریز)یشدا ته‌وریه
ه‌هبه .

نالچ که‌ له‌م شیمه‌یدا وتۆبه «ه‌هی که‌ریکم بۆ ..» و نه‌بو توه «من
که‌ریکم بۆ» ، چه‌ند مه‌به‌ستی بووه . به‌که‌م : نه‌که‌ر بیوتابه «من ..» تاد
له‌وانه‌بو ئه‌وه‌ی نه‌بخویتیته‌وه‌ بسله‌میتنه‌وه ، چونکه‌ به‌ر له‌ ته‌واوکردنی
نیوه‌ شیمه‌که ، مه‌عناکه‌ باش نایه‌ت .. دۆه‌م : وشه‌ی «ه‌به‌یکه‌ر»

بن زك و جهبهت سپی ، كلک ٹیستر و دامنه سیا
یه ککه تاز و ، سنی بز و ، دق باد و ، شش دانگ و دریز (۲)

کله وهك جهزدهی شهرابی پر نیشاط و تهز دوماغ
شیری نهز ، ناھوی بهز ، گورگی سفهر ، قمچن نهچیژ (۳)

مل عهلم ، شیرین قهلم ، ناھو شکم ، مهیمون قهدهم
سم خز و كلک ٹیستر و ، مه نزل بز و ، عارهق نهزیز (۴)

خوی له فارسیدا به نسی کویت نه لئین و تالنج گه باندنی نهم معنایه شی
مه بهست بووه . ستهم : «هه شی کمر» معنای بانگه وازیکیش نه گه به نین و
نهمهش بز نیره زور له چییه . چوارهم : دروست کردنی جهزده
ھاوانا وازیکیشی له نیتوان (هه شی کمر) و (به بیکر) و (طه شی کمر) دا مه بهست
بووه . بزیه دباره نه وهی که له (عم) و (گم) و (من) دا نوسراوه «من . . .»
تاد ، هه له به کی نا شکرابه .

له همتق نوسخه کانی بهره ستمانا نوسراوه (چ به بیکر) . به لام نئیمه
لامان وایه نهمه هه لهی نوسپاره و زاسته که ی (چو به بیکر) ه ، وانه :
وهك به بیکر ، چونکه بهم جهزده معناکه زه سا دئ .

(۲) بن زك : ژیر سک . جهبهت : تهوئل . دامنه : داوین ، به شی خواروی
ههر چوار بهل . سیا : زهش . یه ککه تاز : به تهنها غار کمر ، وانه له
هموان پیش کوهوتق . سنی بز : بزمان زاست نه بووه و چییه . دق باد :
کرژ ، توند و تیکسمز او ، دژی خاو و خلیچک . شش دانگ : بن کهم و
کورتن . *

كلک ٹیستر (مز) : كلک و سهر و . سنی بز و دق باد و شش دانگ و
(چر) : دق بز و سنی باد و شش دانگ و . (عم) : سنی بهز و دق با و
شش دانگ و . (ك) : سنی بهز و شش دانگ و سنی باد و . (من) :
سنی بهز و دق باد و شش دانگ و .

(۳) جهزده : کوبه . تهز دوماغ : به شهوق . نهز : نیر : ناھوی بهز : وهك
ناسک له بزینی تهختاندا . گورگی سفهر : وهك گورگه ژاکر له
سفهردا . قمچن نهچیژ : نه ونده باش و گورج ، پتویست به قامچن
پیدان نه کردق .

(۴) مل عهلم : مل وهك نالایج بهرز . شیرین قهلم : قهواره زیتخه و
* چهند نازایانه و زانایانه فهرموویانه مانای (سنی بز) نازانین

سهر نیه ماموستا و کوره زاناکانی مانای سنی بز یان نهنانیوه
چونکه نهمگر له گوند یش بووین دهگل زانست سهر و کاریان بووه
و کاریان به حیوان نه بووه له شیوهی موکریانی دا بو یه کسم ←

زهرق و زهزراقی وه کو خاکستر ، نهما بی غوبار
بهرق و بهزراقی وه کو پیروزه ، لاکین بی کریتز (۵)

سم وه کو یهشم و له یهشم و توکی پی دا سه رنگون
چاو وه کو بیجاده یا دوشو چراغی شوعله زیتز (۶)

زیتک و بیتک . ناهو شکم : ناوقه د باریک وهك ناوقه دی ناسک . مهیمون
قهدهم : پی به زرق و زوزی . نهآین سالی مهیمون سالیکی بز خیر و
بههکهته . باخود پی وهك پی مهیمون . کلک نیستر : کلک وهك کلکی
نیستر . مه نزل بز : زیتکای دور و دریتز تهی کهر . عارهق نهزیتز :
ماندو نهبو .

لهزیتان (عهلم) و (قهلم) و ، (خز) و (بز) دا جیناسی لاحق هیه .
عارهق نهزیتز (مز) : عانیق دریتز ، واته مل دریتز .

(۵) زهرق و زهزراقی : شین زهنگی . خاکستر : خۆلهکوه . بهرق و
بهزراقی : شوقدانهوه . کریتز : کریش .

واته : شین کار بو وهك خۆلهمیش ، بهلام توزهکهی نهوی پتوه نهبو .
نه شبریسکایهوه وهك پیروزه ، بهلام بریسکانهوهکهی هیی نهوه نهبو
کریشی پتوه بی .

لهزیتان (زهرق و زهزراقی) و (بهرق و بهزراقی) دا جیناسی ناقیص
هیه .

له نیوه شیعری یهکهمدانیشارهتیک به وتهی (کهر و خۆلهمیش)
کراوه .

لاکین (جر) و (کم) و (من) : نهما .

(۶) یهشم : یهکیکه له بهرده گرانبههاکان ، نه تاشری . یهشم : خوری .
سه رنگون : ون . بیجاده : جوړه یاقوتیکه . ناقیق . موروی کارهبا .
شهوچراغ : گوههری شهوچراغ . شوعلهزیتز : تیشک بلاوکهروه .

واته : سمی کهرهکم وهك بهردی یهشم و ابو ، ساف و بی گهرد بو ، له
توکی پیتدا نوقم سو . چاوهکانیشی وهك بیجاده یا وهك گوههری
شهوچراغ و ابون دهوروبهری خۆیان زۆناک نهکردهوه .

له (یهشم) و (یهشم) دا به لهفظ جیناسی لاحق و ، به معنا طبیاق
هیه ، چونکه یهکم زرق و دزههم نهرمه . له کوکردنهوهی (پی) و

یانی کهر و نیستر و شهسپ بر له بری سال به کار دهبری . یهکپر

دووبرهسی بره بهلام که سی سالی تعواو کرد وشهی بر دهیتسهوه

سال همه سلهن دملین نم شهسپه سی بره و شیرمی سی ساوه ،

شهوشیان چوار ساله و بهرازهی دهرکردوه .

گوئی دریزی بار و کورتان بهرز و ، پالانچ بهزین
چوست و وریاتر له گوئی کورتانی پالانچ و گیتی (۷)

قانیعی بابی زهضا و زاضی به پوقش و دژک و دال
سالیکی صهبر و تهحه ممول ، بورده بار و هیچ نهویژ (۸)

(سه) پشدا تهناسوب و طبیاقیش ههیه ، لهو ژووهوه که ههردوکیان
دۆ نهندامی لهشن و ، بهکه میان نزمج و دۆ هه میان بهرزئی نهگه بهنی .
دۆ (مز) : وهك . *

(۷) پالانچ (ی بهکه م) : نهسپی کوتهل . جاران له هه ندئی ناوچهی کوردستان
که گه و ره پیاویک بهردابه نهسپییکی تا بلئی شوخ و جوانیان نههینسا
نه بانز ازاندهوه ، جل و بهرگی مردووه که بیان نهدا به سهردا و به
گۆزانییه کی تایه تچ نه بانلاواندهوه و خه لکیش بۆی نه که وتنه شین و
شه پۆژ . بهوه بیان نهوت کوتهل . پالان : کورتان . پالانچ (ی دۆ هه م) :
نهسپی گیتی که بۆ سواری دهن نهدا و هه بۆ باربردن به کار بهیتری .

واته : گویریژه که م گویریژیکی نه وهنده چاک سو کورتانی بهرزئی لئ
نه کرا و باری زۆری هه ل نه گرت (مه بهست له بهرزئی بار زۆریه نی) .
نهسپی کوتهلی نه بهزاند ، یاخود کورتانه که ی به زین نه چۆ . زۆر لهو
بنیاده م گوئی کورت و گیتی و ویتزانه وریاتر بو که وهك نهسپی بار بردن
وان و هه بۆ ئیش پئ کردن باشن .

له کوکردنه وهی ههردۆ (پالانچ) دا طبیاق و جیناس و ، له کوکردنه وهی
(گوئی کورت) و (گوئی دریزی) دا طبیاق ههیه .

گوئی دریزی (چر) و (ک) : گوئی دریزی و . گوئی کورتانی پالانچ و
گیتی (چر) و (ح) : له سه د ئینسانی هه رزه و گیتی و ویتز .

(۸) سالیکی صهبر و تهحه ممول : ژیکای سه بر کردن و باری مه بنهت
هه لگرتنی گرتبوه بهر . بورده بار ، باربردۆ ، خۆژاگرتۆ . هیچ نهویژ :
پن دهنک و گله پئ نه که م . قانیعی بابی زهضا : له ده رگای زه زامه ندیدا
به بهشی خۆی قنیات کردۆ .

زهضا و (چر) و (عم) و (مز) و (عب) و (من) : زهضا . (م) و (گم) و
(عب) و (من) : نهیژ .

* بهشم رهنگی رهشه و سمی رهش بۆ هه موو به کسمیک به سه نده .

عاقلمى بۆ ناوى كەر بو ، قاطىمى رىنگەى سەفەر
خۆش سلۆكتر بۆ لە سەد وىلداشى ھەرزە و گىژ و وىژ (۹)

(صائىم الدھر) ى بە ژۆژ ، ئەمما بە ژۆژۆى بىن نىيەت
(قائىم اللىل) ى سلۆك ، ئەمما سلۆكى بىن نوىژ! ۰۰ (۱۰)

چەندە پىم خۆش بۆ زوبانى حالى دەيوت « نالبا »
ھەردو ھەيوانىن ، ئەتۆ گوى كورت و ئەمىنىش گوى درىژ (۱۱)

(۹) قاطىمى رىنگەى سەفەر : رىنگەى سەفەرى ئەبژى . ياخود بۆبو بە چەتەى
رىنگەى سەفەر ، مەبەست لەو بە ئەوئەندە تىژۆو بو ، ئەتوت رىنگەى
سەفەر تالان ئەكا ، ياخود رىنگەى سەفەر لە ترسى ئەو ئەمابو ، واتە
ئەوئەندە زۆتەى ئەبۆ بە ھۆى ئەوئەو . خۆش سلۆكتر : زەوشت باشتر .
وىلداش : برادەر . *

رىنگەى (عم) و (كم) و (گم) و (ك) و (مز) و (اح) و (من) : رىنگە و .
خۆش سلۆكتر (ك) و (اح) : خۆش جگھوتر . وىلداشى (عم) و (گم) و
(ك) و (مز) و (اح) : ئىنسانى .

(۱۰) صائىم الدھر : ئەوئەى بەدرىژاىچ سال بە ژۆژۆ بىن . نىيەت : نىيازى
ژۆژۆ گرتن . قائىم اللىل : ئەوئەى بە شەو ھىچ نەخەوئى . سلۆك : گرتنى
رىنگەى سۆفىيەتج .

نالچ كە ئەم زاراوانەى كۆزى خواپەرستانى خواستوو و لىرەدا
بەكارى ھىنانون ، تەنھا مەعنا زمانىيەكانى مەبەست بوو . ئەيەوئى بلىن
گويزىژەكەم بەدرىژاىچ سال بە ژۆژ ھىچى نەئەخوارد ، چونكە ھەر
خەرىكى زەنجدان بو و ماوئەى ئالىك خواردنى نەبو . بە ژۆژۆ بو ، بەلام
فەرقى لەگەل ژۆژووئەواندا ئەوئەبو ئىوارە نىيەتەى ژۆژۆى سەبەبىتى
نەئەھىتنا . بە شەوئىش تا چەيانچ بە پىئوئە ئەوئەستا ، سەرى دائەنەواندا ،
سلۆكى ئەكرد ، بەلام سلۆكەكەى نويزى لەگەل نەبو .

دۆرئىش نىيە ھەر مەبەستى پلار تىن گرتنى سۆفىيەكان بۆبىن . . ھەمۆ
ئەزانىن دانۆى لەگەلئىان نەكولائە .

ئەم شىعەرە لە نوسخەكانى (ت) و (مز) و (اح)دا نىيە . وازبانىن ئەوانەى
ئەو نوسخانەيان نۆسىوئەئەو ، ئەو شىعەرەيان بە بىنئەدەبىچ زانىوئە بەرەبەر
بە ژۆژووئەوان و شەونوخىچ كىشانى خواناس ، بۆبە نەبانئۆسىوئەئەو .
(۱۱) ئەم شىعەرەى نالچ ھەستىكى بەرزى (دل بە گيانەوئەرانان سۆتان) ى

* وىلداش پەوشەيەكى توركىيە و بە ماناى ئاواڤ و ھاورپى يە .



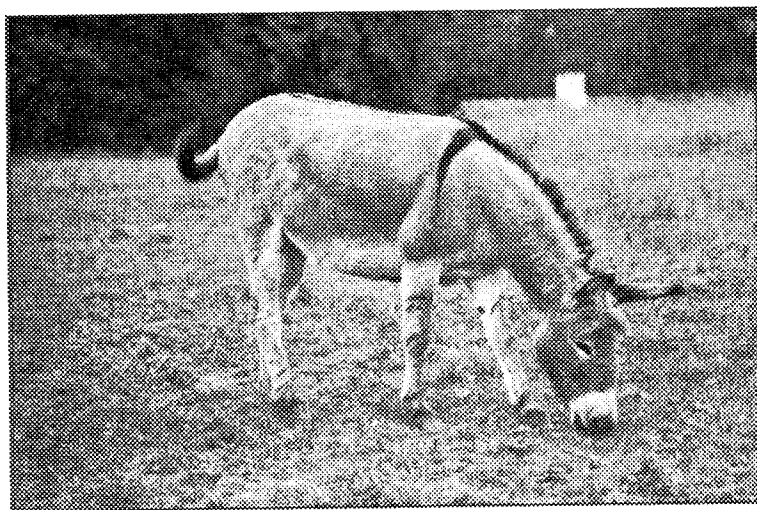
تیا به . نالچ ، بهرا بهر بهم شیمره ی شایانی نهو به به به کهم هونرمه نندی
کوردی گیانه وهر دوست دانری .

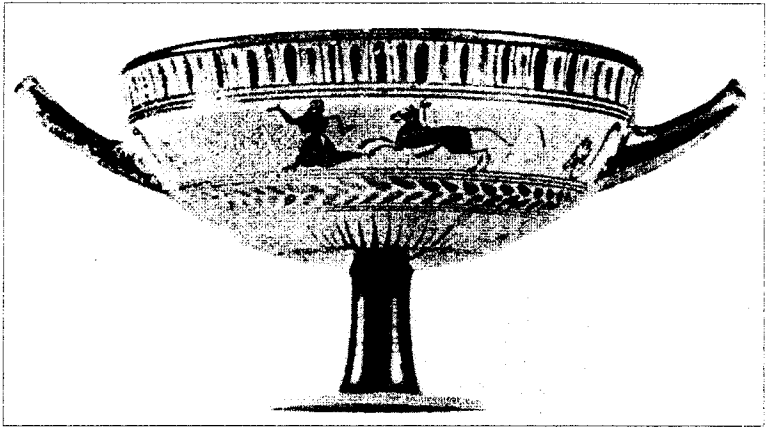
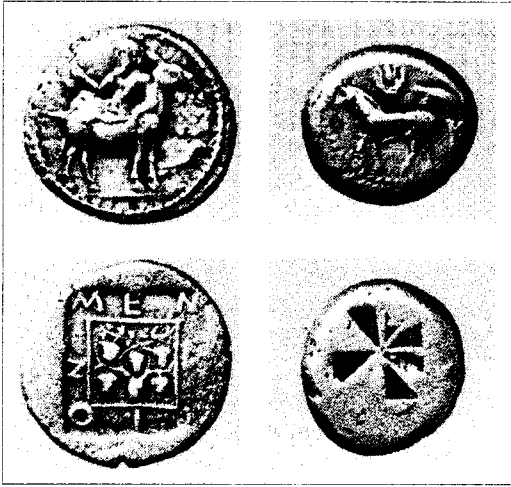
چهنده (عم) و (کم) و (گم) : هینده . زوبانی حالی ده بوت (من) :
زوبانی حال که ده بگوت .

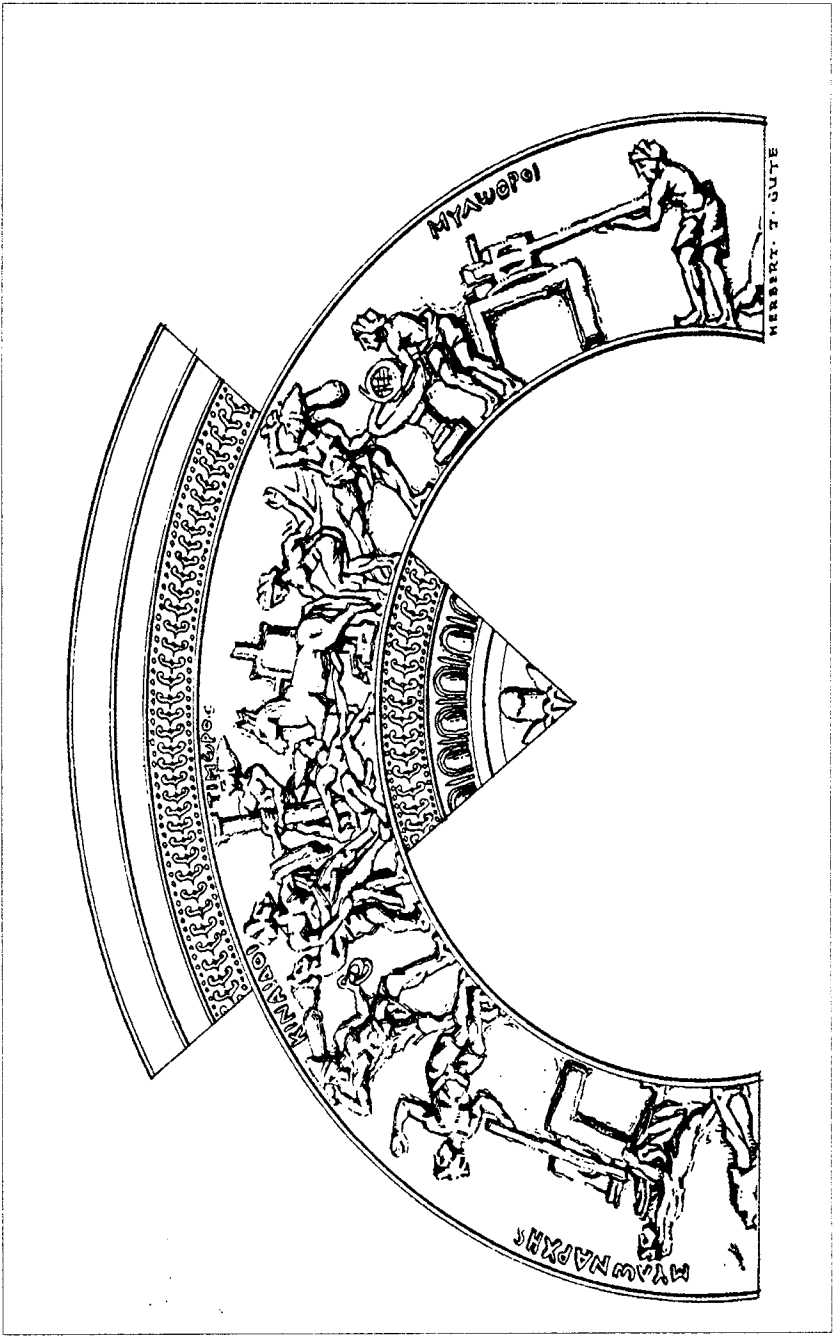


پاشکوی دووم

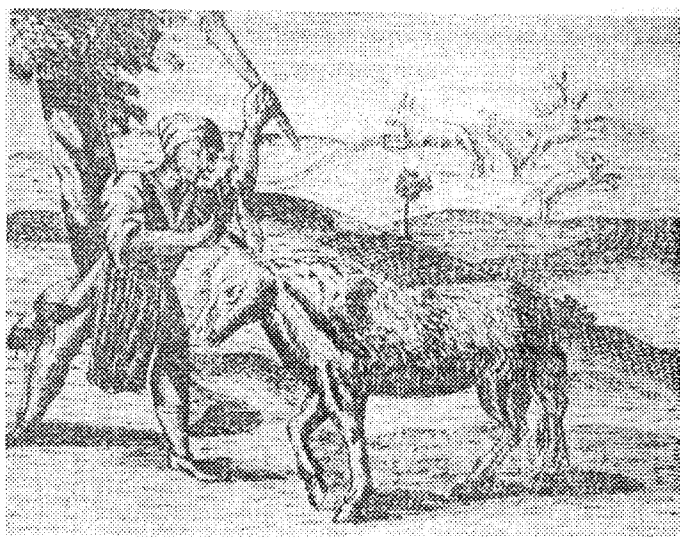
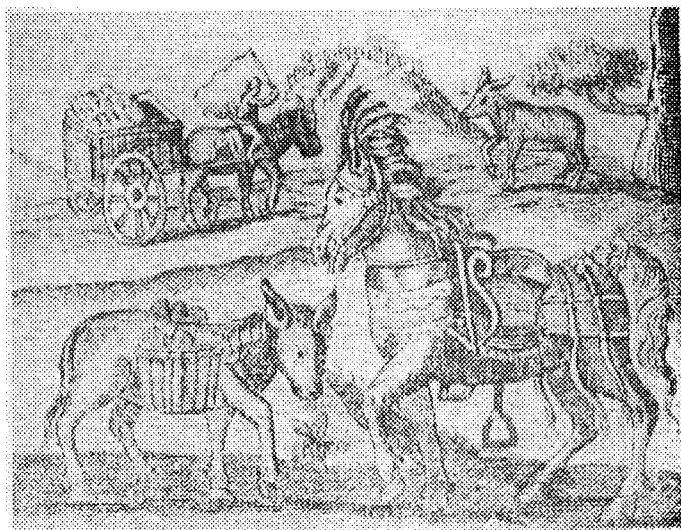
(ویندهکان)





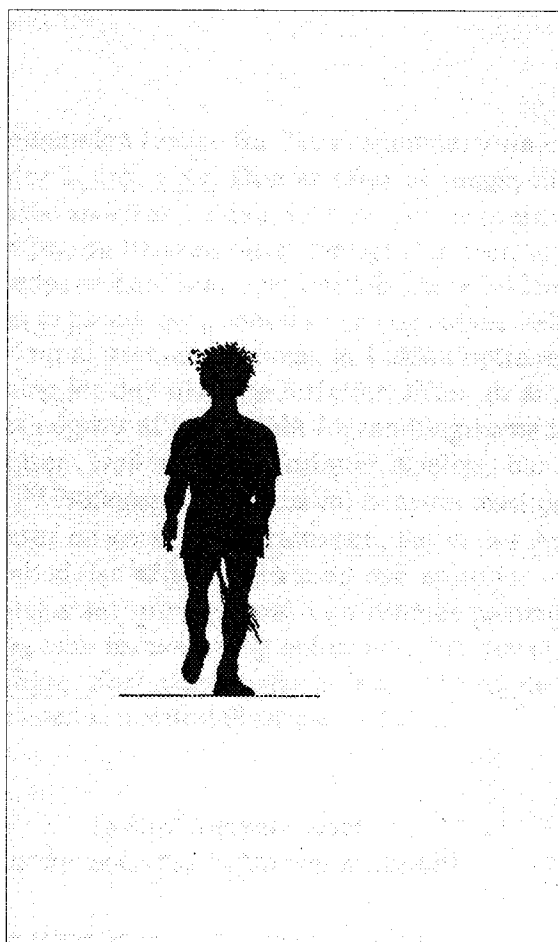












ھەندىك لە بەرھەمەكانى دىكى نووسەر:

- ۱۹۹۴ - دياردە گەرايى تاراوگە (لېكۆلېنەو ھەيەكە لە ژيانى پەنابەران)
دەزگای پەخشی «باران» لە ستۆكھۆلم.
- ۱۹۹۷ - نووسىن و بەرپرسیارى. لە بلاوكرائەكانى گۆقارى بينىن،
ئەمەرىكا.
- ۱۹۹۸ - سۆفىستەكان چ ۱ ستۆكھۆلم، چ ۲ دەزگای چاپ و پەخشی
سەردەم ۲۰۰۰.
- ۱۹۹۹ - دىيائ شتە بچووگەكان. دەزگای چاپ و پەخشی سەردەم.

شىعرو چىرۆك:

- ۱۹۸۹ - گۆرانىيەك بۆ گۆندە سووتائو ھەكان. كۆپنھاگن.
- ۱۹۹۴ - كۆمەلە شىعەرى (كۆپنھاگن!): كانون فرەنگ ايران.
- ۱۹۹۹ - كۆمەلە چىرۆكى (من و مارەكان) لە بلاوكرائەكانى
مەلئەندى لاوانى مېدىيا - سلىمانى.

